

Có Em, Có Cả Thế Giới (Vkook)

Contents

Có Em, Có Cả Thế Giới (Vkook)	1
1. Chap 0- Introduce	2
2. Chap 1- Trở Về	3
3. Chap 2- Gặp Lại	6
4. Chap 3- Cùng Lớp	10
5. Chap 4- Từ Bỏ	14
6. Chap 5- Chào Cậu, Hyungsoo!	18
7. Chap 6- Nổi Bật	22
8. Chap 7.1 - Quan Tâm	26
9. Chap 7.2- Quan Tâm (cont)	28
10. Chap 8- Âm Mười Ngày Sinh Nhật	32
11. Chap 9- Xin Đừng!	36
12. Chap 10- Để Anh Rời Xa	39
13. Chap 11- Say Goodbye	42
14. Chap 12- Khởi Đầu Mới	46
15. Chap 13- Ấm Áp Quay Lại	52
16. Chap 14- Kế Hoạch Trả Thù	56
17. Chap 15- Hận Thù Của Sarah	60
18. Chap 16- Trả Thù Thất Bại	65
19. Chap 17- Sinh Ra Đã Là Của Nhau	69
20. Chap 18- Đối Thủ Xuất Hiện	74
21. Chap 19.1- Ghen Tuông	78
22. Chap 19.2- Ghen Tuông (cont)	81
23. Chap 20- Đức Tính Trời Ban	84
24. Chap 21- Giận Hờn	88
25. Chap 22- Mặt Khác Của Jungkook	91
26. Chap 23- Cấn Nhau	95
27. Chap 24- Công Tác	99
28. Chap 25- Bỏ Trốn	103
29. Chap 26- Bị Taehyung Tóm	105
30. Chap 27- Chuẩn Bị Kết Hôn	108
31. Chap 28- Em Yêu Anh (end)	112
32. Ngoại Truyện 1- Honeymoon	116
33. Ngoại Truyện 2- Cậu Chủ Nhỏ	121

Có Em, Có Cả Thế Giới (Vkook)

Giới thiệu

Tôi yêu anh hơn cả bản thân mình, 6 năm tôi bên Mỹ như một vật cản để tôi có thể yêu anh. 6 năm

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/co-em-co-ca-the-gioi-vkook>

1. Chap 0- Introduce

[LongFic][Vkook]

Có em, có cả thế giới!

Author: Haminy Nguyễn aka Galaxy's Byunnie

Rating: K+

Pairings: Vkook, ChanBaek, HunHan và một số nhân vật khác.

Category: School Life, Romance, Comedy, Sad.

Status: On-going.

Note:

- Cốt truyện thuộc về au! Nếu có fic nào có cốt truyện giống nhau thì au xin hứa không beta hay ý tưởng của au đó! Hãy tôn trọng công sức của au!
- Không mang fic ra ngoài khi chưa được au cho phép.
- Au có thể mất lỗi chính tả rất nhiều nên readers thông cảm cho!
- Au sẽ trả lời tất cả các comment.
- Au sẽ không viết nhanh được nếu readers cứ hỏi và thúc ta!

Đây là fanfic nối tiếp fic lớn “Ừ! Tớ thích cậu thật đó!!”. Ai muốn biết thêm Vkook lúc nhỏ thì bơi vào fic đó đọc nhé! Hay tò mò chuyện tình cảm của ChanBaek trước khi cưới cũng nên vào đọc để có cảm hứng đọc fic này.

GIỚI THIỆU NHÂN VẬT

Oh JungKook <16 tuổi=“”>: Con trai của SeHun và LuHan, JungKook hưởng được vẻ đẹp xinh xắn của LuHan và nét tinh nghịch của SeHun nhưng lại không cao như SeHun. Năm lên 10 tuổi, JungKook cùng ông bà nội sang Mỹ học tập. Tính tình vui vẻ, hòa đồng, dễ gần, lì lợm, ham học và cực kì biết quan tâm người khác.

Park TaeHyung [V] <16 tuổi=“”>: Con trai lớn của ChanYeol và BaekHyun, TaeHyung hưởng được gương mặt có nét hao hao giống BaekHyun và dáng người cao ráo của ChanYeol. Hot boy toàn trường, được mệnh danh là con trai của trùm tài chính hàng đầu Hàn Quốc. Chỉ thân thiết với JungKook, JiMin và papa, appa. Tính tình có lúc lạnh lúc nóng nhưng vô cùng ấm áp, thường quan tâm mọi người.

Angelina Oh <6 tuổi="">>: Em gái của JungKook, xinh xắn đáng yêu, ở cùng ông bà nội và JungKook từ năm 1 tuổi nên tiếng Anh cực kì lưu loát. Tính cách hao hao JungKook và cực kì trẻ con.

Park TaeYoung <10 tuổi="">>: Em gái hot girl của TaeHyung. Anh trai được mệnh danh là Nam thần còn TaeYoung thì được xem là hot girl tương lai vì từ nhỏ đã có nét rất xinh xắn làm cho nhiều người mê tít. Tính cách trái ngược anh mình. Hòa đồng, vui vẻ, lì lợm, trẻ con và là người luôn xem và tình cảm của TaeHyung vì mong anh mình tìm được người yêu thật lòng.

Sarah Kim <16 tuổi="">>: Người tình trong mộng của TaeHyung, sau khi JungKook du học thì 5 năm sau TaeHyun và Sarah quen nhau và bí mật sống chung không cho gia đình biết. Sarah nổi tiếng có bên ngoài xinh đẹp, hấp dẫn, đáng yêu nhưng bản chất thật thì ai có người biết cô ta là người đầy âm mưu, tính toán, độc ác.

Lee HyungSoo <16 tuổi="">>: Người yêu đơn phương JungKook từ năm cậu chuyển qua Mỹ sống gần nhà HyungSoo. Tính tình dễ gần, thân thiện, luôn tạo cảm giác thoải mái cho người khác.

BaekHyun, ChanYeol, SeHun và LuHan thì khỏi phải nói rồi. Các nhân vật này đã từng xuất hiện ở longfic đầu nên longfic nối tiếp không cần giới thiệu.

2. Chap 1- Trở Về

Enjoy~

Sau 6 năm sinh sống và học tập tại WashingTon DC, Mỹ thì JungKook đã có thể trở về Hàn Quốc cùng với đứa em Angelina của mình.

Sân bay Incheon....

Angelina và JungKook gây chú ý vì có người xách vali giùm và diện đồ cực chất. Angelina không như những đứa trẻ khác thích mặc đồ công chúa, cô chủ nhỏ diện cho mình balo MCM đen, áo khoác galaxy, giày converse, kính Rayban, mái tóc được xoắn nhẹ ở đuôi.

Còn JungKook thì đơn giản nhưng rất cuốn hút khi kính Rayban giống em mình, giày Nike Airmax, áo HBA, balo MCM trắng và rất nổi với mái tóc màu tím.

-” Đây là Hàn Quốc sao anh hai? Đẹp quá đi”- Angelina chạy thật nhanh ra trước cổng sân bay nhìn ra xung quanh.

-” Đúng rồi! Cuối cùng chúng ta có thể sống chung với appa và papa rồi”- JungKook nhắm mắt lại cảm nhận được làn gió nhẹ thổi qua làm cậu cảm thấy thật yên lành.

-” Anh hai! Có người bước đến kìa”- Angelina phát hiện có người áo đen tiến lại liền sợ hãi nấp sau lưng JungKook.

-” Quản gia Bae! Cháu nhớ chú quá”- JungKook ôm lấy quản gia Bae sau 6 năm không gặp.

-” Chào cậu chủ! Đã 6 năm rồi! Cậu cao lên rồi đó! Còn đẹp trai hơn nữa! Đây có phải cô chủ không cậu?”- Quản gia Bae mỉm cười nhìn JungKook, thấy một cô bé xinh xắn sau lưng JungKook.

-” Đúng rồi chú! Con bé là Angelina!”- JungKook kéo Angelina lên đứng trước mặt quản gia Bae.

-” Chào cô chủ! Tôi là quản gia Bae! Chào mừng cô chủ nhỏ về Hàn Quốc”- Quản gia Bae cúi người xuống nói chuyện với Angelina.

-” Chào chú ạ!”- Angelina ngoan ngoãn chào lễ phép, mỉm cười tỏa nắng.

-” Cô cậu chủ chúng ta về nhà thôi!”- Quản gia liền cầm chiếc balo của Angelina và JungKook.

-” Dạ”- Cả hai vui mừng bước vào chiếc limo trắng sang trọng gây chú ý tại sân bay.

-” Quán gia Bae! TaeHyung dạo này sao rồi?”- JungKook ngồi trên xe ăn ít kimbap nhìn qua quán gia liền hỏi.

-” Cậu ấy vẫn khỏe! Tối nay chủ tịch đã mời gia đình chủ tịch Park ăn tối nhân dịp cậu và cô chủ về nước ạ”- Quán gia Bae nói.

-” Dạ! Tối nay cháu sẽ đi ạ”- JungKook nhìn ra bên ngoài.

Giờ ăn trưa trường SangHee International School....

TaeHyung nắm tay Sarah xuống nhà ăn dưới nhiều ánh mắt hâm mộ của học sinh toàn trường trừ TaeYoung, em gái của TaeHyung.

-” Aishh! Cô ta giả tạo thật! Anh hai đúng mà mù mắt mà! Tôi sẽ tháo chiếc mặt nạ của cô ra”- TaeYoung liếc nhìn Sarah cười với TaeHyung.

TaeHyung và Sarah lựa một chỗ gần cửa sổ nhìn ra bên ngoài trường cùng bạn bè trong lớp.

-” Em ăn gì để anh lấy cho”- TaeHyung nhìn Sarah đầy tình cảm.

-” Anh ăn gì em ăn đó”- Sarah tình tứ đáp lại bằng cách dựa đầu vào vai TaeHyung.

-” Vậy em ngoan ngoãn ngồi đây! Anh đi lấy”- TaeHyung véo má Sarah rồi đến quầy lấy thức ăn.

-” Đúng là đồ giả tạo dám hẹn hò với anh hai mình”- TaeYoung ngồi bàn kế bên bàn của Sarah.

-” Chào em chồng tương lai!”- Sarah giả tạo cười thân thiện với TaeYoung.

-” Ai là em chồng của chị chứ! Ghê tởm”- TaeYoung nói thẳng vào mặt Sarah.

-” Nè! Em nói chuyện đằng hoàng nha! Dù sao thì anh hai em đang hẹn hò với chị mà”- Sarah cười đều nhìn TaeYoung.

-” Ủa! Anh hai tôi hẹn hò với chị chứ đâu phải tôi hẹn hò với chị đâu mà phải nói chuyện đằng hoàng với một người hai mặt như chị chứ!”- TaeYoung lên giọng nói với Sarah dù cho Sarah lớn hơn TaeYoung 6 tuổi.

-” Nè em chồng! Chị nói cho em biết! Sau này chị chắc chắn với em là chị sẽ là chị dâu của em đấy! Vì bất cứ ai dám của hay đụng đến TaeHyung chị có thể làm hết mọi cách để người đó quay lưng ra đi! Nên sau này em phải ngoan ngoãn nghe lời chị”- Sarah thì thầm vào tai TaeYoung, ánh mắt Sarah chứa đầy âm mưu.

-” Chị tự tin quá đó! Sau này tôi sẽ tìm mọi cách để cả hai chia tay trong hạnh phúc”- TaeYoung cũng không chịu thua liền phản công mạnh mẽ lại.

-” Chắc em không biết chứ! Anh hai của em và chị đã.....”- Sarah cười nửa miệng nhìn TaeYoung.

-” Đã làm gì?”- TaeYoung mặt tức giận hỏi.

-” Em nghĩ đi! Trai gái mà ở chung! Sẽ làm gì”- Sarah cố tình làm cho TaeYoung tức giận.

-” Chị.....”- TaeYoung vừa đưa tay lên định tát thì nghe thấy tiếng của TaeHyung.

-” Park TaeYoung! Em làm cái trò gì vậy?”- TaeHyung đứng từ xa la lớn làm mọi người chú ý đến TaeYoung.

-” Anh! Em anh tính tát em”- Sarah giỡn trò nước mắt trước mặt TaeHyung.

-” Cô.....”- TaeYoung tức điên lên giờ tay lên thì bị TaeHyung nắm lại.

-” Em đang làm cái trò gì vậy hả? Ai dạy em làm cái trò đó!”- TaeHyung nắm tay của TaeYoung.

-” Em chỉ muốn tốt cho anh thôi! Từ lúc anh quen với chị ta anh khác xưa rồi! Anh không còn là người anh mà em yêu thương nữa! Em rất thất vọng về anh! Cho dù em mới 10 tuổi nhưng em có thể biết ai xấu ai tốt mà! Em sẽ không bao giờ chấp nhận ai khác ngoài anh JungKook”- TaeYoung tức giận khi anh mình lại bảo vệ Sarah mà chửi mình.

-” Kệ anh đi! Đó là cuộc sống của anh không cần em quyết định”- TaeHyung tức giận thả mạnh tay TaeYoung ra.

-” Được! Anh sẽ hối hận”- TaeYoung nhấn mạnh câu nói cuối cùng rồi bỏ đi cùng cả nhóm.

-” Con nhỏ bướng bỉnh đó! Em có sao không?”- TaeHyung nhìn TaeYoung bỏ đi rồi ngồi xuống bên cạnh Sarah.

-” Em không sao! Nhưng JungKook là ai vậy anh?”- Sarah nhìn TaeHyun với ánh mắt ngây thơ.

-” Là người rất thích anh! Là con trai! Nhưng con trai không phải là mẫu người của anh! Anh chỉ có em!”- TaeHyung lau đi nước mắt của Sarah.

-” Thì ra là vậy”- Sarah giả vờ như đã hiểu thật ra cô ta sẽ điều tra về JungKook.

-” Em ăn đi! Đừng suy nghĩ nữa”- TaeHyung dứt cho Sarah ăn.

-” Đồ anh dứt cho em là ngon nhất”- Sarah véo má TaeHyun đầy tình tứ làm ai cũng phải ghen tị.

-” Ăn đi! Chiều anh sẽ chở em đi chơi!”- TaeHyung mỉm cười nhìn Sarah.

-” Anh nói đó nha”- Sarah cầm muỗng lên dứt cho TaeHyung.

8h tối.....

Tại tập đoàn Oh.....

-” Appa, papa”- JungKook và Angelina phóng thẳng vào phòng làm việc của SeHun.

-” Kookie của papa về rồi!”- SeHun ôm chầm lấy JungKook sau 6 năm hai cha con xa cách.

-” Angelina của appa đây rồi”- LuHan bế Angelina lên mà vui mừng suýt khóc.

-” Con nhớ appa, papa lắm!”- JungKook vui mừng nói không nên lời.

-” Papa cũng nhớ con lắm! Con cao lên rồi đó nha! Tóc nhuộm rất hợp với con! Còn phong cách ăn mặc rất được”- SeHun nhìn từ trên xuống dưới không bỏ một cm nào.

-” Dạ!”- JungKook mỉm cười với SeHun.

-” Chút nữa 7h chúng ta sẽ đi ăn tối với gia đình chủ tịch Park, con sẽ được gặp TaeHyung”- LuHan nhìn đứa con 6 năm chưa gặp mà muốn cao bằng mình.

-” Dạ! Con mong TaeHyung sẽ bắt ngờ vì con đã trở về”- JungKook mong muốn nói.

-” Dĩ nhiên rồi! 6 năm không gặp mà! Nó sẽ rất bất ngờ vì sự thay đổi của con thôi! Tiểu thư của papa muốn đi không?”- SeHun xoa đầu con mình rồi quay sang nhìn Angelina.

-” Dạ muốn lắm papa!”- Angeline nhún nhảy khi nghe papa nói chuyện với mình.

-” Vậy chúng ta đi mua sắm đi! Đi ăn tối mà hai đứa mặc đồ này là không ổn đâu”- LuHan nhìn JungKook và Angelina đều diện đồ phong cách bụi bặm.

-” Nhưng con thích mặc cái này”- JungKook làm mặt vô số tội nhìn LuHan.

-” Con muốn làm cho TaeHyung bất ngờ thì nghe lời appa đi! Con phải mặc vest”- LuHan sờ sờ tóc của JungKook rồi sờ mặt.

-” Dạ”- JungKook gật đầu đồng ý.

-” Tóc con chăm sóc kĩ thật! Da mặt cũng vậy nha! Công nhận con đúng chất thụ”- LuHan nhìn JungKook đầy gian tà.

-” Thụ làm sao vậy papa”- JungKook nhìn SeHun.

-” Nói chung là..... Sau này papa sẽ nói còn bây giờ phải đi mua đồ vest cho Kookie và đầm công chúa cho Angelina”- SeHun cười cười đi đến bên Angelina bế vào lòng bước khỏi phòng.

-” Thụ là gì nhỉ? Sao về nước ai cũng bảo mình giống thụ là sao? Khó hiểu thật!”- JungKook vẫn suy nghĩ mãi thụ là gì.

END Chap 1

Au đã comeback đúng dịp Happy New Year!~ Chuẩn bị tung ficbooks nào!~

3. Chap 2- Gặp Lại

Chap 2

Sky Restaurant.....

SeHun và LuHan cùng JungKook và Angelina đã đến từ trước mà vẫn chưa thấy gia đình TaeHyung đâu.

Từ xa thì phát hiện ChanYeol và BaekHyun cùng với TaeYoung thiếu vắng mất TaeHyung.

-” Ôi! Bạn thân của tôi”- BaekHyun sung sướng khi lâu rồi chưa gặp LuHan.

-” Ôi! Ông bạn của tôi”- LuHan cũng rất vui khi nhìn thấy người bạn gần bó đã mấy chục năm.

-” Yo!~ Lâu rồi không gặp mày”- ChanYeol cứ ngỡ như mình còn thời trẻ mà cứ nhúng nhẩy.

-” Tao nhớ mày lắm!”- SeHun ôm ChanYeol vào lòng. TaeYoung và Angelina và JungKook mắt mở to hết cỡ khi thấy 4 người ôm nhau đàng đuối.

-” Cơ mà TaeHyung nhà mày đâu rồi”- SeHun lo lắng nhìn sao chỉ có một mình TaeYoung đi theo.

-” Chút nữa nó sẽ đến mà! Con là JungKook phải không?”- ChanYeol cười trừ rồi nhìn sang JungKook ngồi trên bàn ngơ ngác nhìn appa và papa mình.

-” Dạ! Con chào bác”- JungKook đứng lên chào BaekHyun và ChanYeol.

-” Ôi con càng lớn càng đáng yêu đấy nhé! Ôi da cũng mịn nữa”- BaekHyun háo hức chạy đến ngồi kế bên JungKook mà soi kĩ từng đường nét trên khuôn mặt.

-” Dạ. Bác quá khen”- JungKook cảm thấy ngại ngại khi appa của nhìn mình như vậy.

-” Ôi con đáng yêu chết đi được! Ta sẽ ngồi kế con nga! Chúng ta ăn một ít bánh ngọt đợi TaeHyung đi”- BaekHyun quyết không tha cho JungKook mà cứ véo má JungKook.

-” Cũng được”- SeHun nhìn cả hai thân thiết liền cảm thấy vui mừng vì lúc đầu chỉ sợ gia đình ChanYeol không ưng Jungkook.

Cả bảy người cùng mua một chiếc tiramisu dâu tây lớn, BaekHyun thì chỉ chăm lo cho TaeHyung mà ChanYeol còn phải ghen tị với con dâu tương lai, SeHun và LuHan thì cùng nhau đút cho Angelina.

Khu chung cư HaeYong.....

TaeHyung và Sarah đã bí mật sống chung với nhau được một năm rồi. TaeHyung thường xuất hiện sau giờ tan học và đến 8h tối mới rời khỏi căn hộ của cả hai. Ngoại trừ hôm nay, TaeHyung phải đi ăn tối với gia đình JungKook.

-” Hôm nay anh phải đi đâu sao?”- Sarah ôm sau lưng TaeHyung đang bận thất caravat.

-” Hôm nay anh bận đi ăn tối! Anh ăn xong sẽ về với em mà em yêu”- TaeHyung ôm lấy Sarah mà hôn lên mái tóc đó.

-” Anh nhớ về sớm nha! Có gì chúng ta đi ăn kem nha”- Sarah rất thích mặc các chiếc áo sơ mi của TaeHyung để có thể khoe đôi chân và thân hình của mình nên tử áo của TaeHyung cũng là tử áo của Sarah.

-” Được thôi em yêu! Anh sẽ về mà! Bye em”- TaeHyung hôn nhẹ lên đôi môi lúc nào cũng tô son đỏ rồi bước ra khỏi cái căn hộ đó.

Vừa rời khỏi thì Sarah liền gọi cho một ai đó, Sarah cười nói rất vui vẻ rồi khoảng 10 phút sau thì có một chàng trai lạ bước vào.

-” Anh yêu”- Sarah chạy đến ôm chặt cổ của người con trai đó.

-” Em của anh!”- Chàng trai đó một tay ôm Sarah còn một tay thì từ từ mò vào trong áo sơ mi của TaeHyung.

-” Anh gấp thế! Chúng ta vào trong phòng đi”- Sarah cười khoái chí với những hành động của chàng trai đó.

-” Anh không đợi được đâu”- Chàng trai đó phà hơi nóng vào cổ Sarah rồi bế cô vào phòng ngủ thật nhanh.

-” Chúng ta chỉ có 1 tiếng thôi anh! Làm nhanh nhanh nhé! Bị phát hiện là chúng ta chết chắc”- Sarah cứ quần quýt với chàng trai đó trên giường.

-” Được thôi! Anh sẽ là vừa nhanh vừa thoải mái”- Chàng trai đó bắt đầu hôn điên cuồng lên đôi môi rồi từ từ cởi từng nút áo của Sarah lộ ra thân hình của cô.

TaeHyung hoàn toàn không biết người mà cậu yêu nhất lại phản bội cậu và người mà yêu cậu nhất lại yêu cậu đến cùng nhưng bị cậu gạt bỏ.

Sky Restaurant.....

TaeHyung bước vào thì thấy mọi người đã có mặt đầy đủ và cả JungKook nữa nhưng đang cúi đầu chơi game cùng Angelina.

-” Con chào hai bác”- TaeHyung lễ phép chào LuHan và SeHun.

-” Chào cháu TaeHyung! Chào cao lên y như ChanYeol vậy đó”- LuHan thấy TaeHyung càng phát triển mà cảm thấy khâm phục.

-” Dạ”- TaeHyung cười rồi nhìn sang chàng trai nở nụ cười tỏa nắng đang chơi game mê li mà không quan tâm ai đến.

-” Anh hai! Chỗ này này”- Angelina cùng anh hai dùng tiếng Anh bởi vì sống từ nhỏ ở Mỹ nên Angelina nói tiếng Anh lưu loát như tiếng mẹ đẻ.

-” Em im lặng đi! Đánh sớm thắng rồi mà”- JungKook đam ham say thì bị SeHun nhắc nhở.

-” Kookie xem ai đến nào”- SeHun vỗ vỗ vai JungKook làm JungKook giật mình nhìn lên.

TaeHyung và JungKook đang nhìn nhau, JungKook nhìn bằng một ánh mắt hạnh phúc khi 6 năm chưa gặp mà đã thay đổi đến thế rồi. TaeHyung nhìn JungKook bằng ánh mắt bạn bè và không có tình cảm như xưa.

-” TaeHyung”- JungKook đứng lên nhìn TaeHyung cao ráo và đẹp trai đó mà gọi tên.

-” Chào Kookie! Lâu rồi không gặp cậu”- TaeHyung vui vẻ cười nhìn JungKook rồi ôm chầm lấy Jungkook.

-” Nhớ cậu lắm TaeHyung à”- JungKook nước mắt cứ rưng rưng muốn khóc nhưng vì TaeHyung đang cười với cậu nên cậu cố kìm chế lại.

-” Kookie vui lên nào! Đừng khóc nhé”- TaeHyung mỉm cười thân thiện với JungKook.

TaeYoung nhìn anh trai mình như vậy liền cảm thấy khó chịu vì chuyện hồi trưa với Sarah. TaeYoung cảm thấy JungKook rất tốt, ánh mắt thân thiện và tâm hồn trong sáng không như Sarah một con người xảo huyệt và giả tạo đang quen anh trai mình.

-” Anh hai thả anh Kookie ra đi! Kookie là của em”- TaeYoung liền che vào giữa JungKook và TaeHyung mà ôm lấy JungKook.

-” TaeYoung con sao vậy?”- BaekHyun cảm thấy khó hiểu khi TaeYoung cứ ôm lấy JungKook.

-” Anh Kookie đừng ôm anh hai em! Em ghét anh hai lắm! Chỉ thích anh thôi! Anh hai em xấu xa lắm!”- TaeYoung nói với chất giọng dễ mà làm cho JungKook cảm thấy con bé này rất thân thiện với mình.

-” Cái nhỏ em này”- TaeHyung cảm thấy khó chịu và lo lắng sợ TaeYoung sẽ nói chuyện mình đang quen với Sarah.

-” Em đó thì sao? Anh hai đáng ghét”- TaeYoung liếm nhìn TaeHyung.

-” Thôi đừng cãi nữa! Chúng ta ăn thôi”- BaekHyun lắc đầu rồi nói lớn mà cho anh hai em im lặng mà ngồi xuống.

TaeHyung ngồi đối diện JungKook nhìn cậu và cười rất vui vẻ để ba mẹ mình không phát hiện, JungKook thì vui đến mức nhìn TaeHyung nhìn hơn cả ăn. Angelina và TaeYoung làm quen nhau rồi cả hai tách ra bàn riêng ngồi ăn tiramisu và kem ngon lành.

Sau một hồi bàn tán thì JungKook quyết định sẽ vào học cùng trường với TaeHyung. Mai cả hai sẽ cùng đi học cùng nhau đây là một quyết định làm khó TaeHyung. Đúng 8 giờ thì TaeHyung xin về trước vì có việc, ChanYeol liền đồng ý. TaeHyung thở phào nhẹ nhõm khi rời khỏi cái nơi đó.

-” Tôi điên mới đi thích cậu! Đồ gay”- TaeHyung nói thầm khi rời khỏi nhà hàng sang trọng đó và bắt một chiếc taxi về căn hộ của Sarah.

Căn hộ của Sarah.....

Đúng 8 giờ thì ngoại tình kết thúc, Sarah tắm rửa sạch sẽ để không bị phát hiện một dấu vết nào. Thực ra mục tiêu Sarah của TaeHyung không phải chơi mà còn là một bí mật khác.

-” Sarah của anh”- TaeHyung vừa về đến liền ôm Sarah vào lòng.

-” Aishh! Anh kì ghê à! Làm em chờ lâu quá”- Sarah tỏ vẻ giận hờn khi TaeHyung về.

-” Anh xin lỗi mà! Tại anh gặp phải thằng gay”- TaeHyung nhẹ nhàng sờ vào mái tóc của Sarah mà nói.

-” Sao vậy anh?”- Sarah nhìn TaeHyung với một ánh mắt tò mò tại sao người đó quan trọng đến vậy.

-” Hồi nhỏ anh với hần thích nhau! Nhưng đối với anh chỉ là bạn còn thằng đó thì cứ mãi thích anh! Đúng là gay mà”- TaeHyung nói xỉ xối JungKook cho Sarah nghe.

-” Ghê tởm quá! Anh đừng có qua lại với cậu ta nha! Em không cho thằng đó đụng đến anh đâu”- Sarah ôm chặt lấy TaeHyung mà làm giọng dễ thương.

-” Anh chỉ là của em thôi”- TaeHyung nhẹ nhàng hôn lên má của Sarah đối với TaeHyung thì không có chuyện vượt quá giới hạn khi yêu nhau.

-” Anh dẫn em đi ăn kem đi”- Sarah nắm lấy tay TaeHyung mà làm nũng.

-” Đi thôi”- TaeHyung liền kéo tay Sarah ra khỏi căn hộ mà đến tiệm kem yêu thích của hai người.

Biệt thự của chủ tịch Oh.....

JungKook vừa về đến thì bị choáng ngợp vì ngôi nhà khác xưa rất nhiều, ngày ấy không có vườn giờ đã có một vườn bách hợp rộng cả ngàn mét vuông. Angelina thì tròn mắt làm đầu tiên nhìn căn nhà của mình.

JungKook và Angelina đều được có phòng riêng cho mình. JungKook thì đơn giản với màu nâu nhạt và đen rất cổ điển còn Angelina thì màu tím nhạt là ga màu chủ yếu.

-” Hai đứa xuống đây”- SeHun gọi hai anh em nhà Oh xuống có chuyện rất quan trọng.

-” Dạ papa gọi con”- JungKook nhanh nhẹn chạy xuống không quên công theo đứa em.

-” Hai đứa ngồi xuống đi”- LuHan nhìn hai anh em thân thiết mà cả thấy yên tâm.

-” Đây là một ít quà mà papa và appa mua cho hai con”- SeHun đưa cho JungKook và Angelina một người một chiếc hộp rất to.

-” Là gì vậy papa”- Angelina nhìn chiếc hộp màu tím to đùng đó mà tò mò không biết bên trong là gì.

-” Hai đứa mở ra đi”- LuHan mỉm cười nhìn hai anh em đang đắn đo có nên mở hay không.

Vừa mở ra thì hai anh em vui mừng không nói lên lời. JungKook được Iphone 6 plus gold còn Angelina thì Iphone 6 plus silver. Còn có cả ipad air mới nhất phiên bản màu trắng, đặc biệt nhất là JungKook còn có thêm Macbook. Vừa lấy ra thì cả hai anh em phát hiện còn có ngăn dưới nữa liền mở ra.

Ở ngăn dưới chính là 4 bộ đồng phục màu đen quý tộc truyền thống của SangHee International School.

Bộ đồng phục nam rất thu hút khi chiếc áo vest đen có vài đường hoa văn màu vàng sậm cùng chiếc quần tây đen, bên trong là chiếc áo sơ mi trắng đơn giản đi cùng với caravat vàng sậm. Còn đồng phục nữ thì rất sang trọng khi váy đen qua gối một tí cùng những đường hoa văn, áo vest giống của đồng phục nam và có nơ sẵn.

-” Anh hai! Đồng phục đẹp quá”- Angelina bất ngờ mà nói với JungKook cũng đang nhìn bộ đồng bộ.

-” Đúng vậy”- JungKook sờ thử vào chiếc áo đó thật sự rất sang trọng và tinh tế đến từng đường chỉ.

-” Đây là giày, balo của hai đứa”- SeHun kêu người hầu đem những chiếc thùng giấy ra trước mặt hai đứa con vẫn còn bất ngờ đó.

-” Papa biết size giày con ạ”- Angelina bất ngờ nhìn SeHun mở từng thùng giấy ra.

-” Dĩ nhiên rồi con! Appa và papa còn biết size quần áo nữa đó”- LuHan véo má nhẹ rồi nói tiếng Anh cho Angelina hiểu.

-” Dạ”- Angelina vui vẻ xem từng hộp đó bên trong là những đôi giày nào.

JungKook được rất nhiều giày Vans, Converse, Nike và những đôi giày Boots đen rất đẹp. Trong số đó đôi giày Nike Air Max xanh trắng mà JungKook thèm muốn cũng có trong đó. Còn Angelina thì có rất nhiều loại khác nhau nào là giày búp bê, giày sandals, giày đế bánh mì, giày sneakers, giày boots. Nhưng anh hai mình thì Angelina cũng có Vans, Converse và Nike trong thùng.

-” Ôi nhiều quá vậy appa”- JungKook shock khi nhìn thấy nhiều giày đến như thế.

-” Thì con về Hàn rồi! Sau này phải ăn diện rất nhiều nên appa và papa mua rất nhiều! Còn có áo khoác, áo hoodies, áo HBA và rất nhiều đồ khác đều ở trong chiếc tủ của hai đứa”- SeHun vừa nói vừa lôi chiếc ví ra định đưa cho JungKook một thứ gì đó.

-” Gì vậy papa”- JungKook cầm lấy nhìn rất quen nhưng cũng quên đây là cái gì.

-” Là thẻ ATM và các thẻ quan trọng khác”- SeHun mỉm cười nhìn đứa con ngây ngơ đó.

-” Nhiều quá con không dám giữ đâu! Nhiều đây đủ rồi papa”- JungKook vội vàng từ chối nhưng SeHun quyết không nhận lại.

-” Những thứ này rất cần với con đó! Vì ra đường con lúc nào cũng dùng đến nó! Con hãy nhớ con là con của chủ tịch nhất nhì Hàn Quốc nên phải cần những thứ này trong các trường hợp”- SeHun giải thích cho JungKook hiểu mà nhận lấy.

-” Dạ”- JungKook ngại ngần mà nhận lấy các chiếc thẻ đó mà cất vào cái ví quen thuộc của mình.

-” Thôi cũng trễ rồi đó! Đi ngủ thôi”- LuHan ngán một cái rồi bảo ba người đang say mê nói chuyện.

- ” Đi ngủ thôi mọi người”- SeHun biết vợ mình hay buồn ngủ nên liền kết thúc cuộc trò chuyện.
- ” Appa, papa ngủ ngon”- JungKook và Angelina ngoan ngoãn chúc SeHun và LuHan ngủ ngon.
- ” Hai đứa ngủ ngon! Appa với papa lên trước nha”- SeHun khoác vai LuHan mà lên phòng.
- ” Dạ”- Hai anh em đồng thanh nói xong thì nhanh chóng đem những món quà đó lên phòng.
- ” Vợ à! Anh muốn...”- SeHun nói nhỏ vào tai của LuHan làm LuHan phát điên lên.
- ” Aish! Hôm qua chưa đủ à! Em không muốn có thêm một đứa nữa đâu”- LuHan khó chịu nhìn SeHun từ lúc trước khi yêu đến giờ vẫn không thay đổi.
- ” Vợ ơi! Em không muốn thì..... anh ép thôi”- SeHun nói nhỏ lại rồi nhấn mạnh khúc cuối làm LuHan chạy cũng không kịp.
- ” Thả em ra đi! Mai còn đưa con đi học”- LuHan bị SeHun tóm lại rồi ôm vào phòng.
- ” Không thả đâu”- SeHun quyết định ôm LuHan cho đến phòng rồi nhanh chóng khóa chốt lại.
- ” Appa, papa cưới nhau 16 năm rồi mà nhưng vợ chồng son vậy”- JungKook cảm thấy khâm phục trước tình yêu mãnh liệt và bất khuất của SeHun và LuHan.
- ” Appa, papa hạnh phúc quá! Em cũng muốn như vậy lắm lắm”- Angelina đứng mà mơ mộng về tương lai.
- ” Cô nương ơi! Em mới 6 tuổi thôi! Tỉnh mơ mộng giùm anh hai đi! Chưa ngủ mà mơ rồi”- JungKook thấy vậy liền chọc ghẹo em mình mà chạy đi mất.
- ” Anh hai đứng lại cho em! Em bắt được sẽ cắt anh ra mà chiên, xào, nướng, hầm, chưng”- Angelina vì còn nhỏ nên chạy không lại ông anh cao to đó.
- ” Em nhìn đi! Anh chân dài còn em thì.....”- JungKook bắt đầu chọc ghẹo lần anh làm Angelina điên lên mà chạy nhanh hơn.
- ” Cái đồ ông anh đáng ghét”- Angelina cố gắng bắt kịp nhưng JungKook đã chạy vào phòng rồi khóa chốt lại.
- ” Em về mơ đi nha! Em ngủ ngon”- Bên trong phòng JungKook đang vui mừng vì khoác khỏi đứa em tinh nghịch đó.
- ” Mai mà em gặp anh em sẽ bám chân anh”- Angelina đứng ở ngoài mà nói lớn rồi dậm chân rồi tức tối về phòng.

Hãy ngủ đi..... Vì mai sẽ là ngày đầy chuyện không hay xảy ra

END Chap 2

Đây là fic Vkook đầu tiên của con Au, mới có chap 1 nhưng rất được chú ý nha!~ Ai muốn cập nhật những chap sớm nhất hay những thông tin mới thì hãy follow Au nhé! Au mới ra mới một threeshot ChanBaek EXO ” Ánh nắng của mùa xuân” mong các bạn ủng hộ!~

4. Chap 3- Cùng Lớp

Chap 3

Tại SangHee International School.....

Cả trường đang náo động khi đầu tuần có học sinh mới chuyển từ Mỹ về đây học. Và là con của chủ tịch nổi tiếng nhất nhì Hàn Quốc.

-” Ê! Không biết nam hay nữ nữa nhĩ?”- Một đám nữ sinh tụ tập trước cổng trường.

-” Chắc là nữ! Chứ nam trường ta hiếm ai đẹp trừ anh TaeHyung”- Cô nữ sinh kế bên nói rồi ngoác mồm xem xung quanh.

-” Mong là nam! Và là một mỹ nam thì tốt quá!”- Một cô nữ sinh khác đứng đó mà mộng mơ.

Vừa lúc đó thì xe của JungKook chạy vào cổng trường, vừa vào liền gây chú ý cho mọi người vì chiếc Limo trong trường này chỉ có TaeHyung đi mà giờ có người thứ hai đi màu trắng.

-” Rồi hiểu luôn! Học sinh mới của chúng ta không phải dạng vừa đâu”- Một nam sinh đứng trên lầu mà nhìn thấy chiếc xe đó.

-” Chắc cũng ngang TaeHyung đó! Không phải chơi đâu”- Một nữ sinh đứng gần đó cố nhìn vào bên trong nhưng không thấy gì vì kính đã được dán một lớp màu đen không thể nhìn được vào bên trong.

JungKook và Angelina bị hớp hồn vì ngôi trường này không kém gì ngôi trường bên Mỹ mà anh hai em đã học. JungKook còn nhìn thấy rất nhiều người đang chú ý đến chiếc xe và nhìn mình nhưng họ đều không biết mặt mũi cậu như thế nào.

-” Cậu chủ để tôi ra mở cửa”- Tài xế riêng của chủ tịch Oh định mở cửa ra ngoài để mở cửa cho JungKook và Angelina.

-” Thôi bác! Tụi cháu tự ra được”- JungKook sợ làm phiền người khác liền chuẩn bị nắm tay cầm liền nhìn qua Angelina.

-” Em chuẩn bị! 1..2..3”- JungKook vừa đến xong thì tiếng mở cửa từ hai bên vang lên làm mọi người nóng lòng hơn bao giờ hết.

Vừa bước ra ngược mặt lên thì cả trường liền Ồ lên cả nam sinh lẫn nữ sinh đều điên cuồng nhìn theo. Càng ngày càng đông.

JungKook hôm nay ăn diện hiền lành hơn hẳn phong cách thường gặp, balo MCM mới nhất hiện nay, giày Nike Air Max xanh trắng đen, tóc đen hơi xoắn và làn da trắng tạo nên sự nổi bật của JungKook.

Angelina cũng hao hao anh mình, balo MCM đen huyền bí, tóc uốn xoắn đuôi, giày Nike Air Max hồng đen trắng, kính không trông đáng yêu.

-” Ôi má ơi! Đẹp trai quá đi!”- Nữ sinh gần đó ồn ào bàn tán khi nhìn JungKook.

-” Hot boy thứ 2 của trường mình đó! Ôi con bé đó dễ thương quá đi mất”- Nữ sinh trên lầu đứng không yên liền chạy xuống.

-” Oppa! I’m scary”- Angelina núp sau lưng JungKook mà lo sợ.

-” Nhóc con đừng sợ mà! Anh luôn bảo vệ em mà! Don’t scary”- JungKook cúi người xuống nắm lấy tay của em mình mỉm cười tỏa nắng làm cho nữ sinh xung quanh ngả rầm vì cái hành động đó.

-” Chào em! Em là Oh JungKook và đây là Angelina Oh phải không?”- Một người đàn ông tuổi trung niên ăn mặc rất lịch sự trên ngực còn có bảng tên ghi ” Hiệu trưởng Kim Jong Yun”.

-” Dạ đúng là em ạ. Em chào thầy”- JungKook vừa nói xong liền cúi đầu chào và Angelina thấy vậy mà làm theo.

-” Chào em đến trường SangHee International School! Giờ chúng ta lên phòng thầy để thầy giới thiệu và vị trí của lớp hai em”- Hiệu trưởng mỉm cười rồi chỉ đường JungKook và Angelina lên phòng.

-” Lần đầu tiên thầy hiệu trưởng ra đón học sinh mới đó! Mấy tháng trước cũng có học sinh mới mà thầy có mời đâu! Vậy là học sinh này chắc ở tầng lớp quý tộc rồi”- Nam sinh đứng trên lầu mà nói với lũ bạn.

-” Không biết học lớp nào? Chắc khoảng 16 tuổi! Mà con bé đi theo dễ thương thật! Em ấy mà học lớp 9 là tao của liền”- Nam sinh kế bên cũng bàn tán sôi nổi.

Vào lúc đó thì xe mô tô của TaeHyung chạy vào sân trường, mọi người rất đông làm cho Sarah bất ngờ.

-” Hôm nay trường mình có chuyện gì mới sao? Kéo ra nhiều thế”- Sarah nhìn xung quanh mọi khi mọi người chú ý đến mình và TaeHyung còn bây giờ học tập trung lại khu vực gần phòng Hiệu trưởng.

-” Có học sinh mới chuyển vào đây!”- TaeHyung cời nón ra cũng thừa biết vì bên gia đình JungKook muốn JungKook học chung với cậu.

-” Cái người mà anh nói hồi tối đấy hả?”- Sarah chợt nhớ ra lời mà TaeHyung nói hồi tối với mình trước khi đi.

-” Đúng vậy”- TaeHyung gật đầu rồi nhìn lên căn phòng bị che kín bởi các học sinh tò mò.

-” Em cũng tò mò về cậu tên JungKook thật đấy! Chắc cũng được gặp thôi”- Sarah vốn là người rất ghét người nào mà thích TaeHyung và nghe TaeHyung kể lại.

-” Rồi em cũng được gặp thôi! Em lên lớp đi! Ăn trưa chúng ta gặp”- TaeHyung hôn lên má Sarah một cái rồi chạy xe vào bãi xe.

Mặc dù TaeHyung mới 16 tuổi nhưng nhà trường không có quyền cấm cậu không đi vì chủ tịch Park chính là người nắm giữ hơn 50% cổ phần của nhà trường vì vậy chỉ cần TaeHyung nói một câu cũng rất nguy hiểm đến cả hội đồng quản trị.

Phòng Hiệu trưởng.....

-” Học lực của em không hề tệ chút nào! Tiếng Anh đã có bằng TOEFL! Học lực giỏi nhiều năm liền! Khả năng nghệ thuật cũng giỏi”- Hiệu trưởng xem hồ sơ của JungKook do trường bên Mỹ gửi liền mở to miệng không kìm lại được khi có thêm dòng chữ ” Top 3 học sinh ưu tú”.

-” Dạ! Thầy nói hơi quá rồi! Em không có tài đến vậy đâu”- JungKook mỉm cười ngại khi hiệu trưởng nhìn mình với ánh mắt muốn rót ra ngoài.

-” Thầy muốn kiểm tra khả năng tiếng Anh của em”- Thầy Jay, người là người Mỹ gốc cũng biết đến trường mà JungKook đã từng học.

-” Dạ”- JungKook gật đầu đồng ý để thầy Jay kiểm tra khả năng giao tiếp của mình.

-” Thầy ơi! Em với”- Angelina nhảy vào vì cũng muốn đấu tiếng Anh với thầy Jay.

-” Được”- Thầy Jay mỉm cười tự tin rồi bắt đầu đưa cho Angelina hai sấp bài tập tiếng Anh và một tờ giấy ghi một diễn văn.

Sau 10 phút.....

Thầy Jay há mồm vì khả năng phát âm, giao tiếp của cả anh điều chuẩn như người bản xứ vậy. Viết và ngữ pháp không sai một câu nào.

-” Thầy Hiệu trưởng! Nên cho hai em ấy vào lớp chọn! Tiếng Anh thật sự là quá giỏi”- Thầy Jay chằm xong liền đưa cho Hiệu trưởng.

-” Được! JungKook em sẽ học lớp 11A10, đó là lớp chọn của trường. Angelina em thì vào lớp 2A10 cũng là lớp chọn của trường. Đây là bản tên của hai em”- Thầy hiệu trưởng viết đơn vào lớp cho JungKook và Angelina và đưa bằng tên cho cả hai.

-” Thầy sẽ dẫn JungKook về lớp còn thầy hãy dẫn Angelina về lớp nhé”- Thầy hiệu trưởng mở cửa phòng ra thì thấy rất nhiều học sinh đông cứng cả hành lang.

-” Tất cả về lớp! Đã reng chuông rồi! Ai mà vô sau thầy cô sẽ bị ra vườn hoa đứng”- Thầy hiệu trưởng nhanh chóng giải tán được đám đông này trong vòng vài giây.

Mọi học sinh nghe vậy liền nhanh chóng về lớp học không quên ngó nhìn JungKook và Angelina đang đứng gần thầy hiệu trưởng.

Lớp 11A10....

-” Không biết học sinh mới sẽ học lớp nào nhỉ?”- Nữ sinh ngồi hàng đầu tiên ngồi nói với nam sinh ngồi kế bên.

-” Mong vào lớp mình”- Bạn cùng bàn với nữ sinh đó đang mong muốn JungKook vào lớp mình.

Cánh cửa mở ra làm cả lớp giật mình, TaeHyung ngồi ở kế cửa sổ nên có thể biết bên ngoài có ai. TaeHyung liền biết đó chính là JungKook.

-” Chào cả lớp! Chúng ta có bạn mới! Em vào đây”- Thầy hiệu trưởng vui vẻ bước vào rồi bảo JungKook bước vào lớp.

-” Dạ”- JungKook lấy can đảm bước vào, vừa bước vào thì cậu đã thấy TaeHyung đang cười làm cậu cảm thấy an tâm hơn khi học cùng TaeHyung.

-” Đây là Oh JungKook! Bạn ấy vừa từ Mỹ trở về! Mong cả lớp giúp đỡ nhé! JungKook em muốn ngồi ở đâu”- Thầy Hiệu trưởng giới thiệu JungKook cho cả lớp.

-” Em....”- JungKook đắn đo không biết nên ngồi đâu chẳng lẽ ngồi kế TaeHyung.

-” JungKook ngồi đây nè..... JungKook ngồi kế tớ nè.....”- Rất nhiều bạn trong lớp ồn ào gọi JungKook làm cậu cảm thấy bối rối.

-” JungKook em ngồi kế lớp trưởng nhé”- Hiệu trưởng thấy khó khăn cho JungKook liền gợi ý chỗ ngồi.

-” Dạ”- JungKook không biết ai là lớp trưởng nghĩ cũng tốt nên đồng ý.

-” TaeHyung em ngồi xị vào để JungKook ngồi kế bên”- Thầy Hiệu trưởng nói với TaeHyung làm JungKook bất ngờ.

-” Dạ”- TaeHyung mỉm cười rồi kéo ghế qua một góc rồi nhường chỗ cho JungKook.

-” JungKook mong em học tốt nhé! Tạm biệt cả lớp”- Thầy hiệu trưởng nói với JungKook rồi nói với cả lớp làm cả lớp thả phào nhẹ nhõng.

JungKook đi xuống ngồi kế TaeHyung, mỉm cười với TaeHyung. Cậu bước xuống chỗ ngồi thì nữ sinh ở bàn trên liền quay xuống nói.

-” Chào JungKook! Mình là MinJin còn đây là Charel”- Một nữ sinh gương mặt xinh xắn và hiền lành quay xuống làm quen với JungKook.

-” Chào cậu”- JungKook vui vẻ mỉm cười tí mắt với hai bạn mới quen rồi nhìn sang TaeHyung.

-” TaeHyung này! Cậu làm lớp trưởng sao? Giỏi ghê đó”- JungKook tự nhiên nói chuyện với TaeHyung làm cho MinJin và Charel bất ngờ.

-” Dĩ nhiên rồi Kookie! Mình phải giỏi chứ”- TaeHyung cũng tự nhiên trả lời lại với JungKook làm cả lớp quay xuống nhìn với ánh mắt bất ngờ.

-” Hai cậu quen nhau sao?”- Charel nhìn JungKook mà hỏi.

-” Đúng vậy! Quen nhau từ nhỏ cơ”- JungKook mỉm cười khi Charel nói như vậy.

-” Oh!”- Cả lớp đều khó lo lắng khi JungKook quen TaeHyung từ nhỏ chuyện này mà Sarah biết thì sẽ lớn chuyện.

Giờ ăn trưa.....

MinJin và Charel kéo JungKook xuống nhà ăn, cùng lựa một chiếc bàn ở gần với cửa sổ hướng ra sân trường.

-” JungKook này! Cậu đừng có tiếp xúc nhiều với TaeHyung”- MiJin nói nhỏ với JungKook.

-” Sao vậy? Có chuyện gì sao?”- JungKook khó hiểu khi nghe MiJin nói chuyện này với mình.

-” Cậu mới vào không biết chứ! TaeHyung đang quen với Sarah! Cô gái đang ngồi kế TaeHyung đó”- MiJin chỉ tay về hướng Sarah.

-” Vậy sao?”- JungKook nhìn Sarah một hồi rồi cảm thấy buồn bã hơn lên vì TaeHyung đang quen người khác.

-” Cậu đừng tiếp xúc nhiều với TaeHyung! Sarah là người khác với vẻ bề ngoài! Ai tiếp xúc nhiều với TaeHyung sẽ có chuyện đó”- Charel nói nhỏ đủ để ba người nghe.

-” Vậy sao? Mình biết rồi”- JungKook thở dài vì mình chỉ tin vào tình yêu con nít đó với TaeHyung.

-” Tổ nói thật đó! Sarah rất ghê gớm! Hồi đó trong lớp mình có một người thích TaeHyung bị Sarah phát hiện thì bị cô ta làm gì đó mà chuyển trường rồi”- MiJin lấy thực tế cho JungKook biết chuyện Sarah là người như thế nào.

-” Tổ biết rồi”- JungKook gật đầu rồi tiếp tục ăn tiếp mà tâm trạng cậu như bị rớt xuống hố sâu khi nghe được tin này.

-” TaeHyung cũng quen người khác rồi! Mình chỉ là bạn thôi”- JungKook cười buồn nhìn vào khay cơm mà nước mắt muốn rơi xuống.

Bên bàn của TaeHyung và Sarah.....

-” Wow! Cậu ta đẹp thật đó! Cơ mà gay thì quá tiếc”- Sarah cười đểu nhìn JungKook bên bàn gần cửa sổ.

-” Kệ cậu ta đi! Ai mà quan tâm chứ! Người như vậy anh không thích đâu”- TaeHyung vừa ăn vừa nhẹ nhàng nói với Sarah đã mãi nhìn JungKook.

-” Em biết là anh chỉ thích có mình em thôi! Em luôn mãi yêu anh mà”- Sarah mỉm cười rồi dựa vào vai của TaeHyung.

-” Anh mãi yêu em!”- TaeHyung vui vẻ để cho Sarah dựa vào vai mình như một chuyện thường ngày mà cả hai bên nhau.

-” Để xem cậu làm gì được nào, JungKook. Tôi không bao giờ cho cậu tiếp xúc với TaeHyung đâu”- Sarah đang nghĩ âm mưu thâm trong bụng mình để đối phó với JungKook.

END Chap 3

Au comeback rồi đây!~ Lâu quá không ra hàng! =] Cứ từ từ! Hóng đi babe!~ Chap sau có biến!

5. Chap 4- Từ Bỏ

Chap 4

Hôm nay hai gia đình TaeHyung và JungKook sắp xếp cho hai người đi chơi cùng nhau tại LotteMart. Vừa về đến nhà thì JungKook bị kéo papa LuHan kéo lên lầu.

-” Con trai! Đi học sao rồi? TaeHyung có học chung lớp với con không?”- LuHan xoa đầu JungKook đang uống món sữa chuối yêu thích.

-” Trường tốt lắm ạ! Con có học cùng lớp với TaeHyung nhưng TaeHyung không quan tâm con”- JungKook hào hứng lúc đầu từng từng lại buồn bã.

-” Sao vậy chứ? Chắc do TaeHyung có chuyện gì thôi! À, con thay đồ nhanh đi còn phải đến LotteMart nữa”- LuHan mở tủ ra lựa một hồi rồi kéo JungKook vào phòng tắm.

- ” Đến đó chi vậy papa?”- JungKook cảm thấy nghi ngờ liền hỏi papa.
-” Đến đó rồi con sẽ biết thôi”- LuHan quyết định giữ bí mật đến cùng tiện thể lựa giày cho con trai mình.

LotteMart, Seoul....

- ” Papa sao kéo con đến đây? Chút nữa con phải đi họp nhóm rồi”- TaeHyung khó chịu đứng trước cửa LotteMart.
-” Cái thằng này, nói đi chơi thì nói đại đi! Hủy hết cho papa! Có chuyện còn quan trọng hơn”- BaekHyun biết rõ con mình trong lòng bàn tay.
-” Papa! Cái đó quan trọng lắm! Chứ papa chờ ai?”- TaeHyung bực bội trong lòng mà bức tóc nhìn BaekHyun.
-” Dĩ nhiên là JungKook rồi”- BaekHyun mỉm cười khả ái khác với con mình đang tròn xoe mắt.
-” Tụi con gặp mặt nhau sáng nay rồi mà! Bây giờ...”- TaeHyung cảm thấy rất bực vì tối nay cậu có hẹn với Sarah đi ăn.
-” Cái thằng này...”- BaekHyun véo tai TaeHyung thì LuHan và JungKook xuất hiện.
-” Ôi bạn thân của tôi”- BaekHyun chạy lại ôm LuHan như một đứa con nít.
-” Thả ra coi!”- LuHan sợ cái tính con nít mãi không chịu lớn của BaekHyun.
-” JungKook, TaeHyung này! Hai đứa đi chơi đi nhé! Papa cùng papa LuHan đi shopping đây! Bye bye”- BaekHyun không cần LuHan mở lời trước liền kéo LuHan đi mất.
-” Papa”- JungKook đứng đó lo lắng vì phải ở lại với TaeHyung, cậu thật sự không muốn gặp TaeHyung bây giờ.
-” JungKook đi thôi”- TaeHyung mỉm cười nhìn JungKook rồi đi về phía Game Center.
JungKook cùng TaeHyung đi vào Game Center mỗi người chơi mỗi trò không ai chơi chung. JungKook nhìn thấy TaeHyung chẳng nói một tiếng nào với mình cả thấy thà không về Hàn còn hơn.
Chơi cho đã rồi TaeHyung đi ra quán coffee bên ngoài LotteMart. Lựa một chỗ ngồi lí tưởng.
-” Cậu ngồi xuống đi! Tôi có chuyện muốn nói”- TaeHyung ngồi xuống đối diện JungKook.
-” Cậu nói đi”- JungKook say sưa ngồi uống Blue Sky Soda nhìn ra bên ngoài biết rõ TaeHyung muốn nói cái gì.
-” Chắc cậu cũng biết tôi và Sarah đang quen nhau”- TaeHyung thẳng thắn nói không một chút đắn đo.
-” Biết! Tôi sẽ không cản trở tình yêu hai người đâu! Đừng lo!”- JungKook biết rõ TaeHyung muốn nói gì liền đứng lên rồi bỏ đi mất.
-” Biết vậy cũng tốt! Khỏi tốn nước miếng”- TaeHyung cười đều rồi tiếp tục nhâm nhi coffee.
-” Biết thế nào cũng vậy! Về Mỹ còn sướng hơn”- JungKook cảm thấy rất khó chịu trong người mà không thể nào giải phóng được.
-” Kookie”- Một chàng trai cao 1m80, gương mặt rất nam tính nhưng ẩn sau cái kính Rayban, nụ cười tỏa nắng đứng cách JungKook 10 bước chân.
-” Ai vậy?”- JungKook nghe tên mình liền quay thấy một chàng trai đang mỉm cười với mình trông rất quen thuộc.
-” Yah! Qua Hàn có mấy bữa mà quên tớ rồi sao?”- Chàng trai đó tháo mất kính mặt giả vờ khó chịu khi JungKook quên mất mình.
-” HyungSoo! Nhớ quá đi mất!”- JungKook chạy đến bay lên ôm HyungSoo vào người như sam, nước mắt rưng rưng.

-” Tớ cũng nhớ cậu lắm, Kookie của tớ”- HyungSoo vòng tay qua eo ôm lấy con người bé nhỏ mà cậu thầm thích bấy lâu nay.

-” Kookie của cậu! Aish, Kookie không phải của cậu”- JungKook nghe khúc cuối liền cúi mày, kí cho HyungSoo một cái.

-” Được rồi! Kookie là của papa, appa”- HyungSoo chịu thua với con người đã 16 tuổi mà cái tính con nít không thể thay đổi.

-” Mà sao cậu lại về đây hả?”- JungKook nhìn HyungSoo với ánh mắt tò mò hôm nay HyungSoo đúng là đẹp trai hơn.

-” Về đây chơi với cậu! Đi thôi! Tớ đói lắm rồi! Vừa xuống máy bay chưa ăn gì hết”- HyungSoo véo má JungKook rồi kéo cậu lên chiếc Ferrari của mình.

-” Từ từ!”- JungKook cảm thấy vui hơn khi HyungSoo đang ở bên cạnh cậu những lúc như thế này.

HyungSoo và JungKook đi khắp cái Seoul từ nhà hàng cho đến chợ đêm, mệt lã JungKook kéo HyungSoo ra bờ sông Hàn hóng gió.

-” Kookie, cậu với TaeHyung sao rồi?”- HyungSoo nhìn gương mặt có nét thoáng buồn của JungKook mà nghi ngờ có chuyện gì đó không ổn.

-” Uhm..... Thất bại rồi! Cậu ấy có người yêu rồi”- JungKook cúi mặt xuống nhìn dòng nước yên tĩnh đó.

-” Haiz! Đừng buồn mà! Còn HyungSoo ở đây mà”- HyungSoo thở dài rồi choàng tay qua cổ an ủi JungKook.

-” HyungSoo lúc nào cũng vậy! Luôn tốt nhất với tớ”- JungKook mỉm cười nhìn HyungSoo an ủi mình vào lòng.

-” Vì tớ luôn yêu cậu”- HyungSoo mạnh dạn nói ra câu nói khó khăn bao năm nay không dám nói.

-” Tớ cũng yêu cậu lắm lắm”- JungKook cứ nghĩ HyungSoo giỡn nên cũng giỡn theo.

-” Tớ nói thật đấy! Tớ thật sự rất yêu cậu tại cậu không có cảm giác thôi! Cậu chỉ toàn nghĩ đến TaeHyung mà thôi! Từ lúc tớ chơi với cậu, tớ chưa từng dám làm gì cậu buồn, chưa từng yêu ai cũng vì cậu thôi, Kookie”- HyungSoo nhẹ nhàng nói ra tâm tư cất giấu bấy lâu nay, từ từ nắm lấy bàn tay nhỏ bé của JungKook.

-” HyungSoo à!”- JungKook nhìn HyungSoo bằng ánh mắt thấu hiểu, cậu cũng không biết rằng bên cạnh mình vẫn còn một người luôn quan tâm cậu như thế.

-” Cậu có tớ một cơ hội làm người yêu cậu nhé”- HyungSoo vừa nói vừa nắm lấy hai tay JungKook, cảm nhận được sự ấm áp từ bàn tay đó.

-” Một cơ hội thôi đấy”- JungKook mỉm cười đồng ý, HyungSoo vui mừng mà ôm JungKook vào lòng mình.

-” Cảm ơn cậu”- HyungSoo vui mừng không nói lên lời, một người kia thì vẫn thoáng buồn.

Người ta nói, để quên đi một mối tình cũ cách tốt nhất là bắt đầu một tình yêu mới. Hãy quên đi những kỉ niệm đó và một người khác sẽ sưởi ấm trái tim cô đơn của đối phương. Nói quên thì dễ nhưng làm thì không hề..... quên đi một ác mộng đã khó đừng nói đến kỉ niệm đẹp. Quên không phải là chấm hết....

HyungSoo quyết định học cùng lớp với JungKook, ai cũng bất ngờ khi hai học sinh mới chính là cặp với nhau.

-” Cậu thấy không? Đúng là đẹp đôi thật đấy”- Một nữ sinh đi ngang qua thấy HyungSoo đang chỉ bài cho JungKook.

-” Woa! Không ngờ hai học sinh mới chính là một cặp đó”- Một nữ sinh trong lớp nhìn HyungSoo đang nắm tay JungKook mà thấy ghen tị.

TaeHyung ngồi trong lớp thấy JungKook và HyungSoo vui vẻ bên nhau mà lòng cảm thấy khó chịu vô cùng nên bỏ đi lên sân thượng.

-” Aish! Bực cả mình! Mình có yêu cậu ta đâu mà cảm thấy như thế này chứ”- TaeHyung khó chịu đeo tay nghe vào rồi nằm xuống nhìn bầu trời mà cảm thấy JungKook làm mình khó chịu.

Đến giờ ăn trưa thì HyungSoo kéo JungKook xuống nhà ăn với hàng nghìn ánh nhìn của mọi người trong đó có cả Sarah.

-” Haha! Bỏ cuộc rồi sao? Cũng biết lựa trai để của quá nhỉ?”- Sarah cười đều nhìn HyungSoo đẹp cũng ngang TaeHyung của mình.

-” Nè! Không ngờ đó nha! Thằng đi kể JungKook công nhận đẹp trai thật đấy! Không kém gì TaeHyung trường mình”- Một người ngồi kế bàn Sarah nói với bạn kế bên.

-” Tụi bây im đi! Biết gì mà nói hả? TaeHyung của tao là nhất”- Sarah đứng lên quát bọn đó, làm mặt khinh người.

-” Cậu tưởng cậu là người yêu TaeHyung thích làm gì thì làm à”- Charel chịu hết nổi với cái tính chảnh chọc của Sarah.

-” Yah! Mà y vừa nói đi”- Sarah đi đến bên bàn lấy hai tay đẩy mạnh Charel làm cô ấy ngã xuống.

-” Mặt dày! Rồi một ngày nào đó cô sẽ trả giá thôi”- MinJin chạy lại xem bạn thân mình có sao không liền cho ả một cái liếc.

-” Mẹ khiếp tụi bây”- Sarah định cúi xuống tát vào mặt MinJin thì JungKook nắm cổ tay cô ta lại.

-” Nè! Đừng có đụng đến bạn tôi”- JungKook nhìn Sarah bằng ánh mắt lạnh lùng.

-” Mắc cười quá à! Mà y tưởng mà là ai trong cái trường này”- Sarah đứng cười đều rồi đẩy JungKook một cái.

-” Vậy cô nghĩ cô là ai trong cái trường này! Chị đại sao? Hay bồ của anh đại!”- JungKook cũng không chịu thua liền phản công lại.

-” Trong cái trường ai cũng sợ tao chỉ có mình mà! Mà y tưởng là có bạn trai rồi muốn làm gì thì làm! Nói cho mà y biết, TaeHyung là con của trùm xã hội đen King&Tiger đó biết không?”- Sarah lên mặt cứ như mình là con dâu của dòng tộc Park.

-” Vậy sao? Chắc cô cũng không biết! King&Tiger không phải có một trùm! Mà là 4 người đứng đầu! Không chừng tôi còn quen nhiều hơn cô nghĩ”- JungKook biết rõ appa SeHun của mình cũng chính là một trong bốn người đứng đầu.

-” Tao là con dâu tương lai còn mà y chỉ quen thôi thì làm được gì?”- Sarah cười đều nhìn JungKook bằng ánh mắt khinh thường.

-” Haha! Là con dâu mà không biết King&Tiger như thế nào sao?”- JungKook cười vào cái bản mặt của Sarah.

-” Mà y.....”- Sarah tức điên lên định giơ tay lên tát mặt JungKook thì bị một bàn tay nắm lại.

-” Anh”- TaeHyung chính là người nắm cổ tay Sarah, Sarah nhìn TaeHyung bằng ánh mắt kinh ngạc.

-” Đừng có làm loạn nữa! Về bàn ăn thôi”- TaeHyung không hề muốn Sarah làm gì JungKook, thấy cảnh đó làm TaeHyung cảm thấy khó chịu với Sarah.

-” Thả em ra...”- Sarah bị TaeHyung nắm cổ tay đến đau điếng, Sarah quay lại liếc một cái thể hiện ” Tao không tha cho mà y đâu”.

-” JungKook em không sao chứ?”- HyungSoo nãy giờ đi mua nước không hề biết đang có cái lộn.

-” Không sao! Charel cậu có sao không?”- JungKook mỉm cười với HyungSoo quay lại xem Charel có sao không.

-” Cảm ơn cậu nhé JungKook! Cậu tốt như vậy làm ai cũng thích cả! Nhưng cẩn thận đấy! Sarah có thể làm bất cứ điều gì?”- Charel mỉm cười với JungKook cũng không quên cảnh báo vì hồi đó có một trường hợp như vậy bị Sarah đánh đến nhập viện.

-” Ừ! Thôi chúng ta đi ăn thôi”- JungKook cũng không sợ mấy liền kéo MinJin và Charel đi ăn.

-” Chiều nay mày sẽ biết ai hơn ai thôi”- Sarah liếc nhìn JungKook vui vẻ bên HyungSoo, MinJin và Charel.

Tan học, HyungSoo phải về nhà vì hôm nay ba mẹ tổ chức tiệc ăn mừng HyungSoo về nên không về cùng JungKook.

-” Tối cậu nhớ qua đó”- HyungSoo xoa đầu JungKook rồi về bằng chiếc mô tô BMW làm ai cũng nghĩ đó giống y hệt TaeHyung.

-” Ok! Tạm biệt nhé!”- JungKook vui vẻ đồng ý vì gia đình HyungSoo thật sự rất thân thiện.

HyungSoo vẫy tay tạm biệt JungKook rồi phóng nhanh về nhà, JungKook qua lưng lại thì gặp một đám đàn anh.

-” Chào nhóc”- Một thằng tướng cao ngang TaeHyung đứng cản đường JungKook.

-” Mấy người muốn gì?”- JungKook bị 5 người bua vây nên không có lối thoát.

Ai trong trường cũng chạy ra xem, Angelina nhìn anh hai mình bị bua vây liền điện thoại cho papa, appa.

-” Mày mới vào mà gan thế! Dám cãi lại Sarah luôn sao?”- Thằng đó tiến lại thì JungKook lùi một bước.

-” Năm người ăn hiếp một người không biết nhục à”- JungKook không chịu thua liếc mắt nhìn thằng đứng đầu.

-” Ngoan ngoan van xin đi! Tao sẽ tha cho”- Thằng đó cứ tưởng JungKook sẽ ngoan ngoãn theo lời mình.

-” Haha! Mấy người tưởng mình là ai?”- JungKook cười nửa miệng nhìn thằng đứng đầu với vẻ mặt khiêu khích.

-” Mày...”- Thằng đó định tát vào mặt JungKook, nhìn JungKook bằng ánh mắt tức giận.

-” Nè! Năm ăn hiếp một không biết nhục à”- Một người đứng cách đó 10 bước chân đi sau còn có thêm 10 người khác.

END Chap 4

Đủ 50 vote mai up chap 5 nào!~ <3 au=“” đã=“” trở=“” lại!=“” mai=“” ra=“” ficbooks=“” nào!=“” mai=“” lại=“” ra=“” fic=“” mới=“”>

6. Chap 5- Chào Cậu, Hyungsoo!

Chap 5

Một chiếc xe Ferrari đồ chạy nhanh đến cổng trường rồi ngừng lại, một người đàn ông tướng cao ráo cầm cây gậy rồng nhìn 5 người đang định ăn hiếp đứa con nuôi của mình.

-” Nè! Năm ăn hiếp một không biết nhục à”- Một người đứng cách đó 10 bước chân đi sau còn có thêm 10 người khác.

-” Mày là ai mà dám.....”- Thăng cầm đầu cười rồi quay mặt lại không ngờ rằng người đó chính là Kris, một trong 4 trùm của King&Tiger. Người này cầm cây gậy chắc chắn chính là người nắm quyền nhất.

-” Sao nào! Vậy mày là ai dám đụng đến đứa con nuôi của ta”- Kris cười nửa miệng nhìn cả lũ sợ chết khiếp vì nghe danh nhưng chưa bao giờ gặp.

Năm thằng đó nhưng gặp thần chết mà run rẩy không đứng nổi liền quỳ xuống, JungKook nhìn cảnh tượng mà cười rồi đi về phía chú Kris đang đứng.

-” King, xin tha cho tội em ạ”- Thăng cầm đầu mở miệng ra mà mồ hôi chảy như tắm.

-” Nói cho tội bây biết! Dám đụng đến JungKook thì mấy người không yên ổn đâu! Biến đi”- Kris cười nhìn năm thằng vừa lúc này lên mặt mà bây giờ phải quỳ trước mình.

-” Dạ!”- Năm thằng đó đứng dậy cúi đầu mà chạy đi mất tích, Sarah đứng trên lầu xem mà cảm thấy nóng máu.

-” Aish! Ông ta là ai chứ!”- Sarah hoàn toàn không biết Kris chính là papa nuôi của JungKook.

-” Ê mày! Theo ta thấy thì ông ta không phải người bình thường đâu! Nhìn kia có người đi theo, cây gậy đó thể hiện người đó rất quyền lực”- Một nam sinh đứng gần Sarah tò mò danh tính của người đàn ông đó.

-” Mẹ khiếp! JungKook đừng tưởng có người bảo vệ là an toàn”- Sarah lẩm bẩm trong miệng nhìn JungKook cười đùa với người đàn ông đó.

Angelina thấy chú Kris liền chạy lại phóng lên ôm nhanh như sóc làm HoMin cũng bất ngờ, HoMin chính là con trai của chú Kris.

-” Angelina! Con khỏe không? Học sao rồi”- Kris hoàn toàn khác với vẻ lạnh lùng, xem JungKook và Angelina không khác gì con mình.

-” Dạ rất khỏe! Sao papa nuôi lại đến đây”- Angelina mỉm cười đáng yêu làm Kris không chịu được mà véo vào má một cái nhẹ.

-” À! Hồi nãy papa ChanYeol nhận được điện thoại của con liền kêu papa nuôi đi xử lý vì papa nuôi của con đang bận kiểm baby”- Kris bế Angelina trên tay nhìn JungKook đang đứng hình vì lời nói của mình.

-” Dạ! Papa con muốn ăn kem!”- Angelina chu mỏ nhìn Kris bằng ánh mắt đáng yêu.

-” Đi thôi”- Kris không cần suy nghĩ gì cả vì Anglina chẳng khác gì con mình cả.

-” Con muốn ngồi kế anh HoMin”- Anglina nhìn HoMin không rời vì còn nhỏ mà mê tí con của Kris rồi.

-” HoMin! Con cho Angelina ngồi kế con nhé”- Kris chưa kịp xuống hàng ghế thì Angelina đã nhanh nhẹn chạy lên ngồi kế HoMin.

-” Dạ papa”- HoMin mỉm cười xoa đầu nhìn Angelina ngại ngùng, JungKook ngồi ghế trên nhìn vậy mà muốn nổi da gà.

-” Mới có 6 tuổi mà mê trai rồi”- JungKook lắc đầu nhìn hai người phía sau hường phấn.

-” Kookie à! Hồi đó 6 tuổi con cũng vậy thôi!”- Kris chọc ghẹo JungKook làm JungKook đỏ bừng.

-” Papa này! Chuyện đó qua rồi mà”- JungKook đỏ bừng khi nhắc lại chuyện hồi nhỏ mình và TaeHyung.

Trong xe ồn ào tiếng cười của Angelina, HoMin và Kris ai cũng cười thả ga rồi Kris kể rất nhiều về JungKook hồi nhỏ làm Anglina cứ chọc ghẹo anh trai mình đến lúc về.

Sarah vì khó chịu nên đi đến Sky Bar quẩy một bữa thâu đêm mặc cho TaeHyung đang chờ mình ở căn hộ.

-” Alo! Anh ở đâu vậy? Ra Sky Bar với em đi”- Sarah gọi điện thoại cho một người con trai quen thuộc với cái giọng ngọt ngào.

Khoảng 5 phút sau thì một chàng trai xuất hiện ngồi xuống cạnh Sarah nhưng đó không phải là TaeHyung.

- ” Em yêu”- Một chàng trai cười đều, mặt gian xảo đang âu yếm lấy Sarah nhưng một cặp đôi thật sự.
- ” Thả em ra đi! Bực mình quá”- Sarah đẩy bàn tay đang sờ mó của chàng trai đó ra.
- ” Sao vậy? Ai làm em phải bực! Nói anh nghe”- Chàng trai đó tự nhiên choàng tay qua cổ Sarah kéo Sarah sát vào lòng mình.
- ” Cái thằng mới chuyển vào đây! Đàn em của anh tính đánh nó mà tự nhiên ông nào xuất hiện tụi nó chạy hết! Bực mình thật”- Sarah khó chịu nói, không quên liếc cô nhỏ đang nháy mắt với người đang ngồi kế mình.
- ” Mấy cái thằng này đúng là ăn hại thật! Để mai anh sẽ ra mặt cho em chịu không?”- Chàng trai đó nói giọng bực bội rồi véo má Sarah một cái.
- ” Anh nói phải làm đó”- Sarah mỉm cười vui vẻ, rồi nhẹ nhàng vuốt ve người kế bên làm cho hắn không thể chịu nổi được.
- ” Em anh muốn....”- Chàng trai đó nhìn Sarah bằng ánh mắt thèm thuồng của con sói sắc lang.
- ” Chúng ta quấy tí rồi hả tính tiếp?”- Sarah vui vẻ cười rồi kéo chàng trai đó ra sàn nhảy.

Sarah dường như không quan tâm đến đang có TaeHyung ở nhà lo lắng vì cô hoàn toàn không yêu TaeHyung như người ta nghĩ. Sarah nhưng điên cuồng quấn quýt với chàng trai đó, hết nhảy nhót, uống rượu và ngay cả chuyện giường chiếu cũng đã lần qua nhiều lần. TaeHyung thật sự yêu Sarah chưa dám đụng chạm cô đến như vậy.

Nhà HyungSoo, JungKook đi cùng Angelina và HoMin đến dự bữa tiệc nhỏ.

- ” Kookie cậu đến rồi! Angelina, chào em”- HyungSoo chạy ra mở cửa cho JungKook thì thấy một chàng trai lạ đi theo.
 - ” Chào cậu! Đây là món quà nhỏ của tớ”- JungKook mỉm cười, đưa quà vào tay HyungSoo.
 - ” Anh HyungSoo, đây là anh HoMin! Cho anh ấy tham dự nha nha”- Angelina sử dụng dễ thương kể thành công 100%.
 - ” Được mà! Chào cậu, HoMin”- HyungSoo không thể từ chối được, bắt tay với HoMin.
 - ” Chào cậu!”- HoMin vui vẻ đưa tay ra bắt lấy, cảm thấy con người này rất tốt không có ác cảm.
- Bữa tiệc diễn ra khá vui vẻ, HyungSoo luôn bám theo JungKook không rời. JungKook cũng không nói gì vì họ cũng đang quen nhau, HyungSoo nhẹ nhàng nắm lấy tay JungKook.
- ” Hyung à! Hyung đang quen anh hai của em sao?”- Angelina ngây thơ nhìn HyungSoo đang nắm tay anh mình rất tự nhiên mà JungKook cũng không đẩy ra.
 - ” Ừ! Em không thích sao, Angelina”- HyungSoo xoa đầu Angelina nhìn mặt mà cảm thấy Angelina không thích mình.
 - ” Uhm.... Đâu có đâu! Em thích lắm cơ! Anh vừa tốt vừa dễ thương rất hợp với anh em”- Angelina giả vờ nghiêm túc rồi quay 180 độ sang vui vẻ.
 - ” Hihi! Anh có cảm giác làm em thích HoMin phải không hả?”- HyungSoo cảm thấy Angelina cũng nhìn HoMin bằng ánh mắt tình cảm.
 - ” Dạ.....dạ có ạ”- Angelina bị trúng tim đen mà mắc cỡ nhìn HyungSoo, Angelina vẫn hướng mắt về HoMin đang kiếm nước.
 - ” Aigoo! Mới có 6 tuổi mà ghê nha! Anh hâm mộ em! Cố lên! Anh có thể giúp em”- HyungSoo véo má Angelina làm Angelina ửng đỏ cả mặt.
 - ” Anh nói thật ạ!”- Angelina nghe có người giúp mặt liền hờn hờ nhìn bằng ánh mắt hi vọng.
 - ” Thật thật! Anh sẽ giúp em! Nhưng em cũng phải giúp anh”- HyungSoo gật đầu nhưng cũng có điều kiện.

-” Dĩ nhiên rồi! Em sẽ giúp anh mà!”- Angelina không từ chối liền gật đầu lia lịa đồng ý.

-” Hehe! Đi thôi! Anh sẽ lấy tiramisu trà xanh cho em”- HyungSoo cười rồi bế Angelina trên tay đến bàn bánh ngọt.

TaeHyung gần như tức điên lên vì Sarah, gọi hơn 100 cuộc mà cũng không chịu bắt máy. TaeHyung cảm thấy lo lắng liền gọi cho bạn thân của Sarah chính là MinYoon.

-” Alo! MinYoon, Sarah có bên nhà cô không?”- TaeHyung nói bằng giọng đầy bức tức.

-” Sarah sao? Cô ấy đang ngủ ở nhà tôi vì hôm nay tôi có nhiều chuyện muốn tâm sự với Sarah! Cậu có chuyện gì sao?”- MinYoon nói như mọi thứ đều là sự thật.

-” Không có gì! Nói với Sarah là mai tôi sẽ đến! Với gọi cho tôi khi thức dậy”- TaeHyung cũng không nghi ngờ gì vì cả hai đều là bạn thân.

-” Ok! Tôi tắt đây”- MinYoon hoàn hảo nói dối được TaeHyung mà vui sướng.

MinYoon mỉm cười khi TaeHyun thật sự quá ngây thơ, tin lời mình nói là sự thật. Bấm số cho Sarah, MinYoon hoàn toàn biết là MinYoon đang ở đâu và làm gì?

-” Alo....Ừm.....A..... Anh.... Đừng lại”- Đầu dây bên kia đang rên rỉ mà nói cũng bị đứt khoảng.

-” Tao nói rồi đấy! TaeHyung không một chút nghi ngờ!”- MinYoon cũng biết Sarah và anh ta đang quần quýt với nhau.

-” A.....Chỗ đó..... Nhanh một tí... Mà giỏi lắm....MinYoon...Cảm ơn mày”- Sarah thở không ra hơi mà trả lời MinYoon làm MinYoon cảm thấy nóng cảm người.

-” Ừ! Thôi mình tiếp tục vui vẻ đi nhé! Tao không làm phiền”- MinYoon cảm thấy mình khó chịu và không muốn phá đám.

-” Anh..... nhanh lên..... Tạm biệt.....mày”- Sarah cứ rên rỉ mãi không quan tâm rằng MinYoon đang nóng cả người.

-” Ừ”- MinYoon cúp máy, cảm thấy mình có lỗi và Sarah rất quá đáng vì làm những chuyện mất đi trong trắng của mình.

Sáng JungKook đi đến trường rất sớm, HoMin hôm nay cũng lên trường vì phải họp chuyện hợp tác xây dựng thêm kí túc xá. HoMin đi sau JungKook.

-” Mày là JungKook phải không?”- Chàng trai đêm qua của Sarah đang đứng trước mặt nhìn JungKook.

-” Phải có chuyện gì?”- JungKook nhìn mặt người này cũng đủ hiểu là muốn kiếm chuyện.

-” Cho mình biết! Trách xa TaeHyung và Sarah ra cho tao”- Thằng đó đẩy mạnh JungKook vào vách tường, cả trường kéo nhau ra.

-” Hức! Tưởng mấy người là ai? Cha mẹ người ta sao?”- JungKook nhìn hấn cùng đồng đội ép cậu đến đường cùng.

-” Mày mà dám nói nữa tao sẽ đánh chết”- Hấn tỏ ra hung dữ để cậu sợ sệt.

-” Hay thì đánh đi! Đánh rồi sẽ thấy cái cảnh!”- JungKook thách hấn vì cậu là người không dễ đụng vào như mọi người nghĩ.

-” Mày cũng to mồm lắm! Để xem mày làm gì tao khi tao đụng đến mày”- Thằng đó cười rồi khi dễ cậu không biết rằng sát khí đang ồ àng sau.

-” Người nghĩ xem! Cả trường làm chứng người đánh ta! Trường không giải quyết thì ra đường cũng bị xử thôi”- JungKook không hề chịu thua cũng thách hấn đến cùng.

-” Mẹ khiếp”- Hấn chịu hết nổi liền giơ tay lên định tát JungKook một bạt tay.

-” Nè nè! Đánh nhau trước trường không tốt đâu”- HoMin đi lại nhìn thấy JungKook bị ép vào tường.

-” Mà là ai?”- Thằng đó cười khinh nhìn HoMin chỉ đi một mình nhìn có thể muốn giúp JungKook.

-” Không cần biết! Một là mày không được đụng đến JungKook hay là mày bị ăn đập”- HoMin cười nhìn hấn bằng ánh mắt không biết điều.

-” Mày là cái quái gì mà tao phải làm vậy?”- Thằng đó cùng đồng bọn cười ồ lên nhìn HoMin.

-” Một người có thể đánh cả tụi bây”- HoMin nhìn hấn bằng ánh mắt thách thức.

END Chap 5

Au xin lỗi vì trễ hẹn các babe!~ Au bận quên cả fic!~ :(Nếu chap này được hơn 80vote thì CN tuần sau up!

7. Chap 6- Nổi Bật

Chap 6

Hấn ta chịu đựng hết nổi liền xông lên đánh HoMin, HoMin vốn là người học Taekwondo, Wushu và Hapkido từ nhỏ nên chính là người giỏi chẳng kém gì trong đội tuyển quốc gia. Một mình HoMin đánh được cả năm người chỉ bằng vài cái nhẹ đã ngã xuống đất mà rêu đau.

-” Nghe rõ đây! Sau này đừng mơ đụng đến ai liên quan đến King&Tiger! Cút đi”- HoMin đập lên người thằng nắm đầu mà đe dọa làm mặt hấn không còn miêng máu.

-” Tụi bây đi”- Hấn đứng dậy nhanh chóng chạy vào trường với ánh mắt bất ngờ của Sarah.

-” Đáng ghét! Thật ra mày là ai mà có nhiều người bảo vệ đến chứ”- Sarah nhìn HoMin tỏa ra một làn khí quyền lực như người hôm qua, làm Sarah càng tò mò về JungKook.

-” JungKook này! Em lên lớp đi! Anh phải ghé qua phòng hiệu trưởng”- HoMin cảm thấy an tâm khi đám du côn đó đi mất liền thở nhẹ nhõm rồi bảo.

-” Vâng ạ! Em tạm biệt anh”- JungKook nghe lời mà đi lên lầu mới phát hiện ra Angelina còn nín kéo HoMin.

-” Nè em không định lên lớp sao Angelina?”- JungKook lắc đầu nhìn Angelina tuổi nhỏ mà đi mê trai hơn cả 12 tuổi.

-” Chút em lên! Chưa đến giờ mà! Lên sớm ngồi chán lắm cơ”- Angelina luôn tìm được cách giữ mình ở lại bên HoMin.

-” HoMin giờ phải lên phòng hiệu trưởng em cũng lên đó à!”- JungKook không chịu thua em mình mà nói.

-” Anh HoMin ở lại với em một tí được không ạ?”- Angelina kéo lấy tay áo HoMin mà năn nỉ với ánh mắt rưng rưng.

-” Uhm... Cũng được! Chúng ta xuống catin đi”- HoMin nhìn vẻ đáng yêu đó mà chấp nhận liền bế Angelina xuống catin làm ai cũng nhìn.

-” Aish! Nhỏ em mê trai này! Trai nào vào tay cũng dụ dỗ được hết”- JungKook nhìn vẻ mặt hờ hững Angelina lè lưỡi trêu chọc mình mà liếc một cái.

-” Kookie!”- HyungSoo vui vẻ gọi Kookie đứng lại, trên tay HyungSoo còn cầm hai hộp đầy bí ẩn.

-” Chào cậu, cái đó là gì vậy?”- JungKook tò mò nhìn hai hộp quà màu đỏ nổi bật.

-” À! Đây là quà cho cậu còn đi là đồ ăn trưa cho cậu đấy!”- HyungSoo mỉm cười ngại khi bị phát hiện quá sớm và trao cho JungKook.

-” Đồ ăn trưa, quà sao? Sao cậu cho tớ những cái này vậy chứ?”- JungKook nhận lấy nhìn đồ trong tay mình mà không khỏi khó hiểu.

-” Vì cậu là người yêu của tớ! Và tớ có nhiệm vụ phải chăm sóc cho cậu mà”- HyungSoo nói mà là nữ sinh đi ngang phải ghen tị với JungKook vì có một chàng trai tốt mà ai cũng muốn có.

-” Cảm ơn cậu nhé! Chúng ta lên lớp thôi”- JungKook cảm nhận được lòng thành mà mỉm cười rồi kéo tay HyungSoo lên lớp làm ai cũng phải hâm mộ cặp đôi đáng yêu này.

TaeHyung cùng Sarah bước lên lầu phát hiện JungKook và HyungSoo vui vẻ tay trong tay nhau mà lòng TaeHyung cảm thấy khó chịu, Sarah thì còn tức giận vì chưa xử được JungKook.

-” Anh à! Anh sao vậy?”- Sarah nhìn vẻ mặt khó chịu của TaeHyung mà hỏi, lo mình làm gì đó bị phát hiện.

-” Không sao hết! Nhanh vào lớp thôi”- TaeHyung khó chịu nói rồi đi trước để lại Sarah mặt đỏ bừng vì tức giận.

-” JungKook! Để xem, cậu có bao nhiêu người bảo vệ”- Sarah nhìn TaeHyung bước đi mà lòng vẫn tức tối về JungKook.

Thời gian trôi qua nhanh giờ cũng đến giờ ăn trưa, HyungSoo cầm chiếc hộp của cậu và JungKook xuống nhà ăn.

-” Cậu ngồi ở đây đi! Tớ đi mua nước”- HyungSoo lựa một chiếc bàn vuông cho bốn người ở gần cửa sổ.

-” Ừ! Cậu lấy cho tớ sữa dâu tây nhé!”- JungKook rất thích uống sữa đặc biệt là sữa dâu tây vì cậu mong mình sẽ cao hơn vì cậu còn chưa đến vai của HyungSoo.

-” Ok! Cho cậu một lốc cũng được”- HyungSoo chọc ghẹo JungKook vì sinh nhật năm 15 tuổi của JungKook, HyungSoo đã tặng cậu cả thùng sữa dâu tây.

-” JungKook! Tớ có thể ngồi kế cậu không?”- MiJin và Charel vui vẻ ngồi xuống nhìn JungKook.

-” Được chứ Hai cậu ngồi xuống đi”- JungKook trong lớp chỉ thân thiết với HyungSoo, MiJin và Charel.

-” Hi hi! Cậu sướng nha! Có HyungSoo chăm sóc tận tình làm tụi mình thấy ghen tị thật”- Charel nhìn hai hộp trên bàn mà ghen tị với JungKook khi tìm được một chàng trai tốt.

-” Có gì đâu! Mà tớ chưa bao giờ thấy người yêu của hai cậu cả”- JungKook tỏ mò vì trong lớp 100% đều có người yêu.

-” Người yêu tớ ở Anh! Còn MiJin thì ở SOPA High School*”- Charel buồn bã khi nhắc đến người yêu.

-” Wow! Anh sao? SOPA High School toàn người giỏi! Không chừng sao này thành nghệ sĩ”- JungKook bất ngờ vì người yêu của hai người này không bình thường.

SOPA High School: Trường chuyên về lĩnh vực âm nhạc, là ngôi trường rất nhiều ngôi sao Hàn theo học như SeHun (EXO), Joy (RedVelvet), và cả JungKook (BTS).

-” Nhưng yêu xa thì buồn lắm! Không ai chăm sóc cả”- MiJin ủ rũ khi nhắc đến người yêu mình.

-” Đừng buồn mà! Yêu xa giúp cậu quý trọng tình cảm hơn mà”- JungKook vui vẻ an ủi hai người bạn luôn tốt với cậu.

-” Ừ! Mà tớ thích HyungSoo tốt lắm đấy! Đừng làm mất HyungSoo nhé!”- Charel nói với JungKook về HyungSoo

-” Hihi! Cảm ơn hai cậu nhé”- JungKook chẳng biết nói gì chỉ cười nhìn Charel.

-” Nước uống đến rồi đây”- HyungSoo đi đến đặt nước lên bàn, một lốc sữa dâu tây của JungKook, coca của cậu và hai chai nước ép cho MiJin và Charel.

-” Cảm ơn cậu nha!”- JungKook nhận lấy cốc sữa yêu thích đó mà mỉm cười nhìn HyungSoo.

-” Cảm ơn gì chứ? Thôi ăn nào”- HyungSoo véo má JungKook một cái rồi ngồi xuống bên cạnh JungKook. Cả bàn JungKook vui vẻ vừa ăn vừa nói chuyện với nhau còn TaeHyung thì cứ nhìn JungKook hạnh phúc bên người khác mà khó chịu chắc do không thích JungKook nên nhìn cũng khó chịu.

-” TaeHyung chiều nay chúng ta ra LotteMart chơi nha”- Sarah choàng tay TaeHyung mà nhõng nhẽo.

-” Chiều nay anh phải qua công ty ba anh có chuyện! Có gì em rủ bạn đi”- TaeHyung thật sự không có hứng thú đi chơi vì chiều nay phải gặp papa ChanYeol và appa BaekHyun.

-” Cũng được! Không sao? Em sẽ ở nhà đợi anh”- Sarah mỉm cười ẩn giấu bên trong lòng tức giận vì lần đầu tiên cô muốn đi mà TaeHyung không đi được.

Toàn khối 10 phải lựa một câu lạc bộ để tham gia chuẩn bị cho Festival của trường. JungKook không ngần ngại mà đăng kí vào câu lạc bộ Dance, TaeHyung cũng lựa Dance còn HyungSoo thì lựa Guitar.

-” Được rồi cả lớp! Tiết sau cả lớp chúng ta sẽ qua lớp Dance hoặc lớp Bóng rổ để xem trình diễn nhé!”- Cô chủ nhiệm thông báo cho cả lớp làm ai cũng phấn khởi.

-” Vâng ạ”- Cả lớp đồng thanh đáp lại rồi tiếp tục công việc học của mình.

JungKook vẫn ngồi kế TaeHyung nhưng không nói một lời nào từ hôm quen HyungSoo. TaeHyung tò mò muốn biết cậu lạc bộ mà cậu lựa dành phải mở lời trước.

-” Cậu chọn câu lạc bộ nào vậy?”- TaeHyung vừa viết vừa nói JungKook nghe mà giật mình.

-” À là câu lạc bộ Dance”- JungKook cũng chăm chú viết bài không thèm nhìn TaeHyung.

-” Vậy chúng ta cùng câu lạc bộ đấy”- TaeHyung nhìn JungKook chăm chú viết bài không quan tâm cậu đang nhìn mình.

-” Ừ!”- JungKook không nói nhiều chỉ ngắn gọn rồi TaeHyung cũng chẳng nói gì không khí liền trở lại yên lặng.

JungKook cùng HyungSoo, MiJin và Charel đi đến phòng tập của câu lạc bộ Dance. Ai cũng phải choáng vì chẳng khác gì phòng tập trong các công ty giải trí.

-” Chào các bạn đến với phòng tập của câu lạc bộ! Những bạn sao đây đã đăng kí sẽ trình diễn một bài yêu thích”- Một chàng trai cao ráo, được xem là đội trưởng của câu lạc bộ vui vẻ mỉm cười.

-” Uhm.... Bạn nào đây! Bạn JungKook lớp 11A10”- Anh đội trưởng cầm sắp giấy của toàn khối mà lựa chọn.

JungKook giật mình đứng lên, HyungSoo, MiJin và Charel ủng hộ cậu. JungKook bước lên kế bên anh đội trưởng.

-” Chào em! Em lựa bài đi anh sẽ bật”- Anh đội trưởng thân thiện vỗ vai JungKook.

-” Dạ! Một khúc của Save your Goodbye”- JungKook lựa bài mà mình thích nhất và JungKook cũng khá lo vì lần đầu tiên đứng trước nhiều người đến vậy.

-” Ok! Chuẩn bị! Music”- Anh đội trưởng liền chỉ tay về phía người đang chỉnh âm thanh.

JungKook nghe được âm nhạc và nhớ lại những động tác và cố gắng không run nữa. Âm nhạc vừa vào thì JungKook cùng hòa vào âm nhạc. Những động tác dứt khoát và mạnh mẽ làm ai cũng chú ý. Không ai có thể rời mắt, HyungSoo và TaeHyung bất ngờ vì khả năng nhảy của JungKook. Cả anh đội trưởng cũng bất ngờ vì khả năng nhảy rất mạnh mẽ và rõ ràng.

Màn nhảy kết thúc, cả phòng tập đều vỗ tay nhiệt liệt làm JungKook bất ngờ mà cúi chào. Anh đội trưởng vỗ tay rồi đi đến với JungKook.

-” Em giỏi lắm! Rất có tài năng đấy”- Anh đội trưởng khen JungKook hết lời vì học sinh mới vào mà đã nhảy tài đến thế.

JungKook vui vẻ trở về chỗ ngồi, HyungSoo mỉm cười khen JungKook cả MiJin và Charel cũng vậy. JungKook trở thành tâm điểm của phòng tập và clip nhảy do một bạn quay đang phát tán trên page của hội học sinh của trường.

Tan học JungKook vừa bước ra khỏi cửa lớp thì đã thấy người bu vây mà toàn là nữ sinh.

-” Làm gì họ bu đông thế không biết! Sao mà ra đây chứ”- JungKook nhìn mà lo lắng còn đón Sarah ở tầng 1.

-” Tại cậu đấy JungKook! Bảo cậu nhảy đẹp quá làm chi để ra thế này”- Charel biết vì đã xem trên page của hội học sinh.

-” Khổ rồi! Có cách nào ra không Charel?”- JungKook nhìn đám người đó đông không biết sao cho thoát.

-” Có chứ! Chính là cậu phải ra đó thì cả lớp mới thoát được”- Charel vui vẻ cười còn JungKook thì tối lại.

-” Ừ! Mình ra đây”- JungKook lấy hết dũng khí bước ra cửa thì đám nữ sinh ầm đến cậu, bu vây lại.

Người thì đòi chữ kí, người xin số điện thoại, người đưa kẹo cho cậu, có người tặng gấu cho cậu còn có một nữ sinh tặng nón cho cậu làm cậu muốn nghẹt thở mà chết trong biển người.

-” Xin lỗi! Cho tớ ra đi! Tớ có công việc”- JungKook mỉm cười ép buộc rồi nhẹ nhàng luồn qua các lỗ hổng.

-” Xin lỗi cho chúng tớ ra”- HyungSoo thấy vậy liền vào cố gắng tản đám người đó ra càng nhanh càng tốt.

Năm phút sau thì cả hai đã thoát khỏi đám người đó mà chạy xuống tầng 2 đón Angelina.

-” Anh hai! Em ở đây”- Angelina thấy anh hai chạy đến cùng HyungSoo liền vẫy tay gọi.

-” Đi thôi”- HyungSoo nhanh tay bế Angelina lên tay rồi chạy thật nhanh, đám nữ sinh đó vẫn chạy theo JungKook.

JungKook mừng rỡ vì xe của quán gia đang ở dưới liền phóng vào, Anglina và HyungSoo cũng nhanh chóng chạy vào.

-” Ông ơi! Chạy.....nhanh nhanh..... lên”- JungKook nói không nổi vì chạy từ tầng 5 xuống đến đây.

-” Vâng cậu chủ”- Ông quán gia nhanh chóng chạy khỏi cổng trường, JungKook cuối cùng cũng được thở.

-” Ôi! Chỉ vì tài nhảy của cậu mà làm tớ và cậu phải chạy nhưng bị ma đuổi vậy đấy”- HyungSoo nhìn JungKook không khác gì mình.

-” Không ngờ trường lại nhiều người cuồng đến vậy mà mình có nhảy đẹp đâu chứ?”- JungKook khó hiểu vì mình nhảy đâu bằng anh nhóm trưởng.

-” Tại cậu thấy vậy thôi! Mọi người thì khác”- HyungSoo mỉm cười nhìn JungKook đang suy nghĩ.

-” Lạ thật!”- JungKook suy nghĩ riết cũng không ra nổi tại sao lại như thế.

-” Chúng ta đi ăn thôi”- HyungSoo vui vẻ rủ đi ăn vì chạy xong cả hai đều mệt với khát.

JungKook phải thừa nhận một điều ở bên HyunSoo thật sự rất vui, cậu cảm nhận được tình cảm của HyungSoo cho mình và sẽ đáp trả lại tình cảm chân thành đó.

END Chap 6

Hôm nay là ngày kỉ niệm một năm au viết truyện đây đây! Vui lắm! Au sẽ lựa một bạn rds bất kì nào ghi cmt ấn tượng nhất để tặng chap 7 nha!

8. Chap 7.1 - Quan Tâm

Chap 7.1

BaekHyun và ChanYeol hôm nay được về sớm nên ăn cơm cùng TaeHyung và TaeYoung.

-” Papa, appa”- TaeYoung chạy nhanh ra khi thấy ChanYeol và BaekHyun về.

-” TaeYoung, con đói không nào?”- BaekHyun mỉm cười nhìn TaeYoung vui vẻ đến như vậy.

-” Vậy ăn thôi nào! Con lên gọi anh hai xuống đi!”- ChanYeol nhìn TaeYoung rồi dắt BaekHyun về phòng ăn.

TaeYoung xem papa và appa là thần tượng, một tình yêu đáng để người khác khâm phục, cưới nhau đã 16 năm mà vẫn như vợ chồng son.

Vài phút sau thì TaeHyung xuống phòng ăn đã thấy appa và papa, TaeHyung ngồi kế bên TaeYoung.

” À! Appa muốn nói cho hai đứa một chuyện rất quan trọng!”- BaekHyun vừa nói vừa tìm trong chiếc cặp của mình ra hai tấm thiệp.

-” Chuyện gì vậy appa”- TaeHyung và TaeYoung cầm lấy hai tấm thiệp mà khó hiểu.

-” Chủ nhật tuần này! Chúng ta sẽ tham dự sự kiện của giới thượng lưu lớn nhất trong năm! Nếu cả hai đứa đều phải góp mặt ở đó! Để giới thiệu những người thừa kế tương lai của các công ty lớn nhất nhì trong giới!”- ChanYeol nói thay cho BaekHyun, TaeHyung mở ra thì đã ghi rõ và những phần của sự kiện.

-” Vậy anh JungKook và Angelina có đi không ạ?”- TaeYoung nghe đến mà hào hứng hỏi vì TaeYoung rất quý hai anh em JungKook.

-” Dĩ nhiên phải có rồi! Mà TaeHyung này, con nhớ phải đến đó! Bởi vì appa muốn hai đứa đi chung với nhau trong sự kiện”- BaekHyun vui vẻ cười nhìn TaeHyung vì cả ChanYeol và BaekHyun luôn muốn JungKook làm dâu nhà mình.

-” Dạ con nhớ rồi ạ”- TaeHyung nói cho có rồi bắt đầu gấp thức ăn, TaeYoung ngồi kế liền khó chịu nhìn anh hai.

JungKook và Angelina cũng nhận được thiệp mời và hôm nay phải đi đến sự kiện cùng appa LuHan và papa SeHun.

Cả gia đình chủ tịch Oh vừa bước vào thì hàng loạt phóng viên đều kéo đến chụp những bức ảnh hiếm hoi khi tiết lộ hai đứa con mới trở về của mình. Đèn flash của máy ảnh làm JungKook khó chịu mà nheo mắt liên tục không ngừng thấy con mình như vậy SeHun liền tránh phông vắn và tìm một chiếc bàn cho tiệc đứng. Không chỉ thu hút ánh mắt phóng viên mà còn những con người trong giới thượng lưu tham dự hôm nay, vốn dĩ gia đình Oh là nhà quyền lực trong giới mà rất hiếm xuất hiện.

-” Anh hai! Đi lấy bánh ngọt với em đi! Em muốn ăn lắm”- Angelina làm nũng mà kéo lấy gấu áo của JungKook.

-” Được rồi tiểu thư! Đi thôi! Mà ăn ít thôi chứ hết bánh thì người ta không được ăn”- JungKook chịu thua con em gái ham ăn đồ ngọt mà không mập lên một lạng nào.

-” Em mà ăn hết đồng đó thì sẽ mập lắm! Anh HoMin không thích nữa đâu”- Angelina bị JungKook chọc liền nói.

-” Ôi! Angelina ta lớn rồi! Biết giữ dáng của trai rồi! Mà anh nói mà nghe HoMin cũng đến đấy”- JungKook không ngờ những lời đó do đứa em mới có 6 tuổi đang nói.

-” Thiệt sao ạ? Anh ấy trên chưa? Em chưa thấy! Chắc đẹp trai lắm”- Angelina trợn mắt lên hỏi, nhìn xung quanh chưa thấy HoMin.

-” Mà anh nói nghe thấy mấy chị ở đó không? Không chừng mấy chị đó kéo HoMin đi đó”- JungKook hù dọa đứa em mê trai này.

-” Không đâu! Em sẽ bám như sam lên anh HoMin mấy chị đó khỏi mà kéo được”- Angelina thì nói rồi nhìn đằng trước đám phóng viên đang ồn ào.

Gia đình đứng đầu giới thượng lưu đã xuất hiện, chủ tịch Park, phó chủ tịch Byun, cựu chủ tịch Park, cựu chủ tịch Byun và TaeHyung và TaeYoung. Đám phóng viên xem như đây là cơ hội man mẩn vì được sở hữu những tấm hình quý giá của đại gia đình nổi tiếng này.

TaeHyung vừa xuất hiện thì những cô tiểu thư của các gia đình thượng lưu thì bị TaeHyung thu hút vì vẻ đẹp trai và lạnh lùng của mình. TaeYoung thì được rất nhiều chàng trai nhìn vì nét đẹp mình ngang với anh hai.

Vừa xong thì Kris, Tao và đứa con HoMin cùng xuất hiện với ba HyungSoo và HyungSoo. Tất cả đều đi đến bàn đứng mà nơi đang gây náo loạn nhất trong sự kiện. Trong vòng vài giây các trang báo mạng và gánh nhà báo đã chuẩn bị những bài viết về họ.

-” JungKook! Cậu cũng đến sao?”- HyungSoo lấy một ly cocktail rồi đứng kế JungKook đẹp hơn thường ngày.

-” Ừ! Cậu nay bảnh lắm đấy!”- JungKook thoải mái nói chuyện không biết TaeHyung đang nhìn bằng ánh mắt khó chịu còn BaekHyun và LuHan thì khó hiểu.

-” Hihi! Mà cậu ăn gì không tớ lấy cho! Hay uống gì không? Angelina đâu rồi”- HyungSoo luôn quan tâm JungKook nhìn kế bên JungKook không có Angelina liền hỏi.

-” À tớ không cần đâu! Con bé đi bám HoMin! Nó chạy qua phía chú Kris mà bám trụ rồi”- JungKook phải bó tay vì con em nó bỏ ngỏ với gia đình mà theo trai.

-” Con bé đáng yêu lắm! Mong HoMin nhận ra tình cảm của Angelina dành cho”- HyungSoo nói chuyện mà làm ai cũng nhìn, BaekHyun và ChanYeol bắt đầu lo lắng cho TaeHyung vì không hiểu tại sao hai đứa lại không nói chuyện.

-” TaeHyung, con với JungKook sao vậy?”- BaekHyun lo lắng mà nói nhỏ vào tai của TaeHyung.

-” Thì tụi con không quen nhau, con không thích quen JungKook”- TaeHyung nói thẳng mà không chần chừ một tí nào.

-” Tại sao vậy chứ? Appa nhớ là con rất thích nó mà”- BaekHyun khó hiểu tại sao TaeHyun đối xử như vậy với JungKook.

-” Con không thích yêu con trai! Không muốn bị người ta xem làm khác người”- TaeHyung nói mà không quan tâm đến BaekHyun đang tức giận liền bật dậy bỏ đi ra khỏi sự kiện.

-” BaekHyun em đi đâu vậy?”- ChanYeol lo lắng mà chạy theo BaekHyun ra khỏi sự kiện trong ánh mắt tò mò của nhiều người.

-” JungKook này! Con đang quen với HyungSoo sao?”- LuHan quay sang hỏi đứa con đang nói chuyện với HyungSoo.

-” Dạ! Cậu ấy thực sự yêu con và tôn trọng con hơn TaeHyung rất nhiều! Mong appa hiểu cho con”-JungKook biết appa muốn mình quen với TaeHyung nhưng không thể.

-” Appa hiểu mà! Thôi con ăn đi!”- LuHan mỉm cười giấu đi sự buồn bã của mình, điều mong muốn nhất mà không thể nào thành thật.

-” Angelina! Con thích HoMin nhà appa phải không?”- ZiTao nhìn Angelina bám theo HoMin liền hỏi.

-” Dạ! Thích lắm lắm ạ”- Angelina liền trả lời ZiTao mà cười tít cả mắt, Kris nhìn mà phì cười.

-” Angelina chúng ta lớn rồi!”- ZiTao bó tay vì tính mê trai từ nhỏ làm nhớ đến TaeHyung và JungKook hồi 6 tuổi.

Kris, ZiTao hoàn toàn thích Angelina vì nhìn Angelina luôn tỏa ra một sự thuần khiết, hồn nhiên và thánh thiện không một chút gì xấu xa.

To be continue....

Con au nay không được khỏe nên chỉ viết được ½ chap 7 thôi L sorry nhiều lắm. Au khỏe au sẽ viết phần 7.2

9. Chap 7.2- Quan Tâm (cont)

Chap 7.2

BaekHyun tức giận về nhà, TaeHyung cũng theo BaekHyun nói chính xác hơn là vệ sĩ lôi cậu về đến nhà. ChanYeol nhìn TaeHyung như vậy cũng đành bó tay vì lần đầu tiên thấy Park phu nhân tức vì TaeHyung đến thế.

-” Park TaeHyung! Con nói vậy là sao hả? Ý con là sao?”- BaekHyun đứng kế bên TaeHyung đang ngồi yên lặng ở phòng khách.

-” Con đã nói là không thích quen JungKook! Sao appa lại ép buộc con chứ”- TaeHyung nhăn nhó nhìn BaekHyun đang nhìn mình.

-” Appa nói thật với con! Ngoài JungKook ra thì papa không chấp nhận bất cứ ai làm cô dâu của dòng họ Park cả! Ta chỉ tin tưởng mỗi JungKook”- BaekHyun nghiêm túc nói mong cho đứa con có mắt như mù hiểu ra vấn đề.

-” Tại sao appa lại thích JungKook đến thế? Con không thích trở thành một thành gay bị người ta khinh bỉ”- TaeHyung nói mà đã xúc phạm đến papa của mình.

Tát.... Một bạt tay vào má cậu, người đó chính là ChanYeol. ChanYeol tức điên nhìn đứa con đang làm BaekHyun khóc vì cậu nói hồi nãy. ChanYeol ôm BaekHyun vào lòng mà an ủi.

-” Con nói ai là gay hả? Vậy appa với papa con là gì hả? Không có hai ta thì con cũng không có con dâu! Bây giờ tình yêu không còn quan trọng giới tính nữa mà chính là tình cảm hai người dành cho nhau! Con hãy xem lại thái độ của bản thân đi”- ChanYeol kiềm chế tính nóng giận của mình vì không muốn bạo lực gia đình xảy ra, nói xong thì ChanYeol dìu BaekHyun về phòng.

-” Anh hai, em không ngờ anh lại thay đổi như vậy? Nếu đồng tính sợ người ta khinh bỉ thì họ cũng không tồn tại đến bây giờ đâu! Cũng không có appa và papa đâu! Anh xem lại bản thân anh đi! Sarah thì có gì tốt! Ngoài JungKook ra em cũng không chấp nhận bất cứ ai”- TaeYoung nhìn TaeHyung mà nói ra những lời trong lòng khi TaeHyung dám làm appa khóc.

-” Em dám dạy dỗ anh sao?”- TaeHyung nhìn TaeYoung khuyên nhủ mình mà cáu mày.

-” Em không có dạy anh gì hết! Nhưng em cho anh biết một điều! Có mà không giữ thì mất đừng có tìm! Một ngày nào đó anh sẽ biết bộ mặt thiên thần bên trong là ác quỷ của chị Sarah thôi”- TaeYoung mạnh dạn nói dù biết anh mình là người nóng tính như papa ChanYeol, nói xong thì bỏ đi lên lầu.

-” Aish! JungKook, thật ra cậu là cái gì mà được gia đình tôi quý mến đến như thế”- TaeHyung khó chịu mà ngồi xuống suy nghĩ.

-” Ting.....ting”- Điện thoại TaeHyung rung lên, chính là người bạn trong nhóm của cậu.

-” Alo! JiMin có chuyện gì vậy?”- TaeHyung đang khó chịu nên giọng nói cũng khá cộc cằn.

-” TaeHyung! Tao mới thấy Sarah ở Skybar đó! Có phải Sarah không vậy?”- JiMin lo lắng nói vì nhìn người con gái đó rất giống Sarah.

-” Chắc mày nhìn lầm rồi! Sarah em ấy đang ở Busan thăm ông bà mà! Mai mới lên”- TaeHyung cười vì thằng bạn chắc nhìn lầm Sarah vì cô ấy nói với TaeHyung sẽ đi Busan.

-” Ồ! Chắc tao nhìn lầm thôi! Bye mày”- JiMin luôn tin thằng bạn thân nên cũng không quan tâm cô gái đang ngồi bên kia.

SKYBar....

Sarah đang ngồi trên đùi của chàng trai mà cô đang quen bí mật cũng chính là người muốn đánh JungKook hôm trước. Sarah vui vẻ trong vòng tay âu yếm của hắn ta.

-” Anh tính xử thằng nhãi đó như thế nào?”- Sarah uống một ngụm whisky nhẹ.

-” Nó có rất nhiều người bảo vệ xung quanh nó! Thì anh sẽ tìm cách để nó tự tìm đến rồi xử đẹp một trận”- Hắn ta cười nửa miệng nhìn Sarah.

-” Anh chắc làm được không?”- Sarah lo lắng nhìn hắn ta vì biết JungKook có HyungSoo và 2 con người hôm trước bảo vệ.

-” Cho dù thế nào cũng được! Còn thằng TaeHyung thế nào rồi hả?”- Hắn vui vẻ âu yếm Sarah còn hơn cả TaeHyung âu yếm cô.

-” Hắn ta vẫn không nghi ngờ gì hết cả! Đúng đó một đồ đằm”- Sarah cười đều khi nghe đến TaeHyung.

-” Em cố gắng một tí! Sẽ làm được thôi! Một ngày nào đó tài sản của hắn sẽ là của chúng ta”- Hắn ta vuốt ve Sarah, Sarah chủ động mà sà vào lòng hắn.

JiMin vẫn nhìn Sarah với ánh mắt nghi ngờ, JiMin càng nhìn càng thấy giống Sarah, nhưng cậu vẫn tin tưởng TaeHyung nói thật.

JungKook được HyungSoo chở về đến tận nhà sau khi sự kiện kết thúc, trước khi về nhà thì HyungSoo ghé qua bờ sông Hàn mở mui ra thở không khí về đêm.

-” A.... Thật là thoải mái mà”- HyungSoo ngước mặt lên trời cả nhận được làn gió nhẹ mang một ít hơi lạnh.

-” Đúng đó! Lâu rồi không được như thế này”- JungKook ngả lưng ra ghế cùng ngước lên trời của HyungSoo.

-” JungKook này! Tổ hỏi một chuyện được không?”- HyungSoo nhìn gương mặt đáng yêu của con người bên cạnh đang thả hồn lên bầu trời.

-” Được! Cậu hỏi đi”- JungKook ngước xuống nhìn HyungSoo đang nhìn mình.

-” Cậu còn thích TaeHyung không?”- HyungSoo nói ra câu hỏi lớn nhất mà cậu đặt ra từ lúc quen JungKook.

-” Ừm... Bây giờ mình có cậu rồi dĩ nhiên là hết thích TaeHyung rồi”- JungKook nói thật lòng mình vì từ lúc quen HyungSoo cậu đã dần quên mất hình bóng của TaeHyung.

-” Cậu đừng ép bản thân mình để làm tổ vui! Cứ nói ra sự thật đi”- HyungSoo vẫn chưa tin JungKook vì cậu biết tình cảm JungKook dành cho TaeHyung nhiều thế nào.

-” Tổ nói thật! Tổ đang quên dần TaeHyung và mở lòng để đến với cậu”- JungKook lo lắng vì HyungSoo không tin nên nắm lấy tay HyungSoo cảm nhận được ấm áp từ bàn tay đó.

-” Tổ yêu cậu lắm! Tổ hứa sẽ bảo vệ cậu và cậu đừng rời xa tổ”- HyungSoo chồm lên ôm JungKook vào lòng, ôm để cậu không rời xa.

-” Tổ yêu cậu mà! HyungSoo, yêu cậu lắm đấy! Tổ sẽ mãi bên cậu dù khó khăn thế nào”- JungKook đáp lại cái ôm đó bằng cách choàng tay qua ôm cổ HyungSoo.

Không phải tình yêu nào cũng hạnh phúc mỹ mãn, có những tình yêu đẹp nhưng họ không đến với nhau lâu dài. Có duyên nhưng không có phận.

Sáng hôm sau cũng như mọi ngày HyungSoo vẫn chở JungKook đi học, nhưng đặc biệt hơn là hôm nay chính là sinh nhật của JungKook.

-” Oppa, sinh nhật vui vẻ ạ!”- TaeYoung đến chờ trước cổng rất sớm để tặng quà cho JungKook.

-” Cảm ơn em nhé, TaeYoung”- JungKook vui vẻ nhận lấy xoa đầu TaeYoung đáng yêu như thế này.

-” Wow! Em chồng tặng quà cho JungKook sao? Tốt thế em!”- Sarah từ đâu xuất hiện làm cả hai khó chịu nhìn.

-” Chị ghen tị sao? Ghen tị thì kêu anh em mua cho! Chứ em không có rảnh đi tặng người mình không ưa đâu”- TaeYoung cũng không chịu yên mà nói với Sarah.

-” Haha! Ai thêm ghen tị với một thằng gay chứ em! Mà sao này em lễ phép một tí! Sau này chị có thể là chị dâu của em đấy”- Sarah lúc nào đã thể hiện rõ bản chất thật mà cãi lộn với TaeYoung, ánh mắt cứ liếc nhìn JungKook.

-” Haha! Vui thế! Em thà chơi với một người đồng tính còn hơn một ả chẳng ra gì chỉ bị đại trai thôi! Mà chị chưa biết sao? Appa và papa đã chính thức nói NGOÀI JUNGKOOK RA THÌ KHÔNG CHẤP NHẬN AI LÀM CON DẤU”- TaeYoung cười khi nghe những lời đó rồi nhấn mạnh từ chữ ở cuối làm Sarah điên lên.

-” Mày dám....”- Sarah giơ tay lên định tát cho TaeYoung một bạt tay và mặt mà bị JungKook giữ lấy cổ tay.

-” Nè! Cô cũng mặt dày vừa thôi! Một đứa 16 tuổi đi ăn hiếp một đứa 12 tuổi không biết nhục à! Hằng ngày phải đeo cái mặt nạ đó không mệt à? Tôi thấy khinh tởm lắm rồi”- JungKook nhìn thẳng vào mắt Sarah không ai nhường ai.

-” Mày là thằng gay không có quyền lên tiếng ở đây”- Sarah nhấn mạnh từ chữ làm JungKook nổi máu mà đẩy cô xuống đất.

-” Tôi nói cho con biết! Nếu cô không quen với TaeHyung thì cả trường này cũng đập cô lâu rồi”- JungKook nhấn mạnh từng chữ làm Sarah tức giận.

Một số học sinh nghe tiếng xô xát liền xuống xem, khi biết chính là JungKook và Sarah thì ai cũng náo loạn xem.

-” Mày nghĩ mày làm được gì tao?”- Sarah nhìn JungKook với vẻ mặt ta đây không sợ trời không sợ đất.

-” Tôi chỉ muốn nói cho cô biết là hãy sống thật với bản thân mình chứ đeo mặt nạ hoài thì da mặt bị chai đó”- JungKook nhìn sâu vào đôi mắt Sarah, Sarah đang ngã dưới đất còn JungKook thì đứng nhìn làm ai cũng tưởng JungKook ăn hiếp Sarah trước.

-” Tha cho tôi đi JungKook! Tôi sai rồi”- Sarah phát hiện TaeHyung đang đến thì làm kế hoạch giả đáng thương của mình.

-” Cô....”- JungKook thấy có gì đó kì lạ thì quay lại, TaeHyung nắm lấy cổ áo của cậu rồi đẩy mạnh cậu xuống đất.

-” Cậu thật là quá đáng mà! Dám đụng đến người của tôi”- TaeHyung đè JungKook xuống đất, dẫm vào một bên má làm máu môi chảy ra.

-” Anh hai! Anh điên sao? Là chị Sarah kiểm chuyện trước”- TaeYoung kéo TaeHyung ra khỏi JungKook.

-” Còn em nữa! Chỉ bên JungKook thôi! Lúc nào cũng đổ tội cho Sarah là sao?”- TaeHyung nhìn sang TaeYoung bằng ánh mắt tức giận.

- ” Em nói là sự thật! Anh yêu chị ấy nên mù quáng rồi! Cả em gái còn không tin. Anh thật.....”- TaeYoung nói như sắp khóc thì TaeHyung thả JungKook ra tát vào mặt TaeYoung một bạt tay.
- ” Cậu điên sao? Em gái cậu mà còn dám làm vậy?”- HyungSoo chạy đến đỡ JungKook, chỉ vài phút đi mua sách mà đã có chuyện lớn.
- ” Không phải chuyện của cậu! Biến”- TaeHyung như phát điên lên, TaeYoung nhìn anh trai mình mà nước mắt chảy ra.
- ” Sarah tội hận chị...”- TaeYoung nắm lấy được tóc Sarah mà đánh, Sarah vì muốn TaeHyung bên vực nên đành nhịn mà kêu la.
- ” TaeYoung tha cho chị đi!.... Chị xin lỗi”- Sarah khóc làm TaeYoung còn điên hơn, TaeHyung thấy vậy mà đẩy mạnh TaeYoung ra ngã xuống đất trầy cả tay chân.
- ” Em điên à! Sarah đâu có tội tình gì?”- TaeHyung ôm Sarah như là trấn an tinh thần của cô.
- ” Cậu mới là người điên đó! TaeYoung, em có sao không?”- JungKook nhanh chóng đỡ TaeYoung đứng dậy rồi mắng TaeHyung.
- ” Còn cậu nữa! Tôi đã nói không thích mà sao cứ làm hại Sarah hoài vậy? Rốt cuộc cậu muốn gì?”- TaeHyung nhìn JungKook bằng ánh mắt viên đạn.
- ” Tôi muốn cậu tỉnh ra. Tôi muốn cho cậu biết người mà cậu yêu đáng sợ như thế nào?”- JungKook nói làm ai cũng nhìn và Sarah đang nhìn bằng ánh mắt khinh ghét.
- ” Anh ơi, cậu ấy muốn đánh em vì em không nghe lời chia tay anh đó”- Sarah giả vờ rơi nước mắt cá sấu của mình ra.
- ” Cậu thật là đồ kinh tởm mà!”- TaeHyung nhìn JungKook bằng ánh mắt xem thường.
- ” Thôi chúng ta về lớp”- TaeHyun dìu Sarah về lớp dưới ánh mắt tội nghiệp cho Sarah và căm ghét JungKook.
- ” Nếu như anh hai muốn theo cô ta thì chúng ta không còn là anh em nữa”- TaeYoung nói lớn làm cả trường ai cũng bất ngờ.
- ” Được!”- Một câu nói ngắn gọn của TaeHyung làm TaeYoung òa khóc trong tuyệt vọng khóc cho người anh hai có mắt như mù của mình.

TaeYoung và JungKook đều xuống phòng y tế để sát trùng vết thương, HyungSoo thì phải vào tiết học nên không ở lại được.

- ” TaeYoung em có ổn không?”- JungKook lo lắng nhìn TaeYoung mất hồn từ khi vào phòng y tế.
- ” Em ổn mà! Oppa này, anh đừng nói với gia đình em chuyện hôm nay nha! Papa sẽ không tha cho anh ấy đâu”- TaeYoung cười nhạt để JungKook yên tâm.
- ” Ừ, anh biết rồi! Tại sao em phải làm như thế hả?”- JungKook nhìn TaeYoung một con người không còn một tí sức sống.
- ” Em thật ra biết rõ tính cách của chị Sarah. Chị Sarah là người rất nham hiểm và mưu mô. Hồi đó có một chị cũng thích anh TaeHyung nhưng bị chị ta đem đến quán BAR bị chót thuốc mà mất đi cuộc đời con gái của mình”- TaeYoung nói mà cả thấy tiếc thương con người bị cô ta hại.
- ” Cô ta thật sự rất bỉ ổi! Anh không ngờ cô ta dám nói như vậy trước mặt TaeHyung”- JungKook cảm thấy căm ghét con người độc ác đó và lo cho TaeHyung.
- ” Em muốn tình cách để cô ta rời xa TaeHyung như không được! Anh em thật sự đã bị cô ta bỏ bùa mê thuốc lú rồi”- TaeYoung cảm thấy ức chế mà nói ra hết.
- ” Phải có cách nào đó thôi! Mà anh thấy có gì không ổn thì phải! Sarah nhiều lúc rất lạ”- JungKook nhớ lúc Sarah có mặt khi mình bị một đám bua vây và ánh mắt của cô ta rất lạ.

-” Em cũng thấy vậy! Nhưng tìm hoài không ra được!”- TaeYoung cũng phủ nhận vì Sarah luôn nhìn một chàng trai khác bằng ánh mắt rất giống có tình cảm.

-” Chúng ta phải tìm cách để lột cái mặt nạ đó ra để TaeHyung biết!”- JungKook nói trong lòng cảm thấy không yên tâm.

-” Cho dù thế nào em cũng phải cho anh hai biết rằng tính cách cô ta kinh tởm không phải là con người đáng để anh hai em trao trọn tình cảm”- TaeYoung quyết tâm phải lột tẩy được Sarah cho dù thế nào.

END Chap 7.2

Hiện tại HyungSoo và JungKook không có biến nhưng sau này thì biến rất lớn đấy. Khoảng chap 10 sẽ có biến lớn ới là lớn luôn.

10. Chap 8- Âm Mưu Ngày Sinh Nhật

Chap 8

Tối nay là sinh nhật của JungKook, một bữa tiệc tại gia đơn giản nhưng thu hút rất nhiều người trong giới thượng lưu và trong trường. Và những khách mời đều quen biết gia đình Oh chủ tịch, và trong đó có cả TaeHyung.

Tại Planet Mall, JungKook cùng LuHan đi lựa những bộ đồ để chuẩn bị cho tối nay. LuHan còn dẫn theo Angelina đi cùng.

-” JungKook con đi lựa đi! Appa đi mua kem cho Angelina rồi appa sẽ đến sau nhé”- LuHan đang bế Angelina thì Angelina đòi ăn kem đành phải cho JungKook đến lựa đồ trước.

-” Dạ! Con sẽ ở bên StarLight Shop nhé!”- JungKook mỉm cười rồi bước đi về phía một shop lớn về giày và nón.

-” Bye bye con nha! Angelina Baskin Robbins thắng tiền”- LuHan dù đã trên 30 mà vẫn trẻ trung và gương mặt trẻ con vẫn như 20.

JungKook mỉm cười nhìn cả hai vui vẻ, JungKook nhiều lúc cứ hỏi bản thân ” Appa mình 20 tuổi hay 30 tuổi” thật sự không thể tin được đã hơn 30.

JungKook vừa bước vào shop thì nhân viên ở đó đã biết chính là JungKook con của chủ tịch Oh trong bài báo đang gây hot trên mạng. Nhân viên ở đó sốc đến mức không nói nên lời.

-” Xin chào quý khách! Quý khách tìm gì ạ”- Một nhân viên đứng ra nói nhìn JungKook cận mặt còn đẹp hơn cả ảnh mà không khỏi đỏ mặt.

-” Ừm..... Em muốn lựa 1 đôi Vans đen, JungKook rất thích Vans giống LuHan nên tú giày rất nhiều Vans đến không hết.

-” Vậy thì em đi lối này”- Chị nhân viên cảm thấy JungKook không hề chảnh hay kiêu ngạo như những đứa con thượng lưu khác nên rất quý.

JungKook chăm chú lựa một đôi hợp nhất, chân JungKook không khó để lựa. JungKook nhìn qua hàng nón thì phát hiện TaeHyung và Sarah cũng đang ở đây.

-” TaeHyung! Nón này anh thấy hợp với em không?”- Sarah đội một chiếc nón trên hàng nón ở trước mặt.

-” Cũng được! Anh thấy cái màu đen bên kia hợp với em hơn đó”- TaeHyung nhìn Sarah rồi cười, JungKook ở bên kia nhìn một lúc rồi cũng không quan tâm.

- ” Vậy sao? Ủa người đó là JungKook phải không anh”- Sarah vừa cần chiếc nón lên thì thấy JungKook đang lựa giày.
- ” Ừ! Hôm nay sinh nhật cậu ấy mà”- TaeHyung cười nhẹ nhìn JungKook, nghĩ JungKook sẽ không biết sự có mặt của mình.
- ” Vậy sao? Vậy hôm nay anh có tham dự sinh nhật của JungKook không?”- Sarah nhìn TaeHyung, Sarah tò mò và đang lên kế hoạch.
- ” Có! Anh được mời! Chẳng muốn đi một tí nào mà appa vẫn ép”- TaeHyung chán nản khi nhắc đến chuyện bữa tiệc tối nay.
- ” Vậy có thể cho em đi được không? Em sẽ đi cùng anh sẽ không còn chán nữa”- Sarah nói như vậy vì cô đang muốn làm một chuyện khác một chuyện sẽ làm JungKook không ngờ tới được.
- ” Cũng được! Tối nay 7h anh sẽ qua chở em”- TaeHyung mỉm cười vui vẻ khi Sarah đồng ý đi chung nhưng không ngờ được hàm ý bên trong đó.
- ” Vậy nhé!”- Sarah mỉm cười hạnh phúc khi TaeHyung đồng ý với mình, ẩn sau đó là nụ cười ác quỷ.

Bữa tiệc cuối cùng cũng đến, JungKook thu hút với chiếc áo khoác họa tiết dễ thương không kém phần cá tính, HyungSoo và JungKook hôm nay mặc áo cặp, áo Supreme trắng nổi bật với dòng chữ Supreme đỏ. SeHun và LuHan hôm nay được trẻ hóa nhờ ăn mặc giống con mình, ba cha con đứng cạnh như một nhóm bạn. Angelina nay nữ tính bất thường, chiếc váy trắng dài trên tóc có cài hoa nổi bật. Như thường lệ Angelina sẽ bám như sam với HoMin, HoMin hôm nay với vest đen. Angelina hôm nay phải nói là hoàng tử đến đón cô nàng chứ không phải sinh nhật của anh hai nữa.

- ” JungKook! Chúc mừng con thêm một tuổi nhé! Con sẽ càng xinh đẹp hơn”- BaekHyun đi đến chúc mừng con dâu tương lai rồi véo má.
- ” Dạ! Con cảm ơn!”- JungKook không biết làm gì ngoài mỉm cười, JungKook phải công nhận là bạn của appa và papa ai cũng đẹp không tuổi.
- ” Chúc mừng sinh nhật con nhé! Kookie. Đây là món quà mà chú và BaekHyun tặng con mong con sẽ sử dụng nó”- ChanYeol bước đến tặng một hộp quà cho JungKook, một hộp quà đồ đáng yêu.
- ” Vâng! Con sẽ quý trọng nó!”- JungKook vui vẻ nhận lấy xem như bảo vật mà ôm trên tay, mở ra thì thấy một chìa khóa xe khắc tên chính mình và hình ảnh con ngựa nổi tiếng của Ferrari.
- ” Con thích cái này không? Chú đã chọn lựa kĩ lắm mới tìm ra một chiếc màu trắng Ferrari California”- ChanYeol mỉm cười khi JungKook mở hộp quà.
- ” Nhưng cái này mắc quá đi! Con không dám nhận đâu ạ”- JungKook khá sốc vì hãng xe này nó không hề rẻ.
- ” Con chứ nhận đi! Sau này con cũng phải sử dụng nó thôi”- ChanYeol mỉm cười rồi vỗ vỗ vai JungKook, biết rõ JungKook không dám nhận những thứ đắt giá như thế này.
- ” Dạ! Con hứa sẽ sau khi có bằng lái sẽ sử dụng nó!”- JungKook biết tấm lòng của chú ChanYeol và BaekHyun nên nhận lấy vì cậu còn chưa đến tuổi nên chưa thể lái được.
- ” Ừ!”- ChanYeol hạnh phúc cười, ChanYeol cũng phải thừa nhận là JungKook rất hợp làm con dâu nhà Park tiếc là thằng con không thích JungKook.

TaeHyung cuối cùng cũng xuất hiện cùng với Sarah, Sarah lần đầu tiên tham dự sinh nhật của một người trong giới thượng lưu nên rất nhiều điều còn chưa biết, Sarah bất ngờ khi biết biệt thự của gia đình JungKook hoàng tráng đến như vậy. TaeHyung hôm nay diện vest trắng đen hoàn hảo mái tóc đỏ làm nên nổi bật. Sarah thì diện một chiếc váy ngắn trắng hợp với bộ đồ của TaeHyung.

- ” Gia đình anh có đến đây không?”- Sarah nói nhỏ vào tay TaeHyung khi vừa xuống xe, choàng tay TaeHyung bước đi đến bể bơi tổ chức sinh nhật.

-” Dĩ nhiên là có rồi! Em đừng sợ, anh sẽ bảo vệ anh mà”- TaeHyung nhìn mặt Sarah đang lo lắng liền trấn an.

-” Em có anh thì không sợ gì hết!”- Sarah tự tin bước vào cổng chính, một âm mưu đang bắt đầu.

TaeHyung và Sarah vừa bước vào thì BaekHyun đã phát hiện, gương mặt bắt đầu chuyển thành màu đen. BaekHyun không ngờ TaeHyung sẽ dẫn gái lạ đến nơi này mà chưa được sự đồng ý của BaekHyun.

-” Con chào appa, papa! Đây là Sarah! Bạn gái hiện tại của con”- TaeHyung kéo Sarah đến trước mặt BaekHyun và ChanYeol.

-” Con chào appa, papa”- Sarah mỉm cười chào, Sarah khá bất ngờ vì papa ChanYeol thật sự rất nam tính còn appa thì nét đẹp không tuổi.

-” Con gọi hai ta là chú được rồi! Ta không quen người lạ gọi ta là appa đâu”- BaekHyun cười nhẹ rồi nhắc nhở Sarah làm TaeYoung ngồi cười khoái chí.

-” Dạ chú BaekHyun”- Sarah tưởng appa TaeHyung sẽ dễ thương như TaeHyung nói ai ngờ lại khó tính đến như vậy.

-” Em ngồi xuống đi! Anh đi lấy nước cho”- TaeHyung kéo chiếc ghế kế bên BaekHyun, Sarah nhẹ nhàng ngồi xuống.

-” Dạ! Anh về nhanh nhé”- Sarah mỉm cười nhẹ, BaekHyun chú ý mọi hành động của Sarah cho dù là nhỏ nhất.

-” Con và TaeHyung quen bao lâu rồi”- BaekHyun uống một ngụm cocktail rồi nói, không thèm nhìn Sarah một tí.

-” Dạ 1 năm rồi ạ”- Sarah nói, ChanYeol nhìn Sarah cảm thấy con bé này không phải bình thường có nét gì đó rất ác độc.

-” Vậy sao? Nhưng ta nói cho con nghe này! Ta và papa TaeHyung sẽ không chấp nhận bất cứ ai làm dâu họ Park ngoại trừ Oh JungKook”- BaekHyun thẳng thắn nói làm TaeYoung cười thả hê vì appa trả thù cho mình.

-” Nhưng con và TaeHyung yêu nhau thật lòng! Tụi con sẽ không chia tay đâu ạ”- Sarah gan dạ nói tiện thể liếc nhìn TaeYoung.

-” Ta không biết yêu thật lòng hay không dù thế nào ta cũng không chấp nhận hai đứa cưới nhau! Cho dù con có mang thai thì ta cũng không chấp nhận”- BaekHyun cũng biết rõ bộ mặt của Sarah qua ánh nhìn từ lúc Sarah vào đây nên không hiền lành, ChanYeol nhìn vợ yêu như vậy liền hiểu BaekHyun đang đá đếu Sarah.

-” Nhưng.....”- Sarah chưa nói xong thì TaeHyung quay trở lại với hai ly whisky trên tay, ngồi xuống kế bên Sarah, nhìn appa có vẻ không được thoải mái.

-” Em có sao không? Appa anh nói gì với em không?”- TaeHyung nói nhỏ vào tay Sarah lo lắng cô sẽ bị appa mình đe dọa.

-” Không ạ!- Sarah giấu chuyện đó mà trả lại đó bằng âm mưu của mình. ” Tối nay! Chủ nhân bữa tiệc sẽ có quà lớn” Sarah nghĩ thầm trong bụng vì vài phút nữa sẽ có chuyện vui.

Bữa tiệc bắt đầu bằng những bài nhạc của DJ hàng đầu Hàn Quốc, JungKook đứng sau cánh gà lo lắng nhìn vì lần này sân khấu ở giữ hồ bơi mà cậu lại sợ độ cao mà ở dưới là mặt nước.

-” Chào mọi người đã đến với bữa tiệc sinh nhật hôm nay! Nào chúng ta cùng bắt đầu! Mời chủ nhân bữa tiệc xuất hiện”- MC chương trình liền nhanh chóng xuất hiện nói.

JungKook vừa định bước lên thì..... tí..... cả tòa nhà và khu bể bơi bị mất điện, JungKook lo lắng xung quanh toàn màu đen, bỗng nhiên từ phía sau cậu bị bịt miệng lại bằng một chiếc khăn. JungKook cố gắng kháng cự nhưng chiếc khăn đó có thứ mê nên cậu ngất ngay lập tức, HyungSoo đứng ở gần sân khấu lo lắng chạy đến chỗ JungKook nhưng vì quá tối nên không thấy JungKook.

Bình..... Vài phút sau khi JungKook bị một chiếc xe màu đen đưa đi thì điện có lại, SeHun và LuHan nhẹ nhõm lòng và nghĩ do chậm mạch. ChanYeol thì chịu thua BaekHyun đang ngồi trên đùi mình mà run vì sợ tối, nhìn BaekHyun mà nghĩ đến hồi còn trẻ liền muốn ăn BaekHyun dù đã hơn 30 rồi mà ChanYeol vẫn còn sung như ngày đó.

-” Xin lỗi mọi người vì lí do kĩ thuật! Không sao không sao! Nào mời chủ nhân của bữa tiệc xuất hiện”- MC vui vẻ nói sau lần mất điện lại tiếp tục nhiệm vụ của mình.

HyungSoo chạy khắp nơi mà không thấy bóng dáng JungKook đâu liền lo lắng gọi cho JungKook thì máy không liên lạc được. HyungSoo chạy thật nhanh về phía appa và papa JungKook.

-” Chú ơi! JungKook mất tích rồi”- HyungSoo thở không ra hơi hơn mà nói với SeHun, SeHun bật dậy lo lắng chạy đến phòng camera thì phát hiện một chiếc xe lạ vừa chạy khỏi khoảng 5 phút trước.

-” Mẹ khiếp nó! Mau triệu tập người đi tìm kiếm đi”- SeHun nổi điên lên không ngờ chuyện này xảy ra, LuHan chạy ra chỗ BaekHyun nói nhỏ làm BaekHyun sốc đến não rồi kéo ChanYeol đi.

-” Em nói cái gì? Được được! King&Tiger”- ChanYeol đứng lên nói to thì Kris và ZITao nghe được chạy đến, sau đó là một nhóm của King&Tiger.

-” JungKook mất tích rồi! Chia nhau ra tìm!”- Kris sau khi nghe LuHan nói liền ra chỉ định ai cũng nghe theo mà chạy ra nhanh chóng lấy xe đi tìm kiếm.

Sarah bây giờ mới phát hiện ra 2 người bảo vệ JungKook ở trước trường cũng ở đây. Sarah hỏi nhỏ TaeHyung.

-” Chú cầm cây gậy đó là ai vậy?”- Sarah hỏi, bây giờ Sarah mới phát hiện đằng sau gáy của ChanYeol, SeHun, hai người lạ đều có hình xăm giống nhau.

-” Chú đó là Kris! Người đứng đầu King&Tiger!”- TaeHyung vừa nói xong thì Sarah khá sốc không ngờ người đó chính là trùm nổi tiếng.

-” Vậy trong King&Tiger có bao nhiêu người đứng đầu”- Sarah giả vờ ngây thơ hỏi vì Sarah muốn biết rõ hơn.

-” Đứng đầu là chú Kris, chú SeHun, papa ChanYeol và chú ZiTao cùng đứng sau”- TaeHyung nói xong thì bộ tư quyền lực phóng xe biến khỏi sự kiện còn LuHan và BaekHyun giải quyết rắc rối ở sự kiện.

-” Wow! Thì ra JungKook cũng giống anh! Con của trùm King&Tiger”- Sarah bây giờ biết tại sao JungKook lại được bảo vệ như thế.

-” Đúng vậy”- TaeHyung vẫn bình tĩnh ngồi uống nước trước sự hoảng loạn của bữa tiệc, Sarah nhận được tin nhắn rồi đứng dậy.

-” Xin lỗi anh nha! Em phải về rồi! Mẹ em nhắn với em là không khỏe trong người nên em phải về”- Sarah đứng lên về mặt lo lắng nói.

-” Hay để anh đưa em về”- TaeHyung đứng lên nhìn Sarah lo lắng mà cũng lo lắng theo.

-” Thôi không cần đâu! Em đi trước đây! Tạm biệt anh”- Sarah không cần TaeHyung vừa nói xong thì bước ra khỏi sự kiện, vừa bước ra khỏi cổng biệt thự thì có một chiếc xe lạ đến rước.

-” Công nhận là kế hoạch thành công hơn anh nghĩ đấy, em yêu”- Người kế bên mỉm cười đều khi thành công đến như vậy.

-” JungKook à! Để xem ai mạnh hơn ai đây! Cho dù là con của King&Tiger thì cũng chết trong tay tôi thôi”- Sarah mỉm cười khoái chí, âm mưu của cô đã thành công, thành công không một chút rắc rối.

END Chap 8

Có biến rồi! Hết hường rồi nha nha! Au định để chế độ chỉ có người theo dõi mới xem được :) tại nhiều người đọc chùa quá! Au đang xem xét!~

Nếu chap này được 80vote hứa mai ra chap 9 luôn! Không nỏ đâu!~

11. Chap 9- Xin Đừng!

Chap 9

Cả King&Tiger đang loạn lên tìm JungKook, HyungSoo tách riêng ra đi tìm, cố gắng liên lạc nhưng mãi không được, cậu lo lắng đến tức điên lên. Maserati Granturismo, Ferrari Spider, Lamborghini Aventador và Audi R8 chạy với tốc độ nguy hiểm trên con đường lớn của Seoul, cảnh sát không đuổi theo vì biết rõ họ là ai và họ quyền lực như thế nào.

-” Mẹ khiếp! SuHo! Anh tìm thấy vị trí chưa?”- Chiếc Ferrari Spider đỗ đứng đầu chính là của SeHun, SuHo đi theo giúp đỡ SeHun tìm ra đứa con trai yêu quý.

-” Chưa nữa! Điện thoại của Kookie tắt nguồn nên sẽ hơi lâu”- SuHo nổi tiếng là một nhà thượng lưu như tay trái chính là một chuyên viên về các vụ này.

-” Anh làm ơn nhanh lên đi”- SeHun mặt bắt đầu cau lên vì tức giận, SeHun thề là bắt được người dám làm vậy với JungKook sẽ giết hắn.

King&Tiger làm náo loạn cả Seoul, một vài bang khác vừa nhìn thấy King&Tiger bất ngờ lộ diện thì biết rõ có chuyện lớn sắp xảy ra. King&Tiger đã quá quen thuộc với Hàn Quốc vì họ chính là xã hội đen nhưng làm việc đúng đắn và chính nghĩa.

Nhà kho hoang ở gần bờ sông Hàn, Seoul.

JungKook được cột vào một chiếc ghế ở giữa một căn phòng lớn chỉ có một bóng đèn chiếu thẳng vào người cậu. Vì thuốc mê chưa hết nên cậu vẫn chưa tỉnh lại, Sarah nhanh chóng có mặt tại hàng kho nhìn JungKook như vậy liền cười đều.

-” Tụi bây tạt nước cho nó tỉnh”- Sarah ra lệnh cho đàn em của người mà cô đang ngoại tình, Sarah bây giờ chính là ác quỷ thật sự.

JungKook bị tạt nước lạnh vào mặt liền mở mắt ra, vừa mở mắt thì ánh đèn đã rơi vào mắt làm cậu nheo mắt khó chịu. Mắt JungKook vẫn còn mờ do thuốc nên không nhìn thấy rõ ai đang đứng ở đó.

-” Ở đây là đâu? Người là ai”- JungKook yếu ớt nói, cậu chỉ thấy một bóng người ở gần cậu và vài người ở đằng sau.

-” Haha! Cậu không nhận ra tôi sao, JungKook”- Sarah cười lớn nhìn JungKook mạnh dạn bây giờ yếu ớt dưới tay cô.

-” Sarah! Sao cô dám! Cô tưởng làm việc này sẽ hại được tôi sao?”- JungKook tức giận cau lên, mắt bắt đầu nhìn thấy.

-” Tôi cái gì cũng làm được cả! Cho dù cậu là con trai của King&Tiger hay con trai của Tổng thống thì tôi vẫn có thể giết được”- Sarah bước đến JungKook lấy tay nâng cằm JungKook lên.

-” Cô không sợ chết sao?”- JungKook cười khinh nhìn Sarah, cuối cùng thì bộ mặt thật của cô cũng lộ diện lúc này.

-” Tôi không bao giờ chết đâu! Tôi chỉ sợ cậu chết trước tôi thôi”- Sarah mỉm cười khoái chí ngón tay lướt nhẹ lên da mặt của JungKook.

-” Chẳng lẽ cô không biết appa và papa tôi sẽ làm gì sao? Hãy nhớ là gia đình TaeHyung có quan hệ thân thiết mà cùng làm trong King&Tiger mà papa vốn là người mệnh danh là máu lạnh không chừa còn giết cả người yêu của con người đây”- JungKook dù bị cột chặt vào ghế nhưng không hề chịu thua.

-” Mẹ khiếp.....”- Sarah nghe xong liền điên lên đứng dậy lấy con dao nhỏ trên bàn mà mở ra đưa lên trước mặt JungKook.

Xệt..... Một vết lên gương mặt trắng hồng của JungKook máu bắt đầu rỉ ra theo vết dao. JungKook cắn răng nhìn Sarah.

-" Gương mặt xinh xắn này mà có vài chục vết thẹo cũng chẳng sau đâu nhỉ"- Sarah đặt con dao một bên má của JungKook, JungKook vốn hiền lành nhưng đối với Sarah thì không được hiền lành.

-" Gương mặt tôi có vài vết thẹo cũng không sao! Chỉ sợ trên người cô có vài vết đâm thì....."- JungKook cười nửa miệng nhìn Sarah, JungKook đang khiêu khích Sarah.

-" Cầm cái mồm của mày lại"- Sarah xoẹt trước ngay vai của JungKook máu chảy ra ướm 1 khoảng, JungKook đau đớn như không thể hiện ra.

-" Người ác như cô thì sẽ có ngày bị báo ứng thôi"- JungKook vẫn không chịu yên mà tiếp tục nói, JungKook bây giờ không sợ chết nữa.

Tất..... Sarah tát JungKook một bạt tay, máu ở môi và miệng đang chảy nhẹ ra, Sarah nhìn JungKook bằng ánh mắt nhuốm màu ác quỷ.

-" Treo nó lên đánh bằng roi cho tao"- Sarah chán tự mình làm liền để bọn tay sai làm, Sarah sung sướng ngồi lên ghế đối mặt với JungKook.

-" Thả tao ra! Đừng đụng vào tôi"- JungKook vừa được cởi trói liền chống cự, hai thằng đàn em nhanh chóng giữ lấy hai tay cậu.

-" Im cho tao"- Một thằng mạnh bạo thúc vào bụng của JungKook làm JungKook không thể chống cự lại những vì bụng đau đến mức khóc.

JungKook bị treo lên hai tay, hai chân bị trói chặt và miệng cũng bị dán lại. Một thằng đàn em cầm roi da ra đứng sau lưng JungKook quất đánh roi xuống đánh vài cái.

-" Đánh nó cho tao"- Sarah nhìn JungKook liền ra lệnh, Sarah hứng thú nhìn con người mình ghét bị đánh trước mặt mình.

JungKook bị đánh sau lưng làm áo trắng nhuốm những nét thẳng màu đỏ của máu, JungKook cắn ra chịu đựng đau đớn. JungKook muốn cho TaeHyung biết bộ mặt của Sarah ngay lúc này nhưng không được.

-" Ôi! Quên mất là phải chụp lại cho người yêu mày biết"- Sarah đứng lên chụp ảnh JungKook ngay lúc này nhanh chóng gửi cho HyungSoo và địa chỉ.

Điện thoại HyungSoo bất ngờ có tin nhắn, một số lạ gửi đến. Đập vào mắt cậu chính là hình của JungKook người máu me đến đáng sợ.

HyungSoo muốn cứu JungKook thì đến nhà kho hoang ở gần sông Hàn và đừng báo cho ai! Nếu báo thì tôi sẽ giết cậu ấy!

HyungSoo cười khi nhìn dòng chữ cuối, HyungSoo biết thế nào cũng thế nên đã chuẩn bị trước chỉ cần bấm vào cái headphone đang đeo một cái thì King&Tiger sẽ biết vị trí của cậu.

-" SeHun! Chúng ta nhận được tín hiệu từ HyungSoo thẳng nhóc tìm được rồi"- SuHo nhận được tín hiệu phát ra từ xe của HyungSoo đang chạy về phía sông Hàn.

-" Nói nhanh đi anh! Nơi đó là đâu"- SeHun nghe được liền mừng rỡ nhìn SuHo, SeHun đang chạy chậm lại.

-" HyungSoo đang đi về hướng sông Hàn"- SuHo nhìn vào bản đồ mà ra-đa định vị được, SeHun nghe xong liền quay đầu lại.

-" Aish! Nhanh nhất phải 10 phút mới đến đó!"- SeHun đang ở gần sân bay Incheon khá xa với sông Hàn nên lo lắng dâng cao.

-" Không sao đâu! Thằng nhóc HyungSoo sẽ bảo vệ JungKook được mà"- SuHo trấn an SeHun, tốc độ xe lại lên cao không hề giảm.

Bốn chiếc xe của SeHun, Kris, ChanYeol và ZiTao chạy nhanh đến mức không nhìn kịp cái biển số xe là gì. Ai nghe tiếng siêu xe chạy qua cũng rung mình vì tốc độ và âm thanh của nó.

HyungSoo đã đến nơi liền bước vào chỗ có ánh đèn đang chiếu lên. Sarah đã về vì không muốn bị phát hiện chỉ để lại 10 đàn em và người tình của mình.

-” Xét người”- Một thằng đàn em xét người HyungSoo, HyungSoo đang có một con chip trong túi quần để định vị vị trí của mình may mắn là thằng xét không có dụng cụ chuyên dụng nên không biết được con chip.

-” Không có gì khả nghi! Vào trong đi”- Hắn xét xong liền cho HyungSoo vào HyungSoo thấy JungKook đang bị treo lơ lửng liền chạy đến thì bị hai tên cản lại.

-” Không đã! Làm gì mà vội thế! JungKook chưa chết đâu mà sợ”- Hắn ta chính là người kiểm chuyện với JungKook lần trước.

-” Mà muốn gì nói nhanh đi”- HyungSoo biết hắn là ai đã có lần muốn hại JungKook ai ngờ hắn dám làm lớn đến như vậy.

-” Cũng không có gì là khó! Rất đơn giản! Tao muốn thằng nhãi mày yêu phải là người tình của tao”- Hắn mỉm cười để nhìn HyungSoo đang lo lắng cho JungKook.

-” Không đời nào đâu thằng khốn!”- HyungSoo vừa nói xong thì thoát khỏi tay cho hai thằng giữ mà đâm vào mặt hắn.

-” Mẹ kiếp dám đánh tao được lắm! Bây đâu giữ nó cho tao”- Hắn đứng lên lau đi vết máu ở miệng mà kêu đàn em giữ hai bên.

HyungSoo bị hắn đánh đến bầm cả người, HyungSoo cố gắng trả lại nhưng hắn không phải một là còn thêm hai thằng nữa.

-” Hay thì đấu solo đi! Đừng bảo mình không dám”- HyungSoo nhếch miệng cười nhìn thằng hèn chơi ba đánh một.

-” Ai bảo tao không dám! Được! Mày thích tao chiều! Mày đánh nó cho tao! Tao phải đi thưởng thức người tình của tao đã”- Hắn nhếch miệng cười rồi tiến đến JungKook thả sợi dây treo ra, JungKook bị mất máu mà sức kháng cự cũng yếu dần.

-” Đồ hèn! Tao sẽ giết mày”- HyungSoo nổi điên lên mà cầm cây gậy gần đó định tiến đến bên hắn liền bị một thằng đàn em nhanh nhẹn cầm súng chĩa vào lưng.

-” Mày dám đụng đến đại ca tao thì mày sẽ chết”- Thằng đàn em đó chĩa súng và đã bóp cò chỉ cần 1 cái bóp nữa thì đạn sẽ bay ra.

-” Nhóc cưng! Hôm nay em sẽ là của anh”- Hắn ta sờ mó người JungKook xé nhất chiếc áo Supreme cặp với HyungSoo.

-” Không.....đừng.....”- JungKook khóc vì HyungSoo bầm dập cả người và mình sắp trở thành một thứ rác bần thỉu, giọng yếu đến mức cả bản thân không nghe rõ.

-” Không”- HyungSoo nhìn hắn chạm vào da thịt của JungKook mà điên lên quay lại phía sau phản kháng với người đang cầm súng.

HyungSoo và người đó ngã xuống đất, HyungSoo cố gắng không chế lấy được cây súng vào tay mình, khẩu súng chĩa qua chĩa lại làm JungKook như vỡ òa.

Bằng..... Chính là tiếng của khẩu súng vì cả hai đè lên nhau nên không nhìn rõ ai chính là người bị bắn, HyungSoo nằm ở dưới mắt trợn trắng hết cỡ. Người ở trên cũng bất ngờ nhưng không lâu sau máu bắt đầu chảy xuống nền đất và đó chính là máu từ áo của HyungSoo và khoe môi máu cũng đang chảy.

-” HyungSoo”- JungKook khóc nức nở khi biết rằng con người bị bắt chính là HyungSoo, con người mà bảo vệ cậu, ánh mắt HyungSoo đang nhìn về cậu, ánh mắt của tình yêu vô bờ bến, ánh mắt của con người bảo vệ người người, ánh mắt không xa rời, ánh mắt đau đớn và cũng chính là ánh mắt nói lên một bi kịch sắp bắt đầu.

END Chap 9

Và con au đã khóc khi HyungSoo như thế!~ :(Thấy bản thân viết có vẻ hơi quá!~

12. Chap 10- Để Anh Rời Xa

Chap 10

JungKook khóc nức nở khi nhìn thấy ánh mắt và nụ cười bây giờ của HyungSoo như nói lên " Anh sẽ bảo vệ em mà". JungKook càng nghĩ đến càng muốn chạy đến gần HyungSoo hơn.

" HyungSoo...."- JungKook quên mất bản thân sắp bị xâm hại mà chỉ lo cho con người đang nằm dưới nền đất.

" JungKook..... đừng.....lo"- HyungSoo lật người đến gần hơn với JungKook, ánh mắt cố gắng đến gần.

" Hai tụi bây sắp chết mà tình cảm thế! JungKook người sẽ là của ta"- Hắn ta cười khi nhìn thấy hai con người đau khổ, hắn kéo quần JungKook xuống.

Tiếng xe bất ngờ xuất hiện ở nhà kho, tiếng bước chân cũng lớn dần. Đập vào mắt SeHun một cảnh tượng khủng khiếp, không kiềm chế được bản thân mà xông vào kéo hắn ra đám một cái làm hắn ngã ra đất vào hắn cũng nhận ra đây chính là King&Tiger.

" Mẹ khiếp! Mày dám làm vậy với con tao! Mày phải chết"- SeHun tức lên chồm lên người hắn, rút khẩu súng chĩa vào đầu hắn.

" Đừng mà, SeHun!"- ZiTao và Kris kéo SeHun ra khỏi vì sợ SeHun không kiềm chế sẽ bóp cò.

" Thả ra! Phải bắn chết cái thằng này"- SeHun hiện tại không kiềm chế được bản thân mình nữa.

" JungKook! Con không sao chứ"- ChanYeol lấy một chiếc chăn choàng cho JungKook dìu JungKook dậy mà muốn bật khóc vì cuộc đời JungKook rất giống BaekHyun ngày ấy.

" Con không sao. HyungSoo"- JungKook nhìn HyungSoo mà chạy đến bên nắm lấy bàn tay đầm máu đó.

" HyungSoo! Anh đừng bỏ em"- JungKook khóc nhìn vết thương ở ngay tim.

" Anh sẽ không bỏ em đâu! Đừng khóc"- HyungSoo mỉm cười, giơ tay lên lau đi dòng nước mắt của JungKook.

Cả nhóm của hắn cuối cùng cũng bị những người trong King&Tiger tóm được vào đưa về cảnh sát để chịu những gì đã làm cho sự náo loạn này.

" Đưa hắn về! Nhớ nhắc với cảnh sát trưởng! Cho dù thế nào cũng không tha cho hắn! Nhanh"- Kris nói cho đàn em, vừa nghe xong thì hắn bị kéo ra ngoài.

" Xin hãy tha cho tôi! Tôi biết lỗi rồi"- Hắn quỳ cầu xin nhưng vô dụng, dám đụng đến JungKook sao mà 4 con người đứng đầu tha cho được.

" Không bao giờ! Lôi hắn đi"- ZiTao nhìn bằng ánh mắt khinh bỉ quyết không tha.

" Tha cho tôi....."- Hắn bị lôi ra ngoài mà tiếng cầu xin vẫn chưa dứt, HyungSoo nhanh chóng được đàn em của ChanYeol công ra xe.

JungKook đi không nổi mà phải nhờ SeHun bế ra xe, những chiếc xe nhanh chóng rời khỏi mà đến bệnh viện.

Tại bệnh viện, JungKook lo lắng ngồi bên ngoài cầu nguyện mong HyungSoo sẽ qua khỏi cơn nguy kịch này. LuHan ôm con mình mà an ủi cả hai tiếng.

-” Con đừng khóc nữa! HyungSoo sẽ qua khỏi mà”- BaekHyun nhìn LuHan đau đớn mà ôm vào lòng, không ngờ JungKook cũng rơi vào tình trạng hồi mười sáu năm trước của mình.

-” Cậu ấy sẽ không sao đúng không, appa nuôi”- JungKook ngược nhìn BaekHyun bằng ánh mắt hi vọng.

-” Đúng vậy! Cậu ấy sẽ vượt qua và sẽ trở về bên con thôi”- BaekHyun an ủi JungKook vào lòng, mới mười sáu tuổi đã phải đối mặt với tình cảnh này.

Ánh đèn đỏ cấp cứu đã tắt, bác sĩ cuối cùng cũng bước ra. JungKook chạy nhanh đến liền hỏi.

-” Bác sĩ! Cậu ấy sao rồi”- JungKook lo lắng hỏi nhưng ánh mắt bác sĩ không một tia hi vọng.

-” Tôi xin lỗi! Tôi đã cố gắng hết sức nhưng đạn bắn ngay tim và không thể cứu kịp nữa”- Bác sĩ cúi đầu xin lỗi, JungKook vừa ngay xong thì ngã xuống sàn.

-” Không thể nào! Không thể! HyungSoo, cậu đừng như vậy mà”- JungKook khóc thét lên, ánh mắt đau khổ, LuHan khóc khi nhìn thấy con mình đau khổ. LuHan và BaekHyun ngồi xuống ôm JungKook.

-” Bình tĩnh đi, Kookie! Đừng khóc! Đừng khóc”- LuHan an ủi mà vuốt lưng JungKook mong con mình bớt đi đau khổ phần nào.

-” Cậu ấy bỏ con đi rồi! HyungSoo cậu nói bảo vệ tớ mà! Cậu dậy cho tôi”- JungKook khóc trong đau đớn, tim bắt đầu nhói lên.

-” Kookie! Con đừng nữa! Chúng ta còn bên con mà”- SeHun đến bên JungKook nhìn đứa con đau khổ.

JungKook đau tim mà lấy tay ôm mặt cũng xanh đi. BaekHyun phát hiện JungKook khác thường mà lo lắng.

-” Bác sĩ”- BaekHyun hét lên khi thấy JungKook ngất trên vai của mình, ChanYeol chạy đến nhanh chóng bế lên chạy thật nhanh đến phòng cấp cứu gần đó.

Vài phút sau, JungKook đã vào phòng hồi sức, gương mặt cũng bớt xanh xao hơn. Sáu con người lo lắng đứng bên ngoài chờ bác sĩ khám xong.

-” Bác sĩ! Con tôi thế nào rồi”- LuHan thấy bác sĩ vừa bước ra liền hỏi, ánh mắt lo lắng không ngừng.

-” Cậu ấy bị cú sốc quá lớn nên không chịu nổi nên tim sẽ bị nhói và cậu ấy mất sức nên ngất đi! Chỉ cần chăm sóc sẽ hồi phục nhanh chóng và cố gắng giúp cậu ấy vượt qua cú sốc là được”- Bác sĩ nói làm cho cả sáu người nhẹ nhõm, LuHan mỉm cười vì con mình không sao.

-” Anh và ChanYeol đi mua cháo và nước cho em! Anh Kris và ZiTao có thể giúp em mua một ít trái cây được không? BaekHyun cậu vào chăm sóc thằng bé với tớ”- LuHan ra lệnh cho ông chồng và bạn thân ông chồng.

-” Được! Chúng ta đi”- Cả bốn người đồng thanh rồi vui vẻ bước đi về phía thang máy.

BaekHyun và LuHan bước vào phòng nhìn JungKook trên giường bệnh mà cảm thấy bản thân vô dụng quá.

-” Tớ vô dụng quá, BaekHyun nhỉ?”- LuHan ngồi xuống kế bên JungKook vuốt mái tóc của con mình.

-” Không đâu! Cậu không vô dụng! Tớ hận người đã hại JungKook như thế này! Tớ không thể tin được JungKook lại có ngày giống mình”- BaekHyun nắm lấy bàn tay nhỏ của JungKook.

-” Không ngờ nó lại giống cậu!”- LuHan cười khi cũng nhận ra điều này, những hành động đó y như vậy.

-” TaeHyung, nó lì quá! Không nhận ra tình cảm JungKook”- BaekHyun nhắc đến TaeHyung.

-” Không ép nó được! Dù sao JungKook cũng lựa HyungSoo! Nhưng bây giờ.....”- LuHan từng rất hạnh phúc khi nhìn thấy HyungSoo đem lại niềm vui cho JungKook nhưng bây giờ nó lại không bên cạnh HyungSoo nữa.

-” Tớ hiểu! Nhưng tớ biết một điều! TaeHyung và JungKook sinh ra là của nhau! Cậu nhớ không từ khi hai đứa nó học chung từ nhỏ đã gắn bó với nhau rồi! Và có thân dao cách cảm nữa”- BaekHyun thoáng nghĩ

lại về HyungSoo và JungKook thấy thật sự rất hạnh phúc nhưng TaeHyung và BaekHyun đã có liên kết từ nhỏ.

-” Chúng ta sẽ cố gắng giúp nó quên đi HyungSoo!”- LuHan nhìn JungKook lòng đau như cắt.

TaeHyung sau khi xong bữa tiệc nhanh chóng về căn biệt thự của mình và Sarah. Tâm trạng vui nên đã mua bánh gato mà Sarah thích vừa bước đến cửa thì tiếng rên rỉ phát ra.

-” Nhanh lên anh....”- Sarah đang rên rỉ, TaeHyung nghe mà shock không tin vào tai mình.

-” Urg..... Chỗ đó..... A.....”- Sarah càng rên to hơn nữa, TaeHyung mở nhẹ cửa vào đã thấy quần áo nằm lộn xộn dưới nền đất, lấy hết dũng cảm bước vào đập vào mắt TaeHyun chính là Sarah và một chàng trai đang làm tình nhau.

-” TaeHyung! Không... như...anh nghĩ đâu”- Sarah tái mét vì TaeHyung đang đứng đó mà giải thích.

-” Cô câm lại! Từ nay chúng ta chấm dứt! Sau này biến khỏi đời tôi”- TaeHyung tức giận quăng chiếc bánh xuống nền, tháo chiếc nhẫn ra quăng xuống nền mà bước ra khỏi, cánh cửa đóng lại.

-” Chúng ta tiếp tục nào em”- Hắn là một con người khác mà Sarah đã làm tình, không phải một mà chính là rất nhiều.

TaeHyung bước vào xe, nước mắt bắt đầu chảy. Khởi động xe rồi phóng nhanh khỏi nhà xe nhanh chóng đi đến nhà thằng bạn JiMin.

-” Alo! Mày ra mở cửa! Tối nay tao ngủ với mày”- TaeHyung gọi cho JiMin ở trong nhà, bản thân thì đứng trước nhà.

-” À! Được”- JiMin nghe xong liền chạy xuống mở cửa cho thằng bạn, nhìn mặt như khi ăn ớt chắc là thất tình rồi.

TaeHyun nặng nề bước vào nhà thằng bạn, nhanh chóng lên phòng ngủ mà ngã lưng lên giường.

-” Mày sao vậy? Sao hôm nay lại ngủ ở đây”- JiMin khó hiểu vì thường TaeHyung sẽ ngủ ở nhà hoặc ở cùng Sarah.

-” Appa và papa thì lo cho JungKook còn Sarah thì đem trai về làm tình mày nghĩ tao nên ngủ chung giường với cô ta nữa không”- TaeHyung nghe JiMin nhắc lại mà bực cả mình.

-” Mày nói cái gì? Sarah dám làm như vậy sao?”- JiMin đang uống nước nghe vậy liền bị sặc.

-” Thật! Tao không ngờ! Yêu cô ta đến như vậy mà! Thôi bỏ đi! Chia tay rồi! Không nhắc lại nữa”- TaeHyung thở dài khi tình yêu bị người ta lợi dụng đến như thế.

-” Vậy người mà tao gặp trong bar chính là Sarah rồi! Mà mày không tin tao đâu”- JiMin chợt nhớ ra từng gặp Sarah ở bar nói với TaeHyung nhưng cậu không tin.

-” Tao phải nên biết từ sớm! Không biết cô ta làm thế này bao lâu rồi?”- TaeHyung cười khờ khi biết mình quá ngu ngốc không nhận ra điều đó.

-” Tao cũng phát hiện ra là có người rất tốt với mày mà mày cũng không nhận ra”- JiMin nhìn TaeHyung thất tình liền nói, JiMin biết một người yêu cậu nhưng cậu không hề yêu.

-” Ai?”- TaeHyung nghe liền giật dấy nhìn thằng bạn đầy mờ ám, JiMin thân với TaeHyung nên cũng biết được người này.

-” Chính là JungKook”- JiMin nói TaeHyung không hề bắt ngờ rồi tiếp tục nằm xuống giường.

-” Mày cũng biết tao không thích mà!”- TaeHyung chống tay lên nhìn JiMin.

-” Nhưng mày không thấy sao? JungKook rất tốt, lại dễ thương. Thời đại bây giờ chuyện giới tính yêu nhau đâu còn quan trọng nữa! Tao cảm nhận được JungKook rất yêu mày mà mày bị làm như thế! JungKook

là người tốt! Chắc chắn sẽ mang đến hạnh phúc cho mày! Tao chỉ khuyên thôi nha! Không ép mày quen đâu”- JiMin nói làm TaeHyung bắt đầu suy nghĩ.

-” Aishh! Nói nhiều quá! Tao đói rồi! Nấu gì tao ăn đi”- TaeHyung thật sự rất đói vì chưa có gì trong bụng liền nhìn JiMin.

-” Biết rồi! Nằm đó đi!”- JiMin cũng đành chịu xuống phòng bếp nấu gì đó cho thẳng bạn.

TaeHyung nằm suy nghĩ câu nói của JiMin càng làm lòng cậu đau hơn vì JungKook thật sự rất tốt và nhớ đến những hình ảnh hồi nhỏ của cả hai mà cậu cười.

Yêu người yêu mình đừng yêu người mình yêu

TaeHyung cũng nhận ra đó là đúng, TaeHyung cậu sẽ giữ lấy JungKook và sẽ làm JungKook hạnh phúc hơn những gì HyungSoo đem lại nhưng đau khổ cũng nhiều hơn và quên dần HyungSoo chấp nhận trở lại với cậu.

END Chap 10

HyungSoo như vậy mà con au cũng đau khổ lắm! JungKook sau này au sẽ cho em sung sướng! Chap sau cho TaeHyung ngược đi!~

13. Chap 11- Say Goodbye

Chap 10

Sáng hôm sau, cuối cùng thì JungKook cũng tỉnh dậy. Mở mắt nặng nề nhìn xung quanh trắng toát, mùi thuốc xông thẳng vào mũi. Nhìn xuống nằm đang nằm trên tay mình chính là appa LuHan, người nằm giường kế bên chính là appa nuôi BaekHyun, người nằm ở sofa chính là papa SeHun.

” Appa”

JungKook nhẹ nhàng lay người LuHan, LuHan tỉnh dậy nhìn lên JungKook đã tỉnh.

” Anh, SeHun! JungKook tỉnh rồi”

LuHan nói lớn làm cả hai tỉnh dậy nhanh chóng chạy đến bên JungKook, JungKook cảm thấy vui vì tỉnh lại đã có những người yêu thương cậu bên cạnh.

” Nhóc con của papa! Con ăn gì papa đi mua”

SeHun mắt rưng rưng nhìn đứa con yêu dấu đang cười với mình, vuốt nhẹ mái tóc đen đó.

” Con muốn gặp HyungSoo”

JungKook không thể quên được HyungSoo ngay lúc này, cả ba nghe JungKook nhắc mà đau theo. Ánh mắt đau buồn, vô hồn của JungKook làm LuHan đau như cắt.

” Kookie! Bình tĩnh nào”

LuHan ôm JungKook vào lòng, JungKook khóc lên khi nhớ đến nụ cười cuối cùng mà mình nhìn thấy, ánh mắt ấm áp đó đã rời xa mình.

” HyungSoo! Con muốn gặp HyungSoo! HyungSoo không có đi đâu hết! Con muốn gặp HyungSoo”

JungKook khóc lên, BaekHyun và SeHun nhìn mà đau xót vô cùng. LuHan cố gắng dỗ dành đứa con của mình, nước mắt ứa 1 bên áo của LuHan.

” Bình tĩnh nào! HyungSoo mãi bên con mà! Và chúng ta nữa!”

BaekHyun nắm lấy bàn tay hao gầy không một tí sức sống, trên tay còn phải truyền nước biển, nhìn mà đau vô cùng.

” HyungSoo! Cho con gặp cậu ấy đi! Làm ơn”

HyungSoo khóc thét lên, tim lại nhói lên vô cùng. SeHun nhanh chóng chạy ra kêu bác sĩ, sau khi uống thuốc an thần JungKook chìm vào giấc ngủ.

” Con tôi sao rồi?”

LuHan lo lắng nhìn đứa con đau khổ vì yêu, một tình yêu đẹp nhưng không có kiếp đến bên nhau.

” Cậu ấy bị sốc nên tinh thần không ổn định nên phải nghỉ ngơi! Nên cố gắng giúp cậu ấy vượt qua mất mát lớn rồi cậu ấy sẽ trở lại bình thường”

Bác sĩ nói, trong đầu LuHan nảy ra một ý định giúp con mình sớm quên đi đau buồn chính là trở lại Mỹ.

” Cảm ơn bác sĩ”

SeHun thở dài, cả ba nhìn JungKook như thế mà bất lực. Thấy JungKook xanh xao, hao gầy không phải một JungKook thường ngày tươi vui, khỏe khoắn.

TaeHyung tỉnh dậy mệt mỏi vì thức khuya suy nghĩ mọi chuyện xảy ra. Nhanh chóng tạm biệt JiMin mà về nhà, đến trước cửa thì thấy bóng dáng của con người đó.

” Anh!”

Sarah mặt dày đang đứng trước mặt cậu, ánh mắt có vẻ như hối lỗi. TaeHyung đã chán ghét cái ánh mắt đó.

” Làm gì ở đây?”

TaeHyung lạnh lùng với cô như người xa lạ, TaeHyung cảm thấy khinh tởm không biết con người trước mặt đã qua bao nhiêu tay con trai khác mà mình không hề biết.

” Anh cho em xin lỗi! Anh tha lỗi cho em đi!”

Sarah nắm lấy tay TaeHyung, ánh mắt vô tội, TaeHyung nhìn cô. Con người dơ bẩn không muốn chạm vào và không muốn cô chạm vào người mình.

” Đừng đụng vào tôi! Ghê tởm! Cô đi đi! Tôi và cô chấm dứt rồi”

TaeHyung hất tay Sarah ra khỏi tay mình, ánh mắt xem thường nhìn con người mình từng yêu rất nhiều hôm qua.

” Anh! Cho em xin lỗi! Em không...”

Sarah ôm lấy TaeHyung, ôm chặt đến mức TaeHyung phải bực mình, kéo tay ra khỏi người mình.

” Cô biến đi! Tôi không cần con người bẩn thỉu như cô”

Không ngừng lại ở đó, Sarah nhón chân hôn lên đôi môi của TaeHyung. TaeHyung đẩy mạnh đến mức cô té xuống nền đất.

” Mẹ kiếp! Cô biến khỏi mắt tôi! Tôi không biết sẽ làm cái gì đâu”

TaeHyung lấy tay chà đôi môi đó rồi giận dữ bước vào nhà, Sarah cười khinh nhìn dáng người đó bước vào.

” Anh đừng tưởng tôi sẽ từ bỏ sao? Để xem ai lợi hại hơn ai”

Nước mắt cá sấu đã hết, nét giả tạo đã trở về vẫn là cô, một cô gái đa tài về cảm xúc có thể làm người ta thương cũng có thể làm người ta ghét.

TaeHyung bước vào nhà, TaeYoung vừa bước xuống định hỏi thì TaeHyung đã bước lên phòng nhanh chóng. TaeYoung chuẩn bị đi đến thăm JungKook.

” Anh hai bị gì vậy chứ? Khó chịu thật đấy”

TaeYoung nhìn người anh đóng cửa cái ầm mà khó chịu, TaeHyung khóa chốt rồi ngã mình ra chiếc giường.

” Phải làm sao chứ?”

TaeHyung đau đầu vì chính Sarah, JungKook và bản thân mình. Thật ra cậu muốn gì, tại sao trong lòng lại khó chịu đến như thế.

” JungKook! Tôi phải làm sao với cậu đây chứ”

TaeHyung suy nghĩ về JungKook, con người đó, ánh mắt đó và cả những lời nói đó. Cậu không biết phải làm sao hết cả, phải làm sao với con người đó. Con người từng yêu mình rất nhiều nhưng lại từ bỏ hạnh phúc đó.

” Tôi phải làm sao với cậu đây”

TaeHyung đau đầu mà nhắm mắt lại cảm nhận những thứ trong đầu mình, hình ảnh JungKook hiện lên. Tiếng tin nhắn làm cậu giật mình.

TaeHyung, con đang ở đâu? Con qua bệnh viện liền đi! JungKook không được ổn cho lắm! Bây giờ HyungSoo cũng không còn! Con có thể qua an ủi cậu ấy không?

Chính là tin nhắn từ appa BaekHyun, cậu đọc nhanh rồi quăng điện thoại về chỗ cũ. Bắt đầu suy nghĩ những dòng tin của appa, quá mệt mỏi mà ngủ đi lúc nào cũng không hay biết gì.

JungKook đã tỉnh, ánh mắt mông lung, cũng không nói một lời nào từ khi tỉnh dậy chỉ ngồi đó ngoan ngoãn cho appa LuHan dứt cháo. LuHan vì lo lắng mà quăng thêm, cơ thể cũng gầy hơn.

” Appa! Cho con về Mỹ”

JungKook mở miệng nói làm SeHun và LuHan yên tâm hơn vì có thể nói vì sự cú sốc lớn mà cũng trầm hơn.

” Được! Nhưng bây giờ con phải nghỉ ngơi, papa sẽ sắp xếp cho con về bên đó cùng ông bà”

LuHan cũng phải chấp nhận vì ở bên đó sẽ quên đi được HyungSoo và ba mẹ SeHun luôn chăm sóc JungKook rất tốt.

” Con muốn sáng mai về! Sớm nhất có thể”

JungKook nói lạnh nhạt không một chút cảm xúc, ánh mắt cứ như vậy mãi nhìn nơi nao.

” Nhưng...”

LuHan không muốn sớm như thế, tâm trạng JungKook còn chưa ổn định nhưng bị SeHun chặn lời nói.

” Được! Sáng mai papa sẽ sắp xếp cho con và Angelina cùng về”

SeHun chấp nhận vì biết rõ JungKook đang cần thời gian ổn định lại tinh thần và quên đi mất mát càng nhanh càng tốt vì ở đây có những kỉ niệm sẽ làm JungKook đau buồn hơn.

” Con cảm ơn”

JungKook cảm ơn, nụ cười dường như không còn nữa, thay đó là ánh mắt lạnh lùng không phải là JungKook hay cười hay nói của những ngày trước.

” Bây giờ cũng tối rồi! Con ngủ đi! Appa và papa sẽ đi làm thủ tục và đặt vé cho con”

SeHun nắm lấy bàn tay con mình mong truyền được sức mạnh dù nhỏ nhưng đủ để con mình biết rằng vẫn còn những người yêu thương JungKook đến thế nào.

” Vâng”

JungKook ngoan ngoãn nằm xuống quanh lưng ra nhìn Seoul về đêm, người ta sẽ thấy một Seoul rực rỡ và nhộn nhịp còn cậu chỉ thấy một Seoul tăm tối và lạnh lẽo vô cùng.

” Tạm biệt cậu, HyungSoo”

JungKook nói, dòng nước mắt cũng chảy ra thấm xuống gối, một mình khóc trong căn phòng bệnh lớn nhất bệnh viện. Lạnh lẽ, cô đơn không còn HyungSoo bên cạnh sưởi ấm làm cậu phải rút mình trong chăn.

Có thể người ta không biết và cậu không biết, HyungSoo mãi bên cậu. Đó chính là linh hồn của HyungSoo, không ai thấy cậu, chính HyungSoo đang đặt tay lên vai hao gầy của JungKook, ánh mắt cũng đau khổ nhìn con người đang yếu đuối khóc vì mình.

” Tớ sẽ mãi bên cậu, bảo vệ cậu đến cùng mà! Ngủ đi Kookie”

HyungSoo nói nhưng không ai nghe được, vẫn là HyungSoo nhưng chỉ là một HyungSoo đã chết, chỉ là một linh hồn bảo vệ theo JungKook.

JungKook chìm vào giấc ngủ, HyungSoo ở đó bảo vệ cậu trong đêm. Ánh đèn đỏ do cậu tắt và giảm điều hòa cũng là cậu, một người lặng thầm và bảo vệ JungKook khỏi những nguy hiểm trong đêm.

TaeHyung tỉnh dậy, nhìn lên chiếc đồng hồ mới có 6h sáng. Chộp chiếc điện thoại mở lên, 30 cuộc gọi nhớ của appa và papa và vài tin nhắn.

Tin nhắn 1 (BaekHyun):

Con qua đây nhanh đi! JungKook tỉnh lại rồi.

Tin nhắn 2 (ChanYeol):

Sáng mai 6h30 con ra sân bay Incheon! JungKook sẽ về Mỹ.

Tin nhắn 3(BaekHyun):

Appa năn nỉ con! Ra sân bay đi! Có thể sau này con không thể gặp JungKook nữa đâu! Những biết nắm bắt tình yêu chứ?

Tin nhắn 4 (ChanYeol):

Mày dậy cho papa! JungKook sẽ bay về Mỹ, nhanh lên ra đây.

TaeHyung vừa đọc xong liền nhanh chóng làm vệ sinh cá nhân, chạy một mạch xuống nhà xe, lôi chiếc mô tô quen thuộc. Phóng nhanh nhất có thể để đến sân bay Incheon nhìn đồng hồ cũng đó 6h10.

Bất ngờ xe tắt máy, thì ra là hết xăng. TaeHyung chịu thua tháo nón ra, bỏ xe ở đó chạy đến sân bay, chạy nhanh nhất có thể, nhìn đồng hồ mà lo lắng chỉ còn vài phút nữa.

Đến sân bay, cậu chạy khắp nơi đến các cổng vào sân cũng không thấy bóng dáng của appa hay papa. Lo lắng, cậu không muốn mất đi JungKook vì..... cậu đã nhận ra tình cảm mình dành cho JungKook rất nhiều.

Thấy bóng dáng appa cậu chạy đến đó. BaekHyun nhìn TaeHyung bằng ánh mắt thất vọng.

” Appa! Kookie đâu rồi?”

TaeHyung nhìn xung quanh không thấy JungKook, có TaeYoung, papa và gia đình của JungKook.

” Con quá trễ! JungKook lên máy bay rồi”

BaekHyun nói với cái giọng buồn, nhìn máy bay bên ngoài đã cất cánh, TaeHyung ngực ngã xuống.

” Sao lại như thế? Sao lại phải rời Hàn”

TaeHyung buồn bã vì cả người mình muốn gặp nhất lại bỏ đi, và một lần cuối cũng không có.

” Tại con không nhận ra tình cảm của nó! Lại bỏ đi tình cảm ấy!”

LuHan nói, nhìn hai đứa thế mà đau, lúc đầu khác bây giờ khác, và cũng nhận ra một điều. TaeHyung và JungKook là một cặp trời sinh.

” Goodbye!”

TaeHyung nói nhỏ trong tim, ngày này sẽ nhớ mãi ngày JungKook rời bỏ cậu. Và hứa với lòng rằng một ngày nào đó phải tìm được JungKook.

END Chap 10

Hơi ngắn, chap cuối khi au off để ôn thi!~ Bye bye! Au hứa sẽ comeback sớm nhất có thể. Nếu được 1000 follow au sẽ ra fic mới như đã hứa.

14. Chap 12- Khởi Đầu Mới

Chap 12

4 năm sau tại Washington D.C

” Chị ơi! Chị xuống tiếp tân lấy cho em hồ sơ của đối tác ạ”

Một chàng trai tuổi 20, mái tóc đen quen thuộc, bộ vest đen, ngồi trên chiếc bàn có bản chữ ” CEO” đó chính là JungKook.

” Ok ok! Chị đi ngay”

Juniel, một cô thư kí người Mỹ 23 tuổi đã làm việc cùng JungKook được vài tháng cho dù chức cấp khác nhau nhưng vẫn giữ xưng hô người nào lớn hơn.

JungKook được appa và papa giao cho điều hành chính nhánh bên Mỹ, trở thành CEO trẻ nhất và đa tài.

” Của em đây! Chị cũng nhận được email của chủ tịch! Chủ tịch muốn em về Hàn một chuyến để họp cuộc họp lớn”

Chị Juniel nhanh chóng đưa cho JungKook và còn nói với cậu chuyện vừa nhận được email từ chủ tịch Oh.

” Quan trọng lắm sao chị?”

JungKook không hề muốn về bên đó một tí nào, vì ở đó có HyungSoo và TaeHyung cậu lo lắng.

” Đúng vậy? Nghe nói chúng ta sẽ có thêm một cổ đông mới!”

Juniel thân thiết với JungKook từ hồi cậu ấy trở về từ Hàn, trở thành chị em thân thiết như ruột thịt.

” Vậy sao? Chờng nào chúng ta sẽ về ạ”

JungKook cũng phải chịu vì cuộc họp quan trọng đây, ánh mắt cậu cảm thấy lo lắng sợ kí ức tràn về.

” Khoảng đầu tuần sau, quên mất chủ tịch Oh còn dặn phải đem Angelina về chung”

Juniel nói, nhìn JungKook như thế cũng hiểu vì cả hai tâm sự rất nhiều nên biết được tại sao JungKook lại lo đến thế.

” Vâng! Vậy chị sắp xếp lịch giùm em! Bây giờ em phải đi rửa tiểu quỷ về rồi! Bye chị”

JungKook nhìn lên đồng hồ cũng 4h15 liền lấy áo khoác nhanh chóng xuống nhà xe.

” Chào giám đốc”

Bất cứ ai đi qua cũng phải chào cậu, con trai lớn của chủ tịch Oh, một CEO tài giỏi dù cậu rất hiền nhưng không ai dám bắt kính vì nếu đến tai của chủ tịch Oh thì người đó chắc bị băm thành trăm mảnh.

Chiếc xe mà JungKook đi trong suốt thời gian ở bên Mỹ chính là chiếc Ferrari California màu trắng mà ChanYeol đã tặng cậu trong sinh nhật 16 tuổi.

Phóng nhanh ra đường lớn, đến với ngôi trường cậu, chiếc xe này dường như quen thuộc với trường vì biết rõ chủ nhân là ai và đến rước ai.

” Oppa”

Angelina vừa thấy xe của JungKook liền chạy nhanh đến, cửa còn chưa mở thì Angelina đã phóng lên xe nhanh như cắt.

” Oppa! Em nhớ anh lắm lắm”

Angelina ôm lấy ông anh mình, nước mắt cũng rưng rưng. JungKook nhìn mà lo lắng hỏi.

” Con này! Mới có hơn nửa ngày mà nhớ cái gì? Sao sao? Ai ăn hiếp em”

JungKook véo má của Angelina phải công nhận là má của Angelina rất đã, véo hoài cũng không chán.

” Bạn Jackson ăn hiếp em”

Angelina mếu máo nói, JungKook đang cười vì Angelina và Jackson hôm nào cũng có chuyện hết ăn hiếp nhanh đến chọc ghẹo đến mức cô chủ nhiệm phải gọi cậu khi cậu đang họp.

” Thôi nín nín! Anh se mua tiramisu cho ăn”

JungKook biết Angelina thích nhất là bánh tiramisu nên đã dùng đó làm Angelina hết khóc rất nhanh.

” Thật không ạ? Một miếng hay một cái bánh ạ?”

Như JungKook đoán được Angelina đã nín, cái mặt bánh bèo lại trở về ánh mắt hi vọng sẽ là một cái bánh.

” Dạ Oh tiểu thư là một cái tiramisu chanh dây bự nhất tiệm”

JungKook véo mũi đứa ham ăn đồ ngọt mà không bao giờ mập lên 1 tí nào, lâu lâu chỉ lên vài cân cũng không phì tướng ra được.

” Yêu anh nhất!”

Angelina ôm lấy cổ anh hai mình mà đu đưa không chịu thả, JungKook cũng chịu 10 tuổi mà cái tính không lớn thêm 1 tuổi nào y như hồi 6 tuổi.

” Thứ hai tuần sau chúng ta sẽ về Hàn”

JungKook vừa nói xong thì Angelina há hốc mồm vì sắp được gặp hoàng tử trong mộng HoMin rồi.

” Thật sao anh! Ngay bây giờ qua bên đó được không? Đi mà! Em không muốn ở đây nữa! Qua bên đó đi”

Angelina không thể kiềm chế được bản thân mình muốn về Hàn ngay lập tức cho bằng được nên dùng cute kể cài ông anh.

” Thôi đi cô! Đã nói là thứ hai đi mà! Còn hai ngày nữa chứ nhiều”

JungKook muốn bỏ chạy vì cái tính nhõng nhẽo sắp nổi lên, nhìn mặt Angelina biết là đang làm cute kể.

Cứ thế suốt đường về nhà, Angelina không để yên cho JungKook. Hết cách Angelina đi năn nỉ ông bà nội cuối cùng cũng thành công, ông nội gọi cho thư kí của JungKook nhanh chóng đặt máy bay sáng mai sẽ bay về Hàn.

” Angelina! Anh chịu thua em rồi! Lên phòng sắp xếp đồ vào vali đi! Sáng mai 6h sẽ ra sân bay đấy”

Vừa nhận được điện thoại của Juniel liền chạy xuống thì thấy Angelina đang ngồi chung với ông bà là hiểu rồi.

” Từ từ đi Kookie! Chúng ta ăn cơm tối trước đi!”

Bà của JungKook phải công nhận có tụi nó ở bên thật sự rất vui, lúc nào cũng nghe tiếng hai đứa, chạy khắp nhà, la ầm nhà.

” Vâng ạ”

JungKook nghe lời ngồi xuống bàn ăn, người làm trong nhà nhanh chóng dọn lên, ở Mỹ nhưng nhà của JungKook vẫn giữ truyền thống Hàn Quốc, bữa cơm nào cũng có kimchi.

Tại Seoul, Hàn Quốc.

Phòng chủ tịch Park, ChanYeol mệt mỏi nên gọi thư kí mới một cô gái khoảng 24 tuổi đi pha coffee. Ngã lưng ra ghế một tí không biết vợ thế nào rồi.

” Chủ tịch coffee đây ạ”

Thư kí bước vào phòng nhanh chóng đi đến bàn của ChanYeol không may là coffee đổ hết lên người ChanYeol.

” A! Xin lỗi chủ tịch! Để tôi lau”

Thư kí quá bất cẩn mà xin lỗi, lấy hộp giấy trên bàn nhanh chóng lau ướm một khoảng trên bộ vest nâu.

” ChanYeol em...”

BaekHyun không gõ cửa định gây bất ngờ cho ChanYeol ai ngờ thấy cái cảnh thư kí mới đang chăm sóc ChanYeol.

” Vợ... em đừng có.....RẦM”

ChanYeol nhìn thấy BaekHyun mặt lạnh lùng nhìn mình chưa kịp giải oan thì cánh cửa đã đóng lại một cái rầm.

” PARK CHAN YEOL! Anh to gan lắm”

BaekHyun bực mình bước về phòng, sát khí bao vây người, thư kí của cậu thấy cậu đi qua mà lạnh xương sống.

ChanYeol nhanh chóng chạy qua bên phòng vợ mình, mở cửa mà ai ngờ cửa đã bị khóa chốt ở trong.

” Vợ! Mở cửa cho anh”

ChanYeol nói lớn từ bên ngoài, lo lắng không biết BaekHyun sẽ điên lên như thế nào.

” Vợ vợ cái con khỉ nhà anh! Biến về phòng đi”

BaekHyun giận dữ không kém gì hồi mới yêu nhau, giận như cơm bữa. Và bây giờ máu ghen lên cao trào.

” Vợ à! Nghe anh giải thích đi”

ChanYeol muốn khóc ra nước mắt vì vợ mình có cái tính giận rất dai và lâu, không biết làm thế nào mà vào phòng được.

” Im cho tôi nhờ! Về phòng nhanh! Bắt cần anh”

BaekHyun quét lớn, ChanYeol không ngờ đã lâu không thấy BaekHyun nổi điên lên như vậy.

” Thư kí! Cô xuống bảo vệ! Lấy chiếc khóa của phòng phó chủ tịch cho tôi! Nhanh lên”

ChanYeol gọi thư kí đang đứng đó nhìn cảnh hai vợ chồng này. Vừa nghe xong liền nhanh chóng xuống phòng bảo vệ ở đại sảnh.

Vài phút sau thì ChanYeol cũng nhận được cái chìa khóa, vặn một cái đã mở được, quơ tay bảo thư kí về chỗ. BaekHyun đứng dậy nhìn ChanYeol định chạy ra thì chốt đã bị đóng.

” ChanYeol! Anh gan lắm! Dám vào phòng tôi không xin phép”

BaekHyun đứng trước mặt ChanYeol, ánh mắt viên đạn nhìn ChanYeol đang nhìn mình không chớp mắt.

” Xin làm chi! Vợ chồng mà! Với lại anh là chủ tịch! Em là phó thôi! Ngoan ngoan mà ở trong phòng”

ChanYeol cầm lùi về phía sau, ép BaekHyun vào vách tường. BaekHyun không chịu thua liền thế võ mà ai ngờ bị người kia nhanh hơn chỉ cần 1 cái là vác BaekHyun trên lưng.

” Bà cha nhà anh! Thả tôi xuống! Anh có tin tôi làm ai liệt dương không?”

BaekHyun đánh vào lưng ChanYeol, tại vì đánh quá nhiều nên cũng chạy lưng rồi. Bị BaekHyun cào, xé, cắn, đánh riếc cũng quen.

” Cái câu đó em đã nói hơn 20 năm rồi vợ! Mà anh không thấy anh liệt dương mà toàn thấy em liệt giường”

ChanYeol đáp trả lại, BaekHyun mặt đỏ ửng vì sự thật luôn phũ phàng đến như thế, 20 năm vợ chồng cậu toàn liệt giường vì ChanYeol.

” Thả tôi ra! Anh có tin tôi cắn chết anh không vậy?”

BaekHyun đánh đá vào lưng, bụng của ChanYeol. Bả mặt ChanYeol đã dày mà sống với BaekHyun còn dày hơn.

” Em cắn không biết bao nhiêu lần mà chưa thấy bị bệnh dại mà chết! Toàn thấy phản tác dụng! Con mèo cắn chủ phải la hét như bị dại”

ChanYeol nhanh chóng vác BaekHyun vào mật thất, rồi đóng lại quăng BaekHyun lên chiếc giường màu tím yêu thích của BaekHyun.

” Thả ra! Đồ sắc lang, đồ khốn nạn”

BaekHyun mắng ChanYeol, mặt ChanYeol tối lại nhìn BaekHyun máu chiếm hữu bắt đầu tràn về.

” Em dám chửi chồng như vậy sao? Được được! Để xem em còn dám to gan chửi chồng nữa không”

Phải thừa nhận một điều chính là gần 40 tuổi mà ChanYeol vẫn như xưa máu vẫn biến thái như vậy và BaekHyun vẫn phải nằm dưới. ChanYeol mặc chết hay sống vẫn phải ăn BaekHyun là trên hết, cho đến công việc cũng xếp sau.

Trong công ty không ai không biết, chủ tịch là cường công và phó chủ tịch là mỹ thụ. Đã qua 20 năm như thế mà gương mặt không thay đổi mà mấy, nụ cười và ánh mắt trẻ con của BaekHyun vẫn sống theo năm tháng. Hay đôi mắt to nhạy bén, đôi tai Yoda vẫn y vậy.

” Tôi thề sẽ có một ngày tôi ở trên, anh ở dưới cho tôi”

Tiếng hét BaekHyun đã quen thuộc với cái công ty lớn này, ai lại không biết chủ tịch nóng tính thế nào mà lại gặp phó chủ tịch đánh đá thì chuyện bị phạt cũng bình thường.

TaeHyung đã tìm JungKook 4 năm, trong những năm tháng ấy cậu gái gú, rượu chè nhưng không sa vào sâu nữa cái đó. Chỉ là hoạt động về đêm, ban ngày cậu chính là CEO của PB, một chàng trai có gen cao di truyền từ ChanYeol, ánh mắt giống BaekHyun.

SkyBAR....

TaeHyung trở thành khách VIP ở đây cũng 4 năm không biết cô gái thèm muốn một đêm với cậu nhưng cậu hứa với lòng sẽ không bao giờ làm thế vì bản chất cậu không phải là một người con trai như thế, cậu vẫn chờ đợi JungKook.

” Anh! Chúng ta ra nhảy đi”

Một cô gái ăn mặc sexy đến kéo TaeHyung nhưng TaeHyung lại từ chối thẳng thừng không chút thương tiếc.

” Biến”

TaeHyung quơ tay đuổi cô ta, cô ta cười khinh rồi bỏ đi. Trong SkyBAR không ai biết cái quyền lực của TaeHyung vì cậu luôn là người bí ẩn.

TaeHyung loạng choạng bước ra khỏi quầy bar, ai ngờ đụng trúng một tên, làm rượu đổ lên áo hắn.

” Mẹ mày! Đi không nhìn đường à”

Hắn ta quay lại nắm cổ áo của TaeHyung, thằng đàn em hắn liền cản lại, trong lúc đó đàn em của TaeHyung cũng chạy đến.

” Đại ca! Thả ra đi”

Thằng đàn em hắn nhanh nhẹn biết đó là King&Tiger vì hình xăm bên vai của TaeHyung và thấy có cả đàn em chắc không phải người dễ đụng đến.

” King thì King tao phải dạy nó một bài học”

Hắn ta định đâm vào mặt TaeHyung thì TaeHyung đẩy ra nhìn bằng ánh mắt lạnh lùng, sắt đá của mình.

” Tao không chấp với những đứa như mày”

TaeHyung nói, mỉm cười nửa môi rồi bước ra khỏi bar. Không ngừng ở đó, TaeHyung bỏ đi không phải không đánh mà chính đàn em của cậu đánh. Nhanh chóng tìm ra chiếc Ferrari đỏ đậu bên đường.

TaeHyung nhìn sang bên ghế thấy một tập hồ sơ trước khi đi thư kí được cho. TaeHyung mở ra.

” Hợp hội đồng quản trị. Kí hợp đồng hợp tác. Thứ hai tuần sau”

TaeHyung đọc dòng chữ ở dưới và thấy rõ người bên công ty có appa, papa và mình và đối tác chính là tập đoàn Oh.

” Tập đoàn Oh. Oh SeHun. Oh JungKook”

Nghe đến cái tên liền nhớ đến JungKook chính là con trai của chủ tịch Oh, cậu nhớ, nhớ rất nhiều, dù cậu qua Mỹ nhưng không thể tìm ra cậu.

Cuối cùng JungKook và Angelina cũng về đến Hàn Quốc, đến sân bay đã được nhân viên đón nói một cách khác chính là đem xe đến cho cậu và hộ tống đến công ty. JungKook và Angelina nhanh chóng đi lên chiếc BMW đen rồi phóng nhanh về trụ sở chính.

Đến trước công ty, mở cửa ra bước xuống. Hàng dài nhân viên đã xếp hàng hai bên, cậu lạnh lùng bước qua. Ở cuối hàng chính là appa và papa đang chờ.

” Appa, papa”

Angelina vừa thấy SeHun và LuHan liền phóng nhanh đến leo lên người của SeHun như khi đu dây.

” Angelina ta nhớ con lắm”

SeHun ôm đứa con mình, 10 tuổi rồi mà cứ 6 tuổi thích ôm người khác. SeHun hướng về phía JungKook mỉm cười.

” JungKook lại đây!”

LuHan rưng rưng nước mắt nhìn đứa con cao lớn và trưởng thành hơn xưa. JungKook ngoan ngoãn bước đến ôm chầm lấy LuHan.

” Mừng con trở về!”

LuHan vuốt ve đứa con 4 năm không gặp mà thay đổi nhiều, không màu mè nhuộm tóc mà trung thành với tóc đen, mỉm cười cũng không tươi như xưa.

” Vâng! Con nhớ cả hai lắm”

JungKook nói, LuHan và SeHun ôm lấy con mình, bây giờ mới được nghe tiếng của JungKook sau 4 năm xa lìa.

” Nào nào! Chúng ta lên phòng đi! Appa đã sắp xếp phòng CEO gần với phòng chủ tịch”

LuHan nắm lấy tay con mà kéo đến thang máy, muốn nói chuyện với con rất nhiều.

” Phòng đẹp lắm ạ!”

JungKook bước vào căn phòng, màn kính có thể nhìn thấy toàn bộ Seoul, màu trắng ảm áp.

” Vậy thì tốt rồi! Con sắp xếp đồ đi nhé! Bây giờ ta đi đặt bàn tối nay chúng ta sẽ ra Light Restaurant ăn”
SeHun hài lòng liền mỉm cười, thấy con có vẻ thoải mái hơn liền nhớ đến phải đặt bàn cho tối nay.

” Vâng”

JungKook nói, cả ba đều rời khỏi. JungKook bước đến cửa kính đó nhìn xuống Seoul, hôm nay Seoul rất đẹp.

” Xin chào Seoul! Ta đã về rồi”

JungKook nhìn cảnh vật từ trên cao phải mê mẩn cảnh vật của nơi mình sinh ra, không chói lóa, không sắc sỡ mà rất giản dị nhưng nổi bật.

JungKook sẽ bắt đầu cuộc sống ở Seoul khác, không phải Seoul 4 năm trước mà là Seoul hiện tại.

Hôm nay chính là cuộc họp diễn ra, TaeHyung đến đúng giờ ngồi kế bên appa và papa của mình. Nhìn bên phía kia chính là chủ tịch Oh và LuHan.

” Chúng ta bắt đầu cuộc họp được chưa?”

ChanYeol nhìn đối tác, không ai xa lạ chính là ông bạn thân hơn 20 năm, ánh mắt giả vờ nghiêm túc.

” Chưa! Chúng tôi vẫn còn thiếu một người”

SeHun chống tay lên bàn, ánh mắt cũng đang kiêu kích ông bạn chủ tịch của mình.

” Vậy chừng nào đủ chúng ta sẽ bắt đầu”

BaekHyun nhìn hai người này mà cũng chịu, đã gần 40 tuổi mà cái tính vẫn còn trẻ như 20.

Tiếng gõ cửa, cánh cửa mở một chàng trai khá cao, ăn mặc chỉnh chu bước vào, gương mặt tuần tú làm ai cũng nhìn.

” Xin lỗi con đến muộn”

JungKook cúi chào mọi người, xin lỗi vì đến trễ, bây giờ cậu mới biết đối tác của công ty chính là appa và papa nuôi của mình. TaeHyung đang xem điện thoại nghe tiếng quen thuộc liền ngước mặt lên và người cậu tìm kiếm suốt 4 năm đang ở trước mặt cậu.

” Kookie”

TaeHyung đứng người vì JungKook đang đứng đó, ánh mắt đó, gương mặt không thay đổi ngày càng hoàn hảo. JungKook ngồi xuống chiếc ghế đối diện TaeHyung, cảm giác đó lại ủa về, cái cảm giác sung sướng vì bảo vật tìm kiếm đã tự xuất hiện trước mắt mình.

END Chap 12

Chap cuối au viết trước khi off để ôn thi! Chắc cũng có người tò mò! Chap 10 cũng nói vậy mà giờ lại có chap 11! Tại au không cai được cái bệnh ngứa tay nên đành viết chap 11. Vài tuần sau chúng ta gặp lại. Good bye! Bạn nào sắp thi thì thi tốt nhé!~

Happy Birthday OH SEHUN!~ Mãi mãi là Móm nhé! Sau này về đi! Tui tặng vài con Larva để phòng tắm!~

15. Chap 13- Ấm Áp Quay Lại

Món quà nhỏ con au tặng cho rds nhân ngày siêu may mắn! Dù hơi ngắn

Chap 13

JungKook nhanh chóng ngồi xuống, mở cuốn tài liệu trên bàn coi nội dung, cậu cảm thấy ai đó đang nhìn mình liền ngước lên. Chính là TaeHyung, con người mà cậu từng rất thích. JungKook cúi đầu chào nhẹ, mỉm cười tự nhiên rồi ánh mắt chăm chú về ChanYeol đang phát biểu.

TaeHyung sung sướng vô cùng cười lại, ánh mắt cậu không rời khỏi JungKook một phút. Cứ nhìn mãi, nhìn như chưa bao giờ được nhìn.

” Tập đoàn PB và tập đoàn Oh sẽ hợp thành một tập đoàn mạnh nhất Châu Á chính là PBO. Và chúng ta sẽ có hai chủ tịch và hai tổng giám đốc”

ChanYeol ngồi ở trung tâm của ánh nhìn nói, toát ra vẻ nam thần và chủ tịch hàng đầu Hàn Quốc.

” Bây giờ sẽ kí kết hợp đồng hợp tác!”

Thư kí nói, hai bản hồ sơ màu đỏ nổi bật nhanh chóng đến tay của ChanYeol và SeHun. Cả hai đều vui vẻ kí vào, bắt tay hợp tác vui vẻ, trở thành một tập đoàn quyền lực nhất Châu Á.

JungKook vỗ tay nhìn hợp đồng thành công, TaeHyung vẫn nhìn JungKook. Đôi mắt, chiếc mũi, đôi môi của JungKook đang thu hút TaeHyung.

Nửa tiếng sau thì cuộc họp kết thúc và tối nay sẽ có hợp báo và bữa tiệc cho tin vui này. Từ bây giờ không ai có thể đầu lại tập đoàn này, dù là thương trường hay thế giới ngầm.

Cả JungKook và TaeHyung đều đến Sky Restaurant để ăn mừng hợp tác, ChanYeol nhanh chóng kéo ghế cho BaekHyun ngồi xong mới đến mình, SeHun cũng như vậy mà kéo ghế cho LuHan. JungKook lại một lần nữa ngồi đối diện TaeHyung.

” Sau này thành một rồi! Nhớ giúp đỡ nhau đấy bạn già”

ChanYeol nói với SeHun, mặt SeHun tối lại nhìn ChanYeol không ngờ mới gần 40 tuổi mà bị kêu là bạn già.

” Bạn già cái gì? Mới gần 40 thôi! Ông cũng đâu khác gì tôi”

SeHun và ChanYeol như chó với mèo sau khi cả hai kết hôn, gặp nhau phải cãi lộn mới chịu được.

” Hai người yên lặng được không? TaeHyung, JungKook hai đứa gọi món đi! Hôm nay hai vị chủ tịch bao từ A đến Z”

BaekHyun nhìn hai người lớn già đầu mà vẫn thích cãi lộn với nhau, BaekHyun mỉm cười nhìn sang hai đứa trẻ nhất bàn.

” Dạ!”

TaeHyung và JungKook đồng thanh, gọi món xong rồi trở lại trạng thái ban đầu. Thức ăn được bày lên, cả 6 người đều bắt đầu ăn.

” À! Mà papa quên nói! JungKook mai con sẽ dọn đồ qua bên tập đoàn PB, phòng tổng giám đốc nhé! Sau này bên đó là trụ sở chính nên cả appa và papa đều qua bên đó”

SeHun nói suýt nữa thì quên, mặt JungKook tối lại khi nghe đến phải chuyển qua bên đó. Cậu không thích phải gặp TaeHyung hằng ngày.

” Vâng!”

JungKook ráng cười để mọi người không lo lắng, tiếp tục ăn. TaeHyung thì không rời mắt nhìn JungKook ăn.

” Mà con sẽ chuyển vào cùng phòng với TaeHyung đấy! Có gì hai đứa giúp đỡ nhau nhé”

Vừa nghe đến đây, JungKook đang uống nước liền sặc, cậu có phải nghe lầm chứ phải chung phòng làm việc với TaeHyung.

” Sao ạ cùng phòng sao?”

JungKook trợn mắt nhìn SeHun, SeHun gật đầu. JungKook như bị rơi từ cây cao mặt đất không thể nói. TaeHyung thì cười thâm trong lòng vì đã có cơ hội gần gũi với JungKook.

Bữa ăn tràn đầy tiếng cười nhưng không có tiếng cười của JungKook, mặt đất không thể tả nói, qua hôm nay cậu phải chuyển vào nơi địa ngục đó.

Ác mộng cũng đến, sáng sớm cậu qua phòng làm việc dọn đồ, nhanh chóng lái xe khoảng 3 km thì đến tập đoàn BP, nhấc thùng giấy vào công ty, làm ai cũng nhìn và không ai biết chuyện gì xảy ra khi CEO mới của tập đoàn Oh lại qua đây với đồ đạc.

TaeHyung đã đến rất sớm, chỉnh lại chiếc bàn làm việc mới mua dành cho JungKook một chiếc bàn gỗ bóng y như của cậu. Rồi cả cái bản Tổng giám đốc Oh JungKook. Nhanh chóng dọn đồ mình ngay ngắn nhất, Imac cậu cũng đã chuẩn bị cho JungKook, JungKook vào chỉ cần soạn đề của cậu rồi vào làm việc liền.

” Thừa giám đốc! Tổng giám đốc tập đoàn Oh đến rồi ạ”

Thư kí riêng của cậu gõ cửa vọng nói, TaeHyung vừa nghe thấy liền nhanh chóng chạy đến ghế, mở màn hình lên rồi đồng ý cho JungKook vào.

Thư kí mở cửa, JungKook bước vào, âu phục màu rêu khói nổi bật cùng vài nét hoa văn cổ điển, JungKook thấy bàn mình đặt đối diện bàn TaeHyung, bước đến rồi để đồ đạc của mình lên bàn. Cậu nhìn TaeHyung say sưa vào cái máy tính.

Vài phút sau cũng xong, JungKook ngồi xuống chiếc ghế êm diệu đó. Cậu thật sự không có công việc để làm, tất cả hồ sơ chưa hoàn thành đều được đưa về tay papa và appa của mình, cậu vẫn đang chờ công việc của mình.

Ngồi đến phát chán, TaeHyung ham say làm việc còn mình thì không có gì để làm, mở máy tính quây. TaeHyung có vài lúc này sang thấy người đó đang cần môi, nhieu mày chắc là đang xem hoặc chơi cái gì đó. Cười nhẹ rồi tiếp tục làm việc.

Cuối cùng cũng đến giờ ăn trưa, TaeHyung vươn vai lên. Thường bây giờ cậu sẽ ra đâu đó ăn với gái vì lúc nào cũng có gái theo sau nhưng hôm nay lại khác. Cậu đi ngang qua thấy JungKook đang nằm ngủ say sưa, mặt úp xuống chiếc bàn. TaeHyung bất giác cười khi thấy gương mặt JungKook, tiến lại gần hơn cậu chạm đến gương mặt đó. Vẫn vậy, mềm mại và không tì vết.

” Kookie! Dậy đi”

TaeHyung lay lay nhẹ người nhưng không có động tĩnh, chắc là ngủ say luôn rồi. Gương mặt ngủ dễ thương chết người. Không kiềm chế được bản thân mà cúi thấp người xuống nhìn kĩ gương mặt đó. TaeHyung đang bị đôi môi nhỏ hồng phấn đó thu hút, cậu muốn thử cái cảm giác đó. Chưa một lần được chạm, cậu thêm chạm đôi môi đó như hồi mình còn nhỏ.

Lấy tay lên, ngón tay chạm lên đôi môi xinh xắn đó. Cúi thấp xuống tí, cuối cùng ước nguyện cũng thành, môi cậu đang hôn lên môi JungKook. Đôi môi ấm áp, ngọt ngọt của JungKook làm TaeHyung không kiềm chế được bản thân. TaeHyung muốn nhiều hơn chữ ” chạm môi”, cậu không muốn bỏ đi cơ hội ngàn năm có một, TaeHyung hôn môi JungKook hút đi những gì ngọt nhất, cúi nhẹ để cậu không tỉnh dậy. Vì miệng JungKook không khép kín đã tạo cơ hội cho TaeHyung xâm lược. Lưỡi nhanh nhẹn vào bên trong khoang miệng JungKook mà càn quét, TaeHyung mở mắt canh chừng người đang bị hôn trộm sẽ tỉnh lại.

Lưỡi TaeHyung chạm vào đầu lưỡi JungKook, không bỏ thừa một centimet nào, dịch vị cả hai hòa thành một, JungKook bất ngờ rêu nhẹ, TaeHyung giật mình mà dứt ra khỏi tiếu nuối, cậu muốn nhiều hơn.

” Suýt nữa thì xong rồi”

TaeHyung cười nhẹ, vuốt mái tóc đen huyền của JungKook. TaeHyung bế JungKook trong vòng tay của mình.

Vì phòng lúc nào cũng bật điều hòa, JungKook lạnh liền cảm thấy gì đó ấm áp chạm mình liền choàng tay qua ôm cổ TaeHyung, dụi đầu vào ngực TaeHyung. TaeHyung cảm thấy như lên chín tầng mây, con người này nhẹ đến thế, lại nhỏ nhắn làm người ta lúc nào cũng muốn che chở bảo vệ.

” Bảo bối! Anh sẽ không cho em rời anh lần nữa đâu!”

TaeHyung đặt JungKook lên chiếc giường trong mật thất, kéo chăn lên đến vai của JungKook, tháo đôi giày ra, nhìn một lúc thì TaeHyung ra ngoài mua thức ăn trưa cho con người mê man ngủ.

JungKook tỉnh dậy cả thấy cổ họng khát vô cùng, cậu chưa từng bị như vậy. Cảm thấy như bị ai đó lấy hết dịch vị mình và trong lưỡi cậu cảm thấy có vị nhẹ nhẹ của bạc hà. Nhìn xung quanh cũng biết đây là mật thất mà appa đã nói, trong phòng chủ tịch, giám đốc luôn có một mật thất.

Vừa bước ra đã thấy gương mặt TaeHyung đang nằm ngửa ra nghỉ ngơi trên ghế, thấy trên bàn mình có một hộp cơm và tờ giấy.

Ăn trưa đi! Đừng để đói mà làm việc.

JungKook nhìn cũng biết ai, chính là chữ viết của TaeHyung. Cậu mỉm cười nhẹ, thấy TaeHyung đang rút người lại cậu chắc là hắt đang lạnh, thấy chiếc áo khoác của hắt treo trên bên kia liền lấy, mùi bạc hà nhẹ nhàng mà cậu ngửi được. Đắp chiếc áo lên người hắt, tưởng sẽ được yên ổn thì vừa quay lại bị ai đó nắm lấy tay, kéo eo cậu lại phía sau làm cậu không có đà mà ngồi lên đùi của TaeHyung.

” Đừng đi! Lạnh”

TaeHyung hoàn toàn không ngủ, cậu chính là đang cố gắng gần gũi với JungKook. JungKook càng chống cự cậu càng ôm chặt eo hơn. JungKook đành chờ TaeHyung ngủ say mới thoát ra được. TaeHyung dựa cằm lên bờ vai nhỏ của bảo bối, hương vani làm cậu dễ chịu, có JungKook bên cạnh TaeHyung không biết lạnh là thế nào, không ngừng ở đó. TaeHyung lấy một tay nắm lấy bàn tay nhỏ đó, JungKook cũng bất ngờ nhưng cung ngoan ngoãn để hắt nắm.

TaeHyung mỉm cười hạnh phúc, dụi vào cổ JungKook, hơi nóng làm JungKook nhột mà cứ quậy trong lòng TaeHyung.

” Bảo bối! Đừng đi”

TaeHyung nói, JungKook tưởng mớ nên đành chịu, ánh mắt ngược sang, chỉ còn 5 cm nữa thì chạm môi nhau. Cảm xúc tràn về, JungKook thoáng cảm thấy hạnh phúc vì được ai đó truyền sự ấm áp.

” Nói mớ hoài! Ngủ nhanh đi tôi nhờ”

JungKook nói, TaeHyung cười rồi nhanh chóng ngoan ngoãn ngủ trên vai của JungKook. Ấm áp bao quanh JungKook, làm JungKook mềm mại trong lòng TaeHyung, cậu muốn được yêu thương muốn được ai đó bảo vệ ai đó mang đến hơi ấm.

Sau khi thoát khỏi TaeHyung, JungKook ăn hộp cơm đó. Thật sự rất cơm đã lâu không ăn đồ Hàn. JungKook nhận được điện thoại bên phòng papa liền nhanh chóng chạy ra khỏi lầu cao nhất.

TaeHyung tỉnh dậy thì không thấy JungKook đâu cả liền lo lắng ra hỏi thư kí mới biết là JungKook đã lên phòng chủ tịch. TaeHyung chạy lên phòng của papa thì thấy JungKook đang vui cười bên appa, papa và gia đình cậu.

” TaeHyung! Con vào đây! Appa có mua một chiếc bánh tiramisu không sao ăn hết nên gọi JungKook lên! Lại đây”

BaekHyun kêu TaeHyung đang đứng trước cửa nhìn, TaeHyung ngoan ngoãn bước đến ngồi xuống kế bên JungKook.

” Appa và papa nuôi không biết đâu? Angelina nó mê trai lắm, mới có 5 tuổi mà bám như sam với HoMin rồi”

JungKook kể chuyện cho BaekHyun và ChanYeol nghe mà cả phòng đều vui vẻ không hề căng thẳng như lúc họp.

” Nó giống con và TaeHyung thôi! Mới 6 tuổi mà theo nhau rồi! Đúng không LuHan?”

BaekHyun cười đến đỏ mặt nhìn hai đứa 20 tuổi ngày xưa cũng không khác nhau mấy.

” Đúng đúng! Đi đâu cũng có nhau cả! Lúc nào cũng Kookie, TaeTae”

LuHan cũng thừa nhận, JungKook tự đập lưng mình vì kể Anglina ai ngờ mình cũng bị lôi ra sôi đến như thế.

” À! Mà hai đứa thấy sao? Công việc hôm nay thế nào?”

ChanYeol hỏi cả hai đứa đang yên lặng trong những tiếng cười của 4 người sắp 40 tuổi.

” Dạ tốt lắm ạ!”

JungKook hoàn toàn hài lòng vì từ sáng giờ cứ ăn và ngủ không tốt mới lạ, TaeHyung nhìn JungKook cười mà lòng cũng vui.

” Vậy thì tốt rồi! Hai đứa cố gắng nhé”

SeHun cười hài lòng khi thấy cả hai đều làm việc tốt, cả bốn người già nhất nhìn nhau bằng ánh mắt gian tà.

” Thôi! Giải tán lực lượng! Về phòng thôi!”

BaekHyun đứng lên giải tán mọi người sau 30 phút ngồi tâm sự “mỏng”, TaeHyung và JungKook cùng nhau bước ra thang máy.

JungKook và TaeHyung đứng cách nhau một khoảng rất xa, JungKook vô cùng tự nhiên còn TaeHyung thì cả thấy vô cùng căng thẳng.

” À! Cậu với Sarah sao rồi! Chắc sắp cưới rồi nhỉ?”

JungKook đột nhiên hỏi, TaeHyung mặt tối lại vì nghe đến chữ Sarah đó, người mà cậu từng yêu thương hết lòng và bị người ta đâm sau lưng không hề biết.

” À! Chia tay rồi”

TaeHyung nói, JungKook cũng bất ngờ. Yêu nhau đến mù quáng như thế mà cũng chia tay sao, không ngờ cả hai lại chia tay.

” Tiếc vậy? Vậy cậu có quen ai không? Chắc có rồi! Hạnh phúc nhé!”

JungKook nói một lèo TaeHyung còn chưa kịp mở miệng thì đến cuâ khác, thang máy đến nơi JungKook bước ra trước, TaeHyung đứng ngơ ở đó.

” Anh chờ em nên mới ế đến giờ!”

TaeHyung trách JungKook phải làm cậu tìm đến 4 năm, bây giờ mới chịu ra mặt. Cậu ước gì sớm hơn thì bây giờ cậu đã bù đắp và đang hạnh phúc vô tận.

END Chap 13

Tương lai sẽ ra ficbook nga mấy rds!~ <3 nào=“” nào!=“” fic=“” còn=“” dài=“” lắm=“” lắm!=“” món=“” quà=“” nhân=“” ngày=“” may=“” mắn=“” của=“” au=“”>

16. Chap 14- Kế Hoạch Trả Thù

Chap 14

TaeHyung trở về sau cuộc họp đã thấy bảo bối ngồi ngoan ngoãn trong phòng liền mỉm cười. JungKook nhìn TaeHyung vừa ngồi xuống liền đi đến gần TaeHyung. Ánh mắt đầy âu yếm và ấm áp.

” TaeHyung! Cậu có thích tôi không?”

JungKook cúi người xuống hỏi nhỏ trong tai TaeHyung tiện thể phả hơi nóng vào cổ làm TaeHyung nổi da gà nhìn JungKook.

” Nếu anh nói có thì sao? Nếu không thì sao?”

TaeHyung nhìn JungKook thách thức, tiện thể choàng tay ngang eo của JungKook, ánh mắt nhìn JungKook ái muội.

” Nếu có thì tôi muốn quen anh! Không thì thôi”

JungKook nói làm lòng TaeHyung có gì đó le lói hạnh phúc, cười nhẹ khi nghe JungKook nói như tỏ tình vậy.

” Vậy anh làm người yêu được không?”

TaeHyung muốn xác nhận đó có phải thật không, không ngờ lại có thể yêu nhau một cách dễ dàng đến như thế.

” Được chứ!”

JungKook vừa nói xong thì bị TaeHyung kéo vào ngồi lên đùi của TaeHyung, hơi ấm từ đằng sau bao quanh cậu, cậu thích thế nhưng cậu căm ghét con người từng làm tổn thương cậu.

” Bảo bối! Em có yêu anh không đấy”

TaeHyung nắm lấy bàn tay nhỏ đó, ánh mắt ấm áp đến lạ thường, cậu chưa hề âu yếm ai đến mức thân mật như thế.

” Yêu mới quen cậu”

JungKook nói quay mặt sang suýt nữa hai môi chạm nhau, TaeHyung nhìn đôi môi nhỏ đó.

” Em thay đổi cách xưng hô đi! Từ giờ gọi là anh không được cậu cậu tứ tứ gì hết! Biết chưa?”

JungKook phớt nhẹ lên đôi môi đó, TaeHyung thoáng bất ngờ rồi phải chấp nhận vì kế hoạch của bản thân.

” Em yêu anh!”

JungKook nói rồi dựa vào lòng TaeHyung, TaeHyung hạnh phúc đến tê người mà ôm chặt con người ngồi trong lòng, không cho thoát khỏi.

” Em muốn đi đâu chơi không? Tối nay anh sẽ chở đi”

TaeHyung dựa cổ lên vai bé nhỏ đó, không muốn con người này bỏ đi đâu phải nằm ngồi yên trong lòng cậu mãi.

” Chợ đêm thì sao?”

JungKook nói, cậu thật sự nhớ những món ăn đường phố Hàn Quốc. Đã lâu cũng không đi khu phố chợ đêm.

” Được chứ! Em thích đi thì anh sẽ chở!”

TaeHyung véo má JungKook, cứ thế mà JungKook ngoan ngoãn ngồi trong lòng TaeHyung, TaeHyung chăm chú làm việc không quen âu yếm bảo bối của mình.

JungKook ngoan ngoãn, cậu khát nước cũng không được đi mà thư kí đem vào. Vừa bước vào đã thấy CEO mới ngồi trong lòng CEO mình mà đỏ cả mặt, nhanh chóng bước ra không ngờ hai bọn họ lại thâm mật đến như thế.

Xong công việc TaeHyung như đã hứa chở JungKook ra chợ đêm nổi tiếng của Seoul nhận nhíp này. Cả hai bên nhau cùng đi trên con đường đầy màu sắc làm nhiều người chú ý bởi bên có một có ánh hào quang không kèm gì người nổi tiếng.

JungKook được TaeHyung cưng chiều mua những gì cậu muốn từ thức ăn đến phụ kiện, muốn gì có nấy. Thật tình JungKook không muốn phải làm TaeHyung khổ nhưng vì chuyện năm ấy mà cậu vẫn còn thù TaeHyung.

Đến tối thì TaeHyung chở JungKook về, JungKook ngủ thiếp đi trên xe chắc do quá tối và mệt mỏi phải đi bộ cả hơn 5km. Đậu xe trước nhà, TaeHyung nhìn sang bên JungKook đang ngủ say sưa, nhờ cậu đắp chiếc chăn lên mà con người đó cũng bớt lạnh đi miếng nào. TaeHyung chòm qua gương mặt cả hai chỉ cách nhau 10 cm, cậu nhìn gương mặt đó vẫn chẳng một tí gì thay đổi vẫn nét đáng yêu và hút hồn cậu. Bất giác cậu cúi xuống đặt nhẹ môi mình lên đôi môi JungKook, sợ cậu tỉnh giấc nên chỉ hôn nhẹ một cách nhanh chóng rồi từ từ lay lay người JungKook.

” JungKook! Dậy dậy, đến nhà rồi bảo bố!”

TaeHyung nhẹ nhàng lay người JungKook, TaeHyung nhắm mắt rồi dụi dụi mắt mới biết là đã đến.

” À! Cảm ơn anh vì hôm nay! Tạm biệt nhé”

Giọng JungKook còn buồn ngủ cười nhẹ, vẫy tay chào rồi bước chân ngây ngơ bước vào cổng, mắt nhắm mắt mở mà đi vào may nhà không có cột điện cản trở đường đi chứ không đã ôm cột rồi.

TaeHyung cười khi thấy con người đáng yêu như thế, thấy cậu vào trong nhà liền yên tâm phóng xe về nhà mình. Tâm trạng nay cực kì tốt về đến nhà ChanYeol, BaekHyun và TaeYoung nhìn cậu bằng ánh mắt khó hiểu.

” TaeHyung nay con của được em nào xinh à?”

BaekHyun đang ăn kem cùng ChanYeol thấy mặt TaeHyung nay vui hơn mọi ngày, hằng ngày toàn bản mặt lạnh lùng khó ưa.

” Xinh lắm luôn ạ”

TaeHyung vui vẻ đáp, giật lấy muỗng của TaeYoung mà mút một muỗng kem vào miệng mặc cho TaeYoung la làng.

” Yah! Anh hai muỗng của em! Đây ai cho cướp muỗng của em”

TaeYoung giật lại chiếc muỗng nhưng tội là chiếc muỗng đã bị TaeHyung ngậm trong miệng, TaeHyung cười đều nhìn.

” Thế à! Xinh hơn ulzzang không?”

ChanYeol nói mà không quan tâm đến người kể bên đang liếm mất đầy ” tình cảm” khi nghe đến chồng lại hớn hỏ hởi như vậy, nghe mùi nghi ngờ ở đây.

” Hơn luôn ạ! Người này cả appa và papa đều biết”

TaeHyung nói, ChanYeol và BaekHyun vắn não ra suy nghĩ xem ai có thể biết cả hai, thư kí à, nhân viên công ty hay con gái của đối tác.

” Thư kí của công ty hay nhân viên cấp dưới hay là con gái của thương gia”

ChanYeol và BaekHyun cùng nhau liệt kê ra nhưng TaeHyung đáp lại chỉ bằng một cái lắc đầu, đầu của cả hai tiếp tục đi dò sóng ra đa trong não.

” Con nói luôn đi!”

BaekHyun dường như kiếm hoài không ra nên câu mày, sóng ra đa hay quét bằng máy cũng tìm ra nổi.

” Là JungKook”

ChanYeol đang uống nước nghe đến tên JungKook được con mình xướng lên thì phun hết ra ngoài, ba ánh mắt bất ngờ nhìn TaeHyung.

” Con nói giỡn à!”

BaekHyun há hốc mồm nhìn TaeHyung, TaeHyung gật đầu mỉm cười. ChanYeol và BaekHyun còn chưa hoàn hồn trở về.

” Anh hai thật không đấy? Anh bảo không thích mà”

TaeYoung cũng shock không kém vì biết ngày xưa cả hai từng va chạm nhau chỉ vì bà Sarah giả tạo đó.

” Thật thật!”

TaeHyung biết sẽ có tình huống này, cậu đang bay trên chín tầng mây vì hạnh phúc, còn ba người kêu thì đang lang thang đi tìm câu hỏi tại sao.

” Không tin nổi! Gọi hỏi mới được”

ChanYeol không tin nổi mà nhắm số của LuHan quyết phải tìm ra câu trả lời, LuHan bắt máy, bật loa lên.

” Alo! Tối rồi có chuyện gì sao?”

” LuHan! JungKook nhà cậu đang quen TaeHyung à”

” Cái gì? JungKook và TaeHyung quen nhau á! Đợi tí đi hỏi JungKook”

” Nhanh nhanh”

” Kookie! Con đang quen TaeHyung à”

” Dạ đúng ạ! Có chi không appa”

” Không thể tin nổi! Hai đứa nó....nó”

” Thôi cúp máy đây, không tí nữa xui vì tin này”

” Bye bye”

Cả ba nghe xong liền bay thêm vài vòng nữa, tin đó là thật. TaeHyung mừng rỡ vì câu trả lời của JungKook. Đứng lên vui vẻ về phòng mình bỏ lại ba con người ngơ ngơ như mới từ hành tinh xuống trái đất.

LuHan sốc đến tận não mà bám trụ vào phòng JungKook hỏi đến khi nào tỉnh thì thôi. SeHun vừa về nghe tin LuHan muốn tối nay ngủ ở phòng JungKook liền hăm hực bước qua phòng JungKook.

” JungKook rốt cuộc hai đứa làm sao quen nhau nói nhanh”

LuHan như đang tra vấn tội phạm, bản mặt không khác gì mấy cảnh sát đang tra dò nhưng khác một tí chính là tội phạm này sung sướng hơn vì đang ăn uống ngon lành trên giường.

” Thì hai tụi con yêu nhau thì quen thôi”

JungKook đơn giản nói, LuHan nhìn khó hiểu nhớ hồi đó TaeHyung đâu ưa gì JungKook và JungKook đã hết tình cảm với TaeHyung sao mới có một ngày mà đã thế này.

” Tại sao lại dễ dàng như thế”

LuHan tiếp tục hỏi, không biết rằng SeHun đang đứng đó nhìn LuHan bằng ánh mắt ” ầm ập”.

” Em đừng có tra vấn con nữa! Về phòng mau”

SeHun kéo LuHan đứng dậy, LuHan giật tay ra không chịu đi, lần đầu tiên LuHan lì đến như thế.

” Em phải ngủ ở đây! Phải làm cho rõ chuyện này”

LuHan nói, rồi ngồi bịch lên giường, ánh mắt không hợp tác. SeHun cáu mày rồi bế LuHan lên.

” Con ngủ ngon!”

SeHun nói rồi bế LuHan ra khỏi phòng, JungKook cảm ơn trời vì sự xuất hiện của papa chứ không đêm nay mất ngủ. JungKook tắt đèn chìm vào suy nghĩ, hình ảnh TaeHyung đối xử tốt với cậu nhưng cậu chợt nhớ đến năm trước lại cảm thấy ác cảm với TaeHyung.

SeHun bế LuHan về phòng là một thử thách vì LuHan không chịu yên mà đánh đá người SeHun may là không bị bầm. Vào phòng chốt cửa lại, LuHan nhanh nhẹn mà thoát khỏi SeHun chạy một mạch vào phòng tắm, khóa cửa lại.

” Mở cửa ra LuHan”

SeHun gõ vào cửa vài cái, đứng ở ngoài ráng xoa tay cầm mà nó đã bị khóa từ bên trong.

” Không bao giờ đâu”

LuHan dường như hiểu chuyện gì sẽ xảy ra nếu mình dám bước ra đó, bị ăn sạch như chơi.

” Bây giờ có ra không?”

SeHun lên cao giọng, có vẻ đang rất giận dữ vì bảo bối không chịu ra, hằm hực trong người.

” Không là không”

LuHan ngồi trong phòng tắm ngồi chơi 2 con Larva quen thuộc, bóp bóp nghe vui vui.

” Được vậy ở trong đó luôn đi”

SeHun giả vờ đi đến cửa mở cửa ra rồi đóng lại làm LuHan tưởng mình đã ra ngoài rồi nấp đằng trước cửa phòng tắm.

” Há há! Đi rồi”

LuHan cười khoái chí đâu biết rằng nguy hiểm đang ở đằng trước, mở cửa ra chưa kịp nhìn xung quanh thì bị SeHun vác lên lưng một cách thô bạo.

” Yah! Anh không phải ra ngoài sao?”

LuHan la hét ầm phòng, SeHun bịt miệng lại rồi thả LuHan lên chiếc giường của họ.

” Em là đại ngầy thơ nên chỉ cần mưu mô 1 tí là vào bẫy của chồng ngay! Không hổ danh là chồng của em!”

SeHun thắt carvat ra quăng xuống đất rồi đến cởi từng nút áo, LuHan nhìn mà trợn mắt, thế là bị ép đến đường cùng sao.

” Anh mà dám đụng đến em! Em sẽ chuyển ra ngủ một mình”

LuHan hăm dọa SeHun, SeHun cười đều nhìn LuHan không hề lo lắng một tí nào. Hăm dọa trẻ con với SeHun à.

” Em dám không? Em dù ở đâu anh cũng vác về! Đừng hồng trốn khỏi tay của anh”

SeHun cởi áo mình ra, hai chân chống xuống, bò từ từ đến bảo bối yêu dấu, LuHan bắt đầu khóc lên.

” Đừng đến gần! Không em sẽ bỏ nhà đi bụi”

LuHan lấy hai tay để trước ngực, phòng vệ trước con mồi, SeHun nắm hai tay đó mà áp vào tường.

” Em nghĩ sẽ bỏ nhà đi được à! Em nhớ là Đại Hàn Dân Quốc anh nắm rõ trong bàn tay! Ngoan ngoan đi mèo con”

SeHun nói, LuHan phải chịu thua chồng mình, khổ thân mình là vợ của trùm kết tiếng của Hàn Quốc rộng lớn này. Cậu trốn ở đâu cũng tìm được.

” Thả ra! Em không muốn”

LuHan la hét lớn, SeHun chịu hết nổi mà bịt miệng LuHan lại bằng nụ hôn của mình. Trận chiến đã bắt đầu.

Sáng hôm sau, JungKook dậy sớm vừa bước ra khỏi cửa thì đã thấy bản mặt TaeHyung đang đứng trước nhà mình, nụ cười rạng rỡ.

” Anh làm gì đến sớm vậy?”

JungKook nhìn đồng hồ mới 6h30 một tiếng nữa mới đến giờ làm việc, TaeHyung không nói không rằng mà kéo JungKook vào xe.

” Dĩ nhiên là ăn sáng cùng em”

TaeHyung cài dây an toàn cho JungKook, mỉm cười nói, khởi động xe đi đến một quán ăn truyền thống ở gần công ty. TaeHyung gọi phần cơm truyền thống, JungKook nhìn thức ăn bày lên mà chảy cả nước miếng, lâu rồi không ngửi mùi canh kim chi.

” Em ăn đi! Chỗ nào làm rất ngon! Ăn nhiều vào”

TaeHyung gấp cho JungKook rất nhiều thịt bò hầm, kim chi vào chén cơm.

” Em cảm ơn”

JungKook cười nhẹ rồi nhanh chóng xông vào đống thức ăn, ăn một cách ngon lành. TaeHyung nhìn JungKook ăn mà cười vì nhỏ vậy thôi chứ ăn sắp hết nồi canh rồi.

20 phút sau thì hết, JungKook vui vẻ cùng TaeHyung qua quán coffee kế bên mua coffee cho buổi sáng tốt lành. TaeHyung nhận được điện thoại của công ty liền lấy xe về, JungKook ngồi trong quán một thời gian rồi bước ra thì đụng phải một người.

” A! Tôi xin lỗi”

JungKook lo nhìn xung quanh mà va phải một cô gái, làm rơi vài sấp tài liệu xuống cậu vội ngồi xuống nhặt lên.

” Không sao đâu”

Cô gái đang vội vàng nhặt liền nói, JungKook nhặt xong đứng dậy định đưa cho cô gái đó.

” Là cô/ cậu”

END Chap 14

Thông cảm cho au, tâm trạng au không ổn lắm nên viết truyện cũng không cảm xúc mấy. Thật sự là au không ổn lắm vì chuyện của ZiTao, dù cậu ấy đi hay ở lại thì au cũng vui vẻ chấp nhận vì đó là lựa chọn của cậu. Nhưng cái cảm giác này sợ lắm ý, bị 2 lần rồi liệu có lần thứ 3. EXO-L sẽ không rời bỏ cậu.

17. Chap 15- Hận Thù Của Sarah

Chap 15

Người đứng trước mặt JungKook lúc nào chính là người yêu cũ của TaeHyung cũng là người đã đánh cậu, là Sarah Kim.

” Lâu rồi không gặp nhỉ?”

Sarah cười đều nhìn JungKook, JungKook nhìn bảng tên thì ra là nhân viên phòng kế toán của công ty mới xác nhập lại của mình.

” Dĩ nhiên! Gặp lại cô tôi rất vui”

JungKook cười đều nhìn lại cô, ánh mắt đầy ẩn ý, cậu đã khác rất nhiều cứng cõi hơn.

” Vậy sao? Không sợ tôi nữa à”

Sarah cười khi thấy JungKook mạnh mẽ lên hẳn, Sarah nhìn JungKook cũng hiểu cậu cũng làm ở tập đoàn nào đó gần đây.

” Sao phải sợ cô chứ! Cô thì làm gì được tôi hả?”

JungKook nhìn cô ánh mắt khinh ghét pha chút lạnh lùng nhìn Sarah ra tay đây để xem cô ra vẻ được bao lâu.

” Haha....Không sợ sao? Vậy à, mà bây giờ cậu làm ở đâu?”

Sarah cười, hỏi JungKook biết chắc là một tập đoàn nào đó xung quanh khu vực này. JungKook cười nửa miệng.

” Công ty mà cô đang làm”

JungKook nói xong rồi bỏ đi mất, Sarah quay lại nhìn cậu bước đi.

” Để xem! Tôi và cậu ai sợ ai”

Sarah vẫn tự cao nhưng thế vì cô chính là nhân viên mới của phòng kế toán cũng chính là tình nhân của trưởng phòng kế toán.

Sarah theo hướng JungKook mới biết cậu nói đúng cùng một công ty, Sarah đi sau cậu mới nghe được mọi người ở đây chào là ” Tổng giám đốc” không phải chứ, tổng giám đốc ở đây là Oh TaeHyung mà, sao có thể.

JungKook biết rõ Sarah đi theo mình, TaeHyung đang nói chuyện với nhân viên ở bàn tiếp tân liền đi đến khoác lấy tay anh.

” Anh xong chưa? Chúng ta lên phòng”

JungKook hiền dịu hỏi TaeHyung, anh vui vẻ cười rồi nắm lấy tay JungKook đi về phía thang máy.

” Cậu cũng ghê lắm, JungKook! Cậu lại thành công TaeHyung rồi sao?”

Sarah hướng mắt nhìn TaeHyung tay trong tay với JungKook, cô muốn cướp TaeHyung lại.

Sarah trở về phòng liền vào phòng của trưởng phòng ngồi xuống mặt hầm hầm để hấn quan tâm.

” Cục cưng của anh ai làm em giận để anh xử nó”

Trưởng phòng là người khoảng trên 40 tuổi, ác mắt gian tà âu yếm Sarah đang hầm hầm.

” Anh biết Oh JungKook là gì trong cái công ty ko?”

Sarah ngược mặt lên hỏi hẳn, hẳn nuốt ực không ngờ người đó chính là Tổng giám đốc cũng là bảo bối của Tổng giám đốc TaeHyung.

” Oh JungKook là Tổng giám đốc bên phía tập đoàn Oh sau khi 2 công ty thành một thì chức vụ cậu ngang bằng với TaeHyung. Nói chung cậu ấy chính là người của Oh gia và con nuôi của chủ tịch và phó chủ tịch Park”

Trưởng phòng nói Sarah có chút bất ngờ nhớ lại chuyện hồi đó, papa cậu chính là Oh SeHun người bảo vệ cậu chính là appa của TaeHyung, Park ChanYeol đúng là không ngờ.

” Vậy sao? Anh có tin em từng là người yêu của Park TaeHyung không?”

Sarah nói ánh mắt lạnh lùng, hẳn nghe như sấm bên tai chẳng lẽ là thật vì ở công ty từng đồn thổi TaeHyung từng yêu một người mù quáng.

” Thật à!”

Hắn nhìn cô ánh mắt tò mò, cô gật đầu rồi đi đến ngồi lên đùi hẳn ánh mắt đầy mê muội.

” Dĩ nhiên rồi! Cục cưng của anh là bảo bối đến cả Tổng giám đốc cũng mê muội anh lo mà giữ đấy”

Sarah sờ mó người hẳn, hẳn không quên vuốt ve cặp đùi thon thả mịn màng của Sarah.

” Anh sẽ giữ mà cực cứng”

Hắn hôn lên má Sarah, Sarah cười. Qua 4 năm Sarah chẳng thay đổi vẫn là một cô gái dùng thân thể để đạt được thứ mình muốn.

JungKook trở về phòng cùng TaeHyung không quên dặn thư kí đem hồ sơ về Sarah Kim. Vài phút sau cậu nhận được, mới biết là mới trúng tuyển nhờ trưởng phòng kế toán.

” Em tại sao lại tìm hiểu cô ta?”

TaeHyung nhìn vào hồ sơ thì ra là Sarah, cô ta chính là nhân viên mới của công ty.

” Em thích thế! Bây giờ em phải đi làm việc một tí”

JungKook bước ra khỏi phòng, TaeHyung định nói thì cánh cửa đã đóng. JungKook xuống phòng CCTV, nhân viên bất ngờ vì sự xuất hiện của cậu.

” Cho tôi xem! CCTV phòng kế toán”

JungKook vừa nói xong thì nhân viên nhanh chóng mở tất cả camera của phòng tài chính. Cậu lướt qua đã không thấy Sarah và phòng trưởng phòng.

” Đây là tất cả camera trong phòng kế toán ạ”

Một nhân viên nói, JungKook cười nhìn đã biết rõ thiếu mất một phòng chính là trưởng phòng.

” Phòng của trưởng phòng kế toán đâu”

JungKook nói làm bọn họ trợn mắt lo lắng vì trưởng phòng đã hối lộ bọn họ một số tiền để tắt camera phòng của mình, nếu bị lộ ra sẽ bị sa thải ngay vì làm sai trong nội quy công ty.

” Dạ.....chuyện đó”

Nhân viên ấp úng ánh mắt nhìn nhau lo lắng nếu khai ra sẽ bị trưởng phòng đánh mà không khai ra thì bị Tổng giám đốc mới trừ lương hoặc nặng hơn.

” Bật lên hoặc tôi sa thải toàn bộ mọi người”

JungKook lạnh lùng nói, ánh mắt cậu đang tức giận nhìn nhân viên phòng CCTV. Họ sợ liền nhanh mở camera phòng trưởng phòng kế toán lên, JungKook cười khi nhìn thấy cảnh tượng trước mắt. Trưởng phòng đang thân mật với Sarah. Nhân viên vì sốc nặng không nói nên lời.

” Thư kí Jung”

JungKook đã có âm mưu trước, liền gọi thư kí đang đứng đằng sau cậu cũng đang đứng hình như hình ảnh từ camera.

” Dạ Tổng giám đốc”

Thư kí hoàn hồn khi nghe JungKook gọi, tiến lại gần cậu để nghe lời dặn từ cậu.

” Cô gọi cho vợ của trưởng phòng nói là Hãy đến công ty xem chồng của bà ta đang ngoại tình! Còn nữa nhân viên phòng CCTV mỗi người được tăng thêm 2/3 số lương”

JungKook đứng đó nói, Sarah nhanh chóng gọi cho vợ trưởng phòng xong cô phải gọi cho phòng tài chính nói tăng lương.

” Bà ấy nói sẽ đến ngay ạ”

Thư kí nói, cậu nửa miệng cười sắp có cảnh hot xảy ra trong công ty này. Nhân viên phòng CCTV vừa vui vì được tăng lương nhiều vừa sợ vì Tổng giám đốc không phải người dễ đoán.

” Sắp có kịch vui rồi”

JungKook ngồi xuống chiếc ghế xem chuyện sắp xảy ra và xem chừng một trong số nhân viên CCTV vì chắc chắn sẽ có người gọi.

Vài phút sau nhưng đứng dự kiến, vợ của ông xuất hiện trong camera phòng. Bà ta vừa mở phòng ra thì phát hiện chồng mình đang âu yếm với một con gái trẻ bằng tuổi con mình.

” Hò li mà dám cướp chồng bà à”

Bà ta nắm lấy tóc của Sarah, đánh vào mặt cô. Sarah không chịu thua mà đẩy bà ra đập lưng vào cánh cửa. Sarah cười khinh.

” Ai cướp chồng bà? Bà nhìn lại bà đi già mà còn xấu nữa chồng bà đi ngoại tình cũng phải”

Sarah nói tát vài cái vào mặt bà, bà đỏ bừng vì mấu nổi đến não mà gọi tên đàn em trước cửa vào, Sarah lùi lại bất ngờ khi bà ta có dẫn em đàn em.

” Mày to miệng lắm mà hò li? Lớn lên đi! Nói đi chứ”

Bà ta lật ngược thế cờ mà tát vào mặt cô cho hả giận, nhân viên trong phòng đứng ở ngồi cười vui thích vì có người đánh người mới vào mà chảnh nhất phòng.

” Bà thả ra”

Hắn đẩy hai tên đàn em ra khỏi nhưng cũng vô dụng, JungKook nhìn cười rồi bước ra tiến bước đến phòng kế toán, sự xuất hiện của cậu làm nhân viên hốt hoảng. Chuyện này mà đến tai của Tổng giám đốc thì trưởng phòng sẽ bị sa thải như chơi vì công ty cấm nhân viên làm hành động tình cảm trong công ty.

” Tổng.....giám....đốc”

Hắn nhìn cậu mắt mở to hết mức, JungKook mỉm cười nhìn bà vợ, bà cười lại nhưng lời cảm ơn nhờ cậu mới biết chồng mình như thế.

” Trưởng phòng không ngờ ông lại như thế! Đã già rồi còn sung sức đi nuôi vợ trẻ sao? Tôi hâm mộ lắm”

JungKook bước đến ngồi vào chiếc ghế của trưởng phòng nhìn trưởng phòng và Sarah đang vào thế cuối.

” Tổng giám đốc xin đừng đuổi việc tôi”

Hắn quỳ xuống, vợ hắn bước đến gần JungKook mỉm cười vì bà ta bên phe cậu, Sarah nhìn mà nổi điên muốn đánh cho cậu một trận.

” Ông rất tài giỏi và siêng năng nhưng theo tôi thấy thì không hẳn như thế! Hối lộ và còn ngoại tình nữa chứ! Hâm mộ ông quá đi”

JungKook cười khinh nhìn ông, tất cả nhân viên ai cũng sợ khi nhìn JungKook lúc này.

” Tôi biết lỗi rồi! Bà ơi, xin tổng giám đốc giùm tôi với”

Hắn quỳ trước mặt vợ mình mà ôm chân va xin, thật ra vợ ông chính là chủ của hàng chục cửa hàng của khu Gangnam giàu bất nhất Hàn Quốc.

” Haha! Chồng ơi cũng có ngày quỳ trước chân tôi sao! Tội nghiệp quá vậy? Nhưng tiếc là tôi không thể làm việc trái lương tâm được! Từ nay chúng ta li dị rồi ông tha hồ mà đi nuôi vợ đi”

Bà ấy lạnh lùng nhìn người dưới chân mình mà đá mạnh ra, JungKook cười nửa miệng không ngờ bà ta ác độc.

” Từ nay công ty không cần ông nữa! Ông nhanh dọn đồ đi còn cô nữa sau này lựa chỗ nào kín một chút mà ân ái với trai, không ngờ trai già hay trai trẻ cũng không tha may là tôi chưa vào tay cô! Cô sẽ bị phạt viết bản tự kiểm và trừ 1/3 số lương”

JungKook nói rồi đứng dậy bước ra phòng cùng bà vợ của trưởng phòng, Sarah tức điên lên chạy theo nắm lấy tóc của JungKook. Tất cả nhân viên hoảng hốt không ngờ cô ta gan lớn đến thế.

” Tưởng làm tổng giám đốc thích làm gì thì làm à! Đừng có nghĩ tôi không dám đánh cậu”

Sarah nắm lấy tóc của JungKook bà vợ trưởng phòng nhìn mà điên lên kéo tay cô ra khỏi tóc JungKook đẩy mạnh cô xuống.

” Cô to mồm lên cho công ty biết hết đi! Lớn lên đi chứ”

JungKook cười khinh nhìn Sarah bị đẩy, Sarah lấy thế mà đẩy JungKook mạnh một cái đập lưng vào cửa phòng một cái rầm.

TaeHyung đi ngang qua nghe tiếng động lạ liền mở cửa ra đã thấy JungKook mặt đau đớn nhìn trong phòng đang hỗn loạn. Nhân viên run rẩy nhìn ánh mắt của TaeHyung lúc nào quả thật rất đáng sợ.

” Ai làm chuyện này”

TaeHyung bước đến nhìn đám nhân viên đang cúi mặt xuống mà run rẩy chắc chắn không phải là họ.

” Là cô ta”

Bà vợ của trưởng phòng không ngần ngại mà chỉ mặt cô, Sarah nhìn bà với ánh mắt căm hận.

” Sarah! Sao cô suốt ngày làm chuyện người ta để ý vậy? Cô ăn gan hổ sao mà gan thế hả?”

TaeHyung nhìn cô, không muốn động tay chân vì anh không thích đánh phụ nữ nhìn cô ánh mắt ghét bỏ. Bà vợ trưởng phòng chạy đến đỡ JungKook.

” Thôi anh! Tha cho cô ta đi”

JungKook nắm lấy tay của TaeHyung nhìn cô ta bằng ánh mắt khinh thường khi nghe TaeHyung nói lời khó nghe với cô.

” Tôi tha cho cô lần này không có lần sau đâu! Đi thôi Kookie”

TaeHyung nghe theo lời bảo bối bỏ qua việc nắm tay ra khỏi phòng trong sự bất ngờ của nhân viên thì ra Tổng giám đốc mới là người yêu của Tổng giám đốc.

” Cậu được lắm JungKook! Tôi không để yên đâu”

Sarah nhìn cả hai bước ra rồi nhìn nhân viên đang khinh mình, ánh mắt nhìn cô nhưng đồ bẩn thỉu.

” Ôi! Tội quá đi! Cô nên nghỉ việc đi chứ không thì bị công ty ghét lắm đấy”

Một nhân viên nói nhìn cô với ánh mắt đáng ghét, Sarah định đánh thì bị bà vợ của trưởng phòng giữ tay lại.

” Này! Cô đừng làm chị đại ở đây! Không chừng cô bước ra khỏi công ty thì cái bản mặt hồ li xinh đẹp của cô sẽ bị tạt axi đấy”

Bà ấy nói rồi hất tay cô ra, Sarah nuốt hận trong lòng nhìn rồi bỏ đi khỏi phòng, bà ấy cười nhìn Sarah chỉ gan được vài phút chứ cũng nhát như thỏ để thôi.

” Mọi người chúng ta đi ăn! Hôm nay tôi bao hết”

Bà ấy vốn là chủ của hàng loạt cửa hàng Gangnam nên sức ảnh hưởng cũng lớn, nhân viên trong phòng vui thích vì được ăn một bữa thị soạn chắc chắn chính là Light Restaurant của bà ấy.

JungKook cùng TaeHyung về phòng, TaeHyung không nói gì mà kêu thư kí đi mua một ý thuốc và dán giảm đau cho cậu, TaeHyung kéo cậu vào mật thất, chưa kịp nói gì thì TaeHyung tháo nút áo của cậu.

” Anh làm gì cái vậy?”

JungKook sốc khi TaeHyung tháo nút đầu tiên cho cậu, hất tay anh ra khỏi áo nhìn lo sợ.

” Anh xem vết thương thôi mà! Ngoan ngoan tí đi”

TaeHyung cười nhìn JungKook lạnh lùng đâu rồi mà JungKook đáng yêu đã ở đây chứ, nhẹ nhàng tháo những nút còn lại trên áo. Cởi áo cậu ra, làn da trắng ngăm hiện trước mắt anh nuốt nước miếng, ngồi xuống sau lưng cậu nhìn vết thương đỏ ửng lên chắc sẽ bầm tím mất vì cái cánh cửa đó rất cứng.

” Tổng giám đốc! Thuốc đâu ạ”

Nghe tiếng thư kí về, anh lấy chăn che người bảo bối lại không muốn người khác nhìn thấy thân thể của cậu, ra lấy rồi đóng cánh cửa mật thất lại.

” Nào để anh xoa thuốc”

TaeHyung nhẹ nhàng kéo chiếc chăn ra khỏi người cậu, đổ một số thuốc xoa bóp vừa đủ rồi xoa lưng cậu, xoa bóp nhẹ nhàng.

” Sao này mà ai ăn hiếp em thì cứ nói anh! Anh sẽ xử”

TaeHyun xót xa nhìn lưng cậu, trắng trẻo nhưng thế giờ phải đỏ ửng và bầm tím vì va chạm.

” Biết rồi”

JungKook cười nhẹ khi nghe lời đó lòng cậu le lõi chút gì đó gọi là ấm áp và hạnh phúc.

” Ngồi yên để anh dán keo giảm đau lên cho”

TaeHyung xé bịch keo dán ra mở ra dán lên những nơi bầm tím, nhẹ nhàng sợ cậu đau. Anh biết rõ cái này rất lạnh và hơi khó chịu nên đã trùm chăn lên người rồi anh ôm cậu, hai người ôm nhau trong chiếc chăn đó.

” Bảo bối! Sao này đừng làm việc gì mà không có anh”

TaeHyung dựa đầu lên vai cậu, tay TaeHyung chạm đến làn da của cậu, rất mịn và mát mẻ làm anh thích ôm mãi không thả.

” Biết rồi mà! Anh thả ra được không?”

JungKook nói nhìn TaeHyung đắm chìm trong hạnh phúc, tay anh đang sờ mó cậu.

” Không thích! Em ngồi cho anh ôm một chút thôi”

TaeHyung biết JungKook đang khó chịu khi mình đang sờ mó người của cậu mà không làm nữa yên vị ôm eo nhỏ.

” 5 phút”

JungKook giờ 5 ngón tay lên TaeHyung vui vẻ gật đầu năm phút còn hơn 4 phút 59 giây.

Cả hai chìm vào ấm áp, JungKook quên mất thời gian mà cùng vào cảm giác ngọt ngào đó cùng TaeHyung. Đến 10 phút cũng chẳng biết gì còn TaeHyung biết rõ đã lỡ thời gian nhưng không nói thà chịu mất còn hơn thả ra lúc này.

END Chap 15

Con au đã chính thức trở lại với fic!~ Nào nào quẩy đue chứ! T3 lại có nhé nhé! Follow au để cập nhật nhanh để bóc tem.

18. Chap 16- Trả Thù Thất Bại

Chap 16

Hôm nay TaeHyung có việc với đối tác nên chiều nay JungKook ở công ty một mình với sếp tài liệu mà anh đưa cho cậu.

” Xong rồi”

JungKook vươn vai lên nhìn đồng hồ đã 6 giờ chiều, cậu xếp lại bàn rồi nhanh chóng ra về, ánh mắt nhân viên bàn tán khắp nơi từ vụ hồi sáng, bây giờ ai cũng sợ cậu hơn cả chủ tịch Park.

Ai cũng phải chào cậu, JungKook vui vẻ cười ra bãi xe lấy chiếc xe của mình. Cậu vừa bước xuống thì chiếc xe của cậu bị người ta vẽ lên, cậu sôi máu đến nơi chạy lên phòng CCTV. Nghe tiếng rầm ai cũng hoảng sợ nhìn JungKook.

” Kiểm tra camera bãi đậu xe”

JungKook máu đang lên đỉnh điểm, ánh mắt bắt đầu lạnh lùng nhìn lên màn hình ở camera số 4 có ai đó bịt khẩu trang cầm hai chai xịt vẽ lên rồi chạy thật nhanh. Nhân viên CCTV chảy mồ hôi vì bỏ sót một lỗi lớn.

” Hay lắm! Để xem chơi tôi được đến đâu”

JungKook nhìn kĩ hàng động trong màn hình phát hiện hắn ta không đem găng tay mà bị dính một ít sơn chắc chắn rửa bây giờ không ra được, cậu gọi thư kí và bảo vệ nhanh chóng tìm ra thủ phạm.

Như cậu đã đoán tay người đó dính sơn xịt do vẽ áo sơ mi có dính 1 tí, cậu nhìn lên bảng tên là phòng tài chính.

” Cậu biết lỗi của bản thân không?”

Hắn ta run rẩy mồ hôi chảy ra như nước, hắn chính là người thích Sarah từ khi vào công ty và không biết vụ đó nên Sarah nhờ ai chơi dùm chiếc Ferrari đồ ở dưới bãi xe cậu không ngờ là của Tổng giám đốc mới.

” Tôi xin xin lỗi...Tổng giám đốc”

Hắn ta nhìn cậu lạnh lùng như thế mà quỳ xuống xin lỗi, JungKook đứng lên đến gần hắn.

” Ai bảo anh làm như thế?”

JungKook nhìn hắn chắc chắn là người vô hại chẳng lẽ dám động đến mình, liền nghĩ có người giật dây đẳng sau.

” Là.....Sarah”

Hắn ta ấp úng trả lời, JungKook cười biết chắc là ả ta, muốn bâm cô ta thành trong mắt như tiếc là bây giờ đã tan ca cô ta cũng về rồi.

” Được tôi tha cho anh nhưng với một điều kiện”

JungKook đã có kế hoạch trước, chỉ cần hắn ta đồng ý là cậu sẽ cho ả biết gậy ông đập lưng ông là gì.

” Tổng giám đốc nói đi ạ”

Hắn như vớt được vàng liền đồng ý dù không biết điều kiện là gì, JungKook ghé nhỏ vào trong hắn.

” Vâng được ạ”

Hắn gật đầu khi nghe xong, dù khó thì hắn cũng phải làm nếu không sẽ bị đuổi việc.

Khổ thân cho JungKook phải đi xe taxi, hôm nay JungKook có hẹn với bạn học cũ tại Light BAR. Vì ở trong hẻm nên cậu phải đi bộ vào đường tối, cậu nghe tiếng bước chân theo mình cậu đứng lại qua lại không thấy ai vì đường vốn tối giờ mà người đi theo không biết mặc mũi là ai. Cậu bắt đầu thấy lo lắng, nhẹ nhàng rút điện thoại ra thì tiếng bước chân bước nhanh đến bịt lấy miệng cậu.

” Ưm.....ưm”

JungKook rên la, cắn một cái mạnh vào bàn tay hắn mà hắn bỏ tay ra. JungKook định chạy thì hắn ta tóm lấy cậu lấy chiếc khăn trong túi bịt miệng cậu lại, vì có chứa thuốc mê nên cậu đã ngục xuống, chiếc điện thoại rớt xuống đất, hắn ta không biết trong vòng 5s cậu đã báo về đàn em của papa mình.

JungKook bị hắn vác lên, đẩy vào một chiếc xe. Sarah nhìn cậu bị cô ta tóm gọi lần 2 liền cười khinh.

” Cậu dù thế nào thì không thể thắng nổi tao đâu”

Cô ta đi cùng với một người xâm đầy mình chắc chắn là trong xã hội ngầm và hắn ta cũng chẳng biết cái quyền lực của cậu và cậu là ai.

” Thằng đó là ai mà em thù thế”

Hắn ta là HyunJoo, trùm của bang RoyalLight mới nổi trong làng và hắn cũng biết rõ King&Tiger là bang đàn mà hắn khâm phục nhất.

” Là JungKook! Người này chính là người mà em muốn giết nhất”

Sarah nói, ánh mắt hận thù trở lại, HyunJoo nhìn JungKook cảm thấy người này có nét giống ai đó.

” Vậy sao?”

Xe hắn bất ngờ bị cầm đầu do hơn 5 chiếc xe màu đen, họ bước xuống ánh mắt tức giận nhìn hắn. Hắn và Sarah bước ra liền bị lép vế vì bên hắn chỉ có 5 đứa còn bên kia đến gần 20 đứa, ai cũng trong tay những cây gậy, đàn em của hắn lôi từ trong xe ra những cây sắt.

” Tụi bây là ai?”

HyunJoo bình tĩnh vừa hỏi vừa hút thuốc nhìn đám đang trước, tay cầm sẵn cây gậy còn Sarah cũng chẳng không kém nhìn bằng ánh mắt coi thường bọn họ.

” Thả JungKook ra hoặc tụi bây sẽ xuống Diêm Vương”

Một tên cao to chính là người thân cận với cậu nhất từ khi qua Hàn, hắn chỉ thẳng mặt HyunJoo.

” Tụi bây có quyền gì kêu tao thả nó ra”

HyunJoo nghe vẫn chưa sợ, vì hắn chưa biết người mà Sarah muốn giết chính là con trai của một trong những trùm kén tiếng của King&Tiger.

” Bởi vì tao không phải người mà tụi bây thích đụng thì được”

JungKook bước ra từ xe làm Sarah và HyunJoo bất ngờ nhìn, vốn cậu chỉ giả vờ ngắt đi, lúc hắn bịt miệng cậu thì cậu đã nín thở để không bị mê thuốc.

” Sao mày lại tỉnh dậy”

Sarah nhìn JungKook sao lại như thế, thuốc mê có tác dụng trong vòng 1 tiếng mà sao có thể tỉnh lại được chứ.

” Cô quả ngây thơ quá đi! Cô nghĩ sẽ có lần thứ 2 giết được tôi sao?”

JungKook bước đến nâng cằm Sarah nhìn bằng ánh mắt khinh bỉ, HyunJoo chìa cây gậy vào người JungKook.

” Mày dám tao sẽ đánh chết mày”

HyunJoo hù dọa cậu, cậu cười lên nhìn hắn ánh mắt không khác gì máu lạnh sát thủ cả.

” Mày nghĩ đầu lại những người đó đi rồi tính đến giết ta”

JungKook chỉ tay về hướng đàn em của papa mình, HyunJoo cảm thấy JungKook này thật ra không phải bình thường.

” Thật ra cậu là ai?”

HyunJoo nhìn vào mắt JungKook người này có ánh mắt rất giống với những người trong King&Tiger.

” Tôi nói ra thì anh chạy mất dép thì sao? Tội lắm”

JungKook bước đến gần nơi đàn em của papa đang đứng, tỏa ra khí thế của người đứng đầu.

” Có gì chúng ta sẽ thương lượng! Tôi không muốn gây mâu thuẫn”

HyunJoo có vẻ đã biết cậu là người của King&Tiger khi nhìn thấy một tên bên cậu có hình xăm ngay cánh tay.

” Vậy sao? Nhưng tôi không thích! Nhờ Sarah mà hôm nay anh có dịp nếm mùi của JungKook này”

JungKook chỉ tay lên đàn em của papa tiến lên đánh nhau với bên phía HyunJoo, bọn họ không thể nào chống cự lại, HyunJoo phải ra tay lên thì bị JungKook đá mạnh vào người mà ngã xuống, cậu nắm lấy tóc Sarah đẩy cô xuống nền đất kế bên JungKook.

” Sao này đừng có đụng đến tôi biết không? Lần sao tôi không nường tay đâu”

JungKook chìa cây gậy trước mặt cả hai ánh mắt giận dữ, sao khi đàn em của papa đánh bị thương bên HyunJoo cậu liền bảo rút về, 5 chiếc xe Porsche đen phóng nhanh mất.

Sarah cảm hận trong lòng nhưng không thể trả được, cô thề với lòng phải trả được mối thù này không giết được thì làm cậu phải sống khổn khổ.

JungKook vừa về đến nhà thì TaeHyung đang ngồi chờ cậu, ánh mắt vui sướng chạy đến ôm cậu vào lòng, mùi hương của anh làm cậu cảm thấy dễ chịu.

” Bảo bố anh lo cho em lắm biết không? Sợ em có chuyện lắm”

TaeHyung xoay JungKook 360 độ xem người có bị thương tích nay gì không, thấy vết dơ ở sau lưng liền hỏi.

” À chỉ là chạm phải vách tường thôi không sao đâu?”

JungKook lắc đầu vì sợ cậu lo lắng và làm vỡ kế hoạch của cậu, lưng cậu bắt đầu đau chặc do vách tường đó dơ và hơi ướt.

” Không được lên phòng anh xem và khử trùng”

TaeHyung kéo tay JungKook lên phòng, JungKook đành chịu theo lời TaeHyung, cậu cảm thấy mình thật sự đang rất hạnh phúc.

” Ngồi xuống cởi áo ra, anh đi lấy thuốc”

TaeHyung đẩy JungKook xuống ngồi ở giường, TaeHyung xuống đại sảnh lấy thuốc. JungKook bây giờ chính là con người thật của cậu, hiền lành không ác độc.

” Vết thương sao lại đỏ đến thế hả? Em phải biết chăm sóc bản thân khi không có anh chứ”

TaeHyung thấy vết thương chảy huyết tương và đỏ hơn hôm qua chắc chắn lại va chạm ở đâu đó.

” Em xin lỗi nha”

JungKook nhìn mặt TaeHyung lo lắng cho mình mà cảm thấy có lỗi, TaeHyung nhẹ nhàng khử trùng vết thương cho cậu, thổi nhẹ lên vết thương, anh bước xuống giường quỳ trước chân của cậu nhìn cậu.

” Sao này có chuyện gì không được giấu! Anh không thích vậy đâu”

TaeHyung nhìn sâu vào đôi mắt đáng yêu đó, véo nhẹ lên chiếc mũi tinh nghịch của JungKook.

” Biết rồi mà! Sao này em không làm vậy nữa đâu”

JungKook lấy hai tay của mình véo hai má của TaeHyun kéo lên kéo xuống quả thực anh đáng yêu quá đi mất.

” Bảo bố ngoan đấy! Em đi tắm đi! Chúng ta sẽ xuống ăn”

TaeHyung mỉm cười nhìn hành động JungKook mà vui biết chừng nào, JungKook ngoan ngoãn gật đầu đi vào phòng tắm.

” Này này! Tắm đừng để trúng vào vết thương đấy”

TaeHyung vọng vừa ngoài vào phòng tắm, JungKook bật cười khi TaeHyung lo lắng cậu đến như thế.

” Biết rồi mà đồ nói nhiều”

JungKook chịu thua TaeHyung, đối với cậu bây giờ TaeHyung là người mà cậu tin tưởng nhất lúc này.

Sáng mai, cậu và TaeHyung đến công ty như thường lệ. Ánh mắt của mọi người ai cũng phải sợ, ai cũng phải chào. JungKook nhìn về phía người hôm qua vẽ lên xe mình cười báo hiệu kế hoạch trả thù của cậu đã đến.

Sarah sáng sớm đã vào phòng vệ sinh, hẳn ta đi theo vào phòng kế bên cùng một chiếc xô đầy bột mì. Sarah đang vúi vo hát thì âm bột mì đổ lên người cô, người dính toàn bột mì.

” Mẹ khiếp! Đứa nào?”

Sarah bước ra ngoài, ánh nhìn của các nhân viên nữ khác bật cười nhìn cô người trắng toát.

” Haha! Cô vừa đi tắm cát trắng về à”

Một nhân viên nữ bật cười nhìn cô mà trêu chọc, Sarah bước đến tóm lấy cổ áo cô.

” Cô dám nói nữa không?”

Sarah hù dọa bằng ánh mắt của mình, nhân viên đó cũng chẳng hiền lành mà hất tay cô ra.

” Này! Không ai sợ cô đâu! Tôi chỉ cần nói với Tổng giám đốc thì tôi sợ cô đứng đó run rẩy thôi”

Nhân viên đó phủi ít bột mì mà tay cô in trên cổ áo cô nhìn cô khinh ghét, liếc cô một cái rồi bỏ đi ra ngoài.

” Tụi bây hay lắm để xem sao này ai run rẩy”

Sarah nhìn vào gương, ánh mắt giận dữ cô đập mạnh vào gương nứt thành từng mảnh rớt xuống đất.

END Chap 16

Chap này hơi ngắn, có gì au bù lại chap sau nha nha! Tại viết nhanh quá không có ý tưởng nhiều.

Follow nào! 1k có fic mới ngen và cập nhật những chap mới nhất của au nhé!~ Tha hồ mà đọc và được biết lịch update.

19. Chap 17- Sinh Ra Đã Là Của Nhau

Chap 17

Tối nay chính là bữa tiệc chính thức công bố tập đoàn Park và tập đoàn Oh xác nhập thành một. Tất cả nhân viên trong hai công ty đều đến. JungKook và TaeHyung bận rộn với việc đón khách quý, Sarah được làm vào chỗ phục vụ bưng nước.

” TaeHyung đi theo papa một tí”

ChanYeol vỗ nhẹ lên vai TaeHyung, TaeHyung nhìn JungKook, JungKook gật đầu TaeHyung mới chịu đi.

Bữa tiệc đã bắt đầu, khách quý đều có mặt đầy đủ từ những doanh nhân tài phiệt đến những người quan trọng trong nhà nước cũng phải đến chúc mừng. An ninh của bữa tiệc được đặt lên hàng đầu vì sự kiện này hội tụ rất nhiều nhân vật quan trọng.

” Chào mừng đến sự kiện trong đại hôm nay của tập đoàn PB và tập đoàn Oh”

ChanYeol đại diện cho tập đoàn lên phát biểu đôi lời, cánh phóng viên chú ý đến vị chủ tịch này.

” Hôm nay! Hai tập đoàn PB và tập đoàn Oh sẽ chính thức xác nhập thành một trở thành công ty hàng đầu Châu Á trong tương lai không xa! Nào nâng ly chúc mừng”

ChanYeol cầm chiếc ly mà phục vụ đưa nâng ly lên chúc mừng sự xác nhập thành một, JungKook lấy một chiếc ly từ tay phục vụ không biết người đó là Sarah, ánh mắt độc ác ngược lên nhìn JungKook uống.

JungKook thấy vị rượu có gì đó hơi lạ, đắng đắng chắc do hồi nãy cậu ăn hơi nhiều đồ ngọt.

Vừa xong JungKook bước đến chiếc bàn tiệc đứng có ghi rõ "Chủ tịch" nơi mà gia đình cậu, gia đình anh và gia đình HoMin đang vui vẻ bên nhau. Sự hội tụ của ba chủ tịch hàng đầu giới kinh doanh đã làm cho cánh nhà báo thi nhau lấy những bức ảnh độc quyền.

Sarah đứng đó nhìn JungKook nhìn liêu thuốc tác dụng, cười nửa miệng khi nhìn thấy JungKook đang lắc đầu cho thuốc sắp tác dụng. JungKook xin phép vào nhà vệ sinh, đến nhà vệ sinh choáng làm mất cậu mờ đi rồi.

"Xin chào! Tổng giám đốc"

Sarah thích thú nhìn JungKook dựa vào tường, ánh mắt nheo nheo không thấy rõ người đứng đằng trước.

"Ai đó?"

Đầu cậu bây giờ rất nhức và choáng, nghe tiếng ai cũng không rõ, cậu cố gắng xem đó là ai, càng cố thì càng mờ.

"Cuối cùng thì cậu phải thua tôi thôi"

Sarah cười lớn nhìn JungKook, đàn em của HyunJoo lấy keo dán miệng và tay JungKook lại vác lên lưng.

"Ưm....ừm"

JungKook cố gắng hét lên nhưng chỉ toàn tiếng không thành lời, Sarah cùng đàn em của HyunJoo đi bằng cầu thang thoát hiểm, vừa bước ra khỏi thì bảo vệ thấy lạ liền đi theo, càng thấy càng lạ người đó không phải Tổng giám đốc JungKook.

"Này....."

Bảo vệ chạy theo mới biết Tổng giám đốc bị người ta bắt cóc nhanh chóng lại lên nơi diễn ra sự kiện.

ChanYeol và SeHun làm lạ khi thấy bảo vệ chạy vào, bảo vệ nói nhỏ vào tai SeHun, SeHun đập bàn đứng dậy, ánh mắt nảy lửa.

"Mau kiểm tra camera nhanh"

SeHun chạy ra ngoài cùng bảo vệ, ChanYeol thấy lạ liền bảo LuHan và BaekHyun ở lại tiếp tục sự kiện còn anh thì đi theo ChanYeol và kéo TaeHyung đi.

"Chuyện gì vậy papa?"

TaeHyung chẳng biết chuyện gì xảy ra mà cứ theo chân ChanYeol xuống nhà xe.

"JungKook lại bị bắt cóc rồi! Con mau đi tìm đi"

ChanYeol vừa nói xong thì nhảy vào xe, chiếc Ferrari đen phóng nhanh ra khỏi bãi xe. Sau đó là chiếc Ferrari đỏ của TaeHyung và dàn xe của đàn em papa ChanYeol.

Kiểm tra camera xong thì SeHun tìm được biển số xe liền nhắn cho người xác định vị trí của chiếc xe. Chiếc xe đang ở ngoại ô phía nam Seoul, không chờ nói hết câu liền phóng xe chạy.

JungKook vẫn chưa tỉnh dậy, Sarah khoái thích cười nhìn JungKook người ướt đầm vì cô vừa tạt một ít xăng lên người cậu, xung quanh toàn những thứ dễ cháy.

"Làm cho nó tỉnh đi"

Sarah ra lệnh, HyunJoo vui cười nhìn JungKook, con trai của trùm King&Tiger đang bại trận trong tay mình.

"Mấy người muốn gì?"

JungKook bị bịt mắt chỉ thấy một mảng đen, cố gắng nhận ra giọng đó của ai, hai tay bị trói chặt. JungKook cảm thấy người có mùi hắt lên, chính là mùi xăng.

"Muốn mày chết"

Sarah bật cười nhìn JungKook, JungKook đã biết người đó chính là Sarah.

” Thật à! Đây cô không thấy nhục thật à! Sao cô không tự tay giết tôi mà chơi cái trò hèn hạ này”

JungKook nhét môi khinh Sarah, cô tức giận bước đến tát một cái thật mạnh vào má của cậu.

” Mày im đi! Sắp chết đến nơi mà nói nhiều! TaeHyung của mày đâu rồi hả? Nó sẽ không cứu mày đâu”

Sarah nâng cằm JungKook lên, móng vuốt chạm lên gương mặt của cậu. JungKook cắn môi chịu đựng.

” Haha! Sao cô biết vậy? Tôi nói cho mà nghe tôi mà chết thì cô cũng không sống nổi đâu”

JungKook cười lớn, giọng nói mỉa mai Sarah. JungKook biết rõ TaeHyung sẽ đến và người chết không phải là cậu.

” Mày....”

Sarah định giơ tay lên tát vào mặt cô thì tiếng vỗ tay tán dương phát ra từ phía sau, cô và HyunJoo quay lại thì đó chính là TaeHyung.

” Bravo! Cô nói hay quá đi!”

TaeHyung bước đến, trên tay cầm chiếc súng chĩa vào Sarah. Sarah cười khinh nhìn TaeHyung chỉ có một mình.

” Anh tưởng 1 mình anh có thể đấu lại nhiều đây sao?”

HyunJoo bước đến nhìn TaeHyung, ánh mắt này chắc chắn là con trai lớn của Park ChanYeol, con trai của L Park.

” Dù tôi đấu không lại thì tôi cũng không nhục bằng đứa sợ không dám ra tay”

TaeHyung nhìn ánh mắt đầy khiêu khích HyunJoo, HyunJoo cầm cây gậy đánh TaeHyung. TaeHyung nhanh né những hấn quơ cây đến, TaeHyung lấy được thế lợi mà đánh thẳng vào bực, bẻ ngược tay xuống, đá mạnh xuống đất, cầm cây gậy của hắn chĩa vào ánh của hắn.

” Đừng bao giờ đụng đến người của tao! Thả người ra hoặc mày sẽ... Bang”

TaeHyung chĩa súng vào đầu HyunJoo, giả vờ bóp súng làm hắn sợ đến tái xanh mặt.

” Thả..... nó ra”

HyunJoo ra lệnh, Sarah bực mình khi nghe hắn nói, thất khần bật mắt ra thì thấy TaeHyung lòng cậu vui mừng nhìn anh. Vừa thất xong liền chạy thật nhanh đến, Sarah không tha như vậy mà lấy chiếc súng của đàn em hắn chĩa vào lưng cậu.

” Bằng”

Một phát súng trước ngay lưng của JungKook, TaeHyung trợn mắt nhìn JungKook bị bắn, cậu điên lên thì cứu trợ xuất hiện chính là appa và appa ChanYeol, Kris và ZiTao.

” Mày dám....”

SeHun giơ súng lên bắn ngay chân của Sarah làm cô ngục xuống, bây giờ SeHun không thể kiềm chế được nữa, không muốn con mình đau khổ lần 2.

” SeHun....”

ChanYeol cản SeHun bắn phát súng thứ hai sẽ giết chết Sarah, HyunJoo nhìn thấy bộ tứ trùm King&Tiger liền tái xanh mà sợ hãi khi Sarah bị bắn.

” Mày....”

Kris chỉ súng vào mặt HyunJoo, hắn giật mình mà quỳ gối cúi đầu hối lỗi không dám ngược lên nhìn ánh mắt đó.

” Tôi... tha cho tôi”

HyunJoo quỳ trước chân của Kris, Kris chĩa súng vào đỉnh đầu chỉ cần 1 cái bóp thì án mạng xảy ra.

” Tha cho sao? Mày nhìn mày đang làm cái gì với con của tao! Bang mày chỉ là một đám ma mới muốn đầu với bậc tiền bối rồi sao?”

Kris đá HyunJoo khỏi chân mình nhìn bằng ánh mắt sắc bén muốn giết chết con người trước mặt.

” Làm ơn..... Tôi hứa sẽ không có lần sau”

HyunJoo quỳ xuống cầu sinh, càng làm như thế thì Kris còn không muốn HyunJoo sống.

” Mày im cái mồm lại! Hôm nay tao phải giết! Không thể tha cho tụi bây được”

SeHun quát lớn, rút súng lại, cầm lấy chiếc cây ở dưới đất mà tiến đến HyunJoo còn đàn em của hắn được đàn em của họ giải quyết nhanh chóng.

SeHun đá mạnh là HyunJoo ngã xuống, SeHun chống cây mạnh xuống đất, lấy cây súng ra chĩa ngay đỉnh đầu. HyunJoo run sợ sẽ chết dưới tay của SeHun.

” Người đâu! Trói hắn và Sarah lại”

SeHun quyết không cho cả hai chết dễ dàng đến như thế, vừa trói lại, tự tay SeHun mở chai xăng còn dư lên người cả hai.

” Mấy người làm gì thì tôi sẽ làm y chang như vậy”

SeHun chỉ cần bật lửa lên thì cả cái nhà kho này và cả hai sẽ cháy rụi thành tro.

” Đứng....”

HyunJoo hét lên còn Sarah thì kiệt sức mà xỉu đi, TaeHyung nhanh chóng bế JungKook ra xe, chạy hết tốc độ đến bệnh viện.

SeHun bật lửa thả vào bãi xăng mà HyunJoo làm trước, lửa ngày càng lan tỏa, đàn em của hắn đã bỏ chạy. Kris, ZiTao và ChanYeol nhìn ánh lửa phát lớn liền qua mặt bỏ đi.

” Rầm”

Tiếng nổ lớn làm cả nhà kho chìm trong lửa, không còn một dấu vết gì về Sarah và HyunJoo. Kris, ZiTao và ChanYeol yên tâm đi đến bệnh viện. May mắn, một phút sau cảnh sát và cứu hỏa đến 2 tiếng sau lửa mới hoàn toàn dập tắt. Mọi chứng cứ đều không biết gì.

LuHan và BaekHyun bị ám ảnh vì vụ hồi đó của JungKook, cả hai không ngừng khóc lo cho JungKook. ChanYeol và SeHun phải vờ nín hai cục cứng của mình. TaeHyung ngồi không yên mà đi qua đi lại chờ bác sĩ bước ra.

” Ai là người thân của bệnh nhân?”

Bác sĩ bước ra, mọi người ai nấy cũng đứng lên nghe mong tin tốt sẽ đến với JungKook.

” Là chúng tôi”

Mọi người đồng thanh, bác sĩ mỉm cười nhẹ báo hiệu đây là một tin tốt, TaeHyun nín thở chờ kết quả.

” Cậu ấy không có gì nguy hiểm. Chúng tôi cần theo dõi cậu ấy đến khi hồi phục hoàn toàn! May là không trúng vào nơi nguy hiểm”

Bác sĩ nói làm lòng của mọi người nhẹ nhõm, JungKook được chuyển đến phòng hồi sức đặc biệt, bên ngoài còn có vệ sĩ bảo vệ.

Đến tối, TaeHyung ở lại chăm sóc cho cậu. TaeHyung chăm sóc cậu không rời một bước, kêu người mang khăn và nước vào, anh lau người cho cậu.

Thuốc mê cũng hết, JungKook tỉnh dậy đã thấy dáng người đang đứng ở bên chiếc bàn gọn một ít táo, cậu bất giác cười hạnh phúc vì người cậu thấy đầu tiên chính là anh.

” TaeTae”

JungKook gọi anh, TaeHyung quay người lại nụ cười đó đang nhìn cậu, TaeHyung chạy đến ôm JungKook vào lòng.

” Bảo bối em tỉnh rồi! Em biết anh lo lắng không?”

TaeHyung ôm chặt quên mất vết thương sau lưng của JungKook, cậu nhăn mặt đầy nhẹ anh ra.

” Đau...”

JungKook nói, TaeHyung hiểu ý liền thả ra mặt đầy tội lỗi, xin lỗi tới tấp sợ làm cậu giận.

” Anh xin lỗi, anh vui quá quên mất em còn bị thương! Anh xin lỗi! Thương thương”

TaeHyung ôm má cậu hôn lên khắp nơi trên gương mặt đáng yêu đó làm JungKook mặt đỏ bừng. Không quên hôn một chút vào đôi môi đó.

” Biết rồi mà!”

JungKook đánh nhẹ vào lưng TaeHyung, TaeHyung thích thú nắm lấy tay cậu đánh vào người anh, đánh yêu thật là sướng. JungKook chịu thua TaeHyung.

” Mà em đói không? Anh có ít cháo đây”

TaeHyung chợt nhớ mà bây giờ cũng sáng rồi, chắc cục cưng cũng đói rồi.

” Đói lắm!”

JungKook chu môi lên nói, TaeHyung biết cậu thích cháo thịt bò nên đã nhờ appa BaekHyun nấu cháo thịt bò đặc biệt.

” Đây đây! Cháo đây”

TaeHyung bưng tô cháo còn ấm, JungKook nghe mùi thơm phức mà hào hứng, mút một muỗng đầu tiên.

” Wow! Ngon quá”

JungKook giắt tô cháo từ tay TaeHyung mút lia lịa vào miệng, TaeHyung nhìn mà há hốc miệng nhìn cậu như bị bỏ đói 1 ngày.

” Từ từ thôi! Ăn thêm không anh lấy cho”

Chưa đến năm phút thì tô cháo bị JungKook xử lí không còn một miếng, hộp cháo cậu tính để chừng nào cậu đói có thể ăn đến trưa ai ngờ trong vào 10 phút đã sạch sẽ.

” Ngon quá đi mất!”

JungKook ôm bụng, TaeHyung véo má cậu rồi rót một cốc nước cho cậu, hết uống nước TaeHyung cho cậu ăn táo rồi nho, xong thì yến sào.

” Này! Anh mà tắm bỏ em nhiều quá em sẽ mập lắm đấy! Xấu lắm”

JungKook cảm thấy TaeHyung cho cậu ăn như thế nào theo cái đà này thì ở bệnh viện 1 tuần sẽ lên 5 kg mất thôi.

” Kệ nó! Mập mập dễ thương lắm và ôm cực kì ấm nha”

TaeHyung biết JungKook sợ mập nên âu yếm cậu vào lòng trách đụng vào vết thương sau lưng.

” Thật à? Vậy em nặng 100kg nhé để ôm đã luôn và cực ấm”

JungKook nói, TaeHyung nghe mà mặt tối lại 100kg không biết chừng nào anh mới có cơ hội công trên lưng hay cậu công anh.

” Thôi thôi! Lên vài kí thôi! Mập quá ai mà chịu nổi em ngoài anh”

TaeHyung véo cái mũi đáng yêu đang đỏ vì lạnh, anh kéo chăn lên để cậu ấm hơn. Ôm cậu để cơ thể ấm hơn.

” Anh à! Ở đây là bệnh viện không phải nhà mà ôm cái gì”

JungKook kéo TaeHyung ra nhưng vô dụng, TaeHyung ôm cậu, cho đầu cậu nằm lên tay anh.

” Kệ nó! Em nghỉ ngơi đi”

TaeHyung từ nghe khi ai đó bệnh mà có người yêu thương ở bên tạo cảm giác ấm áp sẽ nhanh hồi phục hơn và cách tốt nhất chính là ôm người đó vào lòng.

JungKook ngủ ngon trong lòng anh, không biết rằng có 4 người đang cười khúc khích thấy 2 đứa tình cảm đầy phòng. BaekHyun nhìn không nhịn được suýt thì cười to may mà ChanYeol bịt miệng nhanh.

” Tụi nó tình cảm quá đi mất”

LuHan đứng nhìn từ xa, hai con người ngủ rất thoải mái tạo cảm giác ấm áp cho cả căn phòng.

” Tụi nhỏ sau này sẽ làm của nhau”

ChanYeol nhìn hai đứa này sinh ra đã là của nhau không ai thay đổi được vận trời đã định. Bốn người cứ nhìn nhau cười mà đặt đồ đạc rồi rủ nhau đi để không gian riêng tư cho cặp đôi trẻ đó.

END Chap 17

Bây giờ hường tung tóe rồi nha nha! Bạn nào chưa flw nhớ flw nha nha!~ Vote để au có thể động lực viết tiếp! Số vote ngày càng giảm!~ :(

20. Chap 18- Đối Thủ Xuất Hiện

Chap 18

Ba gia đình Park, Oh và Wu cùng sắp xếp đi du lịch chung tại xứ sở Hoa anh đào, Nhật Bản. Vì đây là mùa xuân cũng chính là mùa hoa anh đào nở rộ nhất năm.

TaeHyung và JungKook được sắp xếp ở cùng một phòng, TaeHyung chẳng khác gì chồng mà xách hết tất cả đồ cho vợ.

” Em đi tắm trước đây”

JungKook kiểm đồ xong thì vào phòng tắm, TaeHyung cảm thấy chán liền ra ngoài chơi một tí, xuống quán coffee của khách sạn.

TaeHyung ngồi ở một góc gần hồ bơi, nhìn xuống mặt hồ thật sự rất thoải mái.

” Tôi có thể ngồi đây được không?”

Một cô gái Nhật khá xinh xắn, TaeHyung ngược lên nhìn, anh nghe tiếng Nhật không lạ lắm cho mấy vì từng học tiếng Nhật một thời gian.

” Được chứ”

TaeHyung vui vẻ nói chẳng biết cái đen đui sắp ập đến mà vẫn còn cho gái ngồi, cô gái đó nhìn anh.

” Anh là người Hàn sao?”

Cô gái đó vui vẻ nói, TaeHyung cười nhẹ gật đầu nhìn con gái này chắc làm việc ở đây vì bộ Kimono truyền thống khá giống với nhân viên ở đây.

” Đúng vậy”

TaeHyung đáp lại bằng khả năng tiếng Nhật của mình, cô gái đó cùng anh trò chuyện vui vẻ chẳng biết từ sau vách tường cách anh 200m đang có ánh mắt viên đạn bắn hoài không hết đạn.

” Không có tôi ở bên liền tìm gái sao? Đồ ham sắc”

JungKook tức giận dùng dùng nhìn TaeHyung đang cười vui vẻ với cô gái đó cả hai đều dùng tiếng Nhật khổ cho cậu chỉ biết những từ đơn giản nghe cả hai nói cậu chẳng hiểu gì.

” Được lắm! Biết tôi không giỏi tiếng Nhật nên chơi tiếng Nhật để tôi không biết chứ gì! Hay lắm TaeTae”

JungKook muốn cắn chết TaeHyung hiện tại, bỏ đi cậu một mình đi ra ngoài khách sạn để ăn cái gì, dù không giỏi Nhật nhưng thể mạnh là tiếng Anh.

JungKook một mình bắt taxi đến con đường Ẩm thực của Tokyo, nhìn xung quanh cậu bị choáng ngợp bởi sắc màu rực rỡ của nó, hương thơm thức ăn hòa chung với nhau, chẳng nhận ra đâu nơi tỏa ra món ăn đó.

” Thơm chết rồi”

JungKook bụng trống từ khi xuống sân bay nên giờ muốn ăn lắm rồi, đi đi mãi tìm mùi thơm đó, cậu nhìn vào nơi tỏa ra mà một nhà hàng mì Nhật truyền thống. Không ngần ngại mà bước vào trong, ở đây cách ăn khác ở chỗ khác là mỗi người một khu được cách nhau bởi một bờ tường chỉ nhìn thấy người đối diện bên kia.

JungKook lựa xong món thì lựa một chỗ khá thú vị, người bên kia đã kéo màn che nên cậu tha hồ ăn mà không bị ai soi mói cả.

” Chúc quý khách ngon miệng”

Một người phục vụ vui vẻ bày thức ăn lên, may mắn cho JungKook hiểu được câu này.

” Cảm ơn”

Cậu đáp lại bằng tiếng Nhật mà mình biết, cậu ăn làm như bị bỏ đói 1 ngày trời, nào là mì Udon, mì Caramen, mì Soba và một phần sushi không thể thiếu nếu đến Nhật.

” Xử lý thôi”

JungKook bắt đầu bằng bát mì Udon thơm nức mũi đó, gắp 1 đũa vào miệng, cậu như gắp kho báu mà ăn không rời đũa.

” Ngon thế không biết”

Chưa đến 3 phút thì bát Udon đã xong không còn một giọt nước, tiếp đến là bát Soba có thịt bò, cậu chưa gì đã gắp tiếp, hai bát đã xong, bát cuối cùng cũng xử nhanh chóng. Cậu chẳng biết người đối diện chỗ mình đang nhìn mình không chớp mắt, cậu tiếp tục đến phần sushi.

” Ngon ngon....”

JungKook vừa ngước lên nhìn thì mới biết là người đối diện đang nhìn cậu mà cười ngây ngô, cậu nuốt ực quên mất trong họng còn miếng sushi chưa nhai xong, mắc nghẹn cậu uống nhanh ly trà, nhìn người đối diện là một chàng trai khá đẹp trai, nhìn mặt có vẻ không phải người Nhật.

JungKook bắt đầu ăn chậm lại một tí để giữ cái hình tượng vừa xong cậu bật dậy tính tiền rồi rời khỏi quán. Chàng trai đó đuổi theo cậu liền chạm vai cậu, JungKook giật mình.

” Đây! Anh muốn gì?”

JungKook làm thế phòng thủ trong võ thuật, chàng trai đó cười nhìn cậu đáng yêu thật, nói toàn tiếng Anh.

” Tôi chỉ muốn làm quen”

Chàng trai đó cao ngang ngang TaeHyung của cậu, ánh mắt trong, nụ cười rất hút hồn, mái tóc hơi hơi nâu. JungKook mừng rỡ khi nghe chàng trai nói tiếng Hàn.

” Anh là người Hàn à”

JungKook chẳng quan tâm tới bên ngoài mà quan tâm hơn là chàng trai này là người Hàn, chàng trai đó cười.

” Đúng vậy! Tôi là Lee WooYoung! Còn cậu?”

WooYoung chủ động đưa tay ra làm quen, JungKook nghe giọng anh không có gì mờ ám mà liền đưa tay ra bắt lấy tay anh.

” Chào anh! Tôi là Oh JungKook”

JungKook vừa giới thiệu thì WooYoung nhăn mày suy nghĩ gì đó, anh nhớ không lắm nghe tên này quen quen.

” Cậu là JungKook con trai của chủ tịch Oh SeHun đúng không?”

WooYoung là người trong giới nên biết rõ chủ tịch Oh có 2 đứa con là JungKook và Angelina, ai cũng phải biết đến chủ tịch Oh quyền lực. Còn anh là con trai của tập đoàn Lee, chuyên kinh doanh bất động sản và luôn tìm cơ hội hợp tác với chủ tịch Oh nhưng chưa bao giờ thành.

” À! Đúng vậy sao anh biết?”

JungKook bất ngờ khi WooYoung biết đến mình và papa của mình, nhìn anh một cách tò mò.

” Tại anh cũng làm trong giới mà! Anh là con trai của tập đoàn Lee chuyên kinh doanh bất động sản”

WooYoung nhìn JungKook từ trên xuống dưới đúng là thừa hưởng rất nhiều từ gia đình, chủ tịch Oh thì đáng chuẩn, vợ của chủ tịch thì nổi tiếng trong giới là gương mặt xinh, mắt nai và đẹp không tuổi và JungKook cũng như thế.

” Vậy sao?”

JungKook dù không biết cũng làm cho mình là biết gật đầu rồi nhìn xung quanh cậu bây giờ phải làm sao.

” Cậu muốn ăn gì khác không? Tôi biết rõ đường ở đây lắm”

WooYoung ở đây cũng hơn 1 tháng nên biết rõ đường đi của Tokyo nhộn nhịp này, JungKook mừng rỡ gặp được hướng dẫn viên miễn phí mà còn là người Hàn.

” Vậy thì tốt quá rồi! Đi thôi”

JungKook hào hứng đi cùng WooYoung, JungKook quên điện thoại ở khách sạn làm TaeHyung gọi cả trăm cuộc cũng nhưng không, nhắn tin qua Line hay Kakaotalk cũng không trả lời về phòng mới biết cậu quên cái điện thoại ở đây.

” Kookie ơi là Kookie! Em đi đâu”

TaeHyung vò đầu bứt tóc lo lắng cho cậu còn cậu thì đi chơi với người khác, TaeHyung không muốn ngồi chờ liền mang áo khoác vào xuống khách sạn thì trước cửa có cảnh tượng đang xảy ra.

Một chàng trai lạ đưa JungKook về cả hai đều khác vui vẻ cười nói, không dừng lại đó mà chàng trai đó còn hôn nhẹ lên má cậu. JungKook khẽ giật mình nhìn WooYoung chẳng biết đằng sau mình đang có sát khí bùng bùng.

” Tạm biệt anh nhé, WooYoung”

JungKook vẫy tay tạm biệt WooYoung, chiếc Porsche chạy khỏi. JungKook quay lại thì thấy bản mặt hơn cả bệnh đao của TaeHyung, anh nhìn cậu lạnh lùng.

” Em mới đi đâu về”

TaeHyung nói lạnh nhạt với cậu, JungKook cũng chẳng khác gì anh nhớ lại vụ hồi chiều mà muốn mắng anh một trận như nhện.

” Tôi đi đâu thì kệ tôi! Chẳng lẽ anh đi uống coffee với gái tôi không được đi ăn với trai à”

JungKook lạnh lùng chẳng khác gì anh, TaeHyung nghe cũng hiểu chắc chắn cậu đang xù lông vù đó, chỉ là ngồi nói chuyện thôi mà gọi là uống coffee với gái.

” Anh hỏi em, thằng đó là ai? Là gì của em?”

TaeHyung chỉ vào hướng chiếc xe chạy, JungKook không thèm nhìn thẳng vào mắt anh trả lời.

” Vậy tôi hỏi cô ấy là ai? Là gì của anh?”

JungKook trả lời ngang ngược lại anh, TaeHyung bắt đầu sôi máu lên thề phải phạt bảo bối một trận.

” Chẳng là gì hết! Thằng đó là mà em gọi là anh hả?”

TaeHyung nói nhìn thẳng vào gương mặt đang né tránh của cậu, anh bắt đầu khó chịu.

” Thì người ta tốt bụng giúp tôi biết đường phố Tokyo còn chở tôi về được chưa!”

JungKook khó chịu nói, định bước đi thì bị TaeHyung nắm lấy cổ tay quay lại vị trí cũ.

” Em dám ngồi lên xe người khác mà không biết người đó tốt hay xấu sao?”

TaeHyung tức giận nhìn JungKook dễ dãi đến như thế, anh bực mình nhìn nơi hấn ta hôn lên má cậu.

” Thì người ta tốt tôi mới lên! Tôi đâu phải con nít mà dễ dụ”

JungKook giật tay mình ra khỏi ra anh, nhanh chóng chạy đến thang máy, ráng bấm nút đóng cửa lại thì chậm hơn anh, anh đã bước vào bấm nút lên tầng 22.

” Thả ra.....”

JungKook bị TaeHyung ép vào một góc trong thang máy, anh chống hai tay hai bên không cho cậu thoát khỏi.

” Nói đi! Tại sao con người ta hôn lên má hả?”

TaeHyung không kiềm chế mà quát lớn với cậu, JungKook nhìn mà bực cả mình muốn quát lại anh nhưng không đủ dũng khí.

” Tại vì tôi không biết sẽ có cũng không né kịp!”

JungKook nói, TaeHyung lấy tay mình nâng cằm cậu lên nhìn nơi đó làm anh muốn giết hấn ta.

” Hay là em thích thế”

TaeHyung nhìn ánh mắt cậu, JungKook muốn tát cho anh một bạt tay vì cái tính đa nghi đa ngờ của anh.

” Tôi đã bảo là thả ra đi! Còn anh sao hả! Đi với gái không chừng hai người cũng hôn rồi”

JungKook lấy dũng khí mà quát anh, may là thang máy chỉ có anh và cậu nên không ai biết và cái camera nó phải tắt ngay vì họ biết đây là ai nếu bị phát tán ra thì cuộc đời họ chẳng còn gì.

” Em nói gì! Hay thì nói lại xem”

TaeHyung đang sôi máu lên vì cái miệng của JungKook đang nói ra điều mà anh không ngờ.

” Tôi nói là không chừng anh và cô ấy đã....”

JungKook định nói lại rõ từng chữ thì TaeHyung nhanh hơn bịt miệng cậu lại bằng nụ hôn.

” Ừm.....thả.....”

JungKook không muốn anh hôn liền đánh vào ngực, anh cố gắng vào khoang miệng mình lên khép chặt thì anh véo vào eo cậu làm cậu phải mở miệng ra, chiếc lưỡi càn quét bên trong. Cậu ráng không cho lưỡi mình cho anh chạm đến thì anh càng hôn sâu hơn làm lưỡi phải chạm lưỡi, anh không tha cho cậu, cậu ráng thoát khỏi lưỡi anh thì anh càng làm lưỡi cậu qua miệng mình mà nút.

” Ting”

Đã đến tầng 20, anh vừa dứt nụ hôn ra thì kéo cậu thật nha về phía phòng của cả hai.

ChanYeol và BaekHyun đang đi thì thấy hai đứa định gọi mà thôi thấy vẻ mặt TaeHyung cũng đủ để hiểu.

” Đêm nay con dâu nhà ta không được yên bình rồi!”

ChanYeol khoác vai BaekHyun nhìn cánh cửa phòng hai đứa đóng lại, ChanYeol và BaekHyun cùng tách lui tiếc cho con dâu mình.

” Nó cũng giống số phận em thôi! Nằm dưới bị thằng ở trên hành”

BaekHyun nghĩ mà tiếc cho JungKook, chắc cũng đau chẳng kém gì BaekHyun cũng bị ChanYeol hành riếc.

” Em gọi đứa nào là thằng? Em tin chút nữa đến em lên thốt của anh không?”

ChanYeol nói với cái giọng mắng yêu, tay không quên luồn vào áo sờ mó vòng eo nhỏ và nutella của bảo bối.

” Thả ra nha! Đừng để em đánh liệt dương”

BaekHyun nhìn ChanYeol bằng ánh mắt hết sức ” trù mẩn”, ChanYeol mở cửa phòng đẩy BaekHyun vào.

” Nào để xem đêm nay anh liệt dương hay em liệt giường đây!”

ChanYeol nói cái giọng đầy gian tà của hơn 20 năm qua không một chút thay đổi.

” Tiên sư nhà anh! Thả ra....”

BaekHyun la hét ồm ồm làm phòng kế bên của vợ chồng SeHun và LuHan cũng nghe nhưng đành không mắng chửi chỉ vì họ cũng chẳng khác gì ChanYeol và BaekHyun.

JungKook bị kéo đến phòng đẩy lên giường, TaeHyung khóa chốt cửa lại. JungKook nhìn bằng ánh mắt lo lắng.

” Anh muốn làm gì?”

JungKook ôm chần che người mình lại thì bị TaeHyung giật một cái mà rơi xuống sàn nhà.

” Làm để em là người của anh! Không ai chiếm đoạt được”

TaeHyung vừa nói vừa cởi chiếc áo ra, quăng xuống sàn, bò đến bên JungKook đang run sợ.

” Anh muốn gì? A.....a....”

Đó là cuộc trò chuyện cuối cùng của đêm đó, sau đó toàn nghe tiếng gì đó lặ lặ từ ba căn phòng làm người đi ngang qua phải chạy nhanh. Đêm đó, JungKook đã chính thức là của Park TaeHyung dù là ép buộc đúng hơn là cưỡng bức.

END Chap 18

HPBD Hoàng Tử Thao!~ Huang ZiTao! Sống vui vẻ với Đường Đường nhé! Đừng yêu ai hết! Chụp hình với Candy nhiều vào! Cho tụi đây gato lắm vô còn hơn chụp với gái nha nha!~

21. Chap 19.1- Ghen Tuông

Chap 19.1

Sáng đầu tiên tại Nhật Bản, TaeHyung dậy rất sớm còn cục cưng JungKook thì ngủ quắc cần câu rồi. Anh bế cậu vào phòng tắm quăng một cái bồn đủ làm cậu tỉnh ngủ mà đi ăn sáng.

” TaeTae, Kookie! Hai đứa dậy chưa?”

Appa BaekHyun đã dậy rất sớm mà chạy qua phòng con và con dâu mà gọi sợ hồi tối quá sung mà bây giờ lết không nổi thôi.

” Rồi appa! Chút tui con xuống! Appa xuống trước đi”

TaeHyung nghe tiếng BaekHyun từ bên ngoài liền đáp lại, không nghe BaekHyun trả lời chắc là papa anh kéo đi mất rồi.

TaeHyung nhìn JungKook còn chưa tỉnh ngủ mà đánh răng cho cậu, rửa mặt may là chưa thay đồ cho cậu. JungKook và TaeHyung hôm nay còn nhau diện áo sơ mi trắng.

Cả hai vừa bước xuống đã thấy đầy đủ mọi người, chiếc bàn lớn nhất sáng hôm nay chính là nó, chiếc bàn gây sự chú ý nhất. Anh và cậu ngồi vào chỗ mà mọi người chờ lại.

” Hai đứa ăn gì cứ kêu! Papa bao hết”

Kris vỗ ngực hôm nay vui tánh mà bao hết cả bàn từ mấy ông bạn già đến mấy đứa nhỏ.

” Vâng ạ”

TaeHyung và JungKook đồng thanh trả lời cùng nhau lựa một món, chờ đợi món ăn dọn lên cùng lúc.

” TaeTae, Kookie chút hai đứa đi ngắm hoa anh đào không?”

ZiTao nhìn hai đứa nhỏ có vẻ hơi mệt mỗi cũng hiểu lí do, chắc chắn tối qua vận hành nên bản mặt như thế này.

” Đi chứ ạ”

TaeHyung định nói sẽ đi chơi riêng với cậu thì cậu nhảy vào hòng nói, ZiTao nhìn mặt TaeHyung đau đớn.

” Vậy chúng ta ăn xong sẽ đi”

ZiTao nói mọi người đều đồng ý, Angelina và MiYoung càng ngày càng thân thiết hơn.

Trong lúc cậu ăn thì cậu phát hiện ánh mắt của ai đó liền ngược mặt lên xem thì ra là WooYoung, anh cười nhẹ với cậu, cậu theo phép lịch sự mà cười lại không biết TaeHyung đang nhìn cậu bằng ánh mắt “tình cảm” không quên liếc cho WooYoung một cái.

Cuối cùng cũng đến nơi ngắm hoa anh đào, cậu vừa bước xuống xe thì đã thấy hoa anh đào đang rơi trên áo mình, nhìn lên một màu hồng ngọt ngào bao quanh.

” Wow”

Mọi người ồn lên nhìn cảnh vật xung quanh như trong một thế giới khác không có ồn ào. JungKook ngất ngây nhìn những bông hoa anh đào khắp bầu trời.

TaeHyung và JungKook tách ra đi riêng, anh nắm tay cậu cùng nhau ngắm những bông hoa đó. Anh từ xa đã thấy bản mặt đáng ghét dám hôn JungKook hôm qua chính là WooYoung, anh khó chịu kéo cậu đi đến một quán kem gần đó.

” Wow! Anh kéo em đến đây chi?”

JungKook nhìn đây là tiệm kem có gì mà thú vị chứ, cậu nhìn TaeHyung đang hưởng mát đi đâu đó.

” Thì ở đây có kem hoa anh đào đấy!”

TaeHyung gọi một chiếc kem hoa anh đào cho cậu, cậu không chân chừng mà ăn thử một miếng, ngọt ngọt mà thanh thật đấy.

” Ngon thật đấy! Anh không ăn à?”

JungKook đưa cây kem trước mặt anh, anh nhìn cậu ăn mà dính tùm lum ở khóe miệng.

” Em ăn thiệt chứ”

Anh nhìn cậu đang ngây ngô nhìn mình không hiểu, anh cúi người xuống liếm đi vết kem còn dính và hôn cậu, WooYoung đứng đó nhìn mà cười trừ cũng hiểu TaeHyung là người yêu cậu.

” Chỉ là dính thôi mà! Anh cần làm quá để người ta nhìn không?”

JungKook đỏ mặt khi mọi người xung quanh nhìn mà cười ghen tị, anh nhìn sang bên khi thấy hần đã đi lòng sung sướng.

” Như vậy thì không cần giấy mà còn được ăn kem”

TaeHyung mặt dày nói, véo má nhỏ của cậu. Không biết bao nhiêu con gái đi qua mà phải đứng lại nhìn và chụp ảnh của cả hai.

” Aish! Người ta chụp kìa!”

JungKook mắng yêu anh, nhìn thấy có điện thoại đang chụp mình mà liếc ngang anh.

” Ngại gì chứ! Đi thôi anh sẽ cho em ăn thứ này”

TaeHyung bước xuống kéo cậu đi hết chỗ này đến chỗ khác, cậu tròn mắt nhìn anh nói chuyện với người bản xứ.

Cuối cùng thì mọi người cùng nhau đến suối nước nóng để thư giãn, mọi người cùng một phòng lớn trừ Angelina và MiYoung đã bỏ đi chơi rồi.

JungKook vừa bước xuống thì cảm giác thật là đã, nóng nhưng không hề tạo cảm giác khó chịu, rất thoải mái. ChanYeol và BaekHyun nhìn hai đứa mà cười với nhau cả SeHun và LuHan cũng thế.

” JungKook! Con đừng bám thằng TaeHyung như thế chứ! Bám hoài đó chán đấy”

Papa Kris chọc cậu, TaeHyung nghe thế mà ôm chặt cậu từ sau thể hiện cho thấy cậu chính là người bám cậu chứ không phải cậu bám anh.

” Papa nuôi thấy đấy! Anh bám con chứ con không bám anh ấy”

JungKook chỉ vào mặt anh, mọi người cười lên khi hai đứa tình cảm đến như thế, ngày xưa thì lo lắng còn bây giờ yên tâm hai đứa rồi.

” TaeHyung à! Bây giờ Kookie chưa phải vợ con mà con bám nó thế thì lúc cưới nó về thì....đi đâu cũng đem theo sao?”

BaekHyun chọc ghẹo đứa con tinh nghịch của mình, TaeHyung bĩu môi lắc đầu đáng yêu.

” Không có đâu appa! Sao này Kookie làm vợ thì em ấy sẽ bám con đấy”

TaeHyung véo má cậu, cả hai nhìn nhau cười một cách trêu mến. Cả hai gia đình Park và Oh gần như an tâm cho hai đứa này.

Chiều nay anh sẽ dắt cậu đi đâu đó chơi, anh không ngờ được nơi mà mình dẫn cậu đến sẽ gặp WooYoung.

” JungKook!”

WooYoung đứng từ xa gọi cậu, cậu quay sang rồi bước đến mỉm cười chẳng quan tâm đến anh đang hàm hực trong người.

” Em đến đây chơi sao?”

WooYoung nhìn cậu với ánh mắt thân thiện, anh bước từ từ đến sau lưng cậu nhìn hần.

” Đúng rồi đấy! Còn anh”

JungKook vui vẻ đáp lại WooYoung, anh thì đang chiến tranh lạnh với WooYoung.

” Đây là ai vậy?”

WooYoung nhìn về hướng TaeHyung, JungKook định mở lời thì bị TaeHyung nhảy vào.

” Tôi là Park TaeHyung, người yêu của JungKook”

TaeHyung kéo eo cậu về phía anh choàng tay qua cổ cậu chứng tỏ quyền sở hữu của mình.

” Thì ra cậu là con trai của chủ tịch Park sao? Rất vui khi làm quen với cậu”

WooYoung nghe đến tên cũng biết, TaeHyung là con trai lớn của chủ tịch hàng đầu Hàn Quốc.

” À! Rất vui được làm quen”

WooYoung giơ tay ra đi bắt làm quen thì anh thì không đáp lại chỉ nói rồi nhìn JungKook, cậu cảm thấy có gì đó lạ lạ ở đây.

” Cả hai muốn đi đâu! Anh rắng hiểu rõ chỗ này”

WooYoung nhìn JungKook cứ cười mãi làm TaeHyung khó chịu mà choàng tay không thả ra.

” Đi đâu cũng được ạ”

JungKook nói, anh nhìn cậu ánh mắt vô cùng thương. Tưởng hôm nay có thể vui vẻ chơi với cậu thì bị kì đà cản mũi này phá đám cậu rồi.

Suốt lúc đó WooYoung cứ quay qua nhìn và cười với cậu, TaeHyung nhìn không giết hấn rồi đem JungKook về không cho nhìn nữa.

” Đây anh làm gì khó chịu với em thế?”

JungKook nhìn vẻ mặt khó chịu của anh lúc bước ra xe, cậu nhìn ánh mắt anh không thèm nhìn về phía cậu.

” Em sao cứ nhìn và cười với hấn ta thế hả?”

TaeHyung nói, chìa khóa vặn xong chiếc xe phóng về khách sạn, trong lòng anh bây giờ còn hơn cả lò luyện tuyên đơn.

” Thì anh ấy nhìn thì em nhìn lại, cười thì em cười lại có sao đâu?”

JungKook bắt đầu khó hiểu chẳng lẽ hành động nhỏ như thế mà anh lại giận cậu chứ.

” Anh không thích em tiếp xúc với hấn! Sau này tránh xa hấn ra cho anh”

TaeHyung chạy nhanh về khách sạn chưa kịp để cậu nói thì anh đã xuống xe, giao chìa khóa cho người lái xe vào bãi. JungKook mở cửa ra thì anh đã nhanh vào trong thang máy rồi, cậu chạy theo thì thang máy đã đóng.

” Đáng ghét chưa nghe gì hết đã bỏ đi”

JungKook tức giận mà đi qua thang máy khác lên phòng quyết định phải nói cho ra lẽ chuyện này.

To be continue.....

Mai au sẽ up phần còn lại vì thời gian không cho phép!~ :(

Còn 14 flw nữa là có fic mới!~ Bạn nào flw đuel!

Nếu như fic này ra ficbook thì rds có ủng hộ không??

22. Chap 19.2- Ghen Tuông (cont)

Chap 19.2

TaeHyung bực mình về phòng mình, cậu chạy theo sau không kịp thì anh đã đóng cửa và khóa chốt cửa lại.

” Này! Anh mở ra đi”

JungKook gõ vào cánh cửa nghe anh chẳng trả lời mình, cậu không ngờ anh lại ghen chỉ vì mình cười và nhìn WooYoung.

” Không!”

TaeHyung quát lớn lờn cậu sợ đến run người, chẳng dám đáp lại. JungKook lết xác mình qua phòng hai đứa em.

” Cho anh vào được không?”

Cậu đứng trước cửa phòng của hai tiểu công chúa Angelina và TaeYoung đầy thảm thương.

” Anh vào đi!”

TaeYoung vừa nghe thấy chạy một mạch mở cửa cho chị dâu mình vào, thấy mặt cậu không vui cho lắm.

” Anh hai! Sao anh qua đây vậy?”

Angelina bất ngờ khi thấy cậu, JungKook chẳng nói gì mà ngồi xuống giường chẳng còn một sức sống.

” Anh bị TaeHyung không cho vào phòng”

JungKook nhìn hai đứa em bằng ánh mắt đầy thảm hại, cậu chưa bao giờ bị anh mắng hay quát lớn bao giờ.

” Wae wae? Để em qua giải quyết”

Angelina và TaeYoung đều há mồm khi nghe cậu như thế, TaeYoung bực mình định qua cãi nhau với ông anh.

” Thôi! Kệ đi! Hai đứa đi chơi không?”

JungKook nghĩ mình chắc chắn sẽ bị bỏ ở ngoài nên không còn cách nào kéo hai đứa nhỏ đi chơi thôi.

” Đi ạ”

Angelina và TaeYoung vừa nghe là sáng mắt gật đầu, nhanh chóng lấy áo khoác rồi rời khỏi khách sạn. JungKook vừa bước xuống đã thấy WooYoung, cậu thật sự tò mò tại sao anh lại cứ ở đây.

” Chào anh! Anh làm gì ở đây vậy?”

Cậu qua chào hỏi anh, anh mỉm cười nhìn cậu thì phát hiện có hai đứa 10 tuổi và 14 tuổi khá đáng yêu.

” À! Đây là khách sạn nhà anh mà! Ôi hai đứa này đáng yêu quá”

WooYoung cúi người xuống véo má Angelina và TaeYoung, cả hai cười nhẹ đáp lại chắc bị vẻ đẹp của WooYoung mê hoặc rồi.

” Anh rảnh không? Chở hai đứa này và em đi chơi vòng vòng Tokyo”

JungKook nói với cái giọng hơi buồn, WooYoung không thể nào từ chối bởi ba con người trước mặt.

” Được đi nào”

Cả ba đi theo WooYoung, cậu ngồi kế anh trên ghế lái. WooYoung vui vẻ nói chuyện trong xe luôn tạo không khí thoải mái cho cả ba người.

TaeHyung tắm xong thì cũng bớt giận cậu, gọi điện thoại cho cậu thì cậu đã tắt máy, anh lo lắng cho cậu liền chạy qua phòng appa của cậu mới biết cậu dẫn hai đứa TaeYoung và Angelina đi chơi. Anh có vẻ hơi yên tâm mà về phòng, nhìn đồng hồ đã hơn 1 tiếng mong cậu đứng 21h giờ về.

Cả ba cùng WooYoung chơi thỏa sức mà quên cả giờ giấc, WooYoung lúc nào cũng kè kè theo cậu nhưng nhờ TaeYoung che vào thì làm anh mất vui. TaeYoung và Angelina dù thích WooYoung nhưng luôn đề phòng cao sợ JungKook về tay WooYoung.

TaeHyung nhìn đồng hồ đã sớm 10 giờ tối mà không nghe thấy tiếng gõ cửa, anh chịu không nổi mà chạy xuống cửa trước khách sạn chờ cậu và hai tiểu công chúa về. Từ xa anh đã thấy chiếc xe quen thuộc của địch thủ, anh bắt đầu nổi điên.

WooYoung mở cửa cho cậu, hai đứa em tay cầm cả đồng thú bông do chơi thắng nhiều, JungKook cũng được WooYoung mua cho một con gấu nhỏ.

JungKook nhìn thấy TaeHyung đứng đó nhìn cậu, lòng cậu bỗng đầu lo lắng chắc chắn lại ghen tuông. TaeHyung bước nhanh đến tưởng anh sẽ kéo cậu đi nữa nhưng không, anh tiến đến WooYoung dấm một phát thật mạnh vào mặt anh ấy.

” Sao mà cứ bám lấy JungKook vậy?”

TaeHyung nắm lấy cổ áo của anh ấy, ánh mắt rực lửa đến đáng sợ, khóe môi của WooYoung chảy ra một ít máu.

” Thả WooYoung ra đi”

JungKook kéo tay anh khỏi người WooYoung, nhưng sức của anh quá mạnh cậu không thể kéo ra được.

” Em tránh ra đi!”

TaeHyung lấy một tay đẩy mạnh JungKook về phía sau, cậu mất đà mà ngã xuống đất đau đớn.

” Oppa có sao không?”

TaeYoung nhìn thấy vậy mà chạy đến đỡ cậu dậy, mắt cậu bắt đầu rưng rưng, nước mắt cũng chảy ra.

” Em bảo anh bỏ ra mà! Sao anh cứ không nghe em giải thích vậy chứ?”

JungKook chịu ức khuất hết nỗi lòng quát lớn lên, anh nhìn cậu ánh mắt vẫn giận dữ như thế, nước mắt cứ thế mà chảy ra mãi.

” Sao em cứ bênh vực thằng này vậy? Em thích nó à”

TaeHyung thả WooYoung qua đi về phía cậu, ánh mắt như muốn nuốt chửng cậu vào.

” Em không có! Em chỉ xem là bạn mà sao anh cứ nghĩ cái gì sâu xa vậy?”

JungKook khóc càng to hơn, anh cảm thấy đau nhót trong tim khi thấy cậu lần đầu tiên khóc trước mặt anh.

” Vậy sao em suốt ngày bám hần vậy hả? Hay là anh chẳng là gì của em nữa hả?”

TaeHyung nói, ánh mắt anh chẳng khác gì thù hận cậu, cậu nhịn hết nỗi mà giơ tay lên tát vào mặt anh. Ánh mắt còn khóc mà chạy vào khách sạn.

TaeHyung lo cho cậu sẽ làm chuyện không đâu mà chạy theo, lên thang máy đứng trước cửa phòng lại bị khóa, anh bực mình mà gọi tiếp tân. 30 phút sau thì anh cũng vào được, JungKook đang nằm trên giường.

” Kookie! Anh xin lỗi!”

TaeHyung bước đến gần chiếc giường, bầu không khí yên lặng đến đáng sợ. Cậu cũng không có một chút cử động gì.

” Kookie! Anh xin lỗi đã lớn tiếng với em”

Anh bỏ lên giường lay lay người nhẹ cậu tưởng cậu đang ngủ nên quay người cậu lại thấy gương mặt trắng toát mồ hôi chảy như tắm.

” Kookie! Em sao vậy?”

TaeHyung lấy tay lên sờ trán thì nóng hổi, gương mặt không còn giọt máu anh chờ chờ đợi mà bế cậu khỏi phòng nhanh xuống tiếp tân gọi cứu thương.

” Kookie! Em không sao đâu”

TaeHyung đang lo sợ nhìn người trong lòng mình nóng hơn cả lửa, không nói một tiếng nào với anh, anh sợ rất nhiều.

END Chap 19.

Chúng ta sắp nửa chặng đường rồi đấy!~ Vote đi!~

23. Chap 20- Đức Tính Trời Ban

Chap 20

TaeHyung nhanh chóng đưa JungKook vào bệnh viện, may mắn chỉ bị cảm lạnh không có gì nguy hiểm. Anh ngồi chờ cậu tỉnh lại, nắm lấy bàn tay nhỏ đó mà cảm thấy mình đầy tội lỗi.

” Kookie! Em tỉnh rồi”

TaeHyung nhìn thấy cậu đang từ từ mở mắt nhìn anh, ánh mắt cậu buồn thảm thương nhìn anh.

” Sao em lại ở đây?”

JungKook nhìn xung quanh trắng toát biết chắc đây chính là bệnh viện, nhìn lên tay thì đang truyền nước biển.

” Em bị ngất may là anh có ở đó! Em nghỉ ngơi sẽ khỏe thôi”

Tay anh sờ lên trán cậu, đã hạ sốt và người cũng bớt lạnh hẵn đi. Anh nắm lấy bàn tay đó không thả.

” Anh ra ngoài đi! Em muốn 1 mình”

Cậu vẫn còn giận anh, người yêu phải tin tưởng nhau mà anh cứ một chút là nghi ngờ cậu và WooYoung.

” Anh xin lỗi em vì đã như thế! Anh xin lỗi em mà! Anh biết mình không nên nghi ngờ em như thế”

TaeHyung biết cậu giận anh mà ôm lấy cậu trong vòng tay của anh, anh chỉ mong cậu tha thứ cho ah.

” Thả em ra đi! Anh muốn nghĩ sao thì nghĩ! Anh không tin em gì cả”

JungKook vẫn chưa nguôi được giận cứ thế mà chọc giận anh, anh nghe mà đau lòng.

” Anh xin lỗi! Anh xin lỗi mà! Anh biết sai rồi! Sau này sẽ tin em không nghi ngờ gì nữa”

TaeHyung không phải là một người giỏi trong việc này nên chỉ biết nói theo tâm trí của mình chẳng biết phải sến súa hay tình cảm gì.

” Lần này thôi đấy! Anh hứa rồi đấy”

JungKook đành chịu thua anh mà tha thứ 1 lần này, thật lòng cậu đã quên mất nhiệm vụ trả thù anh của cậu rồi.

” Cảm ơn em! Anh yêu em”

TaeHyung véo hai má của JungKook rồi đặt nhẹ đôi môi anh lên môi của cậu, chỉ là nụ hôn nhẹ nhàng không ướt át nhưng mang một thứ cảm giác làm người ta nhớ mãi.

ChanYeol và BaekHyun đứng ở ngoài nhìn hai đứa tình cảm mà cười khúc khích, nhìn hai đứa làm hòa lại mà yên tâm về khách sạn.

” Em thấy hai đứa nó hợp không?”

ChanYeol choàng tay qua cổ BaekHyun nhìn bảo bối đáng yêu cứ cười không ngừng.

” Không có hợp! Chỉ là hai đứa nó sinh ra là của nhau không thể nào tách rời được”

BaekHyun không nghĩ như thế mà nghĩ rằng hai đứa này sinh ra phải là của nhau như ông trời đã định và thần cupid đã đính ước cho cả hai người.

” Đúng đúng! Anh thấy hai đứa nó cũng 20 tuổi rồi hay là cho tụi nó triển luôn đi”

ChanYeol nghĩ đến đã muốn hai đứa kết hôn, ChanYeol nhớ hồi đó anh và BaekHyun cũng thành vợ chồng rất sớm mà bây giờ vẫn mặn nồng.

” Anh nói là hai đứa kết hôn á! Từ từ đã em thấy đây không phải là thời cơ chín mùi đâu”

BaekHyun không đồng ý vì thời cơ chín mùi để hai đứa kết hôn chưa phải là lúc này.

” Cái gì? Chứ theo em chừng nào là thời cơ chín mùi chứ”

ChanYeol không hiểu nổi đến chừng nào mới thời cơ chín mùi chẳng lẽ đến khi mười năm nữa sao.

” Thời cơ chín mùi chính là lúc mà hai đứa nó tìm đến chúng ta mà xin kết hôn với nhau”

BaekHyun nhẹ nhàng nói, đó chính là thời cơ mà cả hai đứa nó và cậu đều mong muốn.

” Đúng là vợ anh mà! Suy nghĩ tốt thật”

ChanYeol véo một cái lên má BaekHyun, cả hai vui vẻ đi về khách sạn. Cả hai chẳng khác gì vợ chồng son cứ thích những hành động tình cảm làm cho người khác phải ghen tị biết đường nào.

Sáng hôm sau, JungKook được xuất viện sớm hơn dự kiến vì cậu muốn 9h tối nay về Hàn Quốc. TaeHyung và cậu đã dành cho nhau thời gian từ giờ đến trước giờ ra sân bay. Anh dẫn cậu đi khắp Tokyo, tay trong tay đi khắp nơi ai cũng phải ghen tị.

Anh và cậu đi đến đâu gây sự chú ý đến đó. Không biết bao nhiêu con gái Nhật xin chụp hình chung, chủ quán cũng xin một tấm. Người khác nhìn cả hai không chỉ đẹp trai mà còn là một cặp đôi đẹp.

” TaeHyung, anh nhìn kìa”

JungKook nhìn về phía đó, rất nhiều trò chơi và cả thú bông và bánh nữa. Cậu bây giờ chẳng khác gì đứa trẻ lên ba cả.

TaeHyung hiểu ý mà kéo cậu đến gần quầy chơi đầu tiên là phòng 5 phi tiêu vào 3 quả bóng sẽ thắng.

” Nếu anh phóng được ở hàng cao nhất sẽ được một đôi gấu bông”

Chàng trai Nhật chỉ tay lên một cặp gấu bông cực kì dễ thương treo ở trên cao, JungKook giật giật gấu áo TaeHyung nhìn anh. TaeHyung hiểu ý mà gạt đầu, anh quyết phải làm được.

” Anh sẽ lấy cho em”

TaeHyung tự tin nhắm vào quả bóng đầu tiên, lần một anh đã không trúng vào quả bóng chỉ còn 4 phi tiêu. Anh hít một hơi sâu mà phóng may mắn lần này vào được một quả. Lần hai thì lại thất bại lần một đến lần hai thì thành công. Chỉ còn một phi tiêu cuối, anh nhiệm thần chú rồi nhắm thật kĩ rồi phóng.

” Anh giỏi quá! Làm được rồi”

TaeHyung còn chưa mở mắt ra thì cậu đã ôm anh mà xoay vòng vòng, anh vui vẻ ôm cậu. JungKook hớn hỏ nhận cặp gấu đó, nó không quá lớn nhưng cực kì giống anh và cậu.

TaeHyung và JungKook chơi hết tất cả các trò đều thắng lớn. Tất cả các quầy đều sợ cả hai, món quà bị nhất đều bị cả hai lấy mất. Đến cả trò chơi nổi tiếng là khó nhất trong khu cả hai đều chiến thắng.

Cả hai phải bỏ chiếm lợi phẩm vào túi sách mà đi về, lúc đi về thì JungKook phát hiện bên khi đường có 3 đứa trẻ mặt mày lấm lem cơ ro trong một nơi khuất. JungKook bước đến đó, thời tiết lạnh như thế mà cả ba không có một chiếc áo khoác đang hoang.

JungKook vốn là rất thương người nên cậu đã lấy ba con gấu trong túi những con gấu khác thì bảo anh đem về xe.

” Cho ba em này! Ba mẹ tụi em đâu”

Cậu ngồi xuống nhìn cả ba, rất đáng yêu người con trai khoảng 14 tuổi đó chắc là anh còn đứa con gái đang cười đó khoảng 10 tuổi đang ôm một đứa em gái nhỏ khoảng 6 tuổi, cậu nhìn mà đau lòng.

” Em cảm ơn! Ba mẹ tụi em chưa về!”

Người anh lớn nhận lấy, hai đứa em gái vui mừng khi cầm con gấu trên tay. Nét hồn nhiên đó làm cậu cười, sau trên đời này có nhiều người như thế mà tại sao cuộc sống họ lại khó khăn đến thế.

” Ở đây lạnh lắm! Đi theo anh! Anh sẽ cho tụi em cái này”

JungKook chìa tay ra muốn nắm lấy bàn tay đang run rẩy vì lạnh đó, TaeHyung từ xa đứng nhìn cậu. Một con người có lòng thương người như thế tìm đâu ra trong cái xã hội phức tạp này.

” Ba mẹ tụi em nói không được đi theo người lạ!”

Người con trai đó thành thật trả lời cậu, cậu mỉm cười mà xoa đầu cậu con trai đó lại ngoan ngoãn đến như thế.

” Anh là người tốt mà! Anh hứa đấy! Nay em nhìn anh thế này sao có thể là người xấu được! Đứng lên anh sẽ dẫn em đi đến một nơi rồi anh sẽ cho em về chỗ cũ mà không có bắt cóc em đâu”

JungKook cười thân thiện nhìn cậu trai lớn tay cậu vẫn chìa ra để nắm lấy tay cậu nhỏ đấy.

” Em sẽ tin anh”

Cậu trai đó nắm lấy bàn tay của cậu mà đứng lên cả hai đứa em cũng đứng lên. Mặt mày như thế làm cậu càng thương hơn.

TaeHyung không quan tâm đứa trẻ mới 6 tuổi đó không phải ngang bằng đẳng cấp với mình mà bé trong tay như một đứa em. Còn JungKook thì nắm lấy tay của cậu trai lớn và con em gái.

JungKook và TaeHyung bước vào một shop, nhân viên thấy cả hai bước vào mà bất ngờ vì cả hai đi theo những người ở ngoài đường trước cửa của shop.

Tự tay JungKook lựa chiếc áo khoác, chiếc mũ, đôi giày, găng tay cho cả ba anh em này. TaeHyung đứng nhìn cậu mà cười, không ngờ cậu lại thương người đến như thế.

” Em thấy bộ này được không?”

JungKook ngồi nhẹ xuống ngang bằng với ba anh em mà hỏi, ba anh em đang vui sướng cười với nhau.

” Đẹp và ấm lắm ạ! Nhưng bộ này nhiều tiền lắm! Em không dám mặc đâu”

Con em gái giữa nói với cậu, nhìn giá tiền ghi ở trên áo mà bất ngờ vì số tiền này rất lớn đối với cả gia đình.

” Đối với anh tiền bạc không phải vấn đề mà đó là sức khỏe! Dù bộ này nó mắc nhưng nó sẽ ấm áp và giúp tụi em khỏe hơn trong thời tiết này”

JungKook cũng tiến bộ về tiếng Nhật nên có thể nói chuyện được với ba anh em này, lâu lâu cậu phải nhờ TaeHyung phiên dịch lại cho ba anh em này.

” Em cảm ơn hai anh ạ”

Ba anh em cúi đầu cảm ơn cậu, JungKook ôm cả ba vào lòng truyền ấm áp cho ba anh em người lạnh cóng này. TaeHyung tính hết những gì mà JungKook lựa, ba anh em vui đến khóc. JungKook vui vẻ mà vỗ về từng đứa rồi bước ra khỏi cửa hàng. Nhân viên cửa hàng bị lòng thương người của cả hai là rung động lòng người, bà chủ đã khóc khi thấy JungKook tốt đến như thế.

JungKook dẫn ba anh em đến một quán ăn gần đó, cho ba anh em gọi những thứ mà mình yêu thích. Thức ăn được bưng lên, ba anh em ăn như lần đầu tiên được ăn cả cậu và anh đều cười khi ba anh em lại hồn nhiên đến như thế. Ăn xong TaeHyung gọi phục vụ tính tiền, JungKook đòi tính mà anh lại đưa thẻ cho nhân viên rồi.

” Anh à, anh có thể mua cho ba mẹ em một món được không?”

Người anh lớn nói, JungKook vui vẻ gật đầu, giặt cái thẻ trong tay phục vụ trả cho TaeHyung, lấy thẻ của mình ra và gọi thêm vài món đem về.

Lúc về cậu không quên ghé qua tiệm bách hóa mua túi sưởi ấm cho ba anh em và ba mẹ của những đứa trẻ này.

” Ba mẹ”

Ba anh em chạy đến bên ba mẹ đang khóc nức nở vì lo lắng, ba mẹ vui mừng ôm ba đứa con mình. JungKook nhìn thế mà không cầm được nước mắt mà khóc.

” Ba đứa đi đâu vậy? Hai cậu là ai? Muốn bắt cóc con tôi sao?”

Ba của những đứa trẻ hỏi, cầm cây gậy gần đó mà dọa JungKook và TaeHyung.

” Ba ơi! Hai anh đó là người tốt! Hai anh đó mua quần áo cho tụi con còn cho con ăn còn mua đồ ăn cho ba mẹ nữa”

Đứa con út nắm quần ba mình là ngây thơ nói, người ta nói thường nói trẻ con không bao giờ nói dối cả.

” Thật sao? Tôi xin lỗi đã hiểu lầm! Cảm ơn hai cậu nhiều lắm”

Người ba bỏ gậy xuống nhìn anh và cậu ánh mắt cảm ơn, người cha và mẹ quỳ xuống cảm ơn cả hai.

” Hai bác đừng làm thế!”

JungKook chạy đến mà dìu hai người dậy, ánh mắt của người cha rất sâu sắc còn người mẹ thì hiền hậu.

” Tôi không biết phải cảm ơn cả hai làm sao cả!”

Người cha khóc, TaeHyung ôm người cha vào lòng vỗ về. Người mẹ thì ôm ba đứa con khóc.

” Hai bác không cần trả ơn đâu ạ! Con rất hạnh phúc khi có thể giúp đỡ gia đình mình một phần nào đó để bớt đi gánh nặng”

JungKook nhẹ nhàng nói, cả gia đình như được ông trời ban phước lành được gặp hai chàng trai tốt.

” Cảm ơn cậu trai trẻ! Tôi chẳng có gì để đền đáp cả! Tôi chỉ có lời chúc cho cả hai cậu! Hai cậu là người tốt sau này chắc chắn sẽ được ông trời cho phúc mà hạnh phúc về sau”

Người mẹ nắm lấy bàn tay của cậu và anh, đặt tay cả hai lên nhau. Ánh mắt của người mẹ không giống những người khác, ánh mắt trong veo như giọt nước, đôi mắt này rất đẹp, ẩn sau trong đó có chứa một đức tính hiền hậu và nhân từ như người mẹ của đất trời.

” Cháu cảm ơn ạ! Đây là số tiền dù nó không lớn nhưng con mong nó sẽ giúp một phần nào đó trong cuộc sống của gia đình! Ba em ấy còn rất nhỏ và cần được chăm sóc! Hai bác cứ nhận lấy số tiền này sẽ rất cần thiết”

TaeHyung lấy trong áo ra một phong bì có một số tiền trong đó, người cha nhận lấy mà run rẩy và khóc khi được ân phúc lớn như thế.

” Tôi không dám nhận đâu!”

Người cha cầm lấy bao thư mà không dám mở ra, trả lại cho TaeHyung.

” Bác cứ nhận đi! Số tiền này rất quan trọng và cần thiết! Nếu như các em ấy mà bệnh còn có tiền để trả viện phí chứ”

TaeHyung đặt bao thư lại vào tay người cha, người cha hiểu được tấm lòng đó mà nhận lấy.

” Cảm ơn! Cảm ơn hai cậu!”

Cha mẹ khóc vì hạnh phúc, ba đứa con đằng sau thì luôn cười với anh và cậu nụ cười trẻ thơ không nhiễm bụi trần của xã hội phức tạp này.

” Tụi cháu phải đi rồi! Mong gia đình sẽ giữ gìn sức khỏe”

JungKook nhìn đồng hồ đã 8h giờ còn một tiếng là máy bay sẽ cất cánh nên phải tạm biệt tại đây.

” Tạm biệt hai cháu!”

Cả gia đình vẫy tay tạm biệt cậu và anh. Cả hai bước đi về phía bãi xe, trong lòng hạnh phúc khi giúp đỡ được ai đó.

” Sao này anh sẽ không có ai cướp em đâu?”

TaeHyung nắm lấy bàn tay của cậu, không nhờ cậu thì gia đình đó sẽ phải sống để cảnh khổ đến khi nào, ai mà có lòng thương người giúp họ.

” Tại sao chứ?”

JungKook khó hiểu nhìn TaeHyung, ánh mắt anh vui hơn mọi khi rất nhiều.

” Tại vì trên đời này để kiếm một người như em rất khó! Phải nói rằng rất hiếm có”

TaeHyung nhìn cậu đôi mắt đó chan chứa bao nhiêu đức tính trời ban, thương người, vị tha và những thứ khác.

” Vậy thì anh ráng mà giữ đi! Sau này mà mất đừng có tìm”

JungKook chọc ghẹo anh, trên con đường đó có hai con người đang bước cùng nhau. Đó không phải là con đường bình thường mà chính là con đường sau này cả hai sẽ mãi bên nhau.

Cả hai con người này đều không ai biết rằng, len lõi đâu đó có người đã nhìn thấy tất cả. Chính là thần tình yêu và thần bảo vệ nhân loại đã nhìn thấy và câu nói của người mẹ đó chính là câu nói sẽ có thật trong tương lai bởi vì người nói ra câu đó chính là mẹ của nhân loại. Đơn giản chỉ vì mẹ nhân loại thử thách lòng thương của nhân loại và ai làm được thì sẽ bà ban phúc đức, bà đã chờ đợi cả 3 tháng mới tìm được người xứng đáng để ban phúc đức này.

END Chap 20

Con au viết xong cảm thấy mình hơi bị viễn tưởng ở khúc cuối. Cơ mà mong là có thật.

24. Chap 21- Giận Hờn

Chap 21

Hôm nay, cả TaeHyung và JungKook trở lại bình thường mà đi làm việc. Tay trong tay bước vào công ty, nhân viên ai cũng phải bất ngờ nhìn cả hai, nhân viên nữ tiếc lên tiếc xuống nhìn hai tổng giám đốc điển trai yêu nhau.

” Em thấy không? Nhân viên ghen tị với em đấy”

TaeHyung chòai tay qua ôm JungKook vào lòng, bước vào thang máy, nhân viên đỏ hết cả mặt nhìn cảnh tình cảm HD.

” Anh tin em đánh anh ở đây luôn không?”

JungKook trừng mắt nhìn anh, cái người gì mà cứ thích thể hiện tình cảm ở nơi công sở.

” Đánh thử đi! Rồi tiện thể anh làm theo mấy cái hôn hít nữa chắc chắn hôm nay em sẽ nổi nhất công ty”

TaeHyung nói nhỏ vào tai cậu, cậu liếc mắt nhìn anh. Con người gì mà mặt dày phết.

” Aish! Đáng ghét”

JungKook quỳnh vai anh, vừa đến tầng thì bước ra nhanh nhất. TaeHyung chậm rãi đi theo sau.

” Bảo bối, để anh kêu người pha coffee cho em nhé”

TaeHyung nói, cậu không thể trả lời mà một mạch bước vào phòng làm việc siêng năng mở máy lên làm việc.

” Bảo bối...”

TaeHyung đến gần ôm cậu từ sau, cậu phũ phàng hất tay anh ra lườm một cái làm anh về chỗ.

” Thừa tổng giám đốc Oh, khoảng 10 phút nữa người có hẹn với bên công ty Lee tại HitLight Coffee ạ”

Thư kí riêng của cậu bước vào, nói ngắn gọn nhất có thể, hôm nay lần đầu tiên có lịch hẹn cậu vui vẻ hẳn.

” Tôi biết rồi”

JungKook trả lời rồi đứng dậy chuẩn bị đi đến đó chắc cũng đúng giờ hẹn.

” Để anh chở em đi”

TaeHyung nhìn cậu, không nỡ cho cậu đi một mình lại sợ ai đó bắt cóc bảo bối thì sao.

” Thôi giùm đi! Anh nhìn chồng tài liệu kia! Làm cho hết rồi muốn làm gì làm”

JungKook nhìn sắp tài liệu trên bàn TaeHyung, anh hiểu mà gật đầu tiếc nuối nhìn cậu bước ra khỏi phòng.

” Lo cho em quá đi, JungKook”

TaeHyung lo lắng không ngừng cho cậu, anh bắt tay vào công việc nhanh chóng xong để còn đi theo cậu cho an toàn.

JungKook đến điểm hẹn mà thư kí nói, cậu bước vào thì đã thấy WooYoung.

” JungKook”

WooYoung đứng dậy gọi cậu, cậu bất ngờ khi người có lịch hẹn cậu chính là anh ta.

” Chào anh, không ngờ người của công ty Lee là anh đấy”

JungKook bước đến kéo ghế ngồi đối diện WooYoung nhìn anh khác hẳn lúc ở Nhật.

” Anh là đại diện bên Nhật nhưng ba anh nay giao cả bên Hàn dành chịu thôi”

WooYoung mỉm cười nhìn cậu, JungKook quả thực đúng như lời ba nói chính là tổng giám đốc.

” Vậy sao? À chúng ta vào vấn đề chính đi”

Cậu và WooYoung trò chuyện rất vui vẻ với nhau, bàn việc xong cả hai đều dẫn nhau đi ăn đầu đó.

WooYoung mở lời muốn chở cậu về công ty, cậu hơi do dự rồi cũng đồng ý cho anh ta chở về.

TaeHyung xong việc liền nhanh chóng đi đến điểm hẹn rước bảo bối cũng 2 tiếng rồi. Anh vui vẻ bước ra khỏi thang máy, tiến bước về phía trước.

JungKook bước ra từ chiếc xe của WooYoung, anh ta còn bước ra nói chuyện vui vẻ với cậu. Hơn thế nữa anh ta đã thấy TaeHyung đang nhìn mà không nói gì hờn nhẹ lên đôi môi của JungKook.

TaeHyung nhìn người yêu của mình bị người khác hôn mà nắm chặt tay lại bước đến một mạch kéo anh ta ra mà đấm thẳng một cái thật mạnh.

” Thăng khốn”

TaeHyung đánh liên tục vào người WooYoung còn cậu thì đơ khi bị người khác cướp mất nụ hôn.

” Thì ra cậu cũng ở đây sao?”

WooYoung cười nửa miệng nhìn anh, anh biết rõ WooYoung thấy mình mới làm như vậy.

” Mà y dám”

TaeHyung không kiềm chế được mà đánh tiếp, bảo vệ thấy vậy liền lôi cả hai ra, nhân viên trong đại sảnh kéo ra xem.

” Tổng giám đốc, người bình tĩnh”

Một bảo vệ ngăn anh lại, cậu thì không thèm chú ý mà bỏ lên phòng mình, không ngờ mới gặp vài lần mà bị người ta hôn.

TaeHyung kéo bảo vệ khỏi người anh, anh lườm WooYoung rồi bỏ đi lên phòng làm việc để nói rõ với JungKook.

TaeHyung bực mình mà đóng cửa lại, kéo cậu lại chỗ ghế ngồi đối diện nhau.

” Em nói đi, tại sao hả?”

TaeHyung quát lớn nhìn cậu, cậu không dám nhìn vào đôi mắt của anh vì nó đầy tức giận.

” Tại anh ấy bắt ngờ làm thế, em đâu có biết được”

JungKook giọng nói hơi run nhìn anh, anh không thể tin được đôi môi đó chỉ được mình anh chạm mà bây giờ lại bị người khác cướp trước mắt mình.

” Em nói đi, trong lúc đi với nhau cả hai làm gì hả? Hay là lén lút lên giường cũng không chừng”

TaeHyung không thể khống chế nổi lời nói của mình mà đã nói ra những từ khiến cậu phải tổn thương.

” Anh quá đáng vừa thôi, em chịu hết nổi sự nghi ngờ của anh rồi! Em chỉ có mình anh mà sao anh cứ.....”

JungKook khóc nhìn anh, con người gì mà không bao giờ nghe cậu giải thích cả, bực mình mà cậu bỏ đi mất.

” Em đứng lại đó”

TaeHyung quát lớn nhưng chẳng có tác dụng gì, cậu không thèm đứng lại mà bước thẳng ra ngoài, đóng cửa một cái rầm.

Anh điên lên mà đẩy hết tài liệu rớt xuống sàn, anh khó chịu vô cùng khi thấy cảnh đó, anh muốn đánh hấn đến chết.

JungKook chạy thẳng ra khỏi công ty mà đi đến đâu đó cho thoải mái tinh thần của mình, cậu không suy nghĩ nhiều mà bắt taxi ra bờ biển.

Một mình đứng ngắm sóng biển đập vào bờ, cậu rất thích biển vì tâm trạng như biển vậy đấy có lúc thì yên bình có lúc thì sóng lớn ập vào đất liền cuốn theo những hạt cát nhỏ.

” A~ Sóng hãy cuốn trôi những tâm trạng ta đi”

Cậu hét lớn nên để giải tỏa tâm trạng của mình, cảm thấy ổn hơn rất nhiều nhìn hai đứa trẻ đang chơi đùa với biển mà cậu bật cười.

” Hai đứa cho anh chơi với nhé”

JungKook tiến lại gần nhìn hai đứa trẻ con đó đang chơi đùa, cậu thật sự rất thích.

” Dạ được! Anh ra đây”

Hai đứa trẻ gật đầu mà kéo tay cậu ra biển, cậu thích thú chơi cùng chẳng bận tâm mọi người đang cười nhìn cả ba.

Hết tắm thì cậu lên bờ chơi cát với hai đứa, cậu hi sinh bản thân mà nằm xuống cát cho hai đứa đắp cát lên người.

” A! Hai đứa cứu anh với, anh không thể động dậy được”

JungKook phải công nhận là chơi thật sự rất vui làm cậu quên hết mọi buồn phiền, trời thì cũng se lạnh mà cậu ở biển hơn 2 tiếng.

” Em tạm biệt anh dễ thương!”

Hai đứa trẻ cũng đến giờ về, cậu tiếc nuối nhìn, thời tiết ở biển đúng khác ở trên đất, gió thổi mà cậu run cả người.

” Ấc xì”

JungKook bị bệnh thật rồi, cậu bắt taxi nhanh đến khách sạn nào đó mà thay quần áo của mình.

Lúc 5h giờ thì cậu và anh đều nhận được tin nhắn từ Charel, hôm nay bảo họp lớp tại LightBAR. Trong tin nhắn bảo 8h nên cậu nhanh chóng về nhà. Vừa về đến nhà thì thấy TaeHyung, cậu không thèm chú ý mà bước về phòng.

” JungKook con....”

BaekHyun định gọi cậu lại để nói chuyện chưa hết câu thì cậu đã vào phòng.

” Hai đứa phải nhanh huề nhau đi”

ChanYeol lắc đầu nhìn hai đứa nhỏ giận hờn nhau, một đứa thì mặt đen xì như ớt nổi còn đứa kia thì lạnh lùng như băng.

” Làm sao được ạ?”

TaeHyung chán nản vì cậu giận lâu đến thế, gọi mấy trăm cuộc cũng không bắt máy, gửi tin nhắn cũng không thèm trả lời 1 câu.

” Hai đứa tự tìm cách đi chứ”

BaekHyun nói, anh thở dài nhìn đồng hồ, chắc chắn cậu cũng nhận được tin nhắn họp lớp.

Đúng 7h30 thì JungKook bước ra khỏi phòng, bước xuống nhà. TaeHyung mỉm cười biết thế nào cũng đi.

” Hai chúng ta đi chung nha”

TaeHyung đứng dậy bước đến gần cậu hơn, anh nhìn cậu gì mà chẳng thèm nhìn anh.

” Không cần. Cảm ơn”

JungKook nói ngắn gọn, anh đờ người lần đầu tiên có người lạnh nhạt với anh, nhìn cậu bước ra khỏi nhà.

END Chap 21

Mấy babe mới fic complete lúc chap 35 hay chap 40, bao nhiêu extra!~

25. Chap 22- Mặt Khác Của Jungkook

Chap 22

JungKook bắt taxi đến điểm hẹn là LightBAR còn TaeHyung thì đi sau chiếc xe của JungKook. Anh không dám bước gần đến cậu, cậu chẳng quan tâm mà bước đến chiếc bàn nổi bật nhất.

” JungKook! Lâu rồi không gặp đây”

Charel ôm chầm cậu, cậu mỉm cười mà vỗ vai, còn anh thì cái mặt đen lại vì cái hành động trước mặt.

” Charel nhớ cậu quá đi! Nay xinh phết rồi”

JungKook mỉm cười nhìn người bạn 4 năm chưa gặp mà thay đổi ra rất nhiều đấy.

” Ấy có xinh đâu, nhìn cậu kìa ngày càng đáng yêu nha”

Charel véo nhẹ lên má cậu, lúc đó cô mới phát hiện ánh mắt sát khí đang nhìn mình.

” Cậu này”

JungKook quýnh nhẹ vai cô, nhìn thấy anh đang nhìn mình bằng cái ánh mắt hầm hực.

” Yah! TaeHyung, tưởng không đến chứ”

Charel bước xuống nói chuyện với anh, cô nhìn TaeHyung ngày xưa đã điển trai bây giờ vẫn còn phong độ.

” Hai người vào bàn đi! Chúng ta còn vài người nữa”

Charel nắm lấy hai tay của cả hai mà kéo ngồi xuống, cả anh và cậu đều ngồi kế nhau, không ít bạn cũ nhìn cả hai. Nữ thì mê tí TaeHyung, nam thì ghen tị với nét dễ thương của cậu.

Cuối cùng thì cũng đủ, bàn bắt đầu ồn ào hẳn. Charel ngồi kế cậu mà trò chuyện rất nhiều làm anh phát điên lên, cô còn khoác tay lên người cậu mà chụp hình.

” Nay chúng ta chơi Paper Kiss đi”

Một người đứng lên nói được mọi người ủng hộ nhiệt tình nhưng mặt TaeHyung thì ngược lại, người ngồi kế mình là con gái và người ngồi kế cậu cũng là con gái lỡ mà giấy rơi thì.

” Bắt đầu từ Charel nào”

Charel đặt tờ giấy lên môi mình, cậu mỉm cười rồi từ từ lấy miếng giấy trên môi mình, cậu quay sang anh, ánh mắt không thèm nhìn anh 1 lần. Anh chăm chăm mà cúi xuống lấy tờ giấy từ môi cậu, một cánh nhanh chóng rồi truyền qua cho MiJin cứ thế mà chơi mãi.

Hết trò này thì đến trò truyền dưa, ai thua phải uống hết 1 ly bia đầy. Khổ thân cho JungKook thua nhiều nhất và hại cậu phải uống rất nhiều, anh nắm lấy tay cậu có ý muốn cậu ngừng chơi nhưng cậu hất tay anh ra mà chơi tiếp.

” JungKook. JungKook. JungKook”

Mọi người hò hét lên vì đã là ly thứ 10 rồi, Charel liền thay cậu mà uống sợ cậu sẽ chết với tụi lớp mất.

” Nào nào! Chúng ta ngừng tại đây thôi! Ra nhảy đi”

Charel thấy JungKook say xỉn để cậu ở lại kéo tay TaeHyung và những người khác ra sàn nhảy, anh cứ dán mắt vào con người nằm ngủ ở đó sợ ai đó bắt cóc thì sao.

Anh bị con gái bua vây mà che hết tầm nhìn của mình, anh càng lo lắng hơn cho cậu. Anh vừa thoát khỏi thì cậu biết mất, lo bước đến xem cậu có gục xuống nằm không thì chẳng thấy cậu đâu. Một mạch chạy vào các phòng vệ sinh cũng không thấy, anh bắt đầu run vì sợ.

” JungKook. Oh JungKook”

Anh chạy khắp quán bar mà chẳng thấy cậu đâu anh càng lo hơn bao giờ hết mà chạy thẳng ra ngoài. Anh bắt đầu tìm kiếm xung quanh, như anh đoán ở cánh đồng bị bỏ hoang cách đó không xa có tiếng lao xao ở đó.

” Ê mày! Đúng là ngon đấy mà nằm một mình ở đó!”

Một tiếng đàn ông vang lên ở gần góc cây đằng trước, anh nhẹ nhàng bước đến xem.

” Trai mà như gái vậy đấy? Không ăn thì tiếc phết!”

Một tiếng đàn ông nữa vang lên, đầy mùi mờ ám, anh nhìn thấy người nằm dưới đất bị hất cái áo ra chính là JungKook của anh.

” Tao trước rồi đến mày”

Một thằng đứng lên định cởi quần mình ra, cậu thì say xỉn chẳng biết cái gì đang xảy ra cả.

” Nay! Người đó là của tôi”

TaeHyung cuối cùng cũng chịu ra tay, anh nhìn hai người muốn làm hại bảo bối của cậu.

” Mày là ai? Hàng này là tao kiếm được, liệu hồ mà biến đi”

Hắn ta lên giọng mà nói với cậu, cậu cười trừ nhìn hai người này biết chắc là chỉ muốn tìm ai đó để tiết dục thôi.

” Tao đã nói là người đang nằm ở đó là người của tao đấy! Tụi bây tính gì?”

Anh chỉ tay hướng về phía cậu đang mê man nằm ở đó, anh nhìn mà muốn giấu cậu ở nhà mãi mãi.

” Mày nói gì chứ! Mày có biến hoặc tao đánh mày nhập viện đấy”

Hắn ta hù dọa anh, anh chẳng thèm quan tâm mà bước đến, hắn liền xông lên chưa đến vài giây thì hắn ngã ra đất đau điếng cả người, cả hai liền chạy mất.

” JungKook! Em tỉnh ngay cho anh”

TaeHyung cởi chiếc áo khoác mình ra mặc vào cho cậu, chiếc áo của cậu bị xé rồi. Anh lay người nhẹ mà cậu vẫn trong tình trạng say xỉn như thế.

” Aish! Biết vậy không cho uống bia nữa mà thay bằng nước ngọt”

TaeHyung tức giận cũng trôi qua mà bế cậu vào lòng, nhanh chóng bước ra khỏi chỗ đen tối này càng nhanh càng tốt.

Anh đặt cậu vào trong xe mà phóng nha ra khỏi nơi này về nhà của anh, đúng hơn là nhà của ba chồng JungKook. Anh bế cậu vào trong ánh nhìn của ChanYeol và BaekHyun, không ngờ thằng nhóc ngoan hiền cũng có ngày say xỉn đến thế.

” TaeHyung! Kookie sao vậy?”

BaekHyun lo lắng mà hỏi, đi theo sau nhìn Jungkook mặt mày gì mà đỏ hơn quả gấc.

” Không sao đâu appa! Con sẽ chăm sóc em ấy”

TaeHyung một mạch lên phòng anh, đóng cửa lại nhẹ nhàng. BaekHyun buồn bã mà xuống chỗ ChanYeol đang ngồi.

” Em đừng buồn! Nó lo được mà giống như hồi đó anh lo cho em thôi”

ChanYeol khoác tay lên vai BaekHyun nhìn, nhớ lại cảnh những ngày quen nhau.

” Anh nói nhiều thế! Cứ thích nhắc lại chuyện cũ”

BaekHyun đẩy tay ChanYeol ra ChanYeol khoác tay lên vai BaekHyun nhìn, nhớ lại cảnh những ngày quen nhau.

” Anh nói nhiều thế! Cứ thích nhắc lại chuyện cũ”

BaekHyun đẩy tay ChanYeol ra, nhìn cái bản mặt mấy chục năm chẳng có tí nào thay đổi cả.

” Nhắc lại để em nhớ hai chúng ta xưa thế nào chứ! Tình cảm ra sao, yêu thương nồng thắm đến đâu”

ChanYeol càng về sau càng nhấn mạnh hơn, ôm eo vợ yêu dấu của mình mà nhìn đắm đuối.

” Sao mà cái đầu toàn cái đậu hủ không vậy? Em đi lên phòng trước đây”

BaekHyun kéo tay anh ra, bước thẳng về phòng để lại ChanYeol một cục đen thui tưởng tối nay được ăn rồi chứ.

” Càng lớn càng khó dụ thật đấy”

ChanYeol lắc đầu, vợ cứng từ khi cưới thì càng khó hơn không còn dễ dụ vào hang như xưa.

TaeHyung nhẹ nhàng đặt cậu lên giường, nhìn gương mặt đỏ ửng đó mà muốn chửi cho một trận cho tỉnh rượu nhưng anh không thể.

” JungKook! Oh JungKook”

Anh lay lay người cậu nhẹ, nhìn cậu càng ngày càng mê man hơn. Ánh mắt lơ đãng.

” Aish! Để ngủ coi, đồ điên này”

JungKook chẳng biết ai trước mặt mà nói ra nữa lời đó, mặt anh đen lại nhìn con người này chửi anh.

” Yah! Em tỉnh rượu cho anh”

Anh đặt cậu dựa lưng lên thành giường, bản mặt cậu đỏ đỏ như cà chua dễ thương cực kì.

” Điên à! Để bà ngủ, nói thêm 1 lời nữa bà đá bay ra đường bây giờ”

JungKook chẳng quan tâm mà kéo chăn lên nằm xuống ngủ ngon lành, anh mới tìm được 1 mặt đáng yêu của cậu. Say xỉn cũng dễ thương lắm.

” Bảo bối! Cục cưng của anh”

TaeHyung chọc nghẹo cậu mà phả hơi nóng vào cổ của cậu làm cậu bật dậy đá thẳng vào bụng anh.

” Đã bảo là không được chọc điên bà mà!”

JungKook nói rồi nằm xuống tiếp tục ngủ, còn người bị đá thì ôm bụng ức chế vô cùng.

” Em được lắm”

TaeHyung ôm bụng, ráng mà bò lên giường nhìn con người đáng trách đó ngủ ngon lành, thề phải làm cho ra chuyện này.

JungKook ngủ quắc cần câu đến trưa, cậu chẳng biết chẳng hay là mình ở đâu mà mở mắt dậy một mạch vào phòng tắm rồi mở tủ đồ lấy đại 1 bộ nào đó rồi thay, anh ngủ chẳng hay cậu đã dậy.

” JungKook! JungKook”

Anh sờ bên kia giường thì thấy trống vắng, liền gọi tên cậu chẳng nghe ai trả lời lại.

Anh bật dậy bước vào phòng tắm thì thấy cậu đang vừa hát vừa tắm ở trong đó mà yên tâm hơn.

” Đây anh làm cái gì trong phòng tôi thế”

JungKook đứng đó nhìn anh đang lục tủ thay đồ, cậu nhìn mà khó chịu với anh.

” Đây! Vậy em biết đây là phòng của ai không?”

TaeHyung đang thay áo liền xoay người lại nhìn cậu, tiến lại gần hơn nhìn bản mặt ngây thơ vô số tội đó.

” Tại sao tôi lại ở đây chứ?”

Nhìn xung quanh mới nhận ra là phòng của anh, cậu bắt đầu suy nghĩ cái gì xảy ra tối hôm qua.

” Tối qua em uống say chẳng biết anh là ai không những thế mà suýt nữa bị người khác đè và cái thứ hai là tối hôm qua em dấm đá vào bụng anh”

TaeHyung bước một thì cậu lùi một, ép cậu vào vách tường. Kí ức chạy qua đầu cậu, mồ hôi chảy ra không ngờ mình say dấm đá cả anh.

” Do tôi say không biết gì thôi! Xin lỗi được chưa”

Cậu nhìn vào đôi mắt của anh có chút gì đó rất khó hiểu được, anh cứ mãi nhìn cậu từ trên xuống dưới.

” Em tưởng xin lỗi là được à! Em giận anh không nói vậy mà còn say xỉn và dấm đá vào bụng anh nữa”

Tối qua anh đã thề phải xử người này ra trận mới hả giận được, từ nay cấm cậu uống rượu hay bia.

” Xin lỗi! Anh tránh ra cho tôi”

Cậu chẳng thèm nhìn vào mắt anh, hai tay đẩy anh ra xa mình. Anh chẳng quan tâm mà nắm lấy hai bàn tay đó.

” Đừng có làm cái giọng đó với anh. Em tưởng xin lỗi là xong sao? Em nhìn lại em đi”

Anh không thể nào nhịn được cậu nữa, càng lớn càng làm quá hơn, cậu cũng biết lựa thật áo sơ mi rộng lộ làn da trắng của cậu.

” Thì sao?”

Cậu nghe nói mà liền xem lại mình đúng như anh nghĩ, theo anh đây có thể gọi là câu dẫn. Cậu nhanh hất tay ra, gài lại tất cả các nút.

” Em định trốn thì bỏ đi! Em không thể thoát được đâu”

TaeHyung nắm lấy tay cậu, kéo đến chiếc giường. Hôm nay là chủ nhật, thê thăm cho JungKook thật rồi.

” Đồ khốn! Anh tin tôi đá anh xuống sàn giống tôi qua không?”

JungKook gơ chân lên, ánh mắt khiêu khích nhìn anh. Anh cười gian mà tiến tới.

” Em nghĩ cái chân ngắn của em đá được anh sao? Không dễ đâu cưng à”

TaeHyung chủ quan nhìn cậu, thật ra tối qua chỉ do anh sơ suất mới bị đá thôi chứ bây giờ đừng hòng mà đá được.

Cậu không thể bỏ cuộc anh vừa bò lên thì một chân còn lại duỗi thẳng đá vào bụng anh, anh vắng xuống sàn. Tối qua một phát bây giờ thêm 1 phát nữa rồi.

” Oh JungKook! Em dám...”

TaeHyung đứng dậy chỉ tay, chửi lớn cậu. Con người này anh thề không xử đẹp thì anh không phải thằng nằm trên.

” Dám sao không chứ?”

JungKook lè lưỡi cười, chẳng biết cái may của cậu đã đi xui xẻo đang đến gần.

” Được miệng em nó hay lắm”

Anh cũng không thua gì cậu, đè cậu xuống. Hai chân anh khống chế hai chân của cậu, tay thì bị anh nắm đè xuống giường, cậu vào thế bị động thật rồi.

” Anh dám động đến một cọng lông của tôi thì tôi thề sẽ đánh anh nhập viện đấy”

Cậu nói lớn hơn, anh thì cười. Kì này thê thăm cho cậu thật rồi, ChanYeol và BaekHyun ở dưới lầu chỉ biết nghe mà cười khúc khích.

END Chap 22

Au xin lỗi nhiều vì lí do chậm trễ của mình. Con au dạo này nó lên rừng ở ẩn học nghiên cứu H nên vậy đấy.

26. Chap 23- Cấn Nhau

Chap 23

Sáng dậy vừa mới mở mắt thì bị cậu đánh gối vài phát vào cái mặt, cái này gọi là trả thù chuyện tối hôm qua đấy mà. JungKook điên cuồng đánh anh, bỏ luôn cái gối mà đánh bằng tay.

” Uida! Nhẹ thôi anh mà chết thì ai chịu nuôi em đây hả”

TaeHyung ngồi dậy xoa xoa tay mình, nhìn lại còn có vết răng như bị cậu cắn lúc anh đang ngủ.

” Tôi mà đánh anh chết thì anh chết từ đời kiếp nào rồi! Chứ không cho anh sống mà đè tôi đâu”

JungKook mắng chửi anh, mới sáng sớm hai vợ chồng già ChanYeol và BaekHyun phải lắc đầu vì con dâu kì này cho hai đứa cưới xong rồi sống riêng chứ chịu cảnh này thì chịu.

” Thôi bảo bố đừng giận! Nay đánh anh đi”

TaeHyung giơ hai tay ra chịu trận trước con mèo này, thà bị đánh mà được đề ra còn hơn không bị đánh cũng không được đề ra ăn.

” Ngoan lắm”

JungKook cười đáng yêu, cầm lấy 1 cánh tay của anh giơ lên cắn một cái phốc vào ngay chỗ da non.

” A....”

ChanYeol và BaekHyun tỉnh hẳn ra nhờ cái tiếng hét của đứa con mình. Chắc là bị con dâu nó cắn banh xác cho cái tội hôm qua.

” Thả thả ra..... anh xin lỗi mà”

Anh muốn khóc ra nước mắt, nhìn thấy chỗ đó chảy máu. Quả thực rằng con người này bén thật.

” Tha cho anh đó! Sau này dám đề em ra không xin phép thì... Cắn bên phải cắn bên trái cho anh đại luôn”

JungKook cảm nhận được trong miệng mình có vị máu của anh, nhìn lên tay anh đang rỉ máu. Không ngờ rằng răng mình lại lợi hại đến như thế đấy.

” Biết rồi mà! Người gì đâu như mèo đại đấy”

TaeHyung nói càng ngày càng nhỏ lại sợ cậu nghe thấy, anh chẳng biết con người này thánh lắm.

” Anh nói ai là mèo đại hả? Kì này đừng hòng mà chạy”

Chưa kịp cong chân lên chạy bị cậu nắm lấy cái áo, tiếng hét cả TaeHyung vang lên hai vợ chồng già ở dưới lầu đang ăn sáng mà lắc đầu tiếc cho đứa con mình phải đi làm mang theo mấy vết thương.

Đúng như cả hai người nghĩ, hai tay của TaeHyung băng khá nhiều băng keo cá nhân. Bên tay phải hai cái, tay trái hai cái. Bên cổ một cái bên cằm một cái giống như bị mèo cào.

” TaeHyung, papa nhớ nhà mình đâu có mèo mà sao vết thương đầy vậy. Ai bảo con không làm vừa lòng con dâu chi?”

ChanYeol nhìn mà cười đứa con mình, chẳng khác gì mới bị đánh mà trầy xước vài nơi.

” Vâng papa! Con đi làm trước đây”

TaeHyung mặt mũi chẳng có sức sống mà bước ra ngoài cùng con mèo đang xù lông từ nãy giờ. Hôm nay chính anh chở cậu đi làm.

” Em muốn ăn bánh bao”

JungKook chỉ vào tiệm bánh bao bên lề đường anh nhìn con người này đành lắc đầu.

” Không được! Cái đó không tốt”

TaeHyung không muốn cậu ăn cái đó, toàn là thịt trộn đủ thứ lở cậu đau bụng thì chẳng biết làm sao.

” Bây giờ có em ăn hay là bị cắn theo 1 phát nữa hả?”

Cậu lớn giọng với anh, anh nghe thế liền tấp vào lề cho cậu xuống xe mua 2 cái bánh bao đặc biệt.

” Anh ăn không?”

Cậu đưa hộp bánh trước mặt anh lướt qua lướt lại, đang đùa với anh. Anh từ đó giờ chưa ăn cái này quá 2 lần trong năm.

” Không đâu! Em ăn....”

Chưa nói hết câu thì cậu nhét miếng bánh bao vừa cầm trên tay vào miệng anh, anh chịu thua mà nhai rồi nuốt.

” Ngoan ngoan! Nghe lời cấm cãi”

JungKook hôm nay được lên đời còn anh thì xuống dốc trầm trọng phải nghe lời vợ chưa cưới. Sau này chắc đội vợ lên đầu.

” Biết rồi, cục cưng”

Bản mặt buồn tủi mà vừa lái xe vừa ngoan ngoãn há miệng cho cậu đút ăn sáng ngay trên xe.

” Ngoan ngoan đấy! Thương lắm”

JungKook nựng anh, xoa đầu anh chẳng khác gì một đứa con nít được người ta nựng cả.

Cả ngày đó, anh rơi vào trạng thái không được bình thường. Nhân viên đi qua anh ai cũng bất ngờ nhìn những vết thương lại trên người anh. Anh thì cả ngày mang theo cái bản mặt đó còn JungKook thì lúc nào cũng hơn hớn.

” Tổng giám đốc Oh có người tên WooYoung cần gặp ạ”

Thư kí bước vào nhìn TaeHyung đang bị JungKook xoa đầu bứt tóc sâu trên đầu nhìn như khổ bất chí cho nhau.

” Thật sao? Anh ở đây ngoan ngoan em đi đây nha”

Trước khi đi không quên véo lên mặt anh một cái, anh khó hiểu tại sao hôm qua hành cậu đến như thế mà hôm nay lại đi đứng bình thường chẳng một chút gì gọi là đau đớn.

Cái gì cũng nghe lời cậu được còn cái này thì không, anh không muốn cậu tiếp xúc thân thiết với WooYoung một tí nào. Mà cũng chuẩn ra khỏi phòng mà đi làm paparazzi.

WooYoung nói chuyện vui vẻ với cậu rồi mời cậu đi dạo đâu đó. Anh chẳng tha mà lén lúc đi theo cùng. Nhìn WooYoung cứ thân thiết với cậu, anh nắm lấy tay mình mà kiềm chế. Có lần WooYoung khoác tay lên vai cậu, anh nổi máu điên lên muốn đánh chết con người gan trời đó.

” Này JungKook! Anh muốn nói với em một việc”

WooYoung đứng đối diện với cậu, nhìn vào đôi mắt trong lấy biết bao con người say đắm.

” Anh nói đi! Cần gì phải ngại”

JungKook mỉm cười nhìn WooYoung, cậu cảm nhận được con người rất tốt nhưng không bằng con người ngoan ngoãn đang ở công ty.

” Em có thể trở thành người yêu của anh được không?”

WooYoung nắm lấy hai bàn tay của cậu, ánh mắt của ai đó đang rực cháy không ngừng chờ sắp bùng phát.

” Em.....em...”

Quá bất ngờ nên cậu chẳng biết nói như thế nào mà cười trừ, WooYoung nâng cằm cậu lên định hôn nhẹ lên đôi môi đó.

” Yah! JungKook là của tôi”

Từ sau có một lực đẩy khiến WooYoung ngã về phía sau, anh xuất hiện đúng thời cơ nhìn bản mặt ngơ ngác của cậu.

” Sao anh lại ở đây?”

Cậu nhìn anh, ai ngờ có người theo dõi mình từ lúc nãy giờ. Thì ra có người không ngoan ngoãn nghe lời mà.

” Anh mà không đi theo em thì bị ông này cướp đi luôn à! Theo anh về”

Anh lườm mắt nhìn cậu, kéo tay cậu khỏi tay của WooYoung. Vừa bước được 1 bước thì tay kia của cậu bị anh ấy nắm lại.

” Cậu không có quyền đem em ấy đi”

Bây giờ cậu đứng giữ hai con người này, hai con thỏ đang giành nhau một củ cà rốt.

” Tôi có quyền, em ấy là vợ tương lai của nhà Park được chưa! Đi thôi”

Anh gỡ tay WooYoung ra khỏi tay của cậu, kéo mạnh về phía xe đóng cửa lại rồi phóng xe đi mất. WooYoung chỉ biết đó cười khờ nhìn cả hai, anh ấy cũng biết cậu là người của JungKook nhưng bản thân anh lại bị cậu làm cho mê muội nói ra những lời đó.

” TaeHyung sao anh đi theo em hả?”

JungKook cau gợn nhìn anh, chẳng biết anh theo dõi cậu từ nào đến bây giờ. Thiệt muốn cắn anh một phát.

” Không đi theo em rồi để hấn hôn em à! Đâu có dễ được”

Anh cũng cau lên nhìn cậu, con người gì mà dễ dãi thật. Gặp người trước mặt sắp hôn mà chẳng chống cự một tí nào.

” Em...em...chút nữa là em đẩy ra ai ngờ anh xuất hiện chứ”

Cậu lắp bắp thật ra lúc đó vì chẳng biết gì nếu mà anh không xuất hiện chắc là cậu với WooYoung đã hôn nhau thật rồi đấy.

” Nếu anh mà không xuất hiện chắc là em để cho hấn hôn rồi yêu hấn luôn rồi chứ gì?”

TaeHyung bắn trúng tim đen của cậu, con người cậu quá dễ hiểu với quá thân nên biết tất.

” Ai nói chứ”

JungKook cố gắng cãi lại anh, cho dù biết bị con người này đoán được cái suy nghĩ vẫn cố gắng thành quá cố.

” Chắc chẳng phải à! Cái bản mặt của em ghi rõ kìa”

TaeHyung véo cái bản mặt đó thật sự là muốn cắn cho hả giận nhưng làm như vậy chắc khác nào bị cậu cắn lại.

” Aish! Giờ anh có im lặng không? Có tin em cắn anh không hả?”

JungKook biết thừa anh sợ cắn mà chuyển qua cái chủ đề khác thử xem con người này còn dám to mồm nữa không.

” Em thử cắn đi rồi để tôi làm gì? Thử đi! Đây đây cắn chỗ này này”

Bây giờ anh chẳng sợ cậu cắn nữa tự đưa tay lên cho cậu cắn, thật ra con người anh có mưu mô cả rồi.

” Do anh nói”

JungKook thích thú cười nhìn có người tự đưa, vừa cúi xuống thì cậu không chạm phải tay anh mà chính là môi anh.

Anh cúi người xuống hôn ngay đôi môi đó, bịt cái hàm răng như con mèo đó lại. Cậu không tha cho anh liền mở hé miệng ra hàm răng cắn lên môi dưới của cậu.

” A....a...”

Anh la lớn lên, môi dưới chảy máu thật rồi. Anh không để cậu cắn theo liền trả thù cắn nhẹ lên môi cậu.

” Yah! Đồ điên anh dám cắn môi em”

JungKook đẩy anh ra, sờ lên đôi môi rỉ máu của mình. Thì ra cũng có một ngày anh chơi cái trò này.

” Dĩ nhiên!”

Anh tiếp tục, ép cậu vào ghế. Hôn lên đôi môi rỉ máu của cậu. Vị máu lan tỏa khắp cả hai khoang miệng. Cậu bị anh mê hoặc như thế mà chẳng biết phải chống cự thế nào.

” Tôi....thề sẽ cần anh đến đại”

END Chap 23

Au xin lỗi vì update chap chậm nha. Tại thời gian dạo này con au nó không có được tốt lắm hứa tháng này sẽ chăm chỉ hơn này. Follow đi nào~

27. Chap 24- Công Tác

Chap 24

Anh và cậu cùng nhau trở về công ty, không ai thèm nhìn mặt anh sau trận chiến cắn nhau hồi nãy.

” Tổng giám đốc! Chủ tịch Park gọi lên ạ”

Thư kí bước vào nhìn căn phòng đầy sát khí mà lạnh cả sống lưng nhìn cả hai, gật đầu rồi cô bước ra khỏi phòng.

” Hôm nay ngày gì mà hai người họ đầy đầy sát khí thế không biết?”

Thư kí đóng cửa lại, nổi hết cả da gà. Thường ngày cả hai người này thân mật như vợ chồng hôm nay thì như hai người xa lạ thế.

Cả cậu và anh đều bước ra khỏi phòng lên phòng của chủ tịch Park, mở cửa vào ChanYeol cũng nổi cả da gà nhìn hai đứa này.

” Hai đứa ngồi đây! Ba có việc quan trọng muốn nói với cả hai con”

ChanYeol nhìn hai con người này có gì đó rất lạ, thường thì ngồi toàn dính lấy nhau còn bây giờ người ngồi đầu ghế và cuối ghế.

” Sắp tới công ty có một dự án ở Mỹ cho nên một trong hai đứa sẽ đi công tác bên đó”

ChanYeol nhìn hai con người yên lặng nên, chắc chắn mới có chuyện gì xảy ra nên mới như vậy.

” JungKook con đi nhé”

ChanYeol nói với cậu, cậu liền lắc đầu lia lịa mà từ chối thà anh đi còn hơn chứ cậu muốn ở Hàn chơi cho đã.

” TaeHyung con đi nhé”

Chuyển hướng qua anh, anh nhìn papa mình chỉ biết giật đầu một cái rồi lờm con người ở cuối ghế.

” Khoảng bao lâu ạ?”

TaeHyung hỏi chi tiết nếu lâu quá chắc anh sẽ chết mất thôi, dù đang giận con người này nhưng không thể xa quá lâu.

” Nếu như con làm nhanh thì khoảng 1 tháng còn nếu xảy ra vấn đề thì khoảng 2 tháng”

ChanYeol đang tạo cơ hội cho hai đứa này thử cảm giác yêu xa là như thế nào, sau này đừng có tham thỏ là nhớ ai đó.

” Mai con sẽ đi”

TaeHyung nuôi tiếc, một hoặc hai tháng thật sự rất lâu. Không ở bên cậu 1 ngày đã chịu không nổi nói chỉ 1 tháng.

” Cũng được! JungKook sao này con phải làm việc gấp đôi đấy”

ChanYeol nhìn biểu hiện của TaeHyung thì buồn còn con người bên kia thì chẳng thay đổi biểu cảm.

” Dạ vâng”

JungKook trả lời, cảm thấy sung sướng khi con người này đi Mỹ một thời gian, cậu tha hồ mà quậy.

” Được rồi hai đứa về phòng đi”

Vừa nghe xong thì cả hai bước ra khỏi căn phòng, TaeHyung cứ nhìn cậu sao mà chẳng nói gì hết chứ.

” Mai anh đi em nhớ ra sân bay đấy”

TaeHyung nói với cậu, đáp lại chỉ được ánh mắt bình thường của cậu mà thôi, cậu quay sang nhìn anh.

” Biết rồi”

Cậu nói ngắn gọn nhưng đầy đủ ý, cậu bước ra khỏi thang máy về phòng làm việc còn anh phải sắp xếp mọi thứ chuẩn bị cho ngày mai.

Tâm trạng của cậu thì đang sung sướng còn anh thì nuôi tiếc trong vòng 1 tháng không được nhìn thấy con người này. Đến ngày này mà gặp con người này giận hờn nữa.

Sáng hôm sau, JungKook ngủ như chết vì hôm nay là ngày cuối tuần. Điện thoại ở chế độ rung nên chẳng ai làm phiền. Mở mắt dậy nhìn đồng hồ đã 10h rồi, kiểm tra điện thoại thì 20 tin nhắn, 50 cuộc gọi nhỡ. Cậu mở tin nhắn ra.

<4:00> Hôm nay 8h anh bay, em nhớ ra đó.

<6:00> Em ra Vinapolo đi, anh muốn ăn sáng với em.

<7:00> Ngày bảo bối, em ra đi chứ.

<7:15> Ngày đừng có bảo em còn ngủ đấy.

<7:30> 30 phút nữa anh bay rồi, em định giận anh luôn à.

<7:45> Anh xin em đấy, ra đây đi. Anh không muốn không được gặp em lúc này đâu. Một tháng lận đấy biết không?

<7:50> Sao em cố chấp thế?? Làm ơn đi, anh không giận em nữa đâu mà. Ra đây với anh đi mà, anh nhớ em mà mà.

<7:55> Yah! Em ghét anh lắm sao hả?? Ngày này ra đây cho anh, anh cho em 5 giây.

<8:00> Nhớ gọi điện cho anh khi rảnh, anh sẽ luôn nhắn tin hỏi thăm em. Nếu em nhớ quá thì cứ gọi skype với anh, khi anh về sẽ mua quà cho em. Nhớ giữ sức khỏe đừng để bị bệnh đấy, anh hứa sẽ về sớm với em.

Tin nhắn cuối cùng mà anh gửi đi, cậu rưng rưng nước mắt không thể ra sân bay nhìn anh lần cuối, ít nhất 1 tháng sao mới gặp lại. Cậu khóc nức lên, gọi điện thoại anh thì để chế độ máy bay nên không được.

” Sao vậy chứ? Em không thể chịu nổi đâu”

JungKook khóc òa lên, LuHan chạy lên nhìn cũng đủ biết vì lúc sáng đã biết chuyện TaeHyung sẽ đi Mỹ.

” Nín đi nào! TaeHyung chỉ đi 1 tháng thôi mà không có bỏ con đâu mà sợ! Nín nín...ngoan ngoan”

LuHan ôm đứa con trai lớn xác mà tâm hồn còn trẻ con vào lòng, thấy vậy cũng đau xót không kém.

Cả ngày đó, cậu như đứa mất hồn nhìn điện thoại mong anh sẽ gửi tin nhắn. Chẳng biết con người đó đã xuống sân bay chưa.

Lúc 13 giờ chiều tại Hàn, 3 giờ sáng tại Mỹ. TaeHyung chẳng thể nào ngủ được mà nhắn tin với cậu dù biết cước quốc tế rất mắc.

<13:00> Em rảnh không? Nói chuyện với anh qua Skype đi.

TaeHyung chẳng nhận được tin nhắn từ cậu, một hồi thì một cuộc gọi skype từ cậu.

” Em xin lỗi, hồi sáng em ngủ quên mất chẳng biết anh bay! Em xin lỗi”

TaeHyung nhìn ấy cậu trong chiếc điện thoại đó đang rưng rưng nước mắt sắp khóc rồi.

” Ngoan nào! Anh biết thế nào cũng vậy mà, em đừng có khóc anh đau lòng lắm đấy”

TaeHyung nhẹ nhàng nói với cậu, nhìn gương mặt thân quen trong điện thoại như muốn phát điên lên.

” Em muốn anh cơ! Anh về với em đi”

JungKook khóc nức nở lên, anh nhìn cậu mà như dao đâm vào tim. Không thể ở bên cậu lúc này được.

” Nín nín! Anh hứa sẽ về khi mới xong việc ở đây! Em ráng đi chỉ một tháng thôi rồi anh sẽ đền bù cho em”

TaeHyung nhìn bảo bối khóc vì mình, ngày trước giận hờn chẳng thèm nhìn mặt mà bây giờ.

” Anh hứa phải về sớm đấy! Em không cần quà, em chỉ cần anh thôi! Một mình anh thôi”

JungKook mếu máo nhìn anh, cậu nhớ anh đến như thế nào. Nhớ nụ cười của anh lắm.

” Hứa hứa! Em cười lên nào”

TaeHyung gạt đầu, anh mỉm cười nhìn cậu. Anh nhớ nụ cười tỏa nắng của cậu rất nhiều.

” Hi hi”

JungKook ngoan ngoãn mỉm cười nhìn anh, anh thức cả đêm chỉ vì muốn nói chuyện với cậu.

Nói được 4 tiếng thì điện thoại của anh hết pin, cậu mếu máo muốn cắn chết cái điện thoại ít pin của anh. Cậu muốn nói chuyện nhiều hơn nữa.

JungKook ngồi chờ đợi anh, chờ mãi cũng không thấy gì. Một lát mà ngủ thiếp đi mất. Sáng thì anh luôn gửi tin nhắn của cậu và tối cũng vậy. Hai hôm liền anh luôn Skype với cậu.

<16:00> Sau này anh không thể skype với em được nữa, anh phải làm việc thật nhanh để về với em đấy. Ngoan ngoan, anh hứa về sớm.

Cậu đọc xong nước mắt lại chảy, buồn bã ở nhà mà chẳng biết làm gì. Liền gọi cho Charel cùng đi shopping. Charel cũng biết TaeHyung đi Mỹ nên cũng an ủi cậu.

JungKook bất ngờ muốn thay đổi kiểu tóc đen truyền thống của mình, thay bằng đó là màu nâu xám nổi bật. Tóc mái để qua một bên khác với kiểu để mái xuống đều bình thường. Không ở bên anh, cậu có vẻ ít ăn hơn nhiều nên thân hình gầy gò hơn một tí.

Bên Mỹ, TaeHyung tập trung hết mình cho công việc. Trong đầu lúc nào cũng nhớ đến cậu, một cậu con trai dễ thương với mái tóc đen huyền. Anh phải gắng để hoàn thành nhanh nhất, anh quyết phải trong 20 ngày phải xong.

JungKook không có anh không ai quản lý mình. Tối này cậu cũng cùng Charel vào LightBAR. Cậu thu hút ánh nhìn người khác rất nhiều.

Còn anh thì buồn bã tối nào cũng lôi ảnh cũ ra xem, nhớ đến phát điên nhưng gọi skype cậu không chịu bắt máy. Chắc là đi chơi với bạn bè rồi nên chẳng quan tâm đến anh rồi.

Hôm nay, cậu rảnh rồi mà vào Instagram. Lướt một hồi phát hiện ảnh từ nick của anh, ảnh anh chụp với một con gái. Hai khoác tay lên vai cô ấy, máu điên của cậu sôi lên.

” Anh hay lắm! Anh qua bên luôn đi! Cưới cô ta luôn đi để có con lai! Đừng có về đây với tôi”

Cậu hét ầm ầm lên nhìn bức ảnh đó, cậu chẳng biết đó là ai và là gì của anh. Anh dám chụp hình với gái mà còn đăng lên mạng xã hội. Cậu kéo xuống xem bình luận còn điên hơn nào là ” Hai người đẹp đôi phết“, ” Mày bỏ Kookie rồi à. Bỏ thì tao lấy“, ” Wow! Your darling“, ” Your girlfriend,TaeHyung”.

” Được được! Anh cưới cô ta luôn đi! Hợp đôi lắm! Để con ra chắc là hotgirl rồi. Ở bên đó mà hưởng thụ đi”

JungKook quăng điện thoại vào vách tường mà vỡ màn hình. Cậu không ngờ đây chính là lí do người này bận rộn.

TaeHyung chẳng biết vì sao mà cậu không trả lời tin nhắn của mình. Người mà anh chụp ảnh là thư kí bên phía đối tác của anh, anh không biết con người kia có nhìn thấy không.

Một tuần trôi qua, JungKook sáng nào cũng đi làm đầy đặn. Làm việc hết năng suất của mình. Chẳng biết vì sao mà ngã bệnh phải nhập viện, truyền nước biển hết một ngày rồi tiếp tục đi làm. Ai trong công ty cũng bảo cậu ốm hơn rất nhiều so với lúc còn có TaeHyung.

Đến tối thì cậu đi chơi với Charel, cũng quen được thêm được vài người bạn. Trong đó, có một người cực kì thích cậu. Thích vẻ đẹp của cậu, thích cơ thể của cậu và cực kì muốn chiếm hữu. Có một lần bị hấn chuột đến say may mà Charel đưa cậu về mà hấn không thể làm gì được.

Tuần thứ hai trôi qua, TaeHyung gần như sắp hoàn thành công việc của mình chỉ còn đưa cho phía đối tác đồng ý rồi xây dựng thì anh có thể được về với cậu. Anh nhanh chóng đưa hồ sơ đi chỉ mong sớm được xét duyệt, ngày nào chỉ ngủ có 3 tiếng còn nhiều công sức hết vào công việc mong được về với cậu.

JungKook bắt đầu nhớ anh, ngoài trong phòng mà bắt giác khóc lên. Thư kí nhìn cậu mà xót thương vô cùng, cô không nỡ mà gửi mail cho TaeHyung.

Thư kí: Tổng giám đốc, không biết chừng nào anh về?

TaeHyung: Khoảng 2 tuần nữa tôi sẽ xong rồi về liền. Có chuyện gì xảy ra bên đó sao?

Thư kí: Đúng rồi ạ. Tổng giám đốc Oh đang khóc trong phòng nức nở đấy ạ, nhìn cậu ấy bây giờ cũng gầy gò hơn nữa, người ta nhìn phải xót lắm.

TaeHyung: Ôi con người này! Tôi chẳng thể liên lạc điện thoại với cậu ấy được.

Thư kí: Điện thoại cậu thấy hình như đi sửa rồi ạ. Tổng giám đốc nên về sớm chứ tuần trước tổng giám đốc Oh mới ngã bệnh. Tôi sợ nhiều việc quá cậu ấy sẽ ngất mất.

TaeHyung: Được rồi. Tôi sẽ về sớm. Cô nhớ theo dõi em ấy, có chuyện gì cứ nói với tôi. Cầm giấu tôi bất cứ chuyện gì.

Thư kí: Vâng vâng ạ. Tạm biệt tổng giám đốc.

Từ ngày đó thư kí của anh tiếp xúc với cậu nhiều hơn, hôm nay cậu ho rất nhiều. Cô ấy cũng đi mua thuốc cho cậu, chắc do làm việc quá nhiều mà ngay hôm đó lúc cậu đang họp thì ngất xỉu ngay tại chỗ làm nhân viên công ty ai cũng lo lắng. Cô không giấu diếm mà đi nói với anh, anh lo lắng muốn chạy ngay về Hàn mà công việc lại không cho phép.

Đúng ngày thứ 20 từ khi anh đi, anh xong tất cả mọi việc ở đây. Không chờ điện một tí nào mà sắp xếp chuyến bay sớm nhất về Hàn. Về đến Hàn lúc này là 5 giờ chiều, chắc chắn cậu chưa tan ca.

Một mạch kêu người đem đồ về nhà còn cậu chẳng thèm nghỉ ngơi mà chạy đến công ty để gặp cậu. Anh bước vào tất cả nhân viên đều bất ngờ vì nghe tin 1 tháng anh mới về mà bây giờ đã về rồi, ai cũng sốc nhìn anh. Một mạch bước lên phòng anh, thư kí tính lên tiếng thì anh bảo im lặng. Mình anh mở cửa bước vào thấy con người nhỏ nhắn khi đang ngủ.

Bước lại gần anh thấy có gì đó là lạ, thì ra đám nhuộm tóc lúc anh đi sao. Nhìn kĩ thì mái tóc này rất hợp với cậu nha, anh nhìn cậu đúng là rất ốm nha, mặt thì không hồng hào như lúc bên anh.

” Haiz! Đúng là lì mà! Đã bảo phải chăm sóc bản thân mà bây giờ như thế này”

TaeHyung thở dài rồi bế con người đó vào lòng mình, bước vào chiếc giường trong mật thất. Anh ôm lấy thân hình, mùi hương cả gần một tháng nay chưa được chạm đến.

END Chap 24

Hiện tại mạng của au rất là chậm nhanh nên việc làm với beta chỉnh sửa tạm thời ngừng! :(Mạng như thế cả au và beta đều chẳng thể hợp tác với nhau được nên chap này có lỗi gì mong mọi người thông cảm.

28. Chap 25- Bỏ Trốn

Chap 25

Cậu tỉnh dậy thấy mình đang trong vòng tay của anh, nói thật cậu chẳng tin vào mắt mình được thật ra anh là mơ hay thật.

” Anh nhìn cái gì? Về Mỹ luôn cho tôi, dám thân mật với gái Tây mà còn xuất hiện trong mơ của tôi à”

Cậu mắng anh còn dám tát vào bảnh mắt của anh, anh đơ mặt nhìn con người này sao có 20 ngày mà thay đổi nhiều thế chứ.

” Này anh mới về mà em xui đuổi đến thế hả? Biết vậy 2 tháng nữa anh mới về”

TaeHyung bỏ cậu mà ngồi dậy nhìn con người đánh trách này, biết thế nào cũng ghen khi thấy tấm ảnh đó.

” Đúng đúng! Tôi xui đuổi đấy! Làm ơn anh ra khỏi giấc mơ của tôi”

JungKook tát tát vào mặt mình cho tỉnh khỏi giấc mơ nhưng càng tát càng đau, chẳng lẽ anh về bất ngờ sao.

” Em nghĩ là mơ à! Tát thấy đau không?”

TaeHyung nhìn con người này đúng là vẫn còn con nít lắm, bước đến gần sát với mặt cậu.

” Anh trách xa tôi ra! Anh bước đến tôi sẽ đánh anh đấy, về Mỹ mà chơi với gái chân dài đi. Tôi chân ngắn không cần anh để ý”

JungKook cầm chiếc gối lên hù dọa anh, anh nhìn lắc đầu con người ghen bóng ghen gió.

” Xin lỗi em chứ anh thích chân ngắn hơn và đặc biệt là em”

TaeHyung bước một thì cậu lùi một cứ thế mà lưng cậu chạm phải vách tường lạnh đó, nuốt nước miếng một cái rõ to.

” Đồ điên nhà anh biến đi! Anh dám bỏ tôi không thèm nhắn tin, chắc qua bên đó chơi với mấy em chân dài rồi chứ gì?”

Làm việc điên khùng không thể thời gian mà bị cậu nghi là chơi với gái, anh không thể nào chịu nổi con người này.

” Bây giờ em tính làm loạn thật à!”

TaeHyung bước một thì cậu lùi một, ánh mắt như muốn ăn tươi nuốt sống con người không ở bên 20 ngày mà lì lợm hẳn lên.

” Đúng đúng! Làm loạn đó, anh làm gì?”

Đúng là cậu bây giờ lì hơn 20 ngày trước thật, dám cả gan cãi lại anh mà còn chống nạnh nhìn anh.

” Em hay lắm, để xem em còn dám làm loạn nữa không?”

Ném cậu xuống chiếc giường, cậu nhanh chóng mà ngồi dậy thì anh đã đè hai tay cậu xuống nệm.

” Anh dám đè em sao hả?”

Cậu nhìn anh, hai tay bị anh đè xuống chiếc giường đó chỉ còn hai đôi chân mà thôi.

” Em biết 20 ngày không đụng em là anh kiềm nén lắm không? Anh hứa với lòng ngày trở về phải đền em ra làm sạch”

TaeHyung phà hơi nóng vào tai mẫn cảm của cậu, cậu quyết không cho người này đền vào hôm nay.

” Anh nằm mơ giữa ban chiều à”

JungKook cười nhìn anh, cậu đã khác rồi chẳng phải dễ dàng để xuống để ăn sạch như ngày xưa nữa.

” A_____”

TaeHyung lên khi cậu đá thẳng vào hơi hiểm của anh làm anh lăn ra mà ôm đầu điên.

” Há há, đừng có mơ đền được em nghe chưa?”

JungKook đứng dậy mà cười lên sự đau khổ của người yêu mình, thẳng cẳng mà chạy mất.

” Em hay lắm, để xem mai em có lết nổi lên công ty không?”

TaeHyung chịu đau một tí rồi cũng phải vía theo con người đánh đá đó thật nhanh.

JungKook thanh thản đi về thanh máy mà lái xe ra về trong sự sung sướng, thanh máy vừa mở ra thì anh đã đứng đó.

” Cái quái gì đây....”

JungKook há miệng nhìn anh, nuốt nước miếng vào rồi cố gắng thoát khỏi tay anh.

” Em đừng mơ mà thoát khỏi tay anh”

TaeHyung cười nửa miệng, kéo cậu đi xuống nhà xe. Nhanh chóng đẩy cậu vào ghế buồng lái rồi khóa chốt nhanh phóng ra khỏi bãi.

” Yah, tôi chưa ăn gì hết? Tôi muốn ăn”

JungKook tìm cách thoát khỏi con người lang sói này, cậu thề là hôm nay không phải ngày mình bị đền ra.

” Được, ăn thì ăn”

TaeHyung lườm cậu một cái rồi quẹt nhanh vào đường đằng trước, bây giờ nhanh nhất chính là cho cậu ăn Lotteria.

Thẳng nhanh, cậu bước ra ngoài thông thoáng bên anh. Cậu sung sướng gọi đồ ăn rồi chờ đợi, anh ngồi đối diện nhìn gương mặt đang lơ mình.

” Em mấy nay đi chơi với ai? Tại sao không nhắn tin nói với anh? Tại sao lại nhuộm tóc?”

Anh nhìn con người đó đang bay bay trên mây đó, cậu nhìn vào mắt anh.

” Đi chơi với Charel, tại bận rộn quá nên không nhắn tin được, thích thì nhuộm thôi mà”

Cậu ăn gan trời mà trả treo lại con người này, ngày thường thì không dám nói lại hoặc nói thì lấp bắp còn giờ thì bình thường cực kì.

” Em hay quá! Em không nhắn tin làm anh lo lắng không, nhuộm tóc không tốt cho sức khỏe nên đi tẩy lại đi”

Anh chọc chọc vào mái tóc xám rêu của cậu, nhìn mà lắc đầu nhìn rồi xoa xoa cho rối hết cả lên.

” Uida....em đau bụng, anh ngồi đây nha”

Cậu ôm bụng mình mà giả đồ đau bụng, đứng lên chạy nhanh vào phòng vệ sinh, anh cũng không nghi ngờ lắm mà ngồi ở đó.

” Anh tưởng tôi ngu à, tôi không cho anh đền ra đâu. Ở đó mà ăn hết đồng đồ ăn đó đi nha”

Cậu cười khoái chí khi trốn được con người này, anh đứng hòng mà tìm được cậu. Mở chiếc cửa sổ ra, may là cửa sổ lớn nên có thể lọt được. Lấy chiếc ghế rồi chui thẳng ra ngoài, may là bên dưới có đám cỏ nên không sao.

” Chúc anh may mắn nha”

Cậu sung sướng mà nhảy nhót rồi bắt taxi đi về nhà thật nhanh thay đồ rồi đi LightBAR với Charel và MiJin nữa chứ.

Ngồi chờ cả 20 phút mà chẳng thấy bóng dáng đi ra, anh lo lắng mà bước vào thì tìm hoài chẳng thấy cánh cửa nào đóng lại cả. Lo lắng liền gọi cho JungKook mà chẳng bắt máy. Một tin nhắn được gửi đến.

Anh ở đó vui vẻ mà ăn hết nha! Em đi trước đây.

Anh chịu thua chỉ có 20 ngày mà không dạy dỗ nên bây giờ lại quậy phá đến như thế, anh gói đồ ăn về rồi phóng thẳng về nhà JungKook.

Cậu tắm với tốc độ trong vòng 3 phút là xong, nhanh thay đồ phù hợp liền gọi cho Charel để đón cô ấy. Chân nhanh chạy xuống rồi phóng thẳng ra xe mà chạy để đón Charel.

Anh chậm hơn cậu 5 phút, vừa vào nhà của cậu gặp phải LuHan và SeHun đang xem TV thì hỏi.

” Appa, papa nuôi! Em ấy có về nhà không ạ”

Cả hai nhìn cậu, không phải một tháng mới về sao mà bây giờ đã xuất hiện ở đây tìm vợ tương lai rồi.

” 5 phút trước nó bảo là đi đâu đấy với Charel đấy con! Con thử gọi cho nó đi”

LuHan vừa ăn khoai tây vừa bảo, mấy nay cậu cũng tối nào cũng đi chơi mà không ai cản vì biết cậu áp lực công việc nên cần xả stress.

” Em ấy không nhận điện thoại của con”

Anh mếu máo gọi hoài mà toàn bị chặn thôi, con người này chắc là chuyện mờ ám nên không dám trả lời rồi.

” Ấy ấy, không chừng.....à con đi tìm Kookie đi, hay là liên lạc với Charel đấy”

SeHun cũng khá nghi ngờ đứa con cưng của mình, chẳng lẽ có gian tình. Mà thôi phải tin tưởng con mình chứ.

” Dạ, con đi đây ạ! Sau khi xong con sẽ về chơi ạ”

TaeHyung cúi đầu chào rồi chạy nhanh ra ngoài, vừa phóng nhanh mà vừa gọi cho cậu.

Cho dù kế hoạch của cậu có thành công nhưng luôn có sơ hở và người tìm được sơ hở đó chính là TaeHyung biến thái của cậu.

END Chap 25

Tình hình là au sẽ rút ngắn lại số chap nha! Chính thức kết thúc fic lúc chap 28 và 2 ngoại truyện vì cốt truyện nó không thể kéo dài được vì nó sẽ rất ngắn và ý tưởng hay bị lặp lại. Mong rds thông cảm và chờ đón một bộ fic hoàn toàn mới.

Tối nay có thể có chap 26 đấy nha~

29. Chap 26- Bị Taehyung Tôm

Chap 26

Cuối cùng cũng đến LightBAR, Charel cùng cậu bước vào nơi nhộn nhịp nhất đêm nay. MiJin đã đợi từ trước, cả ba lựa một chiếc bàn gần với quầy bar nhất. Charel nhận được tin nhắn từ anh.

JungKook đang ở đâu?

Một câu ngắn gọn đủ làm cô hiểu là con người này đã về thật rồi và đi lục tung để tìm bảo bối của anh.

Cậu ấy đang ở LightBAR, cậu đừng lo có tôi và MiJin ở đây mà không ai bắt cóc đâu.

Anh vừa đọc xong thì đập ga chạy thẳng đến đó mong là con người này ở đó rồi cậu tóm về mà xử lí cho ra hồn.

” JungKook, chúng ta ra nhảy đi”

MiJin kéo tay cậu muốn bước ra sàn nhảy, đi bar mà cứ ngồi lì ở đó thà đi ăn nhà hàng còn hơn.

” Thôi, tớ không thích! Hai cậu ra đi”

JungKook ngại ngần mà từ chối, cậu không quen nhảy điên cuồng cùng người khác nên ngoan ngoãn nhất bar mà ngoài đó uống một ít rượu loại nhẹ.

Ngồi một chỗ khiến cho không ít sự chú ý tập trung vào cậu, không ít người nhìn con mồi ngoan trước mặt mà thèm cực kì.

HwaYoon là một tay chơi thứ thiệt và một đại ca của một bang nhóm vừa mới nổi trong giới ngầm này. Hắn cũng đang dán mắt vào cậu, người nhỏ nhắn, đôi mắt hút hồn và cực kì dễ thương.

” Này, em sao ở đây một mình thế?”

Hắn không chần chừ mà tiến đến cậu, ngồi xuống kế bên mà choàng tay qua vai cậu.

” Đồ khốn, biến đi”

Cậu mắng vào mặt hắn, đàn em của hắn phía sau bước lên tính mắng hắn lại thì bị hắn cản lại.

” Này em xinh thật đấy, giọng như thế này mà lên giường đúng là tuyệt thật”

Hắn ta nâng cằm cậu lên, nhìn gương mặt xinh xắn đó, nhìn xuống thân hình đó và cả chất giọng của cậu.

” Anh có bị chạm dây thần kinh không đấy? Tôi phải nên gọi bệnh viện hốt anh liền”

Cậu cười đều nhìn anh, rồi đẩy tay hắn ra khỏi cằm của mình. Ngồi xuống cách xa hắn ra.

” Anh thích những người đánh đá như em, ngoan anh sẽ chiều”

Anh vẫn mặt dày mà tiến đến cậu, vuốt ve bờ vai nhỏ đó. Cậu khinh tởm con người này, còn biến thái hơn cả TaeHyung.

” Tôi không phải trai bao”

Cậu vừa nói xong thì một phát đá vào nơi hiểm của hắn, vừa bước ra thì bị đàn em của hắn kéo lại.

” Không thích nhẹ nhàng sao? Hay em thích mạnh bạo hả?”

Hắn nắm lấy tay cậu, mỉm cười nhìn con người này. Cúi xuống hôn lên chiếc cổ trắng đó.

” Đồ khốn, tôi sẽ giết chết anh”

JungKook đánh đá cỡ này thì cũng vô dụng, cậu chẳng biết phải làm gì vào lúc nào cả.

” Thả cậu ấy ra mau”

Charel và MiJin thấy từ xa mà xông đến cũng bị đàn em của hắn tóm lại mà không cho bước đến gần.

” Đúng là rất tuyệt! Đêm nay anh sẽ bên em”

Hắn thích thú nhìn cậu, cởi nút áo đầu tiên ra nhìn làn da trắng nõn đó mà không thể kiềm chế được cơn dục vọng nữa.

” Thả em ấy ra”

Cuối cùng thì đại anh hùng TaeHyung cũng xuất hiện trước mặt hắn, ánh mắt lạnh lùng pha chút tức giận của anh đang hướng về hắn.

” Mày là thằng nhãi nào? Nó là của tao, biến đi”

Hắn to giọng nói chuyện với cậu, nhìn chắc chắn chỉ là một tên làm công sở và vô hại với hắn.

” Mày mới là thằng nhãi đấy, miệng còn hôi sữa mà lớn giọng ở đây sau! Mày lo mà rút đi trước khi tao điên lên”

Anh cười nhìn hắn, chắc là một đứa vừa mới bước chân vào cái xã hội ngầm này nên chưa biết đến hắn.

” Mày lớn giọng lắm, để xem mày làm gì! Đánh nó”

Hắn cười lớn nhìn anh, chỉ được cái miệng to chẳng biết đánh thì nằm van xin cho mà xem.

” Tụi bây dám được đến một cốc tóc của đại ca thử xem”

Từ khác nơi trong bar chứa súng về phía băng nhóm của hắn, trong bar này không thiếu gì người của King&Tiger. Hắn bây giờ mới biết được là con người này chính là một người quan trọng trong băng nhóm hàng đầu cái xã hội này. Thì ra hắn đụng đến người của những con người cầm đầu này.

” Thì ra là một trong những đại ca của King&Tiger xem, coi như tôi nhìn lầm nhưng con mồi này là của tôi, ở đây không thiếu gì những em đẹp sao anh lại không chọn chứ”

Dù biết cái băng nhóm này kén tiếng đến thế nào nhưng hắn ta vẫn một mực thích thú với cậu.

” Tôi cho anh biết, con người mà anh gọi là của anh chính là vợ tương lai của tôi đấy! May cho anh là người của tôi chưa nhận ra em ấy, nếu mà biết anh chạm đến cốc lông của em ấy thì..... Bằng”

Anh bình tĩnh bước đến cầm theo khẩu súng giả trong tay mình, kéo cậu vừa phía anh rồi chứa súng hù dọa hắn mà bay mất hồn vía.

” Đến cả không phân biệt đâu là súng thật đâu là súng giả mà làm đại ca một băng nhóm sao? Đúng mà miệng hôi sữa mà thích làm người lớn”

Anh không cần biết con người này lớn hơn anh bao nhiêu nhưng lúc này tính khí của anh đang sôi như lửa bùng hồng mà đụng đến.

” Phải học hỏi cậu thêm rồi, tôi có mắt như mù mới không biết là đại tỷ tương lai”

Hắn ta bây giờ run sợ giữ rừng súng từ khắp nơi chứa về mình, hắn chỉ cần đụng đến một trong hai con người này thì hắn coi như đi đời.

” Biết vậy là tốt!”

Câu cuối cùng mà anh nói ra, kéo cậu ra ngoài. Charel và MiJin chạy theo cũng muộn màng, tắc lưỡi kì này khổ cho JungKook thật rồi đây.

” TaeHyung.....em”

Đến cuối cậu cũng nhận ra mình sai, dám đi bar suýt nữa thì chết chắc rồi. Nhìn anh đang tức giận chạy nhanh, nhưng không phải hướng về nhà anh và nhà cậu.

” Em hay lắm rồi! Không có anh ở bên còn dám đi bar, suýt nữa em xong rồi đấy! Anh mà không đến thì.....”

TaeHyung lớn tiếng với cậu, quá tức giận mà anh đập mạnh vào tay lái, kiềm chế cơn giận lại.

” Em xin lỗi”

JungKook bây giờ muốn bật khóc lên vì cái gương mặt đáng sợ của anh, xe chạy với tốc độ cực kì nguy hiểm.

” Không dạy dỗ em thì em càng ngang hơn, kì này em phải được dạy dỗ lại”

TaeHyung nhìn về cậu, ánh mắt của anh ngày càng lạnh lùng hơn. Anh chạy đến căn biệt thự của mình vừa mới mua cách đây không lâu.

” Em đau.....”

Anh nắm mạnh cổ tay cậu mà lôi vào nhà, cậu chưa từng đến đây bao giờ cả, nơi này rất đẹp và còn mới tinh.

Theo chân anh đi đến phòng ngủ, anh đẩy mạnh cậu xuống chiếc giường lần đầu tiên nằm đó.

” Em tối nay đừng có hòng mà ngủ được với anh”

Đó là câu nói cuối cùng mà cậu nhớ trước khi anh đi ra ăn không chừa lại bất kì thứ gì. Anh kéo cậu hết trận này đến trận khác, cậu ngất lên ngất xuống, dù đã lần rất nhiều nhưng lần này anh có vẻ điên cuồng và mạnh bạo hơn vì mong nhớ 20 ngày của anh bây giờ cùng một lúc mà về. Kì này cậu thê thảm thật rồi, lúc đầu anh nghĩ mình sẽ nhẹ nhàng như lúc này thì nhẹ nhàng không thể dạy dỗ được con người cứng đầu như cậu.

END Chap 26

Như đã hẹn, chúng ta chỉ còn 2 chap nữa là complete bộ fic này rồi đây. Nhanh thật nha~

30. Chap 27- Chuẩn Bị Kết Hôn

Chap 27

Cậu thật sự mệt mỏi với công việc, may mắn hôm nay là chủ nhật nên cậu tha hồ mà nướng đến cháy cũng không thành vấn đề gì.

” JungKook, dậy đi!”

TaeHyung dậy từ rất sớm nhận được cuộc gọi từ appa và papa mình rồi thúc bảo cậu dậy.

” Em muốn ngủ! Anh đi đâu thì đi đi”

Hiện giờ cậu chỉ cần cái giường ngủ để ngủ thôi không cần thứ gì khác cả, anh chỉ biết lắc đầu rồi kéo chăn cậu ra.

” Em dậy đi, appp và papa của anh muốn gặp em ngay bây giờ kìa”

TaeHyung nói, anh thật ra chẳng biết chuyện gì mà appa anh lại kêu về gấp đến như thế.

” Bây giờ mới có 7 giờ sáng thôi, cho em 10 phút nữa nha nha”

JungKook nhìn anh, thật sự là bây giờ con mắt nó mở không thể nào lên nổi, cậu biết là phải đi bây giờ nhưng ngủ nó kéo cậu lại.

” Nhanh nhanh lên, nói là có việc rất quan trọng có cả appa và papa em nữa”

Vừa nhắc xong thì cậu bật giật, chính là ba mẹ cậu. Chưa kịp trả lời chạy thẳng vào phòng tắm nhanh chóng xong xuôi rồi phóng về nhà.

Trên đường về cả anh và cậu lo là chắc là có chuyện lớn xảy ra nên mới gọi khẩn cậu và anh về.

” Appa có chuyện gì.....”

TaeHyung và JungKook chạy thụt mạng về nhà, bước vào thấy cả bốn người đó đang cười nói vui vẻ.

” Hai đứa ngồi xuống trước đi”

LuHan nhìn hai đứa như vừa gặp mà về mà chạy đến mức tóc đứng thẳng lên, cả bốn người bỏ đều cười.

” Thật ra cũng không có chuyện gì quan trọng mà chỉ là....”

BaekHyun ấp úng chưa chịu nói mà chỉ nhìn ChanYeol cười cười chứa đầy hàm ý bí ẩn trong đó.

” Hôn sự của hai đứa”

Cả bốn người bỏ đều đồng thanh nhìn hai đứa đang há mồm khi nghe tin này, mới đây mà bảo kết hôn sao.

” Appa người giỡn à, con chưa....”

Cậu quay sang LuHan, thật sự là muốn giỡn với cậu sao. Cậu còn yêu đời mà muốn ăn chơi lắm.

” Dù gì hai đứa cũng 20 tuổi rồi, cũng nên kết hôn sớm chứ không sao này ngoại tình thì khổ”

SeHun nói thêm mắm muối vào để hai đứa này sớm kết hôn để còn an hưởng tuổi già nữa chứ.

” Appa, tụi con còn rất nhiều công việc có gì để sau có được không ạ?”

Chính là cậu là người không muốn kết hôn ngay còn người kế bên thì thích thú muốn kết hôn sớm.

” Nhìn TaeHyung kìa, thật sự nó rất thích nha! Chúng ta đều xem ngày tốt rồi là đầu tháng sau nên cả bốn chúng ta mong 2 đứa thuận ý mà làm hôn sự”

Chưa kịp định thần thì cậu lại tiếp tục cảm thấy cuộc đời cậu sẽ hết ăn chơi ở tuổi 20 xinh đẹp sao chứ, nhìn anh đang rất vui vẻ.

” Được ạ, JungKook đồng ý đi em”

TaeHyung gạt lia lịa, kéo kéo người cậu vào mà nhìn. Thật sự là mới quen anh chưa đến một năm mà tiến triển luôn sao.

” Đợi đến lúc con 25 tuổi được không ạ?”

JungKook vừa nói xong thì nụ cười trên môi TaeHyung tắt đi mất, thật sự hi vọng để rồi thất vọng.

” Không được! Ngay tháng sau hoặc không bao giờ, con quyết định đi”

ChanYeol nghiêm túc nhìn cậu, thật ra đang ép buộc con người này phải cưới ngay tháng sau, không thể nào chờ được nữa.

” Có phải quá nhanh không ạ? Hai tụi con cần.....”

Thật sự thì cậu cũng muốn kết hôn nhưng tháng sau có lẽ là nhanh quá, thật sự là chưa chuẩn bị gì.

” Càng nhanh càng tốt ạ, hai tụi con sẽ chuẩn bị thật tốt! Khoảng 2 tuần nữa thôi, con và Kookie sẽ sắp xếp tất cả để lễ cưới diễn ra tốt đẹp ạ”

Chưa kịp nói hết câu của mình thì anh nhảy một phát vào nói lưu loát, liếc mắt nhìn con người miệng như cái loa phát thanh đó.

” Vậy thì tốt quá! Hai đứa hãy sắp xếp đi, bốn chúng ta sẽ được an hưởng tuổi già rồi”

BaekHyun vui vẻ mỉm cười nhìn đứa con đã trưởng thành đó, cậu thật sự là cười không nổi với con người của anh.

” Dạ”

TaeHyung ôm lấy cậu vào ngực anh, nụ cười của anh tươi như nắng còn mặt cậu thì như bánh bao chiều.

Bị anh kéo ra xe, cậu nhanh chóng đi vào lườn con người đang sung sướng trên chín tầng mây đó.

” Anh bị điên à, tại sao đồng ý?”

JungKook tức giận nhìn anh, cậu tưởng sẽ vài năm nữa mà dùng một cái là hôn sự thật sao.

” Thì yêu em nên cưới, cưới liền lỡ người ta hết yêu thì sao?”

TaeHyung nói giọng đùa giỡn với cậu, chiếc xe chạy ra khỏi căn biệt thự hòa mình vào đường phố đông đúc của chủ nhật.

” Anh giỏi cái miệng mà thôi, tháng sau thật sự là quá sớm”

JungKook thật sự không ngờ chỉ còn 2 tuần nữa mình sẽ chính thức trở thành người của Park TaeHyung.

” Sớm gì vậy là vừa rồi, giờ hai vợ chồng mình đi mua nhẫn thôi”

TaeHyung vẫn thích cãi lại con người này, anh đang chờ ngày cậu chính thức làm vợ cậu.

” Này, anh nói dời lại đi chứ”

Cứ thế mà cái miệng của cậu không thể nín lại được, cậu thật sự còn muốn được tự do lắm.

Cuối cùng thì cũng đến LightDiamond, cửa hàng trang sức hàng đầu Hàn Quốc.

” Ôi ôi! Chào hai đứa, lâu rồi chưa gặp đấy”

Người chủ đó cũng chính là bạn của gia đình cả hai, chiếc nhẫn mà cả bốn người bố đang đeo cũng từ đây mà ra, chính là SuHo.

” Dạ, chào chú ạ! Hôm nay tụi con muốn đặt nhẫn đính hôn”

TaeHyun vui vẻ cười tít còn cậu thì cái bạn như đang hầm thịt, thật sự là không thể nuốt vào.

” Vậy sao? Mới đây mà đám cưới rồi à, nào nào đi theo bác”

SuHo vốn đã rất thân thiết nên mẫu nhẫn của cả hai đều phải do tay Lay thiết kế mẫu đặc biệt chỉ có một cặp không có cặp thứ hai.

” Đây là một số mẫu đặc biệt, những mẫu này chỉ dành do những người thân thiết của chú. Hai đứa xem cái nào được cứ nói với chú”

Hai cuốn album khá dài, những mẫu nhẫn trong đây phải gọi là cực kì đẹp, giá thành của nó cao hơn những chiếc nhẫn được trưng bày ở ngoài kia rất xa.

Cậu xem lướt qua, chẳng thể lựa được một chiếc nhẫn nào. Những mẫu đều mang phong cách khác nhau, đều được đính kim cương. Đến trang tiếp theo cậu bị thu hút bởi chiếc nhẫn mang màu đen và bạc bao quanh. Những hạt kim cương được đính vào xung quanh, đơn giản như cực kì đẹp trong ánh mắt cậu.

” Em lựa được cái nào chưa?”

TaeHyung muốn cậu tự lựa chiếc nhẫn cậu thích, anh cũng xem xong cái album thật sự là chẳng biết chiếc nào.

” Cái này”

LuHan đưa album cho anh, anh chỉ nhìn mà cười rồi đưa cho SuHo. Anh thích mẫu đó, nó mang nét đơn giản nhưng nổi bật.

” JungKook đúng là kéo lựa thật, chiếc này rất đơn giản nhưng nổi bật nhất trong những mẫu ở đây. YoonHee đo nhẫn cho tôi”

Cặp nhẫn này mất phải ít nhất nửa tháng mới xong nhưng vì sự quen biết mà sẽ xong sau 10 ngày nữa. Chính SuHo và Lay sẽ làm mẫu đặc biệt này. SuHo cũng sẽ bí mật khắc dòng chữ ” T J” cho cặp đôi này.

Anh chưa kịp thanh toán thì chú SuHo nói rằng chính papa ChanYeol đã thanh toán rồi, đây chính là món quà mà appa tặng cho cậu.

” Này, em đói! Sáng giờ chưa ăn gì?”

Mới sớm đã bị anh kéo đầu đi nên trong bụng không có một giọt nước nói chi đến ăn sáng.

” Em muốn ăn gì?”

TaeHyung bước vào xe, chạy từ từ theo con đường trung tâm thành phố chờ xem cậu sẽ thích ăn cái gì.

” Ăn.... Mì tương đen”

JungKook nhìn bên đường mãi, cuối cùng quán mì đông đúc lọt vào tầm mắt của cậu. Thật ra từ khi về Hàn chưa được ăn lại món này bao giờ.

” Được”

TaeHyung chạy đến rồi tấp vào lề, không ít người nhìn chiếc siêu xe Audi R8 màu trắng nổi bật đó.

Cậu và anh bước ra không ít người trầm trồ vẻ điển trai của cả hai, nhìn bộ đồ chắc tưởng cả hai đều là thuộc dạng con đại gia, ăn quậy.

” Dì cho con 2 tô mì đen với canh kim chi”

Cái giọng đáng yêu đó vang lên, cậu và anh hướng lên màn hình hiện tại đang là tin tức chính trị trong nước.

Khoảng vài phút sau thì có, cậu nhanh chóng đảo nên mà ăn ngon lành. Chẳng biết cái gì sắp rơi xuống đầu mình.

” Theo thông tin chính thức cho biết về sự kiện chính trị sẽ lớn nhất năm nay. Con trai lớn của chủ tịch Park, tổng giám đốc Park TaeHyung sẽ kết hôn với con trai của chủ tịch Oh, tổng giám đốc Oh JungKook vào tháng sau. Đây sẽ là hôn sự chính trị lớn nhất năm, cũng chính là hôn sự được mong đợi nhất của hai nhà tập đoàn hàng đầu Hàn Quốc. Theo được biết hôn sự này sẽ là tâm điểm chú ý tháng sau, hàng loạt những khách mời quan trọng nhất”

Cậu nghe được ” chủ tịch Park” liền ngược mặt lên thì hình ảnh của cả hai gia đình cậu và anh đang được chiếu lên. Đó là bữa tiệc sau khi kí hợp đồng, còn nói rõ tên cậu ra nữa.

” Park TaeHyung, mới cách đây một tiếng thôi”

Mặt cậu thê thảm khi tất cả người trong quán đều nhìn về phía cả hai, thật sự là cả hai sao. Không ngờ hai người này chính là hai con người trưởng thành trong tin tức.

” Thật sự là nhà báo khủng khiếp lắm”

TaeHyung đành chịu rồi ăn tiếp, thật sự thì không khí làm cho cả anh và cậu cảm thấy hơi bị ngột.

Hai người ăn với tốc độ nhanh rồi nhanh thanh toán rồi đi mất trong sự chú ý của mọi người. Bây giờ anh chở cậu đến một nơi hàng đầu về việc tổ chức đám cưới.

Chính anh lựa hoa hồng trắng làm màu cho lễ đường tại nhà thờ lớn. Những hoa hồng trắng nói lên tình yêu tinh khiết và pha một chút hoa hồng đỏ của tình yêu mãnh liệt.

Hoa hồng trắng sẽ được trang trí ở khác các hàng ghế dài, màu hoa hồng đỏ sẽ được xen kẽ với những bông hoa trắng.

” Nơi này rộng thật”

JungKook bước vào thánh đường còn vắng vẻ đó, thật sự rất rộng. Cậu đang tưởng tượng nếu những hàng ghế đó kín hết, mọi người hướng về phía cậu đang bước lên anh.

” Chính nơi này sẽ là thánh đường của chúng ta”

TaeHyung nắm bàn tay cậu lại, đứng trên bục cao mà nhìn xuống cả nhận được con tim đang đập liên hồi của mình.

” Nơi đó sẽ có gia đình anh và em, bên kia sẽ là bạn thân của chúng ta!”

JungKook chỉ tay về phía hàng ghế đầu tiên rồi hàng ghế bên trái mình, cảm nhận được hạnh phúc. Đây chính là đám cưới trong mơ của cậu.

” Và nơi này là của chúng ta”

TaeHyung chỉ về hai chiếc ghế gỗ mộc mạc đó, hai tuần sau sẽ là chiếc ghế nổi bật của anh và cậu.

” Anh và em sẽ được nghe lời của đức cha!”

JungKook đang tưởng tượng ra một đám cưới của hai tuần sau, đức cha vui vẻ đọc tuyên thệ cho cả hai.

” Và anh sẽ hôn em”

Vừa nói xong thì anh cúi người xuống hôn nhẹ lên đôi môi đó, cảm nhận được mọi gian khổ sẽ chấm dứt tại đây rồi những hạnh phúc sẽ đến đem hết đau khổ chôn vào quá khứ.

Sau khi học xong những lời tuyên thệ, cậu nấn nỉ với anh muốn đi đến một nơi. Cuối cùng thì anh sẽ đồng ý, đã lâu rồi cậu không đến thăm người này.

” HyungSoo, em là JungKook đây”

Bón hoa cúc đặt xuống, cậu nhìn tấm hình đó. Con người mà đã từng yêu thương cậu thật lòng.

” Anh nhớ em không? Em rất nhớ anh nha”

JungKook vui vẻ như thế, chính vì sự hi sinh của anh đã cứu mạng sống của cậu.

” Sau này em sẽ không để anh buồn ở đây đâu, em sẽ thường xem đến mà!”

JungKook ngồi bệt xuống đất nhìn gương mặt luôn cười cũng anh, nước mắt cậu chảy ra.

” Em sẽ kết hôn với TaeHyung, em mong anh sẽ chúc em hạnh phúc! Anh đừng lo, em sẽ không quên anh đâu”

Cậu thật sự phải nói rằng, con người tốt như anh thật sự phải sống thật lâu chứ. Tại sao lại hi sinh vì cậu.

” HyungSoo, anh đừng lo tôi sẽ chăm sóc em ấy! Tôi hứa sẽ không làm em ấy tổn thương nữa”

TaeHyung ngồi xuống vỗ nhẹ vai của cậu, nhìn về phía HyungSoo. Người từng làm anh rất khó chịu khi ở bên cậu.

” HyungSoo, hôm nay em có đem cho anh kimbap này! Anh rất thích ăn cà rốt nên em kêu lấy nhiều cà rốt cho anh đấy”

JungKook mở chiếc bọc đen ra, một hộp kimbap vừa mới mua được. Đặt lên kế bên bông hoa cúc. Cậu và anh ở đó khoảng 10 phút thì trời muốn đổ mưa nên phải về.

Cậu không biết rằng HyungSoo đang rất vui vì cậu tìm được hạnh phúc cho riêng mình và không bị ám ảnh, chính anh phải cảm ơn TaeHyung đã không từ bỏ cậu. Lúc nào bên cậu sẽ có anh theo cậu như một vệ thần vô hình, anh chỉ muốn cậu được vui và mỉm cười thật nhiều như bên anh.

END Chap 27

Hôm nay có chap cuối nha =[Cuối cùng thì cũng phải kết thúc bộ truyện rồi đây, đừng quên còn 2 ngoại truyện nha.

31. Chap 28- Em Yêu Anh (end)

Chap 28

Hôm nay chính là ngày cậu trở thành vợ chính thức của TaeHyung, hiện cậu vẫn còn trong chăn ấm nệm êm còn chồng cậu thì đã đến trước cửa phòng.

” Vợ à, vợ ơi! Dậy đi”

Nghe cái giọng chua chát đó biết chắc là của ông chồng tương lai của cậu rồi, chưa gì mà đã gọi vợ và vợ.

” Anh im cho tôi ngủ!”

Cậu quát lại, mặt anh đen lại nhìn đồng hồ đã 7 giờ mà 8h30 làm lễ mà còn ngủ sao, tiếp trốn cưới à.

” Vợ à dậy thay đồ còn đi đến thánh đường nữa”

Anh lấy chìa khóa mở cửa ra nhảy vào kéo cậu ngồi dậy rồi đẩy thẳng vào phòng tắm với bộ đồ cưới.

” Còn sớm mà! Cho em ngủ thêm nửa tiếng đi chứ”

Cậu thật sự ghét bị kêu vào buổi sáng chủ nhật, ngày cuối cùng mà cũng không được yên ổn thế nào.

” Em nhanh đi, chúng ta còn tiếp khách nữa”

TaeHyung đã chuẩn bị xong tất cả chỉ còn mỗi mình cậu, chưa thay đồ, chưa trang điểm.

” Cái gì cũng phải từ từ”

JungKook ngồi muốn ngủ trong phòng tắm, nhìn bộ vest trắng đó chính là do appa LuHan lựa cho cậu.

” Cái gì thì từ từ mà cưới thì phải nhanh! Cho em 5 phút mà không ra thì anh xông vào đấy”

TaeHyun thật sự là đang rất lo lắng cho con người chưa chuẩn bị một thứ gì hết.

” Em ra liền”

Vừa nói xong thì cậu bước ra, anh phải nhìn lại cậu đang mặc bộ vest trắng tinh khiết đó dù đã thấy 1 lần nhưng lần 2 thứ vẫn đẹp như thế.

” Anh đứng đó chi vậy? Đi thôi”

Đã bước đến cửa phòng rồi mà anh vẫn đứng như cây cột ở đó mà chú ý nhìn cậu không rời mắt.

” Ở ở đi xuống trang điểm thôi”

TaeHyung định thần lại rồi kéo tay cậu xuống đại sảnh đang đông đủ đó, từ gia đình cậu và anh còn cả gia đình papa nuôi Kris.

” Ôi bảo bối của papa! Nhớ con quá đi”

Kris ôm đứa con nuôi lâu rồi vẫn chưa gặp đó, cậu đã từ lâu không được ôm người papa nuôi nên cực kì thích.

” Con nhớ papa lắm! Hôm nay papa đẹp trai lắm nha”

Thật sự là appa của cậu luôn toát lên sự mạnh mẽ và tỏa sáng của một con người thành đạt.

” Con nói vậy coi chừng chồng con nói ghen mà đánh papa đấy”

Kris chọc ghẹo hai vợ chồng sắp cưới này, cậu vui vẻ bước vào bàn trang điểm.

” Appa sao dì Yoora và JungAh chưa đến ạ”

TaeHyung đã lâu lắm rồi chưa gặp được hai người dì xinh đẹp này, Yoora thì bên Mỹ quản lí công ty còn JungAh thì bên Nhật quản lí nhà hàng.

” Con đừng lo! Họ đang trên máy bay sẽ đến thẳng lễ đường mà và cả ông ngoại và ông bà nội cũng đang trên đường đến”

Đám cưới của anh không thể thiếu những con người đặc biệt đó, bên phía JungKook cả ông bà nội đều từ Mỹ bay về.

” Dạ, con sẽ đi chuẩn bị xe”

Trước căn biệt thự lớn đó, hàng loạt siêu xe đang đậu đẳng trước, trước cổng ngập đầy cánh nhà báo. Hôm nay anh sẽ chính tay lái chiếc Audi R8 quen thuộc đó.

” Xong rồi! Chúng ta đi thôi nào”

Cuối cùng thì JungKook cũng trang điểm xong, cả đại gia đình bước ra khỏi. Cậu và anh sẽ dẫn đầu đoàn sau đó là gia đình hai người và những người khác.

” Let’s go”

TaeHyung ra hiện, cánh cổng cao đó được mở ra. Chiếc xe phóng ra khỏi cánh cửa. Hai bên đều có cảnh sát bảo vệ, con đường trải dài. Hàng dài chiếc xe làm náo loạn xuống đoạn đường đó, cánh nhà báo tụ hợp như đám cưới của ngôi sao showbiz.

Vừa đến thánh đường cậu được đưa thẳng vào phòng chờ còn anh thì bạn tiếp khách mất tiêu rồi.

” Ôi cháu của dì! Chúc mừng con nha”

Người đó chính là Yoora, chị của appa TaeHyung mới từ Mỹ trở về để tham dự đám cưới của hai đứa cháu cưng này.

” Dạ con cảm ơn ạ”

JungKook vui vẻ nhìn người dì đó, dù là dì của nhưng từ lâu đã xem như người trong gia đình của mình.

” Hôm nay con đẹp lắm”

Cậu khoác lên bộ vest màu trắng tinh khiết đơn giản như khá cầu kì về họa tiết, gương mặt được trang điểm nhẹ hợp với bộ đồ.

” Cuối cùng thì hai đứa cũng kết hôn! Dì hạnh phúc lắm a”

Người bước vào đó chính là dì JungAh và TaeJong, cặp đôi từng gây sốt một thời gian dài trước khi giải nghệ.

” Chúc mừng cháu nha!”

Người chú TaeJong cũng lên tiếng, thật sự là dù đã giải nghệ như hai người này vẫn có sức hút của một ngôi sao bình thường.

” Cháu cảm ơn nhiều à”

JungKook mỉm cười nhìn, thật sự là tất cả đều về cả ông bà cũng đang ngồi ở hàng ghế gia đình.

” Ấy anh hai vẫn xấu hơn em”

Cái miệng đánh đá đó không ai khác là Angelina đang ngồi kế bên TaeYoung nhìn cậu.

” Đúng đúng! Sao tôi mà bằng công chúa được, xin cho hỏi hoàng tử HoMin đâu rồi?”

Cậu cũng quen với cái tính con nít không thể bỏ con Angelina, TaeYoung ngồi chỉ biết cười.

” Yah, hoàng tử gì mà hoàng tử chứ!”

Nói trúng tim đen của mình mà đỏ cả mặt, phải nói là con em gái nhón nhấn đó chết mê chết mệt con trai của appa ZiTao.

” Công chúa đợi ngày hoàng tử rước về đình là vừa rồi”

Sau hôm nay cậu sẽ không được ở bên đứa em gái đáng ghét pha chút đáng yêu này.

” Anh còn nói nữa em sẽ không thả hoa cho anh đâu”

Angelina và con trai của Yoora sẽ cầm giỏ hoa thả những cánh hoa đó lên rồi rơi xuống.

” Thôi thôi, được rồi không chọc nữa”

JungKook đành chịu thua đứa em này, từ khi trở về Hàn có vẻ Angelina và TaeYoung thân thiết hơn rất nhiều.

” Mọi người đến giờ rồi”

SeHun mở cửa vào nhìn, hôm nay chính tay con người này sẽ dẫn cậu đến chỗ TaeHyung.

” Nào con trai của papa”

Mọi người đều bước ra hết chỉ còn lại cậu và papa, papa vỗ nhẹ vai giảm lo lắng cho cậu.

” Papa con run, con sợ sẽ làm rơi chiếc nhẫn như hôm tập, con sợ bị vấp”

Đến giờ thì cậu sợ chết rồi, thật sự sợ làm chuyện mất mặt như rớt nhẫn hay là không thuộc tuyên thệ gì đó.

” Nào nào, nít mạnh vào rồi thở từ từ ra! Con sẽ làm được mà”

SeHun luôn biết cách làm con mình cảm thấy an toàn nhất, xoa nhẹ đứa con ngoan này.

Cánh cửa lớn của thánh đường mở rộng ra, cậu nhìn cảnh tượng trước mặt mình. Hàng ghế trong thánh đường chật kín không thấy chỗ trống, cánh nhà báo cũng có. Mọi ánh mắt dồn về phía cậu, cậu nước mắt một cái rõ to rồi ôm tay papa mình mà bước lên.

” Con bình tĩnh, có papa ở đây”

SeHun nói nhỏ vào tai cậu, cậu nghe được lời động viên đó mà cả thấy nhẹ nhõm hơn mà tự tin bước đến gần hơn với anh. Tiếng vỗ tay vang khắp thánh đường lớn, cuối cùng thì cũng đến nơi anh đứng.

” Papa mong con sẽ chăm sóc con ta thật tốt! Đừng để con ta phải chịu đau khổ, mãi hạnh phúc nhé”

Lời dặn dò của papa cậu dành cho người chồng tương lai của cậu, anh vui vẻ mỉm cười rồi nhận tay cậu từ tay của SeHun.

Hôn lễ đang bắt đầu, rất thuận lợi không có chút gì sơ sót từ cả hai con người đang run rẩy này.

” Tôi là Park TaeHyung sẽ là chồng của Oh JungKook dù khi giàu có hay nghèo khổ dù khi mạnh khỏe hay đau yếu sẽ mãi không thay đổi”

TaeHyung đọc lời tuyên thệ lên, may mắn là anh đã học thuộc từ lâu nên rất trôi chảy, cậu nghe xong liền mở miệng.

” Tôi là Oh... JungKook sẽ là vợ của Park TaeHyung dù...khi giàu có hay nghèo khổ dù khi mạnh khỏe hay đau yếu sẽ mãi không thay đổi”

Cậu vấp phải 2 lần may mắn có thể nhớ lại, anh mỉm cười như nói rằng ” Đừng sợ có anh ở đây”.

” Hai chúng con chính thức.....”

Đức cha chưa kịp nói hết câu thì cánh cửa bất ngờ mở ra, chẳng lẽ chuyện chẳng lành sẽ đến sau, cướp dâu hay cướp rể.

” Yah, tại sao cử hành hôn lễ khi chưa có tôi hả?”

Người đáng ghét đó chính là WooYoung, anh cũng nhận được thiệp mời mà bay về Hàn tham dự.

” Suýt rớt tim ra ngoài”

TaeHyung vừa thấy anh thì muốn bước đến tông cổ anh ra ngoài, chẳng lẽ muốn cướp JungKook sao.

” Chúng ta tiếp tục thưa đức Cha”

JungKook chỉ cười trừ, cậu cũng suýt rớt tim ra ngoài nhờ cái hành động làm lộ của WooYoung đó.

” Được. Hai chúng con chính thức trở thành vợ chồng, chúc hai con sẽ hạnh phúc”

Lời chúc phúc từ đức Cha, tràng vỗ tay sẽ vang vọng khắp phòng. Chưa kịp nhìn xuống thì JungKook chủ động hôn lên đôi môi của anh. Anh bất ngờ mà ôm lấy vợ mình, nhẹ nhàng như thế mà anh cực kì thích.

” Em chính là tất cả thế giới của anh!”

TaeHyung nhìn thẳng vào đôi mắt đó, những lời nói đầu tiên khi trở thành vợ chồng chính thức.

” Cả thế giới của em có anh! Anh chính là cuộc sống của em”

JungKook mỉm cười mà nói lại, ở dưới thì đang chìm đắm hạnh phúc vỗ tay không ngừng, anh và cậu thì lạc vào thế giới khác.

” Có em, có cả thế giới”

TaeHyung ôm cậu vòng lòng mình, cảm nhận được hơi ấm áp của cậu. Cuối cùng thì cậu cũng thuộc anh về anh, sau này sẽ cùng ở chung một nhà.

” Em yêu anh”

Chỉ một câu nói ngắn gọn vậy thôi nhưng đủ để anh vui sướng biết đường nào rồi, chỉ bên cậu thì anh mới cảm nhận được hạnh phúc.

Thế giới của anh hôm nay có thêm em, thế giới đó sẽ không còn cô đơn một mình mà có hai ta, hai con người chúng ta như thế.

Chúng ta cùng nhau bắt đầu một cuộc sống mới, không còn hên hò những mà là cuộc sống của vợ chồng thật sự.

Con đường của chúng ta sẽ dài, dài như con đường đời vậy. Trên con đường đó anh sẽ mãi nắm tay em và cùng nhau trải qua những năm tháng cùng nhau.

Và cùng tạo ra một gia đình hạnh phúc.

= Chính văn hoàn =

Cuối cùng thì bộ truyện cũng đi đến hồi kết rồi, cảm ơn mọi người đã ủng hộ bộ fic Vkook đầu tay của au, đừng quên còn hai ngoại truyện nữa nhé. Hãy follow au, cùng nhau tạo nên những tác phẩm càng ngày càng hay nhé. Và cùng nhau chào đón những cuốn ficbook ” Có em, có cả thế giới” trong vài tháng nữa nào.

32. Ngoại Truyện 1- Honeymoon

Ngoại truyện 1

Bắt đầu từ hôm nay cậu chính thức trở thành phu nhân của Park TaeHyung, cậu và anh sẽ cùng nhau hưởng tuần trăng mật tại Thái Lan xinh đẹp.

” Vợ à, đến nơi rồi”

JungKook ngủ mê say trên vai anh trong chuyến đi dài này, máy bay cũng đáp cánh khoảng 10 phút rồi.

” Em muốn ngủ mà”

Căn bệnh ngủ lại tái phát nữa rồi, may mắn đây là máy bay riêng chứ máy bay thường là anh cho cậu bay về Hàn Quốc rồi.

” Ngoan dậy đi chứ không anh bỏ lại em trên máy bay đấy”

TaeHyung đứng lên hù dọa cậu, cậu như thế mà ngoan ngoãn thức dậy bước ra ngoài.

” Ôi! Nóng quá”

Thật sự thời tiết ở Thái khác xa với thời tiết mát mẻ của Hàn Quốc một trời một vực thật.

” Chào tổng giám đốc”

Một người bên phía chi nhánh Thái trực tiếp ra đón cả hai, người này có vẻ không phải là người Thái mà là người Hàn.

” Chào anh”

TaeHyung vui vẻ bắt tay với người đàn ông phía trước đó, anh nắm tay cậu dắt ra khỏi khu sân bay bước vào nơi ồn ào, náo nhập hơn.

” Anh à, em đói”

Chưa gì mà đã la đói rồi, trên máy bay cậu nhất quyết không ăn mà đòi đến Thái rồi ăn ngon hơn.

” Được được rồi”

TaeHyung chỉ chịu vì cái tính chiều vợ không thể nào thay đổi được, anh giao cho người đàn ông đó đem đồ đạc về khách sạn còn anh thì có tài xế chở đi.

” Em muốn đi đâu?”

Cả hai người đều không biết gì về đường phố Thái Lan nên chỉ biết vùi đầu vào cái điện thoại mà xem.

” Đi...à có rồi, chúng ta đến Chiang Mai đi. Nghe nói có rất nhiều đồ ăn”

Cậu nhìn vào màn hình chỉ địa điểm là trung tâm Bangkok đường Chiang Mai mong là sẽ có nhiều đồ ăn như trong bài báo nói.

Cậu mở cửa ra, ngửi được mùi thức ăn ở đây khác hoàn toàn với Hàn, đường phố rất nhộn nhịp và đông đúc nữa.

” Đến rồi ạ”

May mắn cho cả hai là tài xế là người Hàn biết chút tiếng Thái nên đi chung khỏi lo chuyện ngôn ngữ khác nhau.

” Ôi, thơm quá đi mất”

Cậu đứng đó hít mùi thức ăn từ những tiệm quán nhỏ đó, có mùi từ xe bên đường rồi một quán nhỏ bên kia.

Tài xế trở thành hướng dẫn viên du lịch cho cậu và anh, cậu thích thú nghe từ lời rồi chạy đến chiếc xe đầy màu mè đó.

” Cái này giống trà sữa”

Cậu nhìn những chai nước màu đỏ, giống hệt trà sữa mà cậu thường uống như chỉ khác màu.

” Đúng rồi đấy cậu”

Tài xế mỉm cười, anh cũng chỉ biết lắc đầu nhìn con người tâm hồn ăn uống cao nên chẳng quan tâm đến anh.

” Ngon thật đấy, anh uống thử đi”

Cậu nhanh chóng mua một ly rồi uống một ngụm rồi đưa qua miệng anh, anh vui vẻ mỉm cười tỏ ra cũng thích.

” Còn cái kia là gì vậy?”

Cậu nhìn về phía bên kia, người ta đang trộn nhiều thứ lại với nhau, màu sắc rất hút hồn cậu mà chạy đến.

” Cái này là Som tum rất nổi tiếng ở đây”

Anh thì chẳng quan tâm lắm mà chỉ biết rằng cách li hai người này ra càng xa càng tốt, vợ anh mê ăn mà chẳng thèm chú ý đến anh một cái.

Cậu và anh đi từ lúc mới 5 giờ chiều mà đến bây giờ cũng 8 giờ tối, quả thực vợ anh ăn không kém gì heo mà chẳng thể nào lên một gram nào.

” Chồng à, em có mua Pad Thái, Roti gluay, xôi xoài, Moo ping, Tomyum và Cà ri chân gà này”

Cậu chạy theo sau anh, cả hai được ở trong khách sạn Best Western Premier Sukhumvit một trong những đối tác làm ăn của anh bên Thái.

” Em ăn đi, anh không đói”

Anh đang tự nói dối, từ lúc qua Thái toàn cậu ăn còn anh chỉ ăn thứ mà cậu đưa đến tận miệng mà thôi.

” Nhờ anh hâm nóng giùm”

Cậu đưa cho người tài xế tốt bụng đó, cậu bước tới ngồi xuống nhìn anh có vẻ không được vui cho lắm.

” Anh sao vậy? Thức ăn không ngon sao?”

Chính là cậu không biết nhờ tính cuồng đồ ăn của cậu mà anh bị vợ mới cưới chưa được 1 ngày bơ toản tập.

” Không phải, tại anh không đói”

TaeHyung đứng dậy đi vào phòng tắm, anh thật sự muốn đề con người đó ra phạt cái tội ham ăn quên chồng đó.

” Anh.....anh....tánh kì”

JungKook định gọi anh lại thì cửa phòng đã đóng, đành gác chân lên giường mà chờ đồ ăn mình mua.

Cuối cùng thì đồ ăn cũng hâm xong, phục vụ đưa đến tận phòng còn không quên rượu và những thức ăn khác cho hai người đặc biệt này.

” Kop koon (Cảm ơn)”

Được ở bên tài xế nên cậu cũng biết chút chút tiếng Thái, có thể nói những câu đơn giản nhất.

” Thức ăn của ta”

Cậu dù đã no nê rồi mà vẫn còn chỗ trống để chứa đồng đồ ăn trước mặt đó, anh vừa tắm xong bước ra đã thấy gương mặt đang tập trung hết mức vào đồ ăn.

” Em đi tắm đi rồi chúng ta cùng ăn”

TaeHyung buồn bã nhìn đồng thức đó nhớ hồi nãy chỉ có vài bịch thôi mà thành ra nhiều thế này chứ.

” Vâng ạ”

JungKook gạt gạt đầu rồi chạy thẳng vào phòng tắm, tắm thần tốc sợ thức ăn sẽ nguội mất thì không ngon.

TaeHyung mở TV lên kiểm gì đó mà xem cho đỡ chán, bấm tới bấm lui cuối cùng cũng được một bộ phim.

” Chồng em xong rồi, là Full House”

JungKook tắm trong vòng 2 phút là xong, bước ra nhìn màn hình đó chính là bộ phim cậu từng thích.

” Em coi rồi sao?”

TaeHyung chỉ về màn hình đó, là phim Thái hình như là từ bản Hàn chuyển sang bản Thái.

” Đúng rồi, em thích Aom lắm. Lùn lùn mà dễ thương lắm còn Mike nữa phải gọi là đẹp trai hết sức luôn”

Thật sự không biết cậu có phải là vợ của TaeHyung này không mà to gan dám khen con gái dễ thương trước mặt anh còn dám khen cả con trai nữa chứ.

” Vậy còn chồng em thì sao?”

TaeHyung phải nói là vợ gì mà mới có chồng mà lại mê đồ ăn còn giờ bây qua cả mê phim rồi.

” Chồng thì khỏi nói”

Một câu ngắn gọn đó đủ để anh máu dồn não, chưa thấy vợ nào phũ phàng như vợ cưng của anh cả.

” Há miệng ra.....a”

Cậu không quên mút một miếng xôi xoài cho anh, mong là anh sẽ há mồm ra mà ăn. Anh cũng chịu mở miệng ra mà ăn nhưng tâm trạng thì không hề vui nên thức ăn không hề ngon.

” Ngon không chồng?”

JungKook đang dán mắt vào cái màn hình TV đang chiếu hình của người con trai đó nếu anh không lầm là Mike gì đó.

” Bình thường”

Anh nhìn cậu, thật sự là chỉ muốn làm việc gì đó cho hả giận mà thôi vừa nghe câu nói của anh liền quay mặt lại nhìn.

” Anh có chuyện gì buồn bực sao?”

Đúng là ở lâu cũng biết tính nhau, cậu cảm thấy anh có vẻ nhưng không có cười nhiều hơn mọi ngày.

” Do em cả”

Cậu nói đó làm cậu sốc não, cậu ngồi suy nghĩ mình đã làm gì mà anh lại bực với mình chứ.

” Em ăn nhiều hả, hay nói nhiều hay là cái khác”

Hôm nay chỉ có nhiều đó thôi, cậu thật sự không biết lí do nào cả. Nói nhiều anh chưa bao giờ mắng và ăn nhiều anh chưa bao giờ cản cả.

” Cả hai và còn nữa”

Đã sốc còn sốc hơn, thật ra là cái miệng mồm muối của cậu nói cái gì để anh điên lên như thế chứ.

” Hả, em thật sự không biết mà chồng”

Cậu không biết ăn trúng cái gì mà làm chồng mình lại buồn bực như thế phải nhận lỗi là trên hết.

” Em dám mê ăn uống bỏ chồng còn dám nói nhiều với tài xế, khen trai trước mặt anh”

Anh thật sự nói hết ra nhìn cậu, vợ anh chỉ biết há mồm mà nhận ra lỗi của mình trong hôm nay.

” Em xin lỗi mà chồng đẹp trai, chồng đáng yêu nhất quả đất”

Cậu ôm lấy cánh tay của anh mà kéo qua kéo lại, thật sự là từ khi cưới sợ anh giận rồi bỏ theo gái lắm.

” Thôi đừng có khen”

TaeHyung giận cậu thật rồi, ngày đầu tiên đi trăng mật mà cảm thấy không vui rồi mà ở đây tận 2 ngày nữa.

” Chồng thích gì em sẽ chiều mà a~”

Cậu kéo kéo tay anh rồi dựa đầu lên vai của anh, bây giờ chỉ mong anh hết giận chứ gái Thái đẹp lắm cơ mà sợ trúng mấy đứa chuyển giới thì chết cả anh lẫn cậu.

” Em nói thật không?”

Con người anh vốn như thế, được một bước thì tiến tới đến luôn. Cậu đừng hòng hôm nay trốn khỏi tay anh được.

” Thật thật, anh muốn em thức trắng hay anh muốn em ra sàn ngủ cũng được”

JungKook bỗng hôm nay ngây thơ hơn mọi ngày, hình như cậu đã quên rằng con người trước mặt cũng như những người đàn ông khác cũng có máu sói.

” Anh cũng không cần gì nhiều lắm chỉ cần tối nay em chơi với anh thôi”

Cậu noi của anh làm cậu chột tỉnh, vừa định bước chân chạy thì bị anh nắm lấy tay mà kéo mạnh mà ngã xuống giường.

” Không muốn.....em không thích”

Thật sự là cậu sợ cái tính thú của anh nổi lên, mà đã nổi lên thì đổ anh làm nó tụt xuống được.

” Thì vợ chồng đây là chuyện cần phải làm mà”

Cái nụ cười của anh là cậu ám ảnh đến bây giờ, nó chứa đầy ẩn ý nào là tính thú và còn cả gian tà.

” Mai em còn muốn đi ăn mà”

JungKook không muốn nằm ở khách sạn ăn đồ Tây hay gì đâu muốn tự tay mua cơ.

” Anh hứa sẽ làm nhẹ mà”

Đó là câu nói cuối cùng mà cậu được nghe, nói là sẽ nhẹ nhưng đau vô cùng. Cậu cảm thấy ông trời bất công khi cho cậu lùn hơn anh để chịu phạt làm thụ thể này.

Ba ngày bên Thái cậu chìm đắm trong những món ngon và đặc biệt là kem cuộn. Anh dành tiền cho cậu ăn bồi dưỡng cho những ngày anh không ở bên chăm sóc cậu.

Hết ba ngày vui vẻ đó, anh và cậu tiếp tục đến nơi khác. Một nơi được mệnh danh là thiên đường du lịch, là Maldives xinh đẹp. Cậu thích biển xanh trong đến mức nhìn thấy san hô ở đây, cậu thích những căn phòng ở đây được ở gần biển.

” Chồng hay chúng ta ở lại đây 1 tuần đi nha”

Cậu đang ngâm mình trong làn nước mát mẻ đó, còn anh thì đang ngồi nhìn lên bầu trời đó.

” Chiều em lần này nữa thôi đấy”

Anh cũng thích ở đây, nơi này đúng như người ta nói là nơi tuyệt để hưởng tuần trăng mật.

” Thương chồng nhất”

Cậu vừa nói xong liền kéo tay anh mạnh xuống làm anh không giữ thăng bằng mà ngã xuống làn nước xanh đó.

” Em muốn tắm chung với chồng”

Cậu tạt nước lên mặt anh, cậu thích những căn phòng cách nhau và có cùng một đường đi như những nhánh rẽ còn hòn đảo là cây xanh.

” Em thật là”

Anh bước đến ôm cậu vào lòng rồi cùng nhau chìm xuống mặt nước đó, anh nhẹ nhàng hôn lên đôi môi đó. Nụ hôn Maldives đó mang nhiều cảm xúc mà cả hai không thể quên được.

To be continue.....

Thật ra là au viết xong từ hôm qua tính 1.7 up mà sợ mọi người đợi không kịp ý mà, ngoại truyện 2 cũng xong rồi đấy, nếu mà từ giờ đến 10h được 80vote au hứa sẽ up đấy.

Preview Ngoại truyện 2:

” Con còn dám nữa! Bảo ba con mong không bị bằng bà kia vậy chắc con bị quá”

JungKook tức điên khi đứa con đứt ruột sinh ra lại so sánh mình với bà mong to trong siêu thị vừa đi ngang qua.

” Ba nhỏ mong bị mà chỉ không bằng bà ấy thôi”

Đứa con cứng chân ngắn nên bị cậu tóm được mà bé lên tiến thẳng lên phòng của ba lớn.

” Con hay lắm, rốt cuộc con là con của ba lớn hay của bà kia hả?”

Nó sinh ra đã có nét hút hồn, môi đỏ và dày, mắt lạnh lợi và tương lai cao không kém gì ba lớn.

” Con của ba lớn và ba nhỏ mong vừa”

Con trai nhỏ là đã biết đủ thứ chuyện cả, nhân viên ở đây cũng quen với tính cách của cậu chủ nhỏ đó.

” Con thiệt mà, mông không có mà nói hoài”

JungKook phải thừa nhận là từ khi có đứa con này thì cuộc sống cũng vui hơn khi được ở bên một đứa có cái miệng không kém gì TaeHyung.

” Này, mông con này. Tròn và chuẩn bị to hơn ba nhỏ rồi”

Đứa con trai cũng nhảy xuống sàn thang máy rồi kéo quần xuống khoe đôi mông nhỏ trắng của mình.

” Con trai mà thích khoe hàng thế, đừng nói lớn lên gặp gái gặp trai là như vậy là ba nhỏ mà biết đánh là mông lép luôn đấy”

33. Ngoại Truyện 2- Cậu Chủ Nhỏ

Ngoại truyện 2

5 năm sau kể từ khi cậu và anh thành vợ chồng, anh trở thành một Tổng giám đốc bậc nhất Hàn Quốc và cậu trở thành một người vợ gương mẫu trong mắt mọi người.

” Con đứng đó lại cho ba”

Chính cậu đang đuổi theo đứa con đáng yêu đó, tên của bảo bối là BamBam. Một đứa nghịch ngợm và luôn bị cô giáo than là nắm đầu quậy phá của lớp.

” Ba lớn ơi, ba nhỏ muốn đập con”

BamBam cứ thế mà chạy vòng vòng trong công ty, nhân viên chỉ biết đứng cười nhìn hai cha con đuổi nhau đó.

” Con còn dám nữa! Bảo ba con mông không bị bằng bà kia vậy chắc con bị quá”

JungKook tức điên khi đứa con đứt ruột sinh ra lại so sánh mình với bà mông to trong siêu thị vừa đi ngang qua.

” Ba nhỏ mông bị mà chỉ không bằng bà ấy thôi”

BamBam chân ngắn nên bị cậu tóm được mà bế lên tiến thẳng lên phòng của ba lớn.

” Con hay lắm, rốt cuộc con là con của ba lớn hay của bà kia hả?”

BamBam sinh ra đã có nét hút hồn, môi đỏ và dày, mắt lanh lợi và tương lai cao không kém gì ba lớn.

” Con của ba lớn và ba nhỏ mông vừa”

Con trai nhỏ là đã biết đủ thứ chuyện cả, nhân viên ở đây cũng quen với tính cách của cậu chủ nhỏ đó.

” Con thiệt mà, mông không có mà nói hoài”

JungKook phải thừa nhận là từ khi có đứa con này thì cuộc sống cũng vui hơn khi được ở bên một đứa có cái miệng không kém gì TaeHyung.

” Này, mông con này. Tròn và chuẩn bị to hơn ba nhỏ rồi”

BamBam nhảy xuống sàn thang máy rồi kéo quần xuống khoe đôi mông nhỏ trắng của mình.

” Con trai mà thích khoe hàng thế, đừng nói lớn lên gặp gái gặp trai là như vậy là ba nhỏ mà biết đánh là mông lép luôn đấy”

JungKook chịu thua rồi kéo quần BamBam lên, con nít mới học lớp một mà ghê thật.

” Con sẽ không bao giờ lép tại chỉ có người con thích mới khoe thôi”

BamBam tí mắt cười, cậu thích nhất lúc con mình cười như thế. Đôi mắt to huyền giống cậu và cái tính thú giống ba lớn của nó.

” Không biết con sinh ra giống ai?”

Cậu chẳng biết đứa con này học cái tính nết đáng yêu mà khủng khiếp đó từ ai, cậu làm gì có dạy.

” Là ba lớn đấy ạ, ba lớn hay tắm với con hay khoe hông nên con khoe lại với ba nhỏ”

BamBam ngây thơ nói, thật sự là quả thực ngây thơ đến sốc não mà chết thôi, chồng cậu dám dạy thứ này cho con.

” Sao này đừng tắm với ba lớn nữa nghe chưa?”

Bé BamBam lên, cuối cùng cũng đến lầu của anh. Cả hai nhanh chân bước đến trước cửa đẩy mạnh vào.

” Chồng ơi, em và con.....”

Vui vẻ mở cửa vào thì đập vào mắt cái cảnh tượng không thể nào nổi máu lên mới làm lạ, thư kí mới của anh đang lau coffee đổ trên ngực anh.

” Em em.....”

Chưa kịp nói gì, vợ và con anh để lại ánh mắt tàn nhẫn mà đóng cửa như muốn vỡ ra làm đôi đó.

” Thì ra không có tôi dám làm vậy với thư kí mới sao?”

JungKook đang muốn nổi điên lên đập chết chồng mình, còn BamBam không thua kém gì.

” Ba nhỏ đừng giận con thấy chị thư kí đó cũng xinh mà, hông cũng to mà ngực cũng to nữa”

Tưởng con mình sẽ an ủi cho mà nó lại châm dầu vào lửa, thật sự là cái miệng thối của nó làm cậu tức đến chết thôi.

” Con về với ba lớn và cô ta đi”

JungKook không thèm bé nữa mà đặt xuống rồi đi mất, BamBam ngơ 5 giây rồi lấy lại tinh thần mà chạy theo.

” Ba nhỏ đừng bỏ con! Oa.....con vẫn thích sờ hông tròn của ba nhỏ hơn....oa đừng có bỏ mà con muốn được sờ hông”

Nhân viên đi ngang không thể nào tin được cậu chủ nhỏ đó thật ra không phải dạng vừa đâu, người ta vừa khóc vừa đòi quà còn đây vừa khóc vừa đòi sờ hông.

” Bảo bối của ba lớn, ba nhỏ đâu rồi?”

TaeHyung nghe tiếng khóc của con mình chạy đến bế vào lòng, lay nhẹ để an ủi đứa hay mít ướt này.

” Ba nhỏ đi rồi, tại con hết. Kỳ này hết được sờ hông của ba nhỏ rồi”

BamBam vùng đầu vào ngực ba lớn, cũng do cái miệng thối ra lời ngọc nên mới như vậy.

” Con nói gì mà ba nhỏ bỏ đi”

TaeHyung tò mò không biết BamBam nói gì mà vợ anh bỏ, từ đó giờ hiếm khi bị JungKook bỏ khi miệng lẩm lời.

” Con chỉ nói là thư kí mới của ba lớn có hông to mà còn ngực to nữa cái ba nhỏ giận đừng đừng bỏ con”

BamBam khóc nức nở lên, nhân viên đứng đó xem mà như đang xem hài do cậu chủ nhỏ làm diễn viên, cứng thể nên nhân viên ai cũng quý.

” Haiz....con nói vậy ba lớn bỏ cũng phải! Mất mà như vậy phải nói là ba nhỏ có hông to vừa tròn vừa trắng, da thì đẹp như con nít, môi thì đỏ nghe chưa?”

TaeHyung chỉ biết lắc đầu rồi dạy con mình câu nói để cậu bớt giận hơn, hai cha con cùng nhau xuống thang máy tìm cậu.

” Con thuộc rồi, như vậy ba nhỏ sẽ hết giận ạ”

BamBam nín khóc mà học câu nói đó, mặt mày cũng tươi hơn mà cười. Thang máy vừa đến đại sảnh thì chạy ra ngoài khi thấy bóng dáng của ba nhỏ.

” Ba nhỏ...ba nhỏ”

BamBam la lớn nhìn cậu, cậu chỉ biết đi nhanh ra khỏi cái đại sảnh xây chi mà như cái sân vận động đi hoài không ra thể này.

” Ba nhỏ chờ con với...”

Bước chân nhanh hơn tiến về phía cậu, chỉ biết là bao giờ phải đuổi kịp ba nhỏ chứ không sẽ đi mất.

” Ba nhỏ đừng có giận con...”

TaeHyung đi theo sau đứa con đang chạy như sóc này, lớp một như chẳng khác gì mẫu giáo chỉ khác cái đầu óc hơn người khác.

” A.....”

Chân quá nhanh nên vấp phải chân kia liền té thẳng xuống đất mà khóc lên, JungKook quay lại thấy BamBam té liền chạy thật nhanh đến mà bế nên.

” BamBam ngoan, đừng khóc...ba nhỏ thôi sẽ hết đau thôi”

JungKook ôm đứa con nhỏ vào lòng, kéo ống quần lên thấy hai đầu gối đỏ ửng lên mà thối nhẹ. TaeHyung ngồi nhẹ xuống xem BamBam có thương tích không.

” Ba nhỏ đừng giận Bam nha, ba nhỏ có mông to vừa tròn vừa trắng, da thì đẹp như con nít, môi thì đỏ và chân dài hơn chị thư kí nhiều lắm nên BamBam chỉ thích sờ mông của ba nhỏ thôi”

BamBam nói những gì mà TaeHyung vừa dạy xong, cậu nghe cũng đủ biết TaeHyung dạy cho nó.

” TaeHyung, anh dạy cho con sao?”

JungKook ngược lên nhìn anh đang hướng mắt đánh trống lnh đi đâu đó, chỉ lắc đầu.

” Là ba lớn dạy con, nhưng cái chân dài thì của con thêm vào”

BamBam quả nhiên là biết đấu đố với người lớn, JungKook thương yêu mà ôm BamBam bế ra khỏi đại sảnh.

” Em định đi đâu?”

TaeHyung đi theo cậu, chẳng biết cậu đi đâu giờ này. Chẳng lẽ đến nhà WooYoung chơi nữa sao.

” Đi chơi, anh lên chơi với thư kí mới đi. Cô ấy đẹp lắm”

JungKook đang rất giận anh, nhớ lại cái cảnh thân mật đó càng nổi điên lên khi thấy mặt anh.

” Em đừng có giận nữa được không? Anh không có ngoại tình như em nghĩ đâu mà, chỉ là cô ấy sơ suất đổ coffee lên áo anh thôi”

TaeHyung từ khi có vợ phải gọi là ” Đội vợ lên đầu là sống”. Cưng chiều hết mực và không dám làm gì sai trái.

” Anh còn dám cho cô tay lau giùm, anh hay lắm rồi. Tránh ra”

JungKook thật sự không thể nào chấp nhận được, TaeHyung thật sự đã sai lầm khi cho người khác lau giùm.

” Anh xin lỗi mà”

TaeHyung ôm cậu vào lòng còn BamBam ở dưới đất nhìn hai ba đang ôm nhau tiện thể người ta không chú ý mà đi ra phía sau lưng JungKook lấy tay sờ mông ba mình.

” BamBam, cái tay thối của con muốn bị ba nhỏ đánh rồi đấy”

JungKook cảm nhận được đứa con yêu dấu đang sờ mông mình trước mặt thiên hạ, thật sự ai tin đây là cậu chủ nhỏ của tập đoàn hàng đầu xứ Kimchi chứ.

” Con sờ một chút thôi, ba nhỏ cứ ôm ba lớn đi”

Thật sự là BamBam ngây ngơ đến mức độ ba nhỏ và ba lớn đành bó tay chịu thua, không biết lớn nên còn dữ dội như thế nào.

” Em thương con đừng có giận anh nha”

TaeHyung mặt dày chưa từng thấy mà mỉm cười với BamBam, hai cha con y như một.

” Em thương Bam nên tha cho anh, lần sau thì em sẽ dẫn con đi”

JungKook thoát ra khỏi vòng tay đó nhưng chưa thoát khỏi tay của đứa con “đáng yêu” của mình.

” Được được! Chúng ta về nhà”

TaeHyung vui vẻ kéo BamBam ra khỏi cái mòng của vợ, bế con mình vào xe. Cậu mỉm cười nhẹ rồi vào xe, ngồi kế anh còn BamBam ngoan ngoãn ngồi ở dưới.

” Ba lớn cho con qua nhà anh hàng xóm chơi được không ạ?”

BamBam sinh ra không ngồi yên miệng không ngừng nói, đứa con này cũng ham chơi không kém gì những đứa trẻ khác.

” À, anh Mark đúng không?”

Nhắc đến đây là anh biết ai rồi, đứa trẻ người Hàn sống bên Mỹ 8 tuổi vừa chuyển về cách đây 3 tháng.

” Đúng rồi ạ, con thích chơi với anh ý”

BamBam lúc trước ít chơi với ai từ khi có Mark hình như rất thân thiết, đi chơi chung, ngủ chung, tắm chung và có vài lần mặc đồ chung.

” Được đây, ba nhỏ cho con đi chơi với anh Mark”

JungKook cảm nhận được Mark dù khá trầm tính so với BamBam nhưng cực kì tốt bụng và thân thiện.

” Ba lớn tốt bụng mua đồ ăn cho con và anh Mark đi a~”

Cái chiêu trò này cả anh và cậu đều quen, cái gì cũng đòi cả nhất là thức ăn làm hết cách chỉ được ăn.

” Được ba lớn mua cho con và anh Mark”

Anh chỉ biết chiều con là trên hết, dù gì cũng vui chơi còn đỡ hơn cắm đầu vào cái những trò game ảo đấy.

” Anh lớn tốt nhất luôn”

BamBam nhảy lên ghế buồng lái ngồi trên đùi của JungKook, đứa con không biết giống ai mà rất tự nhiên và tự tin vô cùng.

TaeHyung chiều cậu mà mua rất nhiều, kem Baskin Robbins, gà rán, pizza và cả chai nước ngọt lớn.

” Anh Mark ơi~”

Cái giọng đáng yêu đó vang lên, JungKook xách thức ăn cho con mình đang bấm chuông la hét.

” Ôi, BamBam con đến chơi sao? Chào ba của BamBam”

Mẹ của Mark chạy ra mở cửa cho tiểu quậy, bà cực kì thích đứa trẻ này. Nhìn lớn lên sẽ điển trai vô cùng không kém gì Mark nhà bà.

” Chào mẹ Mark, đây mà một chút thức ăn mà tôi mua cho hai đứa và cả nhà”

JungKook vui vẻ đưa những túi đồ ăn đó cho mẹ Mark, nhìn thấy BamBam đã bay ra đứng nói chuyện với Mark ở trước cửa chính.

” Cảm ơn ba của BamBam nhé! Tôi sẽ chăm sóc BamBam”

Mẹ Mark vui vẻ nhận lấy, nhà cậu chỉ cách đây khoảng 400 xích hàng rào chỉ tại cái sân đình thự quá bụi thôi.

” Cảm ơn chị ạ ”

JungKook cúi chào rồi vẫy tay tại biệt BamBam, còn đứa con yêu thì chu mỏ ra lắc lắc rồi lè lưỡi chạy mất vào nhà. Cậu gặp Mark cũng nhiều rồi mà phải công nhận lớn lên chắc chắn đẹp trai lắm.

JungKook đi bộ về phía cổng chính, thật sự là rất thích có sân rộng như đi bộ thì đã man cực kì. Vào đến nhà chỉ biết đứng thờ nhìn TaeHyung đang xem TV.

” Em muốn ăn tối món gì? ”

TaeHyung đang chăm chú vào TV nghe tiếng cậu về liền quay lại nhìn, quản gia vẫn đứng đó đợi câu nói.

” Truyền thống là được ạ ”

JungKook quay sang nhìn quản gia, người này gần bó cũng năm năm nên rất tin tưởng.

” Vâng thưa cậu ”

Quản gia cũng đã 30 tuổi nhưng phải gọi là không kém gì quản gia lớn tuổi, rất hiểu chuyện và cực kì nghiêm túc trong công việc.

” BamBam đấy, anh đừng có dạy hư nó nữa ”

Cậu ngồi xuống kế bên anh, cậu không muốn con mình sẽ bị đầu độc bởi những lời nói của anh.

” Anh có dạy nó gì đâu tại anh nói có một lần mà BamBam có thể nhớ hết được mà ”

Anh cũng đâu có nhắc hoài để con mình học thuộc tại trí nhớ và khả năng tiếp thu quá tốt mà thôi.

” Sao này anh đừng có nói mấy cái điều đó nữa là được ”

JungKook mệt mỏi mà nhìn anh, anh ngồi xích lại gần choàng tay qua ôm lấy bảo bối.

” Miễn là em vui anh sẽ không nói nữa ”

Người chồng như anh không biết bây giờ kiếm đâu ra đây, vừa nghe lời vợ mà còn cực kì cưng chiều nữa chứ.

” Thưa hai cậu, bữa tối đã làm xong ”

Quản gia bước ra, cả hai đều bước vào ăn tối và cậu không lo cho mấy cho BamBam, dù gì bên đó cũng quý con mình nên sẽ không làm gì hại nó cả.

Đúng 20 giờ tối thì cậu chủ nhỏ BamBam trở về nhà sau khi chơi đã với anh Mark. BamBam nhảy lên người ba lớn mỉm cười tí nhìn ba lớn và ba nhỏ.

” Ba lớn con muốn xem phim ma ”

BamBam cực kì sợ ma mà cực kì thích xem phim ma nên xem xong tối nào cũng qua phòng cả hai chui vào giữa ngủ.

” Được ba lớn bật cho con xem ”

TaeHyung xong đầu còn rồi chuyển kênh đến kênh giờ này hay chiếu phim nhất, anh chẳng biết mỗi lần xem phim ma JungKook cũng sợ và mỗi lần con bay vào giữa ngủ cậu toàn ôm BamBam thôi.

JungKook thật sự rất sợ mà choàng hai chân mình qua quanh eo anh, hai tay ôm lấy anh còn BamBam thì ôm lấy chân của anh mà run rẩy dù không la gì hết.

” Á....ma ”

Bất ngờ ma xuất hiện trên màn hình làm BamBam đứng tim mà ôm chặt lấy chân của ba lớn mà run còn JungKook thì nhắm mắt lại ôm chặt lấy anh không rời.

” BamBam, vợ à. Bình tĩnh nào, chút nữa mà ngộp quá là chết không ai nuôi cả hai đâu ”

TaeHyung cảm thấy ngộp khi một người ở dưới chân làm chân anh không chạm đất được còn vợ thì ôm ngang hông.

” Em/con sợ lắm”

JungKook và đứa con yêu đồng thanh vang lên, nước mắt muốn chảy ra ngoài vì sợ ma đến chết thôi.

TaeHyung cũng quen rồi, mỗi cuối tuần là bị kẹp như cái miếng thịt bị hai miếng bánh kẹp lại. Anh cảm thấy hạnh phúc khi có một gia đình trong mơ nhiều người ao ước. Anh cảm thấy quý trọng cuộc sống mình đang có, có cậu bên cạnh và một đứa con trai tình nghịch đó.

Một cuộc sống hạnh phúc là khi có cậu bên cạnh anh mỗi ngày bình thường như thế.

Cuối tuần lại được xem những bộ phim kinh dị đó mà ai đó ôm lấy chân anh rồi ai đó kẹp cứng người anh như thế.

Anh cảm thấy cuộc sống thật may mắn khi có cậu và bảo bối nhỏ bên cạnh mỗi ngày mỗi tháng và mỗi năm như thế.

Cảm ơn thế giới đã mang em và bảo bối nhỏ đến anh, cho anh cả thế giới đó.

= Hoàn =

Cảm ơn các bạn đã ủng hộ fic trong thời gian qua! Cảm ơn những ai đã ở giúp đỡ con au này nha. Cảm ơn babe Hoài Như đã giúp chị nhé, nào nào chúng ta cùng chờ đón một bộ fic mới nhé. Follow au để cùng nhau tiếp tục hành trình của những bộ fic nhé.

1.1.2014-24.6.2014

Au sẽ trả lời tất cả các câu hỏi của bạn qua ask nhé, đừng ngại ngần mà hãy nói đi! Au nhà này dễ gần với dễ khùng lắm.

Ask: ask.fm/GalaxysByunnie

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/co-em-co-ca-the-gioi-vkook>